

ตำรารายวิชา

ระเบียบวิธีวิจัย

ทางด้านรัฐศาสตร์เบื้องต้น

เขียนโดย

รศ.ดร.วิจิตรา ศรีสอน

(Assoc.Prof.Dr. Wijitra Srisorn)

คำนำ

ตำราวิชาการระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐศาสตร์เบื้องต้นเล่มนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้เรียนและผู้สนใจศึกษาความรู้พื้นฐานด้านการวิจัยทางรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยเนื้อหาครอบคลุมตั้งแต่ความหมายและวัตถุประสงค์ของการวิจัย ความสำคัญของทฤษฎีต่อการวิจัย ตลอดจนจรรยาบรรณของนักวิจัย อีกทั้งยังอธิบายถึงปัญหาและข้อควรระวังในการทำวิจัย เพื่อให้ผู้อ่านมีความเข้าใจที่ถูกต้องและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม ตำราเล่มนี้มุ่งหวังที่จะช่วยเสริมสร้างรากฐานความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการทำวิจัยทางรัฐศาสตร์อย่างเป็นระบบ

นอกจากนี้ เนื้อหาภายในยังได้กล่าวถึงการเลือกวิธีการวิจัย การออกแบบการวิจัยเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ และแบบผสมผสาน รวมทั้งแนวทางการทบทวนวรรณกรรม การใช้ทฤษฎีในการอธิบายปรากฏการณ์ และการเขียนบทนำ ตลอดจนการกำหนดจุดมุ่งหมายของการวิจัย ทั้งหมดนี้ถูกจัดเรียงอย่างเป็นลำดับขั้นตอน เพื่อให้นักศึกษาหรือผู้วิจัยสามารถนำไปใช้เป็นคู่มือในการศึกษาค้นคว้าได้ อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าตำราเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการวิจัยด้านรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ ตลอดจนสามารถเป็นพื้นฐานสำหรับการพัฒนางานวิชาการในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

สารบัญ

บทที่ 1	1	
ความรู้พื้นฐานการวิจัย (Basic Knowledge of Research).....	1	
บทที่ 2	10	
การเลือกวิธีการวิจัย (The Selection of a Research Approach)	10	
3 วิธีการในการวิจัย (The Three Approaches to Research).....	10	
การออกแบบการวิจัย.....	22	
การออกแบบการวิจัยแบบเชิงปริมาณ	22	
การวิจัยเชิงคุณภาพ	24	
การออกแบบวิจัยแบบผสมผสาน	25	
วิธีการดำเนินการวิจัย (Research Methods)	28	
วิธีการดำเนินการวิจัยในฐานะโลกทัศน์ การออกแบบ และวิธีการ (Research Approaches as Worldviews, Designs, and Methods).....	29	
บทที่ 3	36	
การทบทวนวรรณกรรม (Review of the Literature).....	36	
บทที่ 4	68	
การใช้ทฤษฎี (The Use of Theory)	68	
การใช้ทฤษฎีเชิงปริมาณ (Quantitative Theory Use).....	69	
การใช้ทฤษฎีเชิงคุณภาพ (Qualitative Theory Use).....	81	
บทที่ 5	96	
การทบทวนวรรณกรรม (Review of the Literature).....	96	
บทที่ 6	127	
บทนำ (The Introduction)	127	
บทที่ 7	145	

ประโยคที่แสดงถึงจุดประสงค์การวิจัย (The Purpose Statement).....	145
References.....	166

บทที่ 1

ความรู้พื้นฐานการวิจัย (Basic Knowledge of Research)

1.1 ความนำ

เนื้อหาในบทนี้ เป็นการนำเสนอ ความหมายของระเบียบวิธีการวิจัย วัตถุประสงค์ของการทำวิจัย ศาสตร์กับการวิจัยความสำคัญของทฤษฎีต่องานวิจัย ความแตกต่างระหว่างทฤษฎี และสมมติฐาน จรรยาบรรณของนักวิจัย ปัญหาและข้อควรระวังในการทำวิจัย และสรุปท้ายบท

1.2 ความหมายของระเบียบวิธีการวิจัย

วิจัย หรือการวิจัย มาจากภาษาอังกฤษว่า “research” เป็นคำผสม ระหว่าง “re” “search” re หมายถึง ทบทวน ทำใหม่ ส่วน search หมายถึง ค้นหาหรือแสวงหาความรู้ เมื่อรวมกันแล้วจะหมายถึง การค้นหาแล้วการค้นหาอีก หรือการค้นหาอีกครั้ง นั่นคือความพยายามในการค้นหาจนกระทั่งได้ คำตอบที่ต้องการ เพื่อหาคำตอบที่ต้องการด้วยวิธีทางวิทยาศาสตร์ ได้แก่ เทคนิค หรือวิธีการ ที่ใช้ วิเคราะห์หลักฐานเชิงประจักษ์ เพื่อยืนยันหรือพิสูจน์หักล้างหลักการที่มีอยู่ก่อนหน้านี้ (วิญญา ภัทร สุข, 2546 หน้า 1)

ระเบียบวิธีการวิจัย หมายถึง กระบวนการที่ ทฤษฎี หลักการ และกระบวนการดำเนินงานทุก ขั้นตอน ครอบคลุมไปถึงวิธีการและเทคนิคของการวิจัยทั้ง 5 วิธี คือ การทดลองเปรียบเทียบ การสำรวจ การศึกษาสืบประวัติ การศึกษาจากกรณี และสภาพการเลียนแบบจริง ในการดำเนินการวิจัย อย่างมีกระบวนการที่มีระบบแบบแผน เพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ ด้วยวิธีทางวิทยาศาสตร์ อย่างมีขั้นตอนเริ่มตั้งแต่การกำหนดประเด็นปัญหา การตั้งสมมติฐาน การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัด ระเบียบข้อมูล การวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐาน และการตีความหมายผลที่ได้จากการวิเคราะห์ สรุปผลและตรวจสอบยืนยันข้อค้นพบ (เบญจพันธ์ มีเงิน, 2566 หน้า 4-5)

1.3 วัตถุประสงค์ของการทำวิจัย

ความหมายของการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นถึงการที่เราต้องมา ทำการศึกษาค้นคว้าหรือวิจัย เพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบหรือข้อเท็จจริงที่ต้องการทราบหรือตาม สมมติฐานที่กำหนดไว้ คำตอบนั้นอาจจะเป็นคำตอบในแง่ของการประยุกต์ใช้หรือไม่ก็ได้ ซึ่งในการ แสวงหาข้อเท็จจริงหรือคำตอบในประเด็นที่ต้องการ จะต้องเป็นการแสวงหาอย่างมีระบบแบบแผน เป็นไปตามระเบียบวิธีการศึกษา หรือการวิจัย ไม่ใช่เดา สุ่ม หรือใช้ความเห็น หรือความคิดของผู้วิจัย เป็นหลัก

เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของการทำวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์ ซึ่งสามารถใช้ได้กับการวิจัยในศาสตร์อื่น ๆ ได้ เช่น การวิจัยทางธุรกิจ เป็นต้น เพื่อสำรวจข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในวงการธุรกิจ เพื่ออธิบายพฤติกรรมของผู้บริโภค ได้แก่ ความพึงพอใจและความ ต้องการของผู้บริโภค และการตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค ตลอดจนการสร้างความได้เปรียบเชิงการแข่งขัน เป็นต้น โดยการให้ข้อมูล หรือข่าวสารที่น่าเชื่อถือ เพื่อประเมินประเด็นต่าง ๆ ทางด้านสังคมและทางธุรกิจ ผลกระทบที่มีต่อสังคมและธุรกิจนั้นๆ เพื่อพยากรณ์หรือคาดการณ์ ในอนาคต เพื่อพัฒนาหรือทดสอบ ทฤษฎี เพื่อเข้าใจพฤติกรรมและการกระทำของมนุษย์ เพื่อเป็นพื้นฐาน ในการวิจารณ์สิ่งที่เกิดขึ้นจริง ใน สังคม และเพื่อเสนอแนะทางออกต่าง ๆ ที่เป็นไปได้ในการแก้ไขปัญหาสังคม (Sarantakos, 1998)

1.4 ศาสตร์กับการวิจัย

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2544, หน้า 5) กล่าวว่า ศาสตร์ คือ "ความรู้ประกอบด้วย แนวคิดหรือ ตัวแปร ทฤษฎี เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิด และ วิธีการที่ใช้ในการศึกษา ทดสอบทางทฤษฎี หรือข้อสมมติฐานโดยอาศัยข้อเท็จจริง ศาสตร์แต่ละศาสตร์แตกต่างกันในด้านแนวคิด และการ จัดลำดับความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิด" มีรายละเอียดดังนี้

1.4.1 แนวคิด (Concepts) "แนวคิดเมื่อนำมาใช้ในการวิจัยสามารถแยกออกเป็นสองส่วนคือ ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) และตัวแปรตาม (Dependent Variable) ซึ่งตัวแปรตามเป็นแนวคิดที่เป็นเป้าหมายของการวิจัย หรือโจทย์หรือปัญหาที่ต้องการคำอธิบาย หรือคำตอบ ส่วนตัวแปรอิสระคือปัจจัย (สาเหตุ) ที่นำเอามาอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม"

1.4.2 ทฤษฎี (Theory) "ทฤษฎี คือคำอธิบายปรากฏการณ์ที่มีเหตุมีผลที่ผ่านการทดสอบแล้ว คำอธิบายนั้นมีการจัดลำดับความสัมพันธ์เชิงเหตุผล (Causal ordering)

ระหว่างแนวคิด (ตัวแปร) รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรได้ผ่านการทดสอบ การ จัดลำดับแนวคิดทำได้หลายรูปแบบ เช่น รูปแบบของแบบจำลอง (Model) ที่ระบุความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระหลายตัวที่มีต่อตัวแปรตาม ในการวิจัยจะมีการเสนอแบบจำลองที่ประกอบด้วยข้อสมมติฐานต่าง ๆ ซึ่งได้มาจากทฤษฎีและการทบทวนวรรณกรรม หรือผลงานในอดีตรวมกันมาสร้างเป็นกรอบทฤษฎี (Theoretical framework) หรือกรอบแนวความคิด (Conceptual framework) ที่ใช้กำกับกระบวนการวิจัยในทุกขั้นตอน"

1.4.3 วิธีการศึกษา หรือวิธีดำเนินการวิจัย "วิธีการศึกษา คือวิธีการทดสอบเพื่อยอมรับหรือปฏิเสธข้อเสนอหรือข้อค้นพบต่าง ๆ วิธีการค้นพบข้อมูลและวิธีการทดสอบเรียกรวมกันว่า ระเบียบวิธีวิจัย

ซึ่งประกอบด้วย แนวทางเชิงปริมาณ (Quantitative approach) และแนวทางเชิงคุณภาพ (Qualitative approach) ส่วนวิธีต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการได้มาซึ่งข้อมูล ตั้งแต่การสอบเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กระบวนการสร้างมาตรวัด การประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล การเขียนรายงานการวิจัย และการเสนอผลงานวิจัย"

1.5 ความสำคัญของทฤษฎีต่องานวิจัย

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2544, หน้า 9) ได้อธิบายว่า "ทฤษฎีมีความสำคัญอย่างยิ่ง ต่องานวิจัย เพราะผู้วิจัยไม่สามารถเก็บรวบรวมข้อเท็จจริงได้ทั้งหมด ผู้วิจัยจะต้องตัดสินใจว่าจะเก็บข้อมูลอะไรบ้าง ซึ่งต้องอาศัยแนวความคิดบางอย่างของตนหรือของทฤษฎีบางทฤษฎี ทฤษฎีจึงเป็นสิ่งนำทางในการเลือกเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาแบบแผนความสัมพันธ์ของข้อมูลหรือตัวแปร"

นอกจากนี้ ทฤษฎีประกอบด้วยข้อความหลายข้อความ แต่ละข้อความจะระบุถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ที่ชี้ให้เห็น หรืออธิบายการเกิดขึ้นของปรากฏการณ์ และในเรื่องเดียวอาจมีหลายทฤษฎี ดังนั้นการสร้างทฤษฎีหรือแนวความคิดเพื่อการวิจัยจึงเป็นทางที่ตรงที่สุดในการจัดระเบียบความรู้ในเรื่องนั้น ๆ เพราะทฤษฎีได้สรุปความรู้ที่มีอยู่ในรูปของการอธิบายข้อเท็จจริงและความสัมพันธ์ระหว่างข้อเท็จจริงต่าง ๆ และสามารถนำมาใช้ในการคาดคะเนการเกิดขึ้นของปรากฏการณ์

1.6 ความแตกต่างระหว่างกฎ ทฤษฎี และสมมติฐาน

การวิจัยทางสังคมศาสตร์ส่วนใหญ่จะมีปัญหาด้านคำอธิบายเกี่ยวกับการเกิดขึ้นของปรากฏการณ์ทางสังคม ซึ่งมักจะเป็นคำอธิบายเชิงโอกาสที่จะเป็นไปได้ มากกว่าที่จะเป็นกฎที่แน่นอนตายตัว ทั้งนี้ปรากฏการณ์ทางสังคมมีเงื่อนไขต่าง ๆ มากมาย คำอธิบายทางสังคมศาสตร์จึงมีลักษณะความเป็นไปได้เชิงทฤษฎี (Theoretical probability) มากกว่าเป็นกฎ (Law) (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2544, หน้า 8)

ศาสตร์ทางสังคมศาสตร์มุ่งศึกษาปรากฏการณ์ทางสังคมที่มีเงื่อนไขต่าง ๆ ซับซ้อนมากมาย และมีอิทธิพลของเงื่อนไขต่าง ๆ เหล่านี้จะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาและสถานที่ คำอธิบายที่ทำได้และที่ใช้ในการอธิบายปรากฏการณ์ทางสังคมในสถานะต่าง ๆ จึงอยู่ในรูปของ "ความเป็นไปได้เชิงทฤษฎีมากกว่ากฎ" ในปัจจุบันการสร้างทฤษฎีสามารถนำไปใช้อธิบายปรากฏการณ์ทางสังคมได้กว้าง ๆ ทั่วไป มากกว่าการหากฎเกี่ยวกับปรากฏการณ์ทางสังคม ซึ่งเป็นเป้าหมายของสังคมศาสตร์ ด้วยเหตุที่ทฤษฎีเป็นสิ่งที่มิมีบทบาทต่อการพัฒนาของศาสตร์ในแต่ละสาขา จึงมีการใช้คำว่าทฤษฎีไป

ในทางไม่ถูกต้อง จึงสมควรพิจารณาศึกษาและทำความเข้าใจความหมายของคำดังกล่าวให้ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

1.7 จรรยาบรรณของนักวิจัย

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ นิยามคำว่า จรรยาบรรณนักวิจัย ดังนี้ "นักวิจัย" หมายถึง ผู้ที่ดำเนินการค้นคว้าหาความรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อตอบประเด็นที่สงสัย โดยมีระเบียบวิธีอันเป็นที่ยอมรับในแต่ละศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ระเบียบวิธีดังกล่าวจึงครอบคลุมทั้งแนวคิด มโนทัศน์และวิธีการที่ใช้ในการรวบรวมและวิเคราะห์ ข้อมูล

ส่วน "จรรยาบรรณ" หมายถึง หลักความประพฤติอันเหมาะสม แสดงถึงคุณธรรมและ จริยธรรม ในการประกอบอาชีพที่กลุ่มบุคคลแต่ละสาขาวิชาชีพประมวลขึ้นไว้เป็นหลัก เพื่อให้สมาชิกในสาขาวิชาชีพนั้น ๆ ยึดถือปฏิบัติเพื่อรักษาชื่อเสียง และส่งเสริมเกียรติคุณของสาขาวิชาชีพของตน จรรยาบรรณในการวิจัย จัดเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของระเบียบวิธีวิจัย

อย่างไรก็ดี ในกระบวนการค้นคว้านักวิจัยจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ศึกษา ไม่ว่าจะเป็ นสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิต การวิจัยจึงอาจส่งผลกระทบต่อสิ่งที่ศึกษาได้ หากผู้วิจัยขาดความ รอบคอบระมัดระวัง การวิจัยเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการวางแผน และกำหนดนโยบาย ในการพัฒนาประเทศทุกด้าน โดยเฉพาะในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในประเทศ ผลงานวิจัยที่มี คุณภาพขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถของนักวิจัยในเรื่องที่จะศึกษา และขึ้นอยู่กับคุณธรรมจริยธรรม ของนักวิจัยในการทำงานวิจัยด้วย ผลงานวิจัยที่ด้อยคุณภาพด้วยสาเหตุใดก็ตาม หากเผยแพร่ออกไป อาจเป็นผลเสียต่อวงวิชาการและประเทศชาติได้

ดังนั้นสภาวิจัยแห่งชาติได้กำหนดหลักเกณฑ์ในด้านจรรยาบรรณของนักวิจัยไว้เป็นแนวทาง สำหรับนักวิจัยยึดถือปฏิบัติ เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยตั้งอยู่บนพื้นฐานของจริยธรรมและหลักวิชาการ ที่เหมาะสมไว้ 9 ประการ (สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2545) ดังนี้

1) นักวิจัยต้องซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการและการจัดการ นักวิจัยต้องมีความซื่อสัตย์ ต่อตนเอง ไม่ลอกเลียนงานของผู้อื่น นักวิจัยจะต้อง ซื่อสัตย์ในทุกขั้นตอนและกระบวนการการวิจัย เมื่อนำข้อมูลมาใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการวิจัยจะต้อง อ้างอิงถึงบุคคลหรือแหล่งขอมูลนั้น ต้อง ซื่อสัตย์ต่อแหล่งทุนวิจัย มีความ ยุติธรรมต่อผลประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย และผู้วิจัยต้องเสนอผลงาน อย่างตรงไปตรงมาโดยไม่แอบอ้างผลงานของคนอื่นว่าเป็นของตนเอง"

2) นักวิจัยต้องตระหนักถึงพันธกรณีในการทำงานวิจัย ตามข้อตกลงที่ทำไว้ กับหน่วยงานที่ สนับสนุน

การวิจัย และต่อหน่วยงานที่ต้นสังกัด นักวิจัยต้องปฏิบัติตาม พันธกรณีและข้อตกลงการวิจัยที่ผู้เกี่ยวข้อง ทุกฝ่ายยอมรับร่วมกันอุทิศเวลาทำงานวิจัยให้ได้ผลดีที่สุด และเป็นไปตามกำหนดเวลา มีความรับผิดชอบไม่ละทิ้งงานระหว่างดำเนินการ" ในการวิจัย

3) นักวิจัยต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลยและขาดความเคารพในศักดิ์ศรีของเพื่อนมนุษย์ ต้องถือเป็นภาระหน้าที่ที่จะอธิบายจุดมุ่งหมายของการวิจัยแก่บุคคลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยไม่หลอกลวงหรือบีบบังคับ และไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล

ในการวิจัย นักวิจัยต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลยและขาดความเคารพในศักดิ์ศรีของเพื่อนมนุษย์ ต้องถือเป็นภาระหน้าที่ที่จะอธิบายจุดมุ่งหมายของการวิจัยแก่บุคคลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยไม่หลอกลวงหรือบีบบังคับ และไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล

4) นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด โดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด ต้องตระหนักว่า อคติส่วนตัว หรือความลำเอียงทางวิชาการ อาจส่งผลให้มีการบิดเบือนข้อมูลและขอบังคับพบทางวิชาการอันเป็นเหตุให้เกิดผลเสียหายต่องานวิจัย

5) นักวิจัยพึงนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบ นักวิจัยพึงเผยแพร่ผลงานวิจัยเพื่อประโยชน์ทางวิชาการและสังคม ไม่ขยายผลขอคนพบจนเกินความเป็นจริงและไม่ใช้ผลงานวิจัยไปทางมิชอบ

6) นักวิจัยพึงเคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น นักวิจัยพึงมีใจกว้างพร้อมที่จะเปิดเผยข้อมูลและขั้นตอนการวิจัย ยอมรับฟังความคิดเห็นและเหตุผลทาง วิชาการของผู้อื่นและพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขงานวิจัยของตนให้ถูกต้อง และ

7) นักวิจัยพึงมีความรับผิดชอบต่อสังคมทุกระดับ "นักวิจัยพึงมีจิตสำนึกที่จะอุทิศ กำลังสติปัญญา ในการทำวิจัยเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ เพื่อความเจริญและประโยชน์สุขของสังคมและมวลมนุษยชาติ

1.8 ปัญหาและข้อควรระวังในการทำวิจัย

ปัญหาและข้อควรระวังในการทำวิจัยการวิจัยทางสังคมศาสตร์และธุรกิจ มีปัญหาหลายด้านที่ผู้วิจัยต้องทราบและควรระวังไม่ให้เกิดขึ้นในระหว่างการทำวิจัย ซึ่งผู้วิจัยจะต้องตระหนักถึงการมีความรู้ความเข้าใจในแนวคิดและขั้นตอนของการวิจัย ดังนี้ (สรชัย พิศาลบุตร, 2551: 29-33)

12.2.1 ปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในแนวคิดและขั้นตอนการวิจัย ปัญหา ด้านความรู้ความเข้าใจในแนวคิดและขั้นตอนการวิจัย ได้แก่ การขาดความรู้ความเข้าใจในแนวคิดการวิจัยและขั้นตอนการวิจัย จะทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถหาคำตอบตามวัตถุประสงค์ได้อย่างมีคุณภาพ ทำให้เสียเวลา และค่าใช้จ่าย

แต่ถ้าผู้วิจัยมีความรู้ความเข้าใจในแนวคิดและขั้นตอนการวิจัยแล้ว การศึกษาหาคำตอบตามวัตถุประสงค์จะเป็นระบบระเบียบแบบแผนและมีคุณภาพ

12.2.2 ปัญหาด้านการกำหนดหัวข้อเรื่องที่จะทำการวิจัย ปัญหาด้านการกำหนด หัวข้อเรื่องที่จะทำการวิจัย ได้แก่ การขาดความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะทำการวิจัยเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งของการวิจัย เพราะผู้วิจัยจะต้องทราบถึงความเป็นมาของเรื่องที่จะทำวิจัย ต้องทราบปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นสภาพปัญหาที่จะนำไปสู่ประเด็นปัญหาที่ต้องการ ศึกษาหาคำตอบ ประชากรเป้าหมายที่ผู้วิจัยจะทำการศึกษาเป็นใครอยู่ที่ไหน เป็นต้น 12.2.3 ปัญหาด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล ปัญหาด้านการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ ปัญหาด้านการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือของผู้ให้ข้อมูลในการเก็บ ข้อมูลแบบสัมภาษณ์ โดยทั่วไปผู้ที่ไม่ใช่ผู้ประกอบการไม่ว่าจะเป็นการผลิต การค้า หรือการบริการจะให้ความร่วมมือในการตอบข้อคำถามมากกว่าผู้ที่ประกอบการๆ ผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดีจะให้ความร่วมมือในการตอบข้อคำถามมากกว่าผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ ดีกว่า ผู้ที่มีการศึกษาต่ำจะให้ความร่วมมือในการตอบข้อคำถามมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่า ธุรกิจขนาดเล็กจะให้ความร่วมมือในการตอบข้อคำถามมากกว่าธุรกิจขนาดใหญ่กว่า นั่นคือ ความเชื่อถือได้ของข้อมูลทางธุรกิจจะขึ้นอยู่กับความร่วมมือของผู้ให้ข้อมูลหรือผู้ตอบข้อคำถามในกลุ่มต่าง ๆ เป็นสำคัญ การวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้ตอบข้อคำถามบางกลุ่มข้างต้นผู้วิจัยจะต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ อาจทำให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนหรือเบี่ยงเบนจากความเป็นจริงไปมาก

นอกจากนี้ ยังมีปัญหาด้านการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลปฐมภูมิ คือ การกำหนดวิธีเลือกตัวอย่างและขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา กล่าวคือ ผู้วิจัยควรที่จะเลือก ตัวอย่างโดยวิธีใด ได้แก่ จะใช้วิธีเลือกตัวอย่างแบบสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) หรือจะใช้วิธีเลือกตัวอย่างแบบชั้นภูมิ หรือจะใช้วิธีเลือกตัวอย่างแบบหลายชั้น (multi-stage sampling) หรือจะใช้วิธีเลือกตัวอย่างแบบอื่น ๆ และเมื่อกำหนดวิธีเลือก ตัวอย่างได้แล้วจะต้องกำหนดขนาดหรือจำนวนตัวอย่างว่าเป็นเท่าใด ผู้วิจัยจะสามารถกำหนดวิธีเลือกตัวอย่างหรือขนาดตัวอย่างได้อย่างเหมาะสมหากผู้วิจัยทราบ ว่าวิธีเลือก ตัวอย่างมีกี่วิธี แต่ละวิธีเหมาะสมที่จะใช้กับการเก็บข้อมูลที่มีลักษณะแบบใด และที่สำคัญที่สุดผู้วิจัยต้องทราบลักษณะการกระจายของข้อมูล ซึ่งวัดด้วยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

(standard deviation)

12.2.4 ปัญหาด้านการวิเคราะห์ข้อมูล ปัญหาด้านการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาคำตอบสำหรับวัตถุประสงค์การวิจัย ไม่ว่าจะเป็นวัตถุประสงค์ที่จำเป็นต้องใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น คือ การแจกแจงความถี่ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานหรือการวิเคราะห์ข้อมูลขั้นสูง คือ การประมาณค่า การทดสอบสมมติฐานเชิงสถิติ การวัดความสัมพันธ์หรือการพยากรณ์วิธีวิเคราะห์ที่สามารถนำมาใช้ในการหาคำตอบดังกล่าวต่างก็มี

หลายวิธี วิธีวิเคราะห์แต่ละวิธีต่างก็มีข้อดีข้อเสียแตกต่างกันไป ผู้วิจัยจะต้องสามารถเลือกวิธีวิเคราะห์ที่มีอยู่หลายวิธีนั้นมาใช้ให้เหมาะสม กับวัตถุประสงค์การวิจัยจึงจะทำให้ผลการวิจัยมีความถูกต้อง และเชื่อถือได้สูง นอกจากนี้ การตีความหรือแปลผลการวิจัยก็อาจเป็นปัญหาสำคัญ อีกประการหนึ่งของการวิจัยทาง ธุรกิจ ผู้วิจัยที่ไม่เข้าใจเกี่ยวกับวิธีวิเคราะห์ข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิจัยดีพอจะมีโอกาส ตีความหมายหรือแปลผลการวิจัยผิดพลาดได้ง่าย เช่น การนำค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลแต่ละชุดมาใช้ในการเปรียบเทียบการกระจาย แทนที่จะใช้ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผัน (coefficient of variation) หรือ การใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (correlation coefficient) มาใช้วัดระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว แทนที่จะใช้ค่าสัมประสิทธิ์การกำหนด (coefficient of determination) หรือการเปรียบเทียบอิทธิพลของตัวแปรอิสระ (independent variable) ในสมการถดถอยพหุคูณ (multiple regression) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (regression coefficient) ของตัวแปรอิสระแต่ละตัวโดยที่ยังไม่ได้ปรับข้อมูลของตัวแปรแต่ละตัวให้เป็นค่ามาตรฐาน (standard score) เสียก่อน เป็นต้น ดังนั้น เพื่อที่จะไม่ให้เกิดการตีความผลการวิจัยผิดพลาดผู้วิจัยควรจะต้องเข้าใจวิธี วิเคราะห์แต่ละวิธีดีพอสมควร

12.2.5 ข้อควรระวังในการทำวิจัยทางธุรกิจ ข้อควรระวัง ได้แก่

12.2.5.1 ระยะเวลา ระยะเวลาที่ใช้ในการทำวิจัยทางธุรกิจจะต้องไม่นานจนเกินไป เนื่องจากธุรกิจส่วนใหญ่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การวิจัยทาง ธุรกิจที่ใช้เวลานานเกินไปจะทำให้ผลการวิจัยที่ได้มีประโยชน์ในการนำไปใช้แก้ปัญหาทาง ธุรกิจได้น้อยหรืออาจไม่มีประโยชน์เลยก็ได้

12.2.5.2 ผลการวิจัย ผลการวิจัยทางธุรกิจซึ่งจำเป็นต้องใช้ข้อมูลจากธุรกิจ อื่นๆ ซึ่งไม่ใช่ธุรกิจของตนโดยทั่วไปมักจะไม่มีความเชื่อถือได้น้อย อาจเป็นเพราะข้อมูลทาง ธุรกิจส่วนใหญ่เป็นข้อมูลชนิดปกปิด ผู้ให้ข้อมูลมักจะไม่ยอมให้ข้อมูลที่จำเป็นต้องใช้วิเคราะห์หรือให้ข้อมูลที่เชื่อถือไม่ได้ ในบางครั้งผู้วิจัย มีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลอื่นๆที่เกี่ยวข้องหรือมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งมีความเชื่อถือได้มากกว่ามาทดแทน เป็นต้น

ดังนั้น อาจสรุปได้ว่าปัญหาในการทำวิจัย เกิดขึ้นจากการขาดความรู้ความเข้าใจในแนวคิด การวิจัยและขั้นตอนการวิจัย การขาดความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะทำการวิจัย ประเด็น ปัญหา และประชากรเป้าหมายที่ผู้วิจัยจะทำการศึกษา ความร่วมมือของผู้ให้ข้อมูลในการเก็บข้อมูลแบบ สัมภาษณ์ การกำหนดวิธีเลือกตัวอย่างและขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาความสามารถของ ผู้วิจัยในการเลือกวิธีวิเคราะห์ที่มีอยู่หลายวิธีนั้นมาใช้ให้เหมาะสมกับ วัตถุประสงค์การวิจัย การตีความผลการวิจัยผิดพลาดจากความไม่เข้าใจวิธีวิเคราะห์แต่ละ วิธีดีพอของผู้วิจัยเอง ส่วนข้อ

ควรระวังในการทำวิจัยทางธุรกิจนั้น มีอยู่ 2 ประเด็น คือระยะเวลาที่ใช้ในการทำวิจัยทางธุรกิจ และผลการวิจัยทางธุรกิจซึ่งจำเป็นต้องใช้ข้อมูลจาก ธุรกิจอื่นๆ เพื่อความความเชื่อถือได้ของข้อมูล

บทสรุป

การวิจัย หมายถึง กระบวนการที่มีระบบแบบแผนสำหรับการแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ ด้วยวิธีทางวิทยาศาสตร์ อย่างมีขั้นตอน เริ่มตั้งแต่การกำหนดประเด็นปัญหาการตั้งสมมติฐาน การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดระเบียบข้อมูล การวิเคราะห์และการทดสอบสมมติฐาน และการตีความหมายผลที่ได้จากการวิเคราะห์ สรุปผลและตรวจสอบ ยืนยันข้อค้นพบการวิจัยมีความเกี่ยวข้องกับศาสตร์คือความรู้ประกอบด้วย แนวคิดหรือตัวแปรทฤษฎี เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิด และวิธีการที่ใช้ในการศึกษาที่ใช้ทดสอบทางทฤษฎีหรือข้อสมมติฐานโดยอาศัยข้อเท็จจริง ศาสตร์แต่ละศาสตร์แตกต่างกันในด้านแนวคิด และการจัดลำดับความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิด

แบบฝึกหัด (Writing Exercises)

1. จงตอบคำถามต่อไปนี้

- 1.1 ความหมายของการวิจัย คืออะไร
- 1.2 บทบาทสำคัญของการวิจัยธุรกิจ คืออะไร
- 1.3 ศาสตร์คืออะไร ประกอบด้วยอะไรบ้าง
- 1.4 จงเปรียบเทียบระหว่าง กฎ ทฤษฎี และสมมติฐานมีความแตกต่างกันอย่างไร
- 1.5 ทฤษฎีมีความสำคัญต่องานวิจัยอย่างไร
- 1.6 วิธีการแบ่งประเภทการวิจัยทางธุรกิจมีกี่วิธี อะไรบ้าง
- 1.7 รูปแบบของการวิจัยทางธุรกิจ มีกี่รูปแบบ แต่ละรูปแบบมีรายละเอียดอย่างไร
- 1.8 การวิจัยทางธุรกิจมีประโยชน์อย่างไร อะไรบ้าง
- 1.9 หลักจรรยาบรรณนักวิจัย 9 ประการ ของสภาวิจัยแห่งชาติ ประกอบด้วยอะไรบ้าง
- 1.10 ปัญหาในการทำวิจัย อาจเกิดขึ้นได้หลายประการ อะไรบ้าง

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ ไกรชิต สุตะเมื่อง เฉลิมพร เย็นเยือก และเรวดี อ้นนันทน์. (2556), **ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ**, พิมพ์ครั้งที่ 4, กรุงเทพฯ: พงษ์วรินทร์ พรินต์ติ้ง.

เบญจพันธ์ มีเงิน. (2566), **ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจและสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ.

บริษัทธนะพัฒน์พรินต์ติ้งแอนด์พับลิเคชั่น จำกัด.

วัชรารักษ์ สุริยาภิวัฒน์. (2550). **วิจัยธุรกิจยุคใหม่ (ฉบับพิมพ์เพิ่มเติม)**, กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วรัญญา ภัทรสุข. (2546). **ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์**, พิมพ์ครั้งที่ 2, กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2544). **ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์**, พิมพ์ครั้งที่ 11, กรุงเทพฯ: เฟื่องฟ้าพรินต์ติ้ง.

เทียนฉาย ก็ระนนท์. (2544), **สังคมศาสตร์วิจัย**, พิมพ์ครั้งที่ 5, กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สรชัย พิศาลบุตร. (2551). **การวิจัยทางธุรกิจ**, กรุงเทพฯ: วิทยาพัฒน์.

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (2545). "จรรยาบรรณนักวิจัย" <http://vet.kku.Error! Hyperlink reference not valid.jb257.pdf>

ภาษาต่างประเทศ

Sekaran, Uma. (2000). **Research Methods for Business: A Skill-Building Approach**, Third Edition, New York: John Wiley & Sons.

Sarantakos, Sotirios. (1998). **Social Research**, Second Edition, London: Macmillan.

Best, John W. (1977). **Research in Education**, 3rd ed. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall.

บทที่ 2

การเลือกวิธีการวิจัย (The Selection of a Research Approach)

วิธีการวิจัย หมายถึง การวางแผนและกระบวนการต่าง ๆ ในการวิจัยที่ครอบคลุมขั้นตอน ตั้งแต่สมมติฐานไปจนถึงรายละเอียดเกี่ยวกับการรวบรวม การวิเคราะห์ รวมทั้งการแปลความหมาย ข้อมูล แผนการดังกล่าวนี้ เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในหลาย ๆ เรื่อง และอาจจะไม่มีความเกี่ยวข้องกับลำดับขั้นตอนต่าง ๆ ที่จะต้องกระทำตาม หรือการแสดงผลลัพธ์ตามเหตุตามผลที่จะต้องยึดถือปฏิบัติ ในภาพรวม การตัดสินใจที่ว่านี้ เกี่ยวข้องกับวิธีการวิจัยที่จะใช้ในการศึกษาประเด็นที่ต้องการจะศึกษา การตัดสินใจอยู่บนพื้นฐานของสมมติฐานทางปรัชญาที่ผู้วิจัยจะใช้ในการศึกษาวิจัย กระบวนการเสาะแสวงหาความรู้ (การออกแบบการวิจัย หรือ research designs) และวิธีดำเนินการ (research methods) ที่เฉพาะเจาะจงในการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ และการแปลความหมาย ข้อมูล การเลือกวิธีการวิจัยนั้นยังตั้งอยู่บนพื้นฐานของลักษณะของปัญหาการวิจัย (research problems) หรือประเด็นที่ต้องการจะศึกษา ประสบการณ์ของผู้วิจัย และผู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษาวิจัย ดังนั้นหนังสือเล่มนี้จึงนำเสนอขอบเขตหลัก 3 เรื่อง อันได้แก่ วิธีการวิจัย การออกแบบการวิจัย และการดำเนินการวิจัย ซึ่งถือเป็นการแสดงมุมมองเกี่ยวกับการวิจัย โดยมีการนำเสนอข้อมูลในลักษณะต่อเนื่อง โดยเริ่มจากการสร้างสรรค์งานวิจัยในภาพกว้าง ๆ ไปจนถึงรายละเอียดของกระบวนการต่าง ๆ ในการดำเนินการวิจัย

3 วิธีการในการวิจัย (The Three Approaches to Research)

หนังสือเล่มนี้นำเสนอ 3 วิธีการในการวิจัย ได้แก่ 1) งานวิจัยเชิงคุณภาพ 2) งานวิจัยเชิงปริมาณ 3) งานวิจัยเชิงผสมผสาน ไม่เป็นที่สงสัยว่า วิธีการในการวิจัย 3 วิธีดังกล่าวนี้ จะแยกออกจากกันโดยเด็ดขาดวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณไม่ควรถูกมองว่า เข้มงวด ตายตัว แตกต่างชัดเจน อยู่คนละขั้ว หรือการแบ่งแยกกลุ่มที่แตกต่างออกจากกัน แต่ในทางแทนที่ วิธีการวิจัยเหล่านี้เป็นตัวแทนของเป้าประสงค์ที่แตกต่างกันออกไปของลำดับที่ต่อเนื่อง (Creswell, 2015; Newman & Benz, 1998) หมายถึง ให้มองว่าเป็นการวิจัยไปในแนวทางของเชิงคุณภาพ หรือเชิงปริมาณมากกว่า หรือในทางกลับกันก็ได้ ส่วนการวิจัยเชิงผสมผสานนั้น ตั้งอยู่ตรงกลางของลำดับที่ต่อเนื่องของการวิจัยทั้งสองแบบ ด้วยเหตุว่า การวิจัยเชิงผสมผสานนั้น รวมเข้าด้วยกันส่วนประกอบต่าง ๆ ของทั้งวิธีการดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ

โดยทั่วไปแล้ว ข้อแตกต่างระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ คือ การกำหนดกรอบความหมายด้วยการใช้คำ (เชิงคุณภาพ) แทนที่จะใช้ตัวเลข (เชิงปริมาณ) หรือมากกว่านั้น การใช้คำถามปลายปิด (closed-ended questions) และการตอบสนอง (สมมติฐานเชิงปริมาณ) หรือคำถามปลายเปิด (open-ended questions) และการตอบสนอง (คำถามในการสัมภาษณ์เชิงคุณภาพ) วิธีการที่สมบูรณ์แบบมากกว่า ในการพิจารณาความแตกต่างอย่างค่อยเป็นค่อยไปของทั้งสองวิธีดำเนินการวิจัย ตั้งอยู่บนสมมติฐานเชิงปรัชญาขั้นพื้นฐานที่ผู้วิจัยนำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาวิจัย ชนิดของกลยุทธ์การวิจัยที่ใช้ในการวิจัย (การทดลองเชิงปริมาณ หรือกรณีศึกษาเชิงคุณภาพ) อีกทั้งวิธีการที่เฉพาะเจาะจงที่ใช้ในการดำเนินการกลยุทธ์ดังกล่าวนี้ เช่น การรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณโดยเครื่องมือต่าง ๆ ตรงกันข้ามกับการรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพผ่านการสังเกตการณ์ในบริบทใดบริบทหนึ่ง นอกเหนือไปกว่านั้น ยังมีประเด็นเกี่ยวกับประวัติของการประเมินผลของทั้งสองวิธีการ ซึ่งรูปแบบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณเป็นที่โดดเด่นในแวดวงสังคมศาสตร์ ตั้งแต่ศตวรรษที่ 19 จนถึงช่วงกลางของศตวรรษที่ 20 ความสนใจในการวิจัยเชิงคุณภาพมีเพิ่มมากขึ้นในช่วงหลังของศตวรรษที่ 20 พร้อมทั้งการพัฒนาขึ้นของการวิจัยแบบผสมผสาน ด้วยความเป็นมาเหล่านี้จะช่วยให้นักวิจัยเข้าใจจำกัดความของความหมายทั้งสามวิธีดำเนินการวิจัยที่จะใช้ในหนังสือเล่มนี้

- การวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นวิธีการเสาะหาและเข้าใจความหมายของปัจเจกชนหรือกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของสังคมหรือมนุษย์ กระบวนการวิจัยเกี่ยวข้องกับการอุทิศขั้นของปัญหาและวิธีการปฏิบัติ ข้อมูลที่ถูกรวบรวมจากบริบทของผู้มีส่วนร่วม การวิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย หรือการใช้เหตุผลจากส่วนย่อย ๆ ไปหาส่วนรวม โดยเริ่มจากสิ่งที่จำเพาะไปสู่สิ่งทั่วไป โดยที่นักวิจัยแปลผลของความหมายของข้อมูล การเขียนรายงานในขั้นตอนสุดท้ายมีลักษณะโครงสร้างที่ยืดหยุ่นได้ การวิจัยโดยใช้วิธีการนี้เหมาะสำหรับนักวิจัยที่เสาะแสวงหาความรู้และยกย่องวิธีดำเนินการวิจัยด้วยวิธีอุปนัย เน้นความหมายระดับปัจเจก และความสำคัญของการรายงานถึงความซับซ้อนของสถานการณ์
- การวิจัยเชิงปริมาณ เป็นวิธีการดำเนินการวิจัยที่ทดสอบวัตถุประสงค์ของทฤษฎีโดยการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ตัวแปรเหล่านี้ สามารถวัดได้โดยใช้เครื่องมือในทางวิจัย เพื่อที่ข้อมูลที่เป็นตัวเลขจะถูกวิเคราะห์โดยอาศัยขั้นตอนทางสถิติ การเขียนรายงานในขั้นตอนสุดท้ายมีโครงสร้างที่ถูกกำหนดตายตัวมาแล้ว ซึ่งประกอบไปด้วย บทนำ การทบทวนวรรณกรรม วิธีดำเนินการวิจัย ผลลัพธ์ และการอภิปรายผล เหมือนดังเช่น

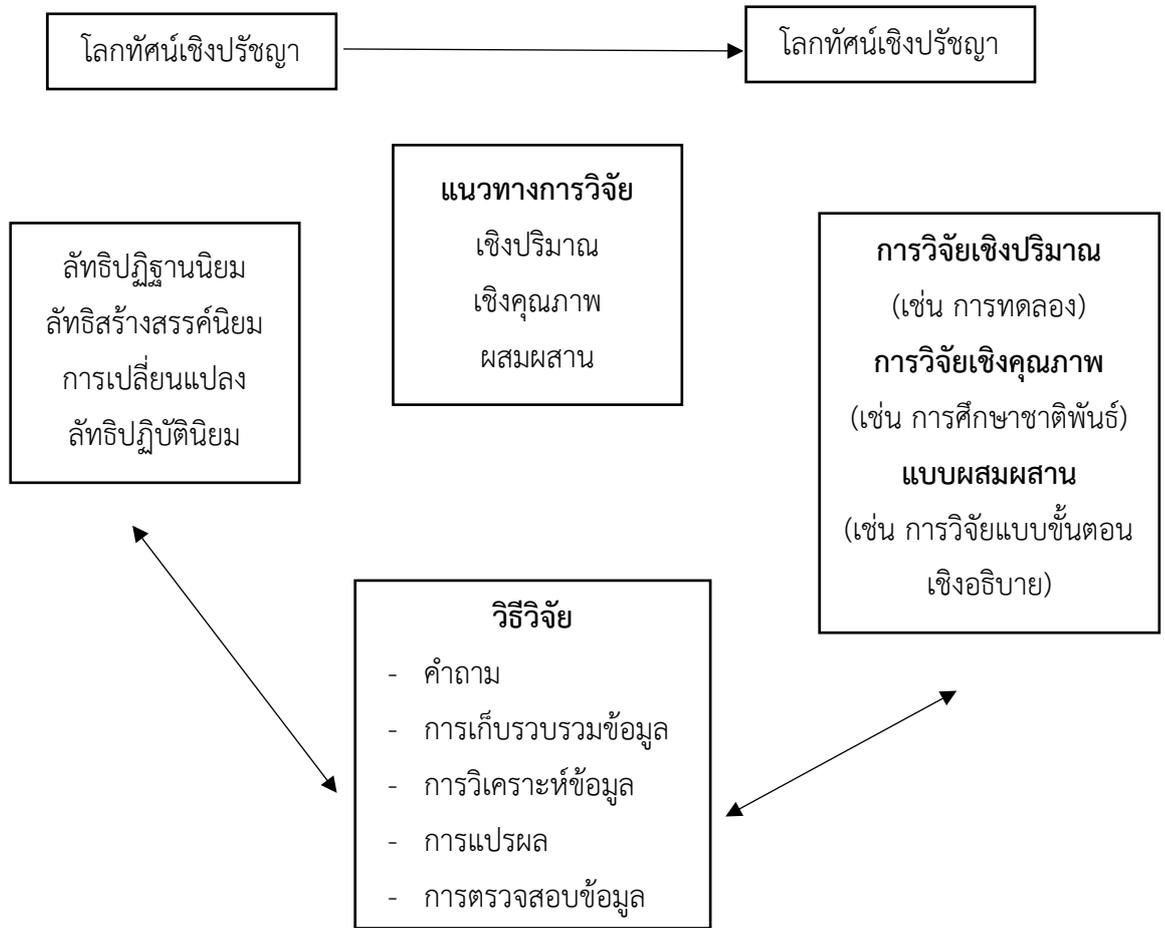
นักวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ที่เสาะแสวงหาความรู้ในรูปแบบนี้ มีสมมติฐานในการทดสอบทฤษฎีเชิงนิรนัย หรือการอนุมาน ซึ่งเป็นการลงความเห็นจากหลักทั่วไปเพื่อสู่เรื่องเฉพาะ มีการสร้างวิธีการป้องกันอคติหรือความมีใจโน้มเอียง ควบคุมทางเลือกหรือการอธิบายต่อต้านข้อเท็จจริง และสามารถที่จะวางหลักหรือลงความเห็นทั่วไป อีกทั้งผลลัพธ์ที่ได้นั้นยังสามารถทำซ้ำได้

- การวิจัยเชิงผสมผสาน เป็นวิธีการเสาะแสวงหาความรู้ที่เกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูลทั้งในแบบเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ การบูรณาการข้อมูลทั้งสองรูปแบบ และการใช้การออกแบบที่มีความแตกต่างที่เกี่ยวข้องกับสมมติฐานเชิงปรัชญาและกรอบทางทฤษฎี สมมติฐานหลักของการแสวงหาความรู้ในรูปแบบนี้ซึ่งเป็นการบูรณาการระหว่างข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพให้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้เพิ่มมากขึ้นจากข้อมูลที่ได้จากข้อมูลเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพเพียงอย่างเดียว

คำจำกัดความเหล่านี้ มีข้อมูลที่สมควรพิจารณาในแบบของตน ตลอดในหนังสือเล่มนี้ จะมีการอธิบายส่วนต่าง ๆ ของคำจำกัดความดังกล่าวนี้ เพื่อที่ว่าความหมายที่ให้ไว้จะมีความกระจ่างชัดยิ่งขึ้น

ส่วนประกอบสามอย่างที่เกี่ยวข้องกับวิธีดำเนินการวิจัย

ส่วนประกอบที่สำคัญสองส่วนในแต่ละคำจำกัดความ คือ วิธีการดำเนินการวิจัยนั้นเกี่ยวข้องกับสมมติฐานเชิงปรัชญากับวิธีการหรือวิธีปฏิบัติที่แตกต่าง วิธีดำเนินการวิจัยในแบบกว้าง ๆ คือ แผนงานหรือเค้าโครงในการที่จะทำวิจัย ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเชื่อมโยงกันของปรัชญา การออกแบบการวิจัย และวิธีดำเนินการวิจัยที่เฉพาะเจาะจง โครงสร้างที่ใช้ในการอธิบายการเชื่อมโยงกันของทั้งสามตัวประกอบนี้อยู่ในภาพ 1.1 โดยที่การวางแผนการศึกษานั้น ผู้วิจัยจะต้องคำนึงผ่านสมมติฐานของโลกทัศน์เชิงปรัชญา และวิธีการดำเนินการวิจัยรวมทั้งกระบวนการวิจัยที่เฉพาะเจาะจงที่แปลงวิธีดำเนินการไปสู่การปฏิบัติ

ภาพที่ 1.1 A Framework for Research—The Interconnection of Worldviews, Design, and Research Methods

ที่มา : Creswell และ Creswell, 1988: หน้า 4

โลกทัศน์เชิงปรัชญา (Philosophical Worldviews)

แม้ว่าแนวคิดทางปรัชญาโดยส่วนใหญ่จะถูกซ่อนเอาไว้ในการวิจัย (Slife & Willaims, 1995) แนวคิดที่ว่านี้ก็ยังคงมีอิทธิพลต่อปฏิบัติการในการวิจัยและจำเป็นที่จะต้องระบุให้ชัดเจน นักวิจัยควรเตรียมการในเรื่องเค้าโครงการวิจัย หรือวางแผนอย่างกระจ่างแจ้งในประเด็นเกี่ยวกับแนวคิดเชิงปรัชญาที่นักวิจัยยึดถือปฏิบัติ ข้อมูลเหล่านี้จะช่วยอธิบายว่าเพราะเหตุใดผู้วิจัยจึงตัดสินใจเลือกวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ เชิงปริมาณ หรือเชิงผสมผสานในการทำการวิจัย ในการเขียนอธิบายโลกทัศน์นี้ เค้าโครงวิจัยต้องพูดถึงประเด็นต่อไปนี้คือ

- โลกทัศน์เชิงปรัชญาที่เสนอในการศึกษา
- คำจำกัดความของแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับโลกทัศน์นั้น
- โลกทัศน์ดังกล่าวกำหนดรูปร่างหรือสัณฐานของวิธีดำเนินการวิจัยอย่างไร

คำว่าโลกทัศน์ในที่นี้หมายถึง ชุดความเชื่อพื้นฐานซึ่งนำทางการปฏิบัติ (Guba, 1990, p. 17) บางครั้งโลกทัศน์ดังกล่าวนี้ ถูกเรียกว่า กระบวนทัศน์ (paradigms) (Lincoln, Lynham, & Guba, 2011; Mertens, 2010); ญาณวิทยา (epistemologies) ภาววิทยา (ontologies) (Crotty, 1998) หรือนึกคิดอย่างกว้าง ๆ ว่า ระเบียบวิธีวิจัย (research methodologies) (Neuman, 2009) จะเห็นได้ว่า โลกทัศน์ก็คือการกำหนดทิศทางเชิงปรัชญาเกี่ยวกับโลกและลักษณะของการวิจัยซึ่งผู้วิจัยใช้ในการศึกษา ปัจเจกชนพัฒนาโลกทัศน์บนพื้นฐานของข้อกำหนดในสาขาวิชาและชุมชนที่ศึกษาวิจัย ที่ปรึกษาและพี่เลี้ยงของการวิจัย รวมทั้งประสบการณ์ด้านการวิจัยที่ผ่านมา ชนิดของความเชื่อของนักวิจัยแต่ละคนตั้งอยู่บนพื้นฐานของปัจจัยเหล่านี้ ซึ่งบ่อยครั้งก็จะนำไปสู่การยอมรับในวิธีดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ เชิงปริมาณ หรือเชิงผสมผสานในงานวิจัยของเขา แม้ว่าจะยังคงมีข้อถกเถียงเรื่อยมาเกี่ยวกับโลกทัศน์ หรือความเชื่อที่นักวิจัยยึดถือในการแสวงหาความรู้ หนังสือเล่มนี้จะกล่าวถึง 4 ประเภทของโลกทัศน์ที่ถูกกล่าวขานอย่างมากในวรรณกรรม คือ ปฏิฐานนิยม (postpositivism) ลัทธิสร้างสรรค์นิยม (constructivism) การเปลี่ยนแปลง (transformative) และลัทธิปฏิบัตินิยม (pragmatism)

1.1 โลกทัศน์ยุคหลังปฏิฐานนิยม (The Postpositivist Worldview)

ข้อสันนิษฐานของนักปฏิฐานนิยมยุคหลัง เป็นตัวแทนของรูปแบบการวิจัยแบบดั้งเดิม และข้อสันนิษฐานเหล่านี้ถือได้ว่าเป็นความจริงสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณมากกว่าการวิจัยเชิงคุณภาพ โลกทัศน์ที่ว่านี้ บางครั้งถูกเรียกว่า วิธีการเชิงวิทยาศาสตร์ (scientific method) หรือการทำวิจัยเชิงวิทยาศาสตร์ อาจจะถูกเรียกว่า การวิจัยปฏิฐานนิยม/ยุคหลังปฏิฐานนิยม วิทยาศาสตร์เชิงประจักษ์ ปฏิฐานนิยมยุคหลัง การที่ถูกเรียกว่า ปฏิฐานนิยมยุคหลังก็เพราะว่า มันแสดงถึงแนวคิดที่เกิดขึ้นหลังยุคปฏิฐานนิยม ซึ่งเป็นการท้าทายแนวคิดดั้งเดิมเกี่ยวกับความจริงที่สมบูรณ์ของความรู้ (Phillips & Burbules, 2000) และยอมรับว่า นักวิจัยไม่สามารถที่จะมั่นใจอย่างจริงแท้แน่นอนเกี่ยวกับการกล่าวอ้างหรือยืนยันความรู้ในการศึกษาพฤติกรรมและการกระทำของมนุษย์ ตัวแบบปฏิฐานนิยมยุคหลังนี้มาจากนักเขียนในศตวรรษที่ 19 อาทิ Comte, Mill, Durkheim, Newton, และ Locke (Smith, 1983) และจากนักเขียนในยุคปัจจุบัน เช่น Phillips และ Burbules (2000)

นักปฏิฐานนิยมยุคหลัง (Postpositivists)

นักปฏิฐานนิยมยุคหลังยึดถือปรัชญาที่กำหนดไว้อย่างแน่ชัดเกี่ยวกับสาเหตุที่เป็นตัวตัดสินผลกระทบหรือผลลัพธ์ที่ตามมา ด้วยเหตุนี้ ปัญหาที่ถูกศึกษาโดยนักปฏิฐานนิยมยุคหลังสะท้อนให้เห็นถึงความต้องการที่จะระบุหรือเข้าถึงสาเหตุที่ส่งอิทธิพลต่อผลลัพธ์ อย่างเช่นที่พบในการทดลองต่าง ๆ มันเป็นความเชื่อว่า สิ่งที่ซับซ้อนถูกอธิบายได้ด้วยส่วนย่อย ๆ ที่ไม่ซับซ้อน โดยที่มีเจตนาในการลดแนวคิดให้เล็กลง มีการแยกชุดการทดลอง ดังเช่น ตัวแปรซึ่งประกอบอยู่ในสมมติฐานและปัญหาการวิจัย ความรู้ที่ถูกพัฒนาโดยผ่านเลนส์ของปฏิฐานนิยมยุคหลังอยู่บนพื้นฐานของการสังเกตและการวัดอย่างรอบคอบของความจริงแบบปรัสัย ปราณัย วัตถุวิสัย หรือ ภาวิสัย (objective reality) คือ สิ่งที่มีพื้นฐานอยู่บนข้อเท็จจริง หรือเงื่อนไขที่เป็นความจริงโดยไม่ขึ้นอยู่กับจิตใจ ที่ตั้งอยู่ตรงนั้นในโลก ดังนั้น การพัฒนาการวัดเชิงตัวเลขสำหรับการสังเกตและการศึกษาพฤติกรรมมนุษย์เป็นเรื่องที่สูงสุดของนักปฏิฐานนิยมยุคหลัง ในท้ายที่สุด ยังมีกฎ ระเบียบ หรือทฤษฎีที่ควบคุมโลกใบนี้อยู่ และสิ่งเหล่านี้จำเป็นต้องมีการถูกทดสอบ หรือถูกตรวจสอบ และปรับแต่งให้เกลี้ยงเกลาเพื่อที่มนุษย์จะได้เข้าใจโลกมากขึ้น ดังนั้นวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นวิธีการที่ได้รับการยอมรับในการทำวิจัยโดยนักปฏิฐานนิยมยุคหลัง นักวิจัยจะเริ่มจากการศึกษาทฤษฎี เก็บรวบรวมข้อมูล ที่อาจจะสนับสนุนหรือโต้แย้งทฤษฎีนั้น ๆ และหลังจากนั้น อาจจะมีคามจำเป็นในการทบทวนทฤษฎีและทำการทดสอบเพิ่มเติม

ตารางที่ 1.1 Four Worldviews

ปฏิฐานนิยม	ลัทธิสร้างสรรค์นิยม
<ul style="list-style-type: none"> - การกำหนด - การลดทอน - ข้อมูลเชิงประจักษ์ การสำรวจ และการวัด - การทดสอบทฤษฎี 	<ul style="list-style-type: none"> - สร้างความเข้าใจ - ผู้วิจัยที่ซับซ้อน - ก่อเกิดโครงสร้าง สังคม และประวัติศาสตร์ - สร้างทฤษฎีใหม่
การเปลี่ยนแปลงนิยม	ลัทธิปฏิบัตินิยม
<ul style="list-style-type: none"> - การเมือง - อำนาจ และความยุติธรรม - ความร่วมมือ - ก่อเกิดสิ่งใหม่จากการเปลี่ยนแปลง 	<ul style="list-style-type: none"> - ผลจากการกระทำ - แก้ไขปัญหา - พหุนิยม - ก่อเกิดการเรียนรู้จากโลกแห่งความเป็นจริง

ที่มา Creswell และ Creswell, 1988: หน้า 6

หากได้มีโอกาสอ่านงานเขียนของ Phillips และ Burbules (2000) นักวิจัยจะเข้าใจถึงสมมติฐานหลักของปฏิฐานนิยมยุคหลัง ซึ่งครอบคลุมแนวคิดต่อไปนี้

1. ความรู้คือ การคาดเดา (conjectural) (และ antifoundational หรือต่อต้านรากฐาน) ความรู้ที่สมบูรณ์แบบไม่มีทางที่จะถูกค้นพบได้ ดังนั้น เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ระบุเอาไว้ในการวิจัยจะไม่มี ความสมบูรณ์แบบและอาจจะผิดพลาดได้ นี่คือเหตุผลที่ว่า ผู้วิจัยจำต้องยึดเอาไว้ว่า พวกเขาไม่สามารถที่จะพิสูจน์ความถูกต้องของสมมติฐานได้ หากแต่เพียงแค่ชี้บอกถึงความผิดพลาดในการ ปฏิเสธข้อสมมติฐาน

2. การวิจัยเป็นกระบวนการในการสร้างการกล่าวอ้าง และขัดเกลา หรือละทิ้งการกล่าวอ้าง เดิม ไปสร้างการกล่าวอ้างใหม่ที่ได้รับการรับรองหรือมีเหตุผลมากกว่า โดยส่วนใหญ่แล้ว ยกตัวอย่าง เช่น การวิจัยเชิงปริมาณจะเริ่มจากการทดสอบทฤษฎี

3. ข้อมูล หลักฐานต่าง ๆ และการพิจารณาอย่างมีเหตุมีผลเป็นตัวกำหนดหรือสร้างความรู้ ในทางปฏิบัติ นักวิจัยรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล บนพื้นฐานของมาตรวัดที่ถูก สร้างและยอมรับจากผู้ที่มีส่วนร่วม หรือจากการสังเกตที่ถูกบันทึกโดยผู้วิจัย

4. การวิจัยเป็นการค้นหาเพื่อการพัฒนาเนื้อหาที่เป็นความจริงและมีความเกี่ยวข้อง สอดคล้อง เนื้อหาหรือประโยคที่สามารถอธิบายสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในขณะนั้น หรืออธิบายถึง ความสัมพันธ์แบบมีสาเหตุของประเด็นที่อยู่ในความสนใจ ในการศึกษาเชิงปริมาณ นักวิจัยศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยที่เขียนความพยายามในการศึกษานี้ในรูปแบบของคำถาม วิจัยหรือสมมติฐานการวิจัย

5. การปราศจากอคติ หรือปรีชาญาณ เป็นสิ่งที่จำเป็นมากในการเสาะแสวงหาความรู้ที่สมบูรณ์ ผู้วิจัยจะต้องทำการศึกษาวិธีการ พร้อมทั้งจัดทำสรุปในเรื่องของอคติหรือความโน้มเอียงของข้อมูล อาทิ มาตรฐานของความเที่ยงตรง (validity) และความน่าเชื่อถือ (reliability) เป็นสิ่งที่สำคัญมาก ในการวิจัยเชิงปริมาณ

โลกทัศน์การสร้างความรู้ด้วยตนเอง

ยังมีการยึดโลกทัศน์ที่แตกต่างอื่น ๆ อีกในการทำวิจัย การสร้างความรู้ด้วยตนเอง หรือการสร้างความรู้ทางสังคม (ส่วนใหญ่จะถูกรวมกับ การตีความ หรือ interpretivism) เป็นหนึ่งในแนวคิด หรือมุมมองนั้น และถูกพบเป็นปกติในฐานะวิธีดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ แนวคิดนี้มาจากนักวิจัยชื่อ Mannheim และจากงานวิจัยของนักวิจัยคนอื่น ๆ เช่น Berger และ Luckmann (1967) เรื่อง The

Social Construction of Reality Lincoln และ Guba (1985) ชื่อเรื่อง Naturalistic Inquiry ในช่วงเวลาเมื่อไม่นานนี้ นักเขียนหลายคนได้สรุปจุดยืนของแนวคิด อาทิ Lincoln และคณะ (2011) Mertens (2010) และ Crotty (1998) ก็เป็นนักเขียนนักวิจัยในกลุ่มที่ว่านี้ การสร้างความรู้ทางสังคมมีความเชื่อว่า ปัจเจกชนพยายามเสาะหาความเข้าใจเกี่ยวกับโลกใบนี้ ที่ซึ่งพวกเขาอาศัยและทำงานทำการอยู่ มนุษย์เราพัฒนาความหมายแบบอัตวิสัย หรือมุมมองหรือความคิดเห็นของบุคคลต่อสิ่งต่างๆ รอบตัวจากประสบการณ์ของพวกเขา ความหมายที่มุ่งตรงไปสู่วัตถุหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความหมายเหล่านี้ มีความหลากหลายและมากมายทิวคูณ ซึ่งชี้ให้นักวิจัยไปสู่ความสลับซับซ้อนในเรื่องต่างๆ มากกว่าการที่จะปรับลดความหมายของสิ่ง ๆ ให้แคบลงเพื่อจัดลงในชนิดหรือแนวคิดที่น้อยลง เป้าประสงค์ของการทำวิจัยคือ ความพยายามมากที่สุดที่จะเป็นไปได้ในการอยู่บนความคิดเห็นของผู้มีส่วนร่วมในสถานการณ์ที่ต้องการจะศึกษา คำถามวิจัยมีลักษณะกว้าง ๆ และทั่ว ๆ ไป เพื่อที่ผู้มีส่วนร่วมจะสามารถสร้างความหมายหรือกำหนดความหมายสำหรับเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง โดยความหมายเหล่านี้เกิดขึ้นจากการปฏิสัมพันธ์และพูดคุยหรือกันระหว่างบุคคลต่าง ๆ ทั้งนี้ คำถามปลายเปิดจะมีความเหมาะสมกว่า ผู้วิจัยเองก็ต้องรับฟังอย่างถี่ถ้วนในความเป็นไปของชีวิตของพวกเขาในบริบทเหล่านั้น ส่วนใหญ่แล้วความหมายแบบอัตวิสัยผ่านการพูดจาต่อรองเชิงสังคมและประวัติศาสตร์ ความหมายที่ว่านี้มีได้ถูกปลูกฝังอยู่ในตัวบุคคลตั้งแต่เกิด แต่พัฒนาขึ้นผ่านการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (ดังนั้นจึงเป็นการสร้างสรรค์ทางสังคม) และผ่านทางประวัติศาสตร์และบรรทัดฐานทางวัฒนธรรมซึ่งเป็นตัวขับเคลื่อนชีวิตของผู้คนเหล่านั้น ดังนั้นนักวิจัยแบบสร้างสรรค์นิยมจึงจำเป็นต้องกล่าวถึงกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล นอกจากนั้นนักวิจัยจะต้องเน้นถึงบริบทที่เฉพาะเจาะจง บริบทที่บุคคลเหล่านั้นใช้ชีวิตและทำมาหาเลี้ยงชีพอยู่ เพื่อที่จะทำความเข้าใจบริบททางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของผู้มีส่วนร่วม นักวิจัยพึงระลึกอยู่เสมอว่า ประสบการณ์ของพวกเขาเป็นตัวกำหนดการแปลผลของข้อมูลที่ศึกษาวิจัย และจำต้องนำเสนอจุดยืนของตนเองในงานวิจัยเพื่อรับรู้ว่าการแปลผลข้อมูลของเขานั้นส่วนหนึ่งมาจากประสบการณ์ วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ส่วนตัวของเขา ความต้องการของนักวิจัยคือ การแสดงความหมายอย่างสมเหตุสมผลของผู้คนต่าง ๆ ที่อยู่ในโลกใบนี้ แทนที่จะเริ่มจากทฤษฎีเป็นตัวตั้งต้น (เหมือนอย่างในลัทธิปฏิฐานนิยมยุคหลัง) ในโลกทัศน์นี้ ผู้วิจัยสร้างหรือพัฒนาทฤษฎีหรือรูปแบบของความหมาย

สำหรับทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง หรือทฤษฎีประกอบสร้างนิยามนี้ Crotty (1998) ระบุเกี่ยวกับสมมติฐานเอาไว้ว่า

1. มนุษย์สร้างสรรค์ความหมายของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวโดยการเข้าไปมีส่วนร่วมทั่วโลกในสิ่งที่เขาสนใจ นักวิจัยเชิงคุณภาพมีความโน้มเอียงในการใช้คำถามปลายเปิดเพื่อที่ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยจะได้แบ่งปันข้อคิดเห็นของพวกเขา
2. มนุษย์มีส่วนร่วมทั่วโลกและพยายามค้นหาเหตุผลของสิ่งต่าง ๆ บนพื้นฐานของมุมมองเชิงประวัติศาสตร์และสังคม มนุษย์ทุกคนเกิดขึ้นมาในโลกแห่งความหมายซึ่งถ่ายทอดมาสู่มนุษย์ผ่านวัฒนธรรม เมื่อเป็นเช่นนั้น นักวิจัยเชิงคุณภาพเสาะแสวงหาความเข้าใจบริบทหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ของผู้มีส่วนร่วมผ่านการเยี่ยมชมในบริบทเหล่านั้น และรวบรวมข้อมูลโดยตัวนักวิจัยเอง นักวิจัยแปลผลข้อมูลที่เขาค้นพบ ซึ่งการแปลผลนั้นถูกกำหนดความหมายด้วยประสบการณ์และพื้นเพของผู้วิจัย
3. ความหมายพื้นฐานโดยทั่วไปเกี่ยวข้องกับสังคมเสมอ เกิดขึ้นและแสดงผลของมันผ่านการปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในชุมชน กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพโดยส่วนใหญ่แล้วถือเป็นวิธีการแบบอุปนัย โดยที่ผู้วิจัยสร้างความหมายของสิ่งต่าง ๆ จากข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากภาคสนาม

โลกทัศน์การเปลี่ยนแปลง

มีนักวิจัยกลุ่มอื่นที่ยึดถือสมมติฐานเชิงปรัชญาที่เรียกว่า วิธีการเปลี่ยนแปลง จุดยืนที่ว่านี้เกิดขึ้นระหว่าง ปี 1980 ถึง 1990 จากนักคิดผู้ซึ่งรู้สึกว่ สมมติฐานของสหปฏิบัติฐานนิยมยุคหลังมีการกำหนดหรือบังคับเกี่ยวกับกฎของโครงสร้างและทฤษฎีที่ไม่เหมาะสมกับกลุ่มชายขอบ หรือกลุ่มที่มีความสำคัญน้อยกว่ากลุ่มอื่นในสังคม หรือวางอำนาจและความยุติธรรมทางสังคมเหนือ การเลือกปฏิบัติและบีบบังคับซึ่งควรจะต้องมีการกล่าวถึง อย่างไรก็ตาม ยังไม่พบวรรณกรรมที่เป็นตัวแบบที่อธิบายโลกทัศน์นี้ คงมีแต่กลุ่มนักวิจัยที่ถือได้ว่า เป็นกลุ่มนักทฤษฎีที่มีความสำคัญ หรือกลุ่มนักวิจัยที่เน้นการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ กลุ่ม Marxists กลุ่ม Feminists กลุ่มชนกลุ่มน้อยด้านเชื้อชาติและเผ่าพันธุ์ กลุ่มผู้พิการหรือไร้ความสามารถ กลุ่มชนท้องถิ่นและกลุ่มชนในสมัยการล่าอาณานิคมยุคหลัง กลุ่ม Lesbian, Gay, Bisexual, Transsexual และชุมชน Queer โดยทางประวัติศาสตร์แล้วนักเขียนการเปลี่ยนแปลงที่มีผลงาน เช่น Marx, Adorno, Marcuse, Habermas และ Freire (Neuman, 2009). Fay (1987), Heron และ Reason (1997), Kemmis และ Wilkinson (1998), Kemmis และ McTaggart (2000), และ Mertens (2009, 2010) เป็นกลุ่มนักเขียนที่แสดงถึงมุมมองในโลกทัศน์นี้

โดยหลักการแล้ว ผู้แสวงหาความรู้เหล่านี้มีความรู้สึกวาทศิลป์ของกรุปผู้วิจัยที่ยึดลัทธิสร้างสรรค์นิยมยังไม่ถึงปฏิบัติการในการช่วยเหลือกรุปน้อยที่กล่าวมาแล้วข้างต้น โลกทัศน์ที่ให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงมีความเชื่อว่า การวิจัยเพื่อแสวงหาความรู้จำเป็นต้องมีความเกี่ยวข้องกับการเมือง และระเบียบวาระการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองเพื่อเผชิญหน้ากับการกดขี่ทางสังคมในทุก ๆ ระดับที่เกิดขึ้น (Mertens, 2010) ดังนั้น ผู้วิจัยควรมีระเบียบการปฏิบัติเพื่อการปรับเปลี่ยนซึ่งอาจจะเปลี่ยนวิถีชีวิตของผู้มีส่วนร่วม หรือสถาบันที่ซึ่งพวกเขาเหล่านั้นทำงานหรือใช้ชีวิตอยู่ รวมทั้งชีวิตของผู้วิจัยเอง มากไปกว่านั้น มีความจำเป็นที่จะต้องบอกกล่าวประเด็นที่มีความเฉพาะเจาะจงประเด็นซึ่งเกี่ยวข้องกับสำคัญของความเป็นไปในสังคมในยุคสมัยนั้น ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการเสริมอำนาจ ความไม่เท่าเทียมกัน การกดขี่ข่มเหง การครอบครอง การปราบปราม และการแปลกแยก บ่อยครั้งที่นักวิจัยสามารถเริ่มจากประเด็นใดประเด็นหนึ่งที่นักวิจัยมีความสนใจเพื่อเป็นตั้งต้นสำหรับการศึกษา การวิจัยชนิดนี้มีสมมติฐานที่ว่า ผู้แสวงหาความรู้จะดำเนินขั้นตอนแบบมีการประสานงานในอันที่จะไม่สร้างความแปลกแยกเพิ่มขึ้นอีกในกรุปผู้มีส่วนร่วมจากผลของการวิจัยการทำงานในลักษณะนี้ ผู้มีส่วนร่วมในการศึกษาวิจัยอาจจะช่วยออกแบบข้อคำถามวิจัย เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล หรือรับผลรางวัลจากงานวิจัย การวิจัยแบบเปลี่ยนแปลงเปิดโอกาสให้กับผู้มีส่วนร่วม ยกกระดับจิตสำนึก หรือแม้กระทั่งมุ่งหน้าสู่ระเบียบวาระในการเปลี่ยนแปลงเพื่อยกระดับชีวิตหรือความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น เป็นกระบอกเสียงที่เป็นเอกฉันท์เพื่อการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงในสังคม

โลกทัศน์เชิงปรัชญาที่ มุ่งเน้นไปที่ความต้องการของกรุปและบุคคลในสังคมที่ถือว่าเป็นกรุปน้อยหรือกรุปที่ถูกตัดสิทธิ์ เพราะฉะนั้น มุมมองทางทฤษฎีอาจจะบูรณาการกับสมมติฐานเชิงปรัชญาที่เสริมสร้างภาพของประเด็นที่ต้องการจะศึกษา กรุปคนที่ถูกศึกษา รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็น อาทิ มุมมองด้านสตรีนิยม การสนทนาหรือวาทกรรมเกี่ยวกับเชื้อชาติ ทฤษฎีวิพากษ์วิจารณ์เพศวิภาษ (queer theory) และทฤษฎีของผู้ไร้ความสามารถ กระจกหรือเนสท์ทางทฤษฎีที่จะกล่าวถึงต่อไปในบทที่ 3

แม้ว่ากรุปข้างต้นเป็นกรุปที่หลากหลาย และคำอธิบายนี้นี้เป็นแบบทั่ว ๆ ไป ไม่เฉพาะเจาะจง หากแต่เป็นการช่วยได้มากที่จะอ่านบทสรุปของ Mertens (2010) เกี่ยวกับหลักการสำคัญ ๆ ของโลกทัศน์หรือกระบวนการเปลี่ยนแปลง

- โลกทัศน์นี้วางจุดยืนบนการศึกษาเกี่ยวกับชีวิตและประสบการณ์ของกรุปที่มีความหลากหลายที่โดยทั่วไปแล้วถือว่าเป็นกรุปน้อยที่ไม่ได้รับความสนใจในสังคมเพียงพอ

ความสนใจในกลุ่มที่หลากหลายดังกล่าวอยู่ที่ว่าชีวิตของพวกเขาเหล่านั้นถูกตีกรอบอย่างไร โดยผู้ที่กดขี่ และกลยุทธ์ที่พวกเขาเหล่านี้ใช้ในการต่อต้าน ทำลาย และเบี่ยงเบนข้อจำกัดเหล่านั้น

- ในการศึกษากลุ่มที่มีความหลากหลายนี้ งานวิจัยเน้นไปที่ความไม่เท่าเทียมกันบนพื้นฐานของเพศสภาพ ชนชาติ เชื้อชาติ ความพิการ ความนิยมชมชอบทางเพศ และระดับเศรษฐกิจและสังคมซึ่งแสดงผลออกเชิงความสัมพันธ์ที่ไม่สมมาตร
- งานวิจัยในโลกทัศน์การเปลี่ยนแปลงเป็นตัวเชื่อมปฏิบัติการด้านการเมืองและสังคมสู่ความไม่เท่าเทียมกันนี้
- งานวิจัยการเปลี่ยนแปลงใช้รูปแบบทฤษฎีแห่งความเชื่อที่เกี่ยวกับการทำงานของรูปแบบหรือโปรแกรม และตั้งคำถามว่า ทำไมปัญหาแห่งการกดขี่ การครอบครอง รวมทั้งความสัมพันธ์ของอำนาจเหล่านี้จึงมีอยู่ในสังคม

โลกทัศน์ลัทธิปฏิบัตินิยม

อีกหนึ่งแนวคิดในเรื่องของโลกทัศน์มาจากฝั่งของนักนิยมการปฏิบัติ ลัทธิปฏิบัตินิยมมาจากงานของ Peirce, James, Mead, Dewey (Cherryholmes, 1992) นอกเหนือจากนั้นก็ยังมีงานของ Murphy (1990) , Patton (1990), และ Rorty (1990) อย่างไรก็ดี มีหลากหลายรูปแบบของปรัชญา ลัทธิปฏิบัตินิยม แต่โดยส่วนใหญ่แล้ว ลัทธิปฏิบัตินิยมในฐานะของโลกทัศน์เกิดขึ้นจากการกระทำ สถานการณ์ และผลพวงที่ตามมามากกว่าจะเกิดขึ้นจากเงื่อนไขตั้งต้น (เหมือนดังในกรณีของลัทธิปฏิฐานยุคหลัง) เรื่องที่ต้องพิจารณาคือ การประยุกต์ใช้ สิ่งใดใช้ได้ผล ทางออกและปัญหา (Patton, 1990) แทนที่จะให้ความสำคัญไปที่วิธีดำเนินการ นักวิจัยจะเน้นย้ำไปที่ปัญหาและคำถาม จากนั้นก็จะใช้วิธีการที่เป็นไปได้ทั้งหมดที่มีอยู่ในการทำความเข้าใจกับปัญหา (Rossman & Wilson, 1985) แนวคิดเชิงปรัชญาให้การสนับสนุนวิธีการศึกษาที่หลากหลาย Morgan (2007), Patton (1990) และ Tashakkori และ Teddlie (2010) ให้ความสำคัญกับการเน้นความตั้งใจในเรื่องของปัญหาวิจัยของการวิจัยด้านสังคมศาสตร์ และใช้วิธีการหลายรูปแบบในการหาความรู้จากปัญหาที่พบ บนพื้นฐานของงานวิจัยของ Cherryholmes (1992) และ Morgan (2007) ลัทธิปฏิบัตินิยมปูพื้นฐานเชิงปรัชญาสำหรับการทำวิจัย

- ลัทธิปฏิบัตินิยมไม่ผูกตัวเองเอาไว้กับระบบคิดของปรัชญาใดปรัชญาหนึ่ง หรือความเป็นจริงใดอันหนึ่ง แนวคิดนี้ประยุกต์ใช้วิธีดำเนินการวิจัยแบบผสมผสาน เพื่อนักวิจัยจะมีอิสระในสมมติฐานทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเมื่อต้องดำเนินการวิจัย

- ผู้วิจัยแต่ละคนมีอิสระในการเลือก ด้วยวิธีดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยมีอิสระเต็มที่ในการเลือกวิธีดำเนินการวิจัย เทคนิคต่าง ๆ รวมทั้งกระบวนการวิจัยที่เหมาะสมหรือตรงกับความต้องการและจุดมุ่งหมายของผู้วิจัย

- นักปฏิบัตินิยมมิได้มองโลกในลักษณะที่มีความสมบูรณ์แบบในแบบใดแบบหนึ่ง ในทิศทางเดียวกัน นักวิจัยแบบผสมผสานมองหาวิธีดำเนินการวิจัยในหลาย ๆ รูปแบบในการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล มากกว่าที่จะใช้รูปแบบตายตัวรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง (อาทิ เชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพ)

- ความจริงแท้แน่นอนนั้นขึ้นอยู่กับเวลา ความจริงนี้มีได้ขึ้นอยู่กับความจริงแท้แน่นอนของสิ่งเพียงสองสิ่ง ที่เป็นอิสระจากจิตใจหรือภายในจิตใจ ดังนั้น ภายใต้วิธีดำเนินการวิจัยแบบผสมผสาน ผู้วิจัยจะใช้ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเพราะว่า ข้อมูลเหล่านี้เปิดโอกาสอย่างดีที่สุดในการเข้าใจปัญหาในการวิจัย

- นักวิจัยเชิงปฏิบัติจะมองไปที่การวิจัยอะไรและควรวิจัยอย่างไร บนผลลัพธ์ที่ต้องการ และไปให้ถึงที่ที่นักวิจัยต้องการจะไป (ตอบคำถามวิจัย) นักวิจัยเชิงผสมผสานจะต้องตั้งจุดประสงค์ของการวิจัยในการวิจัยแบบผสมผสาน ความเป็นเหตุเป็นผลในการใช้ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่จะต้องนำมาเสริมหรือผสมซึ่งกันและกัน

- นักวิจัยเชิงปฏิบัติยอมรับว่า การวิจัยเกิดขึ้นทุกครั้งที่สังคม ประวัติศาสตร์ การเมือง และในบริบทอื่น ๆ เมื่อเป็นเช่นนี้ การศึกษาแบบหลากหลายอาจรวมถึงยุคหลังสมัยใหม่ (postmodern) กระจกทางทฤษฎีซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความยุติธรรมในสังคมและจุดหมายทางการเมือง

- นักวิจัยเชิงปฏิบัติมีความเชื่อว่า โลกภายนอกมีความเป็นอิสระจากจิตใจและในขณะเดียวกันก็เป็นที่พักพิงที่อยู่ในจิตใจ แต่พวกเขาก็เชื่อว่า เราควรจะหยุดถามคำถามในเรื่องเกี่ยวกับความเป็นจริงและกฎของธรรมชาติ (Cherryholmes, 1992) “นักวิจัยเหล่านี้ต้องการที่จะเปลี่ยนเรื่องสนทนา” (Rorty, 1990, p.xiv)

ดังนั้น นักวิจัยเชิงผสมผสานภายใต้ลัทธิปฏิบัตินิยมเปิดประตูต้อนรับวิธีดำเนินการวิจัยในหลายรูปแบบ มีโลกทัศน์ที่หลากหลาย สมมติฐานในหลายรูปแบบ รวมทั้งมีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการหลายแบบ

การออกแบบการวิจัย

นักวิจัยไม่เพียงแต่เลือกการวิจัยเชิงคุณภาพ เชิงปริมาณ หรือวิธีดำเนินการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสานเท่านั้น หากแต่ผู้แสวงหาความรู้ยังคงต้องตัดสินใจในเรื่องของชนิดหรือประเภทของการศึกษาในวิธีการดำเนินงานวิจัยทั้งสามดังกล่าว การออกแบบการวิจัยหมายถึง ประเภทของการแสวงหาความรู้ภายใต้การวิจัยเชิงคุณภาพ เชิงปริมาณ และวิธีการเชิงผสมผสานซึ่งกำหนดทิศทางอย่างเฉพาะเจาะจงในประเด็นเกี่ยวกับขั้นตอนหรือกระบวนการศึกษาวิจัย ผู้เชี่ยวชาญบางท่านเรียกการออกแบบการวิจัยว่า กลยุทธ์หรือยุทธศาสตร์ในการแสวงหาความรู้ (strategies of inquiry) (Denzin และ Lincoln, 2011) การออกแบบที่มีให้ผู้วิจัยสามารถเลือกใช้ได้นี้มีจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ ในหลายปีที่ผ่านมาเมื่อเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มีความเจริญก้าวหน้าในเรื่องของการวิเคราะห์ข้อมูล มีความสามารถที่จะวิเคราะห์รูปแบบหรือโมเดลที่ซับซ้อน อีกทั้งมนุษย์ยังรู้จักสร้างกระบวนการใหม่ ๆ ในการศึกษาวิจัยทางสังคมศาสตร์ การเลือกประเภทของการศึกษาวิจัยจะถูกละเลยอย่างละเอียดในบทที่ 8, 9 และ 10 ซึ่งเป็นการออกแบบการวิจัยที่พบบ่อย ๆ ในสังคมศาสตร์ เราจะเริ่มแนะนำการออกแบบเหล่านี้ โดยที่รายละเอียดเชิงลึกจะมีในบทต่อ ๆ ไป และจะมีการอ้างอิงโดยใช้ตัวอย่างไปตลอดในหนังสือเล่มนี้

ตารางที่ 1.2 ทางเลือกของการออกแบบการวิจัย

งานวิจัยเชิงปริมาณ	งานวิจัยเชิงคุณภาพ	งานวิจัยแบบผสมผสาน
<ul style="list-style-type: none"> - ออกแบบโดยการทดลอง - ออกแบบโดยไม่ใช้การทดลอง <p>เช่น การสำรวจ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ออกแบบการวิจัยแบบ <p>การศึกษาตามยาว</p> <p>(longitudinal research)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การวิจัยแบบเล่าเรื่อง <p>(narrative research)</p> <ul style="list-style-type: none"> - สังเกตปรากฏการณ์ - ทฤษฎีพื้นฐาน - ชาติพันธุ์วิทยา - กรณีศึกษา 	<ul style="list-style-type: none"> - ประสานวิธีเข้าด้วยกัน - อธิบายตามลำดับขั้นตอน - สำรวจตามลำดับขั้นตอน - ออกแบบการวิจัยที่ซับซ้อน <p>ด้วยการเจาะลึกถึงแนวคิดและทฤษฎี</p>

ที่มา Creswell และ Creswell, 1988: หน้า 11

การออกการวิจัยแบบเชิงปริมาณ

ในระหว่างระยะหลังของศตวรรษที่ 19 และตลอดช่วงเวลาของศตวรรษที่ 20 กลยุทธ์ในการแสวงหาความรู้มีความผูกพันใกล้ชิดกับการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งเป็นปัจจัยที่กระตุ้นโลกทัศน์ปฏิฐานนิยมยุคหลังและส่วนใหญ่แล้วเกิดขึ้นในสาขาวิชาจิตวิทยา เช่นการวิจัย true experiments และการ

วิจัยอื่น ๆ ที่เข้มข้นน้อยลงมาที่เรียกว่า quasi-experiments (หาอ่านจากฉบับดั้งเดิมได้จาก Campbell & Stanley, 1963) การออกแบบการทดลองเพิ่มเติมที่มากกว่านั้นถูกประยุกต์ใช้กับการวิเคราะห์พฤติกรรมเชิงประยุกต์ (applied behavioral analysis หรือ single-subject experiments) ซึ่งเป็นการทดลองรักษาที่กระทำต่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคลกลุ่มเล็ก ๆ ภายในช่วงระยะเวลา (Cooper, Heron & Heward, 2007; Neuman & McCormick, 1995) การวิจัยเชิงคุณภาพที่ไม่เกี่ยวกับการทดลอง คือ การวิจัยเชิงเปรียบเทียบสาเหตุ (casual-comparative research) ซึ่งผู้วิจัยเปรียบกลุ่มสองถึงสามกลุ่มในเชิงสาเหตุ (หรือตัวแปรอิสระ) ที่เกิดขึ้น การวิจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทดลองประเภทอื่น ๆ เช่น แบบวิจัยเชิงความสัมพันธ์ (correlational design research) ซึ่งผู้วิจัยใช้สถิติสหสัมพันธ์ (correlational statistics) ในการอธิบายและวัดผลระดับหรือความเกี่ยวข้อง (หรือความสัมพันธ์) ระหว่างสองตัวแปรหรือมากกว่า หรือชุดคะแนน (Creswell, 2012) การออกแบบเหล่านี้ได้รับการเพิ่มเติมให้ละเอียดและมีความซับซ้อนเชิงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรซึ่งเป็นวิธีการหรือเทคนิคที่พบได้ในรูปแบบสมการโครงสร้าง (structural equation modeling) โมเดลเชิงเส้นระดับชั้น (hierarchical linear modeling) การถดถอยโลจิสติกส์ (logistic regression) ในปัจจุบัน กลยุทธ์เชิงคุณภาพมีความเกี่ยวข้องกับการทดลองที่ซับซ้อนยุ่งยากที่มีตัวแปรหลายตัวและการทดลองหลายรูปแบบ (อาทิ การออกแบบแฟคทอเรียล หรือ factorial designs และการออกแบบการวัดซ้ำ หรือ repeated measure designs) การออกแบบดังกล่าวนี้ โดยปกติจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในระยะยาวในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง เพื่อที่จะอธิบายการพัฒนาของแนวคิดและแนวโน้ม การออกแบบนี้จะรวมถึงรูปแบบสมการโครงสร้างที่ละเอียดที่ครอบคลุมเส้นทางสาเหตุ (casual paths) และการวินิจฉัยถึงความแข็งแกร่งโดยรวมของตัวแปรหลาย ๆ ตัว แทนที่จะอภิปรายถึงวิธีวิจัยการเชิงคุณภาพทั้งหมด เราจะเน้นย้ำเพียงแค่สองรูปแบบคือ การวิจัยเชิงสำรวจ และการวิจัยเชิงทดลอง

- การวิจัยเชิงสำรวจ เกี่ยวข้องกับปริมาณ หรือคำอธิบายที่เป็นตัวเลขของแนวโน้ม ทักษะคิด หรือความคิดเห็นของประชากร โดยการศึกษากลุ่มตัวอย่างของประชากรดังกล่าว การวิจัยประเภทนี้เกี่ยวข้องกับการศึกษาที่จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง (cross-sectional study) และการศึกษาระยะยาว (longitudinal study) โดยการใช้แบบสอบถามหรือการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างในการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยความตั้งใจที่จะสร้างข้อสรุปทั่วไปจากกลุ่มตัวอย่างของประชากร (Fowler, 2008)

- การวิจัยเชิงทดลอง เป็นการแสวงหาเพื่อที่จะตัดสินใจว่า การทดลองหรือการปฏิบัติการเฉพาะนั้น ๆ มีผลกระทบต่อผลที่เกิดขึ้นหรือไม่ ผู้วิจัยประเมินการทดลองนี้โดยทำการทดลองแบบ

เจาะจงกับกลุ่มทดลองกลุ่มหนึ่ง โดยที่กลุ่มทดลองนี้ไม่มีความเกี่ยวข้องหรือเชื่อมโยงกับกลุ่มอื่น และดูว่าผลที่ตามมาจากสองกลุ่มนี้ว่าจะเป็นอย่างไ การทดลองที่ว่านี้ เช่น การทดลองที่แท้จริง (true experiments) คือ การมอบหมายเงื่อนไขการทดลองกับผู้ถูกทดลองด้วยวิธีการสุ่ม และการวิจัยกึ่งทดลอง (quasi-experiments) ซึ่งใช้วิธีการมอบหมายการทดลองชนิดที่ไม่มีการสุ่ม วิธีการที่อยู่ภายใต้การวิจัยกึ่งทดลอง เรียกว่า การออกแบบการวิจัยแบบกลุ่มตัวอย่างเดี่ยว (single-subject designs)

การวิจัยเชิงคุณภาพ

สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ จำนวนและประเภทของวิธีการดำเนินการวิจัยมีความชัดเจนอย่างเห็นได้ในระหว่างปี 1990 จนกระทั่งถึงศตวรรษที่ 21ต้นกำเนิดทางประวัติศาสตร์ของการวิจัยเชิงคุณภาพมาจากมานุษยวิทยา สังคมวิทยา มนุษยศาสตร์และการประเมินค่า ตำราที่สรุปเกี่ยวกับประเภท รวมทั้งกระบวนการที่สมบูรณ์มีให้ค้นหาได้ง่ายในเรื่องของวิธีการเสาะแสวงหาความรู้เชิงคุณภาพ (Creswell & Poth, 2018) ตัวอย่างเช่น Clandinin และ Connelly (2000) ผูกเรื่องเกี่ยวกับว่า ผู้วิจัยเชิงคุณภาพแบบใช้เรื่องเล่าต้องทำอะไรบ้าง Moustakas (1994) อภิปรายเกี่ยวกับทฤษฎีหรือข้อคิดเห็นเชิงปรัชญา รวมทั้งกระบวนการของปรากฏการณ์วิทยา (phenomenological method) Charmaz (2006), Corbin และ Strauss (2007; 2015) และ Strauss Corbin (1990, 1998) ระบุถึงวิธีการของทฤษฎีฐานราก (grounded theory) Fetterman (2010) และ Wolcott (2008) ได้สรุปขั้นตอนทางชาติพันธุ์ (ethnographic procedures) และหลาย ๆ รูปแบบของกลยุทธ์การวิจัยของชาติพันธุ์วิทยา และ Stake (1995) และ Yin (2009, 2012, 2014) กล่าวถึงกระบวนการวิจัยสำหรับการวิจัยที่ใช้กรณีศึกษา สำหรับหนังสือเล่มนี้ การยกตัวอย่างนำมาจากกลยุทธ์ดังต่อไปนี้ โดยยึดหลักว่า วิธีการต่าง ๆ อาทิ วิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Kemmis & McTaggart, 2000) การวิเคราะห์วาทกรรม (Cheek, 2004) และอื่น ๆ ที่มีได้กล่าวถึงในที่นี้ ล้วนเป็นหนทางหรือวิธีการที่เป็นไปได้ในการทำการศึกษาเชิงคุณภาพ

- การวิจัยจากข้อมูลเรื่องเล่า (narrative research) เป็นการออกแบบการเสาะแสวงหาความรู้ที่มีต้นกำเนิดมาจากมนุษยศาสตร์ ซึ่งนักวิจัยศึกษาชีวิตของปัจเจกชน และขอรับรองให้บุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือหลาย ๆ บุคคลเหล่านี้ช่วยเล่าเรื่องเกี่ยวกับชีวิตของตน (Riessman, 2008) บ่อยครั้งที่ข้อมูลเหล่านี้ถูกเล่าหรือถูกสร้างเรื่องราวซ้ำแล้วซ้ำอีกโดยผู้วิจัยให้เป็นลำดับเหตุการณ์การบรรยาย บ่อยครั้ง ในตอนจบ การเล่าเรื่องหรือการบรรยายนี้รวมทัศนคติเกี่ยวกับชีวิตของผู้มีส่วนร่วมเข้ากับประสบการณ์ชีวิตของผู้วิจัยเองในเชิงการเล่าเรื่องร่วมกัน

- การวิจัยเชิงปรากฏการณ์ (phenomenological research) เป็นการออกแบบวิธีการแสวงหาความรู้ที่มีจุดกำเนิดมาจากวิชาปรัชญาและจิตวิทยา ซึ่งผู้วิจัยอธิบายประสบการณ์ชีวิตของบุคคลเกี่ยวกับปรากฏการณ์ต่าง ๆ จากการอธิบายโดยผู้มีส่วนร่วม คำอธิบายเหล่านี้ถึงจุดสุดยอดบนเนื้อแท้ของประสบการณ์สำหรับหลาย ๆ บุคคลผู้ซึ่งมีประสบการณ์กับปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น การออกแบบทำนองนี้ยึดถือการสนับสนุนอย่างแน่นหนาเชิงปรัชญา และโดยส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องของการดำเนินการสัมภาษณ์ (Giorgi, 2009; Moustakas, 1994)
- ทฤษฎีรากฐาน (grounded theory) เป็นการออกแบบการแสวงหาความรู้ที่มาจากสังคมวิทยา ซึ่งผู้วิจัยได้มาซึ่งทฤษฎีนามธรรมโดยทั่วไปเกี่ยวกับขั้นตอน การกระทำ หรือปฏิสัมพันธ์ที่ฝังรากในทัศนะหรือความคิดเห็นของผู้มีส่วนร่วม ขั้นตอนที่ว่านี้เกี่ยวข้องกับการใช้หลากหลายขั้นตอนของการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมทั้งการปรับแต่งอย่างประณีตและความสัมพันธ์ระหว่างกันของหมวดหมู่ของข้อมูล (Charmaz, 2006; Corbin & Strauss, 2007, 2015)
- ชาติพันธุ์วิทยา (ethnography) เป็นการออกแบบการแสวงหาความรู้ที่มาจากมานุษยวิทยาและสังคมศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยศึกษาส่วนร่วมของรูปแบบพฤติกรรม ภาษา และการกระทำของกลุ่มวัฒนธรรมที่สมบูรณ์ในหลาย ๆ บริบทธรรมชาติในระยะเวลาต่อเนื่องยาวนาน บ่อยครั้งในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวข้องกับการสังเกตการณ์และการสัมภาษณ์
- กรณีศึกษา (case studies) เป็นการออกแบบการแสวงหาความรู้ที่ถูกรวบรวมได้ในหลายสาขาวิชา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการประเมินผล ซึ่งผู้วิจัยพัฒนาการวิเคราะห์เชิงลึกสำหรับกรณีศึกษาที่บ่อยครั้งจะเป็นประเด็นในเรื่องเกี่ยวกับโครงการ เหตุการณ์ กิจกรรม ขั้นตอนหรือประเด็นที่เกี่ยวกับบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือมากกว่านั้น กรณีเหล่านี้ถูกจำกัดเอาไว้ด้วยเวลาและกิจกรรม ผู้วิจัยเก็บข้อมูลอย่างละเอียดโดยใช้กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลที่หลากหลายและใช้เวลาต่อเนื่องยาวนาน (Stake, 1995; Yin, 2009, 2012, 2014)

การออกแบบวิจัยแบบผสมผสาน

วิธีดำเนินการแบบผสมผสานเกี่ยวข้องข้องกับการรวมหรือการบูรณาการการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณรวมทั้งข้อมูลในการศึกษาวิจัย ข้อมูลเชิงคุณภาพมีลักษณะเป็นข้อมูลปลายเปิดปราศจากการตอบสนองที่ถูกกำหนดเอาไว้ล่วงหน้า ในขณะที่ข้อมูลเชิงปริมาณตามปกติจะประกอบไปด้วยการตอบสนองชนิดปลายปิดประเภทที่พบเห็นได้ในแบบสอบถามหรือเครื่องมือด้านจิตวิทยา การวิจัยเชิง

ผสมผสานที่เรารู้จักกันในปัจจุบัน เริ่มมีมาตั้งแต่ช่วงกลางถึงช่วงท้ายของปี 1980 อย่างไรก็ตาม ต้นกำเนิดของการวิจัยชนิดนี้มีมาก่อนหน้านั้นอีก ในปี 1959 Campbell และ Fisk ใช้วิธีการมากมายในการศึกษาลักษณะทางจิตวิทยา แม้ว่าวิธีการหลากหลายวิธีเหล่านี้เป็นเพียงการวัดเชิงปริมาณเท่านั้น งานของพวกเขากระตุ้นโดยทันทีทันใดผู้วิจัยอื่น ๆ ในการเริ่มเก็บรวบรวมข้อมูลในหลากหลายรูปแบบ อาทิ การสังเกตและการสัมภาษณ์ (ข้อมูลเชิงคุณภาพ) ด้วยวิธีการสำรวจแบบดั้งเดิม (Sieber, 1973) แนวคิดในยุคแรก ๆ เกี่ยวกับคุณค่าของวิธีการหลาย ๆ วิธี ที่เรียกว่าวิธีดำเนินการแบบผสมผสานนั้นมีหลักคิดว่า ทุก ๆ วิธีมีข้อดีและข้อด้อยในแต่ละประเภทหรือชนิดของข้อมูล ดังนั้นการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งในรูปแบบปริมาณและคุณภาพจะลบล้างจุดอ่อนของแต่ละชนิดของข้อมูล การเกิดขึ้นของแหล่งข้อมูลชนิดสามเส้า (triangulating data) เป็นวิธีการเสาะหาการบรรจบกันระหว่างวิธีการเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ (Jick, 1979) พอถึงช่วงปี 1990 วิธีการแลผสมผสานก็มุ่งไปสู่การบูรณาการเชิงระบบของข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ และแนวคิดในเรื่องของหนทางในการรวมข้อมูลผ่านการวิจัยหลาย ๆ ประเภทก็เกิดขึ้น การออกแบบประเภทต่าง ๆ เหล่านี้ถูกอภิปรายอย่างละเอียดและเข้มข้นในคู่มือที่ว่าด้วยประเด็นนี้ในปี 2003 และออกฉบับใหม่ในปี 2010 (Tashakkori & Teddlie, 2010) กระบวนการในการขยายความของวิธีการแบบผสมผสานพัฒนาหลักการต่าง ๆ ดังนี้

- เป็นหนทางในการบูรณาการข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เปรียบเสมือนฐานข้อมูลที่ใช้ในการตรวจสอบความแม่นยำ ถูกต้อง (เที่ยงตรง) ของอีกฐานข้อมูลหนึ่ง
- ฐานข้อมูลหนึ่งสามารถช่วยในการอธิบายอีกฐานข้อมูลหนึ่งได้ และโดยที่ฐานข้อมูลหนึ่งสามารถค้นหาคำถามในหลาย ๆ ประเภทมากกว่าในอีกฐานข้อมูลหนึ่ง
- ฐานข้อมูลหนึ่งสามารถนำไปสู่เครื่องมือที่ดีกว่าเมื่อเครื่องมือที่ใช้ยังไม่มีความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างหรือประชากร
- ฐานข้อมูลหนึ่งสามารถสร้างขึ้นบนอีกฐานข้อมูลหนึ่งได้ และฐานข้อมูลอันใดอันหนึ่งสามารถสลับสับเปลี่ยนไปเปลี่ยนมากับอีกฐานข้อมูลหนึ่งในการศึกษาที่ใช้ระยะเวลายาวนาน

มากไปกว่านั้น การออกแบบถูกพัฒนาและมีการเพิ่มเติมบันทึกหรือหมายเหตุในการช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจการออกแบบนี้ ความท้าทายในการใช้งานการออกแบบนี้ได้บังเกิดขึ้น (Creswell & Plano Clark, 2011, 2018) ประเด็นเชิงปฏิบัติได้รับการกล่าวขานอย่างกว้างขวางในปัจจุบันในฐานะตัวอย่างที่ดีสำหรับการศึกษาค้นคว้าแบบผสมผสานรวมทั้งเกณฑ์การประเมิน การใช้ทีมสำหรับการเสาะแสวงหาความรู้ด้วยวิธีนี้ และการขยายวิธีการแบบผสมผสานไปยังประเทศอื่น ๆ และสาขาวิชา

อื่น ๆ แม้ว่ามีการออกแบบมากมายที่อยู่ในขอบข่ายของวิธีการแบบผสมผสาน หนังสือเล่มนี้จะเน้นไปที่การออกแบบพื้นฐาน ๆ 3 แบบที่พบได้ในสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์สุขภาพในปัจจุบัน

- วิธีการผสมผสานแบบเบนเข้า (convergent mixed methods) เป็นรูปแบบของการออกแบบวิธีการเชิงผสมผสาน (บางครั้งถูกเรียกว่า ผสานวิธี) ซึ่งนักวิจัยบรรจบ เบนเข้าหากัน หรือผสมข้อมูลเชิงปริมาณกับข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อเปิดโอกาสการวิเคราะห์แบบครอบคลุมของปัญหาการวิจัย การออกแบบนี้ โดยทั่วไปแล้ว ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลของทั้งสองชนิดในระยะเวลาเดียวกัน หลังจากนั้นก็รวมข้อมูลดังกล่าวในการแปลผลของผลลัพธ์ในภาพรวม มีการอธิบายสิ่งที่ค้นพบที่มีความขัดแย้ง หรือไม่ลงรอยกัน หรือศึกษาถึงลงไปอีกในรูปแบบนี้
- วิธีการผสมผสานแบบมีลำดับการอธิบาย (explanatory sequential mixed methods) เป็นชนิดที่นักวิจัยเริ่มทำการวิจัยด้วยวิธีเชิงปริมาณ วิเคราะห์ผลลัพธ์ที่ได้ และเสริมสร้างหรือเพิ่มเติมคำอธิบายอย่างละเอียดบนผลลัพธ์นั้นด้วยวิธีเชิงคุณภาพ การวิจัยประเภทนี้ถูกเรียกว่า เชิงอธิบายเพราะผลลัพธ์ในรูปของข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้ครั้งแรกนั้นถูกอธิบายเพิ่มเติมด้วยข้อมูลเชิงคุณภาพ มันถูกมองว่า มีลำดับ เพราะเชิงปริมาณในช่วงเริ่มแรกถูกตามมาด้วยเชิงคุณภาพในช่วงต่อมา การออกแบบประเภทนี้เป็นที่นิยมในสาขาที่เน้นในทิศทางเชิงปริมาณอย่างยิ่งยวด (ประเภทที่งานวิจัยเริ่มต้นจากการวิจัยเชิงปริมาณ) แต่นำเสนอการทำนายในการระบุผลลัพธ์เชิงปริมาณด้วยการศึกษาค้นคว้าต่อไปโดยที่มีกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เท่ากันในการศึกษาในแต่ละช่วงเวลาของการศึกษาวิจัย
- วิธีการผสมผสานแบบมีลำดับการสำรวจ (exploratory sequential mixed methods) เป็นลำดับที่ย้อนกลับของวิธีการผสมผสานแบบมีลำดับการอธิบายข้างต้น สำหรับวิธีการผสมผสานแบบมีลำดับการสำรวจ นักวิจัยจะเริ่มต้นด้วยการทำวิจัยเชิงคุณภาพในช่วงเวลาแรกด้วยการสำรวจความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนร่วม จากนั้นข้อมูลก็ถูกวิเคราะห์ และมีการใช้ข้อมูลเพิ่มเติมในช่วงเวลาที่สองที่เป็นเชิงปริมาณ ในช่วงแรกที่เป็นเชิงคุณภาพ อาจจะมีการสร้างเครื่องมือที่ดีที่สุดและเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา โดยที่จะระบุถึงเครื่องมือที่เหมาะสมที่จะใช้ในการศึกษาวิจัยในช่วงเชิงปริมาณที่ตามมา เพื่อพัฒนาการแทรกแซงในการทดลอง เพื่อพัฒนาแอปพลิเคชันหรือเว็บไซต์ หรือระบุหรือกำหนดตัวแปรที่มีความจำเป็นที่จะต้องติดตามผลในการศึกษาเชิงปริมาณ ความท้าทายในการออกแบบ

ประเภทนี้อยู่ที่การเน้นย้ำในการใช้ข้อค้นพบเชิงคุณภาพที่เหมาะสม และการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในทั้งสองวิธีดำเนินการวิจัย

- การออกแบบพื้นฐานหรือการออกแบบหลักสามารถใช้ได้กับกลยุทธ์วิธีการวิจัยแบบผสมผสานที่มีความยุ่งยากซับซ้อน การออกแบบหลักนี้สามารถเสริมในการทดลอง อาทิ การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพภายหลังการทดลองเพื่อช่วยอธิบายผลลัพธ์เชิงปริมาณที่ค้นพบ การออกแบบหลักนี้สามารถใช้ร่วมกับกรอบแนวทางกรณีศึกษา ในอันที่จะบันทึกรายงานของกรณีในแบบนิรนัย หรือเพื่อสร้างกรณีเพื่อการวิเคราะห์เพิ่มเติมต่อไป การออกแบบพื้นฐานนี้สามารถบอกการศึกษาเชิงทฤษฎีที่มีที่มาจากความยุติธรรมทางสังคมหรืออำนาจ ซึ่งเป็นมุมมองที่ครอบคลุมในการออกแบบที่ประกอบไปทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ การออกแบบหลักนี้ สามารถใช้ในช่วงเวลาที่แตกต่างของขั้นตอนการประเมินผลที่เริ่มจากความต้องการการประเมิน ไปจนถึงการทดลองโปรแกรมใดโปรแกรมหนึ่ง หรือการแทรกแซงการทดลอง

วิธีการดำเนินการวิจัย (Research Methods)

ส่วนประกอบที่สำคัญส่วนที่สามในกรอบการวิจัย คือ วิธีการดำเนินการวิจัยในรูปแบบที่เฉพาะเจาะจง ซึ่งเกี่ยวข้องกับรูปแบบของการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ และการแปลผล ซึ่งนักวิจัยนำเสนอในการศึกษาของเขา ในตาราง 1.3 จะเป็นประโยชน์มากที่จะพิจารณาความเป็นไปได้ทั้งหมดทั้งปวงในการเก็บรวบรวมข้อมูล และการจัดการกับวิธีการเหล่านี้ อาทิ ระดับของคุณลักษณะที่ได้กำหนดเอาไว้ก่อนหน้าแล้ว การใช้คำถามปลายปิด และคำถามปลายเปิด การมุ่งเน้นไปที่ตัวเลขเทียบกับการวิเคราะห์ข้อมูลที่ไม่ใช่ตัวเลข วิธีดำเนินการวิจัยที่ว่าจะถูกพัฒนาต่อไปในบทที่ 8 เรื่อยไปจนถึงบทที่ 10

นักวิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้เครื่องมือหรือแบบทดสอบ (เช่น ชุดของคำถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อความนับถือตัวเอง) หรือรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับรายการตรวจสอบพฤติกรรม (เช่น การสังเกตคนงานที่มีทักษะที่ซับซ้อน) ในอีกฝั่งของจุดสิ้นสุดของความต่อเนื่อง การเก็บข้อมูลอาจจะเกี่ยวข้องกับการไปเยือนพื้นที่วิจัยและสังเกตพฤติกรรมของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลโดยปราศจากข้อคำถามที่เตรียมเอาไว้ล่วงหน้า หรือการดำเนินการสัมภาษณ์โดยที่ผู้ถูกสัมภาษณ์มีโอกาสที่จะพูดคุยอย่างมีอิสระในหัวข้อหรือประเด็นนั้น ๆ โดยที่ส่วนใหญ่แล้วไม่มีการใช้ข้อคำถามแบบเฉพาะเจาะจง การเลือกวิธีการวิจัยเปลี่ยนไปโดยขึ้นอยู่กับความต้องการที่จะเก็บข้อมูลชนิดที่มีความเฉพาะเจาะจงที่วางแผนเอาไว้แล้วล่วงหน้าในการศึกษา หรือปล่อยให้ข้อมูลเหล่านั้นพุ่งพรูออกมา

เองโดยธรรมชาติจากผู้มีส่วนร่วมในโครงการวิจัย นอกจากนั้น ชนิดหรือประเภทของข้อมูลที่วิเคราะห์ อาจจะอยู่ในรูปของข้อมูลที่เป็นตัวเลขที่เก็บได้โดยเครื่องมือที่เป็นมาตรวัดต่าง ๆ หรือข้อมูลในรูปของการเขียนจากการบันทึกเสียงและการรายงานจากเสียงของผู้มีส่วนร่วม ผู้วิจัยทำการแปลผลวิจัยจากผลลัพธ์เชิงสถิติ หรือแปลผลหัวข้อเรื่องหรือรูปแบบที่ผุดขึ้นมาจากข้อมูล ในการดำเนินการวิจัยบางประเภท ข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพถูกเก็บรวบรวม วิเคราะห์ และแปลผล ข้อมูลที่ได้จากเครื่องมืออาจจะถูกเสริมด้วยการสังเกตการณ์แบบเปิดเผย หรือข้อมูลอาจจะถูกตามด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกเชิงสำรวจ ในกรณีของวิธีการดำเนินการวิจัยแบบผสมผสาน ผู้วิจัยทำการอนุมานระหว่างฐานข้อมูลเชิงปริมาณและฐานข้อมูลเชิงคุณภาพ

ตารางที่ 1.3 งานวิจัยเชิงปริมาณ แบบผสมผสาน และเชิงคุณภาพ

วิธีดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ	วิธีดำเนินการวิจัยแบบผสมผสาน	วิธีดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ
กำหนดการวิจัยไว้ล่วงหน้า	กำหนดการทั้งสองวิธี และริเริ่มแนวทางในการวิจัยใหม่ ๆ	ริเริ่มวิธีการวิจัยใหม่ ๆ
เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม	รูปแบบของเครื่องมือเป็นทั้งแบบ ปลายเปิดและปลายปิด	เครื่องมือในการวิจัยเป็นคำถามปลายเปิด
ข้อมูลจากการศึกษารูปแบบแนวทาง การสำรวจ และสัมภาษณ์ประชากร	รูปแบบที่ซับซ้อนและมีการใช้ทุกวิธีที่มีความเป็นไปได้	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การสำรวจ เอกสาร และสื่อบันทึกเสียง
วิเคราะห์ทางสถิติ	วิเคราะห์ทั้ง ทางสถิติและการบรรยาย	วิเคราะห์จากตัวอักษร และภาพ
แปลผลด้วยสถิติ	แปลผลโดยการไขว้จากฐานข้อมูล จากทั้งสองวิธี	แปลผลโดยใช้ แนวโน้มรูปแบบที่ได้จากการศึกษา

ที่มา Creswell และ Creswell, 1988: หน้า 16

วิธีการดำเนินการวิจัยในฐานะโลกทัศน์ การออกแบบ และวิธีการ (Research Approaches as Worldviews, Designs, and Methods)

ทั้งโลกทัศน์ การออกแบบ และวิธีการดำเนินการวิจัย มีส่วนส่งเสริมในวิธีดำเนินการวิจัย ซึ่งอาจจะเป็นปริมาณ คุณภาพ หรือผสมผสาน ตาราง 1.4 แสดงให้เห็นถึงข้อแตกต่างอันเป็นประโยชน์

ในการเลือกใช้วิธีการดำเนินการวิจัย ตารางนี้ยังประกอบไปด้วยข้อปฏิบัติต่าง ๆ ของทั้งสามวิธีการดำเนินการวิจัย ซึ่งจะกล่าวในรายละเอียดในบทต่อ ๆ ไป

สถานการณ์การวิจัยโดยทั่วไป สามารถแสดงให้เห็นถึงว่า ส่วนประกอบทั้งสามนี้ถูกจัดรวมอยู่ในการออกแบบการวิจัยได้อย่างไร

- วิธีการดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative approach) เป็นโลกทัศน์ของลัทธิปฏิฐานนิยมยุคหลัง การออกแบบการทดลอง และการทดสอบก่อนและหลังของการวัดทัศนคติ

ในสถานการณ์นี้ ผู้วิจัยทดสอบทฤษฎีด้วยการตั้งสมมติฐานแคบ ๆ และเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อสนับสนุนหรือปฏิเสธสมมติฐานนั้น การออกแบบการทดลองถูกใช้เพื่อประเมินทัศนคติทั้งก่อนและหลังการทดลองรักษา ข้อมูลถูกเก็บรวบรวมโดยใช้เครื่องมือที่วัดทัศนคติ และข้อมูลถูกวิเคราะห์โดยกระบวนการทางสถิติและการทดสอบสมมติฐาน

- วิธีการดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative approach) เป็นโลกทัศน์ของลัทธิการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เป็นการออกแบบชาติพันธุ์ และการสังเกตการณ์พฤติกรรม

ในสถานการณ์นี้ ผู้วิจัยทำการค้นหาเพื่อที่จะกำหนดความหมายของปรากฏการณ์จากความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนร่วม วิธีการนี้ระบุกลุ่มที่ร่วมวัฒนธรรมกัน และศึกษารูปแบบพฤติกรรมร่วมกันว่าถูกพัฒนาขึ้นมาได้อย่างไรในเวลาที่ผ่านมา (เช่น ชาติพันธุ์วิทยา) หนึ่งในส่วนประกอบที่สำคัญในการเก็บข้อมูลภายใต้วิธีการเช่นนี้ คือ การสังเกตพฤติกรรมของผู้มีส่วนร่วมในระหว่างที่เข้าร่วมประกอบกิจกรรมบางอย่าง

- วิธีดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative approach) โลกทัศน์การเปลี่ยนแปลง เป็นการออกแบบการเล่าเรื่อง และการสัมภาษณ์ปลายเปิด

การศึกษาในรูปแบบนี้ ผู้สาะแสวงหาความรู้พยายามค้นหาเพื่ออธิบายประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการกตัญญูของบุคคล ในการศึกษาชนิดนี้ เรื่องราวต่าง ๆ ถูกเก็บรวบรวมจากการกตัญญูที่เกิดขึ้นกับบุคคลต่าง ๆ ด้วยวิธีการบอกกล่าวหรือเล่าเรื่อง บุคคลจะถูกสัมภาษณ์ด้วยข้อคำถามที่มีความยาวประมาณหนึ่ง เพื่อที่จะตัดสินว่า พวกเขาได้รับประสบการณ์ส่วนตัวอย่างไรในเรื่องการกตัญญู

- วิธีดำเนินการวิจัยเชิงผสมผสาน (mixed methods approach) โลกทัศน์เชิงปฏิบัติ เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเป็นลำดับในการออกแบบ

ผู้วิจัยยึดพื้นฐานการแสวงหาความรู้บนสมมติฐานซึ่งเก็บข้อมูลมากมายหลากหลายชนิด ที่ให้โอกาสที่ดีที่สุดเพื่อที่จะทำความเข้าใจอย่างสมบูรณ์แบบในปัญหาการวิจัย มากกว่าที่จะใช้ข้อมูลเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพเพียงชนิดใดชนิดหนึ่ง การศึกษาเริ่มต้นด้วยการสำรวจแบบกว้าง ๆ ในอันที่จะสร้างข้อสรุปโดยทั่วไปสำหรับกลุ่มประชากรที่ศึกษา หลังจากนั้น ในขั้นตอนที่สอง จะเน้นเชิงคุณภาพ การสัมภาษณ์ปลายเปิด ในการเก็บรายละเอียดของความคิดเห็นจากผู้มีส่วนร่วม เพื่อใช้ในการอธิบายการสำรวจเชิงปริมาณในขั้นตอนเริ่มแรก

ตารางที่ 1.4 แนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพ เชิงปริมาณ และแบบผสมผสาน

แนวโน้ม หรือ รูปแบบทั่วไป	แนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพ	แนวทางการวิจัยเชิงปริมาณ	แนวทางการวิจัยแบบผสมผสาน
<ul style="list-style-type: none"> - ใช้หลักปรัชญาในการกำหนดข้อตกลง - ใช้รูปแบบการศึกษา 	<ul style="list-style-type: none"> - แนวคิดจาก ลัทธิสร้างสรรค์นิยม และการเปลี่ยนแปลง - สังเกตปรากฏการณ์ศึกษาจากทฤษฎีพื้นฐาน ชาติพันธุ์วิทยา กรณีศึกษา และการบรรยาย 	<ul style="list-style-type: none"> - แนวคิดจากปฏิฐานนิยม - สำรวจและทดสอบ 	<ul style="list-style-type: none"> - แนวคิดจากปฏิบัตินิยม - ลำดับในการศึกษา ผสานวิธี และการดัดแปลงวิธีการ
<ul style="list-style-type: none"> - ใช้รูปแบบการศึกษา 	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้เครื่องมือในการวิจัยเป็นคำถามปลายเปิด ริเริ่มแนวทางการวิจัยบรรยายโดยข้อมูลและรูปภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้คำถามปลายปิด กำหนดแนวทางในการเตรียมการศึกษา - ข้อมูลจากตัวเลข (อาจรวมถึงข้อมูลบางส่วนจากคำถามปลายเปิด) 	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ข้อมูลจากทั้งคำถามปลายเปิด และปลายปิด ทำการ ผ สาน กัน ระหว่างการริเริ่มแนวทางการศึกษาใหม่' และการเตรียมการศึกษาที่กำหนดไว้ ผสานวิธี

แนวโน้มน หรือรูปแบบทั่วไป	แนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพ	แนวทางการวิจัยเชิงปริมาณ	แนวทางการวิจัยแบบผสมผสาน
			ทั้งแบบเชิงปริมาณและคุณภาพ
- วิธีการที่นักวิจัยปฏิบัติ	<ul style="list-style-type: none"> - กำหนดผู้ให้ข้อมูล - รวบรวมผู้ให้ข้อมูล - มุ่งเน้นที่แนวคิดและปรากฏการณ์ - ค้นหาคุณค่าของตัวบุคคลเพื่อใช้ในการศึกษา - ศึกษาถึงบริบทหรือสถานะของผู้ให้ข้อมูล - ตรวจสอบความถูกต้องของผลการวิจัย - ทำการแปรผลข้อมูล - สร้างสรรค์ รูปแบบกำหนดการ การเปลี่ยนแปลง - ให้ความร่วมมือกับผู้ให้ข้อมูล - กำหนดการวิเคราะห์และการขึ้นในการบรรยาย 	<ul style="list-style-type: none"> - ทดสอบ ตรวจสอบ ทฤษฎี หรือแนวคิด - กำหนดตัวแปรในการศึกษา - เชื่อมโยงตัวแปรที่ใช้ในการศึกษากับคำถามในการวิจัย หรือสมมติฐาน - ใช้มาตรฐานในการตรวจสอบความเที่ยงตรงและเชื่อมั่นของข้อมูล - สํารวจข้อมูลและวัดผลด้วยตัวเลข - ใช้ข้อมูลที่ไม่มีอคติ - ใช้หลักการทางสถิติ 	<ul style="list-style-type: none"> - รวบรวมข้อมูลทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ - พัฒนาหลักการสำหรับ การผสมผสาน - บูรณาการข้อมูลที่มีความแตกต่าง - นำเสนอด้วยสถิติของขั้นตอนในการศึกษา - ใช้แนวทางในการศึกษาทั้งแบบการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

ที่มา Creswell และ Creswell, 1988: หน้า 18

เกณฑ์ในการเลือกวิธีการดำเนินการวิจัย (Criteria for Selecting a Research Approach)

พิจารณความเป็นไปได้ของวิธีดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ เชิงปริมาณ หรือเชิงผสมผสาน ปัจจัยอะไรบ้างที่กระทบต่อการเลือกวิธีการหนึ่งวิธีการใดเหนือวิธีการอื่น ๆ ในการออกแบบข้อเสนอ

หรือเค้าโครงการวิจัย นอกเหนือจากโลกทัศน์ การออกแบบ และวิธีดำเนินการวิจัยแล้ว ก็จะเป็นประเด็นของปัญหาของการวิจัย ประสบการณ์ส่วนตัวของผู้วิจัย อีกทั้งผู้รับฟังรับชมที่จะต้องอ่านรายงานวิจัยเหล่านั้น

ปัญหาวิจัยและคำถาม (The Research Problem and Questions)

ปัญหาการวิจัย จะอภิปรายอย่างละเอียดในบทที่ 5 หมายถึง ประเด็นหรือความกังวลที่ต้องการที่จะกล่าวถึง (เช่น ประเด็นการแปลกแยกด้านเชื้อชาติ) ปัญหาจากช่องว่างในวรรณกรรม และข้อขัดแย้งในผลลัพธ์ของการวิจัยที่พบในการทบทวนวรรณกรรม หัวข้อที่ถูกละเอียดในวรรณกรรม ความต้องการที่จะยกระดับเสียงของผู้มีส่วนร่วมส่วนน้อย และปัญหาในชีวิตจริงที่พบได้ในสถานประกอบการ บ้าน ชุมชน และในที่ต่าง ๆ

ประเภทของปัญหาวิจัยด้านสังคมบางชนิดเรียกร้องวิธีการดำเนินการวิจัยแบบเฉพาะเจาะจง ตัวอย่างเช่น ถ้าปัญหานั้นต้องการการวินิจฉัยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรายได้ ประโยชน์ของการแทรกแซง ความเข้าใจตัวทำนายที่ดีที่สุดของผลลัพธ์ วิธีการดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณที่ดีที่สุด การวิจัยเชิงปริมาณยังเหมาะสมในการทดสอบทฤษฎีหรือคำอธิบายต่าง ๆ ในอีกทิศทางหนึ่ง ถ้าต้องการศึกษาค้นคว้า ทำความเข้าใจกับแนวคิดหรือปรากฏการณ์โดยที่มีการทำวิจัยน้อยมากในประเด็นดังกล่าว หรือเพราะว่ามันเกี่ยวข้องกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ในที่นี้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพจะมีความเหมาะสมกว่า การวิจัยเชิงคุณภาพมีประโยชน์อย่างยิ่งยวดเมื่อผู้วิจัยไม่ทราบว่าตัวแปรที่สำคัญที่จะต้องศึกษามีอะไรบ้าง วิธีการวิจัยวิธีชนิดนี้จำเป็นต้องใช้อาจเพราะหัวข้อที่ต้องการศึกษาเป็นหัวข้อใหม่ เรื่องดังกล่าวไม่เคยมีการกล่าวถึงหรือทำการศึกษามาก่อนในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือกลุ่มของประชากร และทฤษฎีที่มีอยู่นั้นไม่สามารถประยุกต์ใช้กับกลุ่มตัวอย่างเฉพาะหรือกลุ่มตัวอย่างใหญ่ในการศึกษา (Morse, 1991) การออกแบบชนิดผสมผสานมีประโยชน์เมื่อวิธีการดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพ อย่างใดอย่างหนึ่ง ไม่เพียงพอที่ผู้วิจัยจะทำความเข้าใจอย่างลึกซึ้งต่อปัญหาวิจัย และข้อดีของทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ (รวมทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ) สามารถช่วยสร้างความเข้าใจที่ดีที่สุด ตัวอย่างเช่น ผู้วิจัยอาจต้องการที่จะสร้างข้อสรุปโดยทั่วไปจากผลการวิจัยกับประชากร ในขณะที่เดียวกัน ก็ต้องการสร้างความเห็นอย่างละเอียดเกี่ยวกับความหมายของปรากฏการณ์หรือแนวคิดของกลุ่มบุคคล ในการศึกษาวิจัยที่ว่านี้ ผู้เสาะแสวงหาความรู้เริ่มต้นจากการค้นหาโดยทั่วไปเพื่อเรียนรู้ว่าจะต้องศึกษาตัวแปรอะไรบ้าง และดำเนินการศึกษาตัวแปรเหล่านี้ในกลุ่มตัวอย่างบุคคลที่มีขนาดใหญ่ ในหนทางอื่น ๆ ผู้วิจัยอาจจะเริ่มสำรวจกลุ่มบุคคลที่มีจำนวนมาก

หรือมีขนาดใหญ่ และติดตามผลด้วยผู้มีส่วนร่วมกลุ่มเล็กลงมา เพื่อที่จะได้ข้อมูลเกี่ยวกับความเห็นในเรื่องเฉพาะ รวมทั้งข้อเรียกร้องในประเด็นนั้น ๆ ในสถานการณ์เหล่านี้ การเก็บรวบรวมข้อมูลปลายเปิดเชิงปริมาณและข้อมูลปลายเปิดเชิงคุณภาพจะให้ประโยชน์ต่อการวิจัย

ประสบการณ์ส่วนตัว (Personal Experiences)

การฝึกอบรมส่วนตัวและประสบการณ์ของผู้วิจัยเองมีอิทธิพลต่อการเลือกวิธีดำเนินการวิจัย บุคคลได้รับการฝึกฝนด้านเทคนิค การเขียนเชิงวิทยาศาสตร์ สถิติ โปรแกรมสถิติสำหรับคอมพิวเตอร์ และมีความความคุ้นเคยเป็นอย่างดีในวารสารเชิงปริมาณในห้องสมุดยอมเลือกการออกแบบการวิจัยเชิงปริมาณ ในขณะที่บุคคลที่มีความสุขกับการเขียนแนววรรณคดี หรือทำการสัมภาษณ์ หรือดำเนินการสังเกตการณ์อย่างใกล้ชิดอาจจะถูกโน้มน้าวกับวิธีดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ นักวิจัยเชิงผสมผสาน คือ บุคคลที่คุ้นเคยกับทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ นักวิจัยผู้นี้ มีทั้งเวลาและทรัพยากรในการเก็บ และวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

โดยที่การศึกษาเชิงปริมาณเป็นแบบดั้งเดิมของการวิจัย มีกระบวนการปฏิบัติที่ได้ผล และมีกฎระเบียบสำหรับยึดถือปฏิบัติ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยมีความสะดวกสบายมากกว่ากับกระบวนการเชิงระบบอย่างเคร่งครัดสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ อีกทั้งสำหรับบางคนแล้ว มันอาจจะเป็นการไม่สบายใจในความท้าทายต่อวิธีการที่ได้รับการยอมรับในขณะการศึกษาบางคณะโดยการหันไปใช้วิธีการเชิงคุณภาพและวิธีการเปลี่ยนแปลงในการเสาะแสวงหาความรู้ ในทางกลับกัน วิธีดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพให้โอกาสในการสร้างสรรค์และทำงานได้มากขึ้นในกรอบที่ผู้วิจัยออกแบบขึ้นมา การวิจัยเชิงคุณภาพเปิดโอกาสทางการสร้างสรรค์ การเขียนในรูปแบบวรรณกรรม ในแบบที่ตรงกับใจของผู้เขียน สำหรับนักวิจัยที่ทำการวิจัยเกี่ยวกับความยุติธรรมทางสังคม หรือการมีส่วนร่วมของชุมชน การวิจัยเชิงคุณภาพคือ คำตอบที่ดีที่สุด แม้ว่าการวิจัยในรูปแบบนี้อาจจะรวมถึงการออกแบบแบบผสมผสาน

สำหรับนักวิจัยเชิงผสมผสาน การวิจัยอาจจะใช้ระยะเวลาที่ยาวนานกว่า เพราะความต้องการที่จะต้องเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในรูปแบบเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ การดำเนินการวิจัยชนิดนี้เหมาะกับนักวิจัยผู้ซึ่งมีความสุขและมีทักษะทั้งในการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

ผู้ชม ผู้ฟัง หรือผู้อ่าน (Audience)

ในท้ายที่สุด ผู้วิจัยเขียนผลงานวิจัยให้กับผู้ชม ผู้ฟัง หรือผู้อ่าน ที่พร้อมยอมรับการวิจัยนั้น ผู้ชม ผู้ฟังเหล่านี้อาจจะอยู่ในฐานะของบรรณาธิการของวารสาร และผู้อ่านทั่ว ๆ ไป กรรมการในคณะของมหาวิทยาลัย ผู้เข้าร่วมการประชุมวิชาการ หรือเพื่อนร่วมงานในแวดวงเดียวกัน นักศึกษา ควรพิจารณาวิธีดำเนินการวิจัยที่ได้รับการสนับสนุน และเห็นดีเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย ประสบการณ์ต่าง ๆ ของผู้ฟัง และผู้อ่านเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ และเชิงผสมผสานสามารถกำหนดรูปแบบในการตัดสินใจเกี่ยวกับทางเลือกในการออกแบบการวิจัย

แบบฝึกหัด (Writing Exercises)

1. ระบุคำถามคำถามวิจัยที่พบเห็นในวารสารวิชาการและอธิบายว่า วิธีการดำเนินการวิจัยเป็นวิธีการที่ดีที่สุดในการศึกษาวิจัยปัญหาเหล่านั้นและเพราะเหตุใด
2. เลือกหัวข้อที่นักศึกษาต้องการจะศึกษาวิจัย ใช้ความรู้ที่ได้จากการศึกษาโลกทัศน์ การออกแบบ และวิธีดำเนินการวิจัยเพื่ออธิบายหัวข้อวิจัยที่จะดำเนินการศึกษา ระบุด้วยว่า การวิจัยควรจะใช้รูปแบบเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ หรือเชิงผสมผสาน และใช้ตัวอย่างที่ศึกษาเล่าเรียนในบทนี้เป็นตัวชี้นำ
3. อะไรเป็นปัจจัยที่สร้างความแตกต่างระหว่างการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ อธิบายมาอย่างน้อย 3 ข้อ

บทที่ 3

การทบทวนวรรณกรรม (Review of the Literature)

นอกจากการเลือกวิธีการดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ หรือเชิงผสมผสานแล้ว ผู้เสนอเค้าโครงการศึกษาวิจัยวิจัย หรือนักออกแบบการศึกษาวิจัยจะต้องทำการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับหัวข้อที่ต้องการจะศึกษาวิจัยอีกด้วย การทบทวนวรรณกรรมนี้ช่วยตัดสินใจได้ว่า หัวข้อวิจัยนั้น ๆ มีคุณค่าสมควรที่จะได้รับการศึกษาวิจัยหรือไม่ และยังเปิดหนทางให้ผู้วิจัยสามารถกำหนดขอบเขตพื้นที่ในการแสวงหาความรู้

บทนี้จะอภิปรายต่อเนื่องในเรื่องของการพิจารณาขั้นพื้นฐานก่อนที่ผู้วิจัยจะเริ่มการทำข้อเสนอการวิจัยหรือที่เรียกว่า เค้าโครงวิจัย โดยเริ่มจากการอธิบายถึงการคัดเลือกหัวข้อของการวิจัย และเขียนหัวข้อนั้นลงในกระดาษ เพื่อที่ผู้วิจัยจะสามารถสะท้อนภาพให้เห็น ให้เข้าใจในหัวข้อที่จะทำการวิจัยอย่างต่อเนื่อง ณ จุดนี้ ผู้วิจัยจะต้องพิจารณาพิจารณาว่า หัวข้อนั้นสามารถหรือสมควรที่จะได้รับการศึกษาวิจัยหรือไม่ ต่อจากนั้น การอธิบายก็จะพุ่งเป้าไปที่ขั้นตอนจริงของการทบทวนวรรณกรรม กล่าวถึงจุดประสงค์โดยทั่วไปของการใช้วรรณกรรมในการศึกษาวิจัย ครั้นแล้วก็หักมุมไปสู่หลักการที่ช่วยในการออกแบบ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในเชิงคุณภาพ เชิงปริมาณ และเชิงผสมผสาน

หัวข้อการวิจัย (The Research Topic)

ก่อนที่ผู้วิจัยจะตัดสินใจได้ว่า จะใช้วรรณกรรมใดในโครงการวิจัย สิ่งแรกที่ผู้วิจัยจะต้องกระทำก็คือ การระบุหรือเลือกหัวข้อวิจัย และคิดทบทวนไปมาให้เข้าใจได้ว่า มันจะเกิดประโยชน์ใด ๆ

วิถีในการศึกษาวิจัยนั้น ๆ หัวข้อก็คือ ชื่อเรื่อง เนื้อเรื่อง หรือประเด็นของการนำเสนอ การวิจัย อาทิ “การเรียนการสอนของคณะ ” “ การสร้างสรรค์ในองค์กร ” หรือ “ ความเครียดทางจิตวิทยา ” ควรมีการอธิบายหัวข้อด้วยตัวอักษรที่มีความยาวพอสมควร หรือเป็นวลีสั้น ๆ หัวข้อที่ว่านั้นจะกลายเป็นความคิดหลักในการศึกษาหรือเสาะแสวงหาความรู้

มีหนทางมากมายที่ผู้วิจัยสามารถเข้าถึงหัวข้อวิจัยในขณะที่กำลังวางแผนการวิจัย (โดยมีข้อสมมติฐานว่า หัวข้อวิจัยถูกเลือกโดยผู้วิจัย ไม่ใช่เลือกโดยอาจารย์ที่ปรึกษาหรือสมาชิกในกรรมการวิจัย) หนึ่งในวิธีนี้คือการร่างหัวข้อสั้น ๆ ที่ต้องการจะศึกษา เป็นที่น่าประหลาดใจว่า มีผู้วิจัยที่มีได้ทำตามขั้นตอนการร่างหัวข้อวิจัยที่ว่านี้ในการพัฒนาโครงการศึกษาวิจัยของเขา ในความเห็นของผู้เขียน

ร่างของหัวข้อ หรือหัวข้อที่ร่างที่จะทำการวิจัยนี้ กลายเป็นเครื่องหมายของหนทางสำคัญในการวิจัย เป็นแนวคิดที่จับต้องได้ที่ผู้วิจัยสามารถเน้นไปมา และเปลี่ยนแปลงไปในขณะที่โครงการวิจัยดำเนินไป (Glesne, 2015; Glesne & Peshkin, 1992) มันจะกลายเป็นอุปกรณ์ปรับทิศทาง ในงานวิจัย หัวข้อวิจัยทำให้ผู้วิจัยสามารถยึดมั่นและให้โอกาสในฐานะเครื่องหมายของสิ่งที่ผู้วิจัยกำลังศึกษา ในขณะเดียวกัน ก็เป็นเครื่องหมายหรือสัญญาณที่เป็นประโยชน์ในการสื่อสารถึงคนอื่น ๆ เกี่ยวกับแนวคิดหลักของการศึกษา เมื่อนักศึกษาต้องการที่จะพูดคุยเกี่ยวกับแนวคิดโครงการวิจัย อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยจะสอบถามเกี่ยวกับหัวเรื่องในการวิจัย ถ้ายังไม่มี นักศึกษาจะต้องเขียนหัวข้อวิจัยนั้นลงในกระดาษเสียก่อน

การเขียนหัวข้อวิจัยนั้นจะเขียนอย่างไร ลองพยายามตอบคำถามเหล่านี้ “การศึกษาของฉันเกี่ยวข้องกับ” คำตอบที่ได้รับอาจเป็นว่า “การศึกษาของฉันเกี่ยวกับเด็กนักเรียนที่มีความเสี่ยงในระดับมัธยมต้น” หรือ “การศึกษาของฉันเกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือให้คณาจารย์ในคณะให้เป็นนักวิจัยที่ดีที่สุด” ในขั้นตอนนี้ของการออกแบบ พยายามตีกรอบคำตอบสำหรับปัญหาวิจัย เพื่อที่ว่านักวิชาการคนอื่น ๆ จะสามารถเข้าใจความหมายของโครงการวิจัยได้อย่างง่ายดาย ปัญหาพื้นฐานของนักวิจัยมือใหม่ คือ พวกเขาตีกรอบการศึกษาที่ซับซ้อนและใช้ภาษาวิชาการ มุมมองดังกล่าวถ่ายทอดให้เห็นได้จากการอ่านผลงานตีพิมพ์ซึ่งผ่านการแก้ไขปรับปรุงหลายรอบก่อนที่จะถูกตีพิมพ์ออกมา โครงการวิจัยที่ดีเริ่มจากแนวคิดแบบตรงไปตรงมา ไม่อ้อมค้อม ไม่ซับซ้อน ง่ายต่อการอ่านและการเข้าใจ ลองนึกถึงบทความวิชาการในวารสารที่คุณอ่านเมื่อเร็ว ๆ นี้ ถ้าบทความนั้นง่ายและอ่านได้รวดเร็ว ใช้ภาษาเขียนแบบทั่ว ๆ ไป คนอ่านสามารถเข้าใจ ไม่มีความสับสน และการออกแบบวิจัยเป็นแบบง่าย ๆ ชัดแจ้ง ไม่ยุ่งยาก ในขณะที่ยังคงยึดแนวความคิดการวิจัย (conceptualization) เอาไว้ได้ แต่เมื่องานวิจัยถูกพัฒนาไปเรื่อย ๆ มันก็อาจจะมีความยุ่งยากซับซ้อนมากขึ้น

Wilkinson (1991) กล่าวว่า ข้อเสนอแนะที่มีประโยชน์สำหรับการตั้งชื่อเรื่องวิจัย คือ ต้องกระชับ และหลีกเลี่ยงการใช้คำหรือภาษาที่ฟุ่มเฟือย พยายามตัดคำที่ไม่จำเป็นออก เช่น “วิธีการ.....” “การศึกษา.....” และอื่น ๆ ใช้ชื่อเดียว ๆ หรือชื่อสองประโยค ตัวอย่างของชื่อเรื่องวิจัยสองประโยค เช่น “ชาติพันธุ์วิทยา: ความเข้าใจในมุมมองของเด็กเกี่ยวกับสงคราม” นอกเหนือจากแนวคิดของ Wilkinson แล้ว ลองพิจารณาดูว่า ชื่อเรื่องงานวิจัยไม่ควรเกิน 12 คำ พยายามกำจัดคำต่าง ๆ รวมทั้งคำบุพบท และควรแน่ใจว่า ชื่อเรื่องวิจัยจะสื่อถึงจุดเน้น หรือหัวข้อของการศึกษา

กลยุทธ์อื่นในการพัฒนาหัวเรื่อง คือ ลองวางหัวเรื่องในรูปแบบของคำถามสั้น ๆ แล้วดูซิว่า คำถามเหล่านั้นจะได้รับคำตอบอย่างไรจากการศึกษาวิจัยที่นำเสนอ นักวิจัยอาจจะตั้งคำถามว่า “การรักษาประเภทใดที่ดีที่สุดสำหรับอาการหูด?” “การเป็นคนอ้วนมีความหมายอย่างไรในสังคมอเมริกันในทุกวันนี้?” “อะไรเป็นตัวนำพาคนทั่วไปให้มาที่สถานที่ท่องเที่ยวในแถบมิดเวสต์” เมื่อร่างคำถามเหล่านี้ พยายามเอาใจจดจ่อไปที่หัวข้อที่สำคัญในคำถามนั้น ในฐานะป้ายบอกทางหลักในการศึกษาวิจัย การพินิจพิเคราะห์คำถามเหล่านี้ อาจจะขยายวงกว้างขึ้นในรายละเอียดเมื่อผู้วิจัยดำเนินการศึกษาต่อไปเรื่อย ๆ (ดูในบทที่ 6 และ 7 ในเรื่องของเป้าประสงค์ และคำถามวิจัย อีกทั้งสมมติฐาน)

การพัฒนาหัวข้ออย่างจริงจังในการศึกษาวิจัย จะต้องสะท้อนให้เห็นว่า หัวข้อวิจัยนั้นสมควรที่จะได้รับการศึกษาวิจัยหรือไม่ หัวข้ออาจถูกดำเนินการวิจัยถ้าหากว่า ผู้วิจัยมีผู้มีส่วนร่วมที่พร้อมจะช่วยในการศึกษาวิจัย การศึกษาวิจัยมีความเป็นไปได้หากผู้วิจัยมีทรัพยากรที่พร้อมในการศึกษา เช่น การเก็บข้อมูลที่ต้องใช้ระยะเวลาอันยาวนาน และการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในรูปแบบต่าง ๆ ในการวิเคราะห์ข้อมูล

คำถามในเรื่องหัวข้อวิจัยที่ ‘ควรจะทำ’ นั้น กลายเป็นประเด็นที่ยุ่งยากซับซ้อน มีปัจจัยหลายสิ่งอย่างเข้ามาในการตัดสินใจในช่วงนี้ บางทีสิ่งที่สำคัญที่สุดอาจจะเป็นเรื่องของการที่หัวข้อวิจัยนี้สามารถต่อยอดองค์ความรู้การวิจัยที่มีอยู่ในวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อนั้น การวิจัยข้างานวิจัยที่มีอยู่แล้ว การยกระดับปากเสียงของกลุ่มคนหรือผู้คนที่ด้อยโอกาสในสังคม การรณรงค์ในเรื่องของความยุติธรรมในสังคม หรือการปรับเปลี่ยนแนวคิดและความเชื่อของนักวิจัย

ขั้นตอนแรกในโครงการวิจัยอะไรก็ตาม ควรใช้เวลาที่มีอยู่ให้พอเหมาะพอควรในห้องสมุดหรือการท่องอินเทอร์เน็ตเพื่อการค้นหาหัวข้อวิจัย (กลยุทธ์ในการใช้ประโยชน์ห้องสมุดและทรัพยากรในห้องสมุดให้มีประสิทธิภาพอยู่ต่อไปในบทนี้) นักวิจัยมือใหม่อาจจะมีความก้าวหน้าในงานวิจัยอย่างมากมาโดยที่มีความสมบูรณ์แบบในงานวิจัยนั้น อาทิ ความชัดเจนของคำถามวิจัย ความครอบคลุมในการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ทางสถิติที่มีความซับซ้อนและเฉียบคม หากแต่ว่า นักวิจัยผู้นั้นอาจได้รับการสนับสนุนน้อยนิดจากกรรมการในคณะ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เนื่องจากว่าการศึกษานั้นมิได้เสริมสร้างองค์ความรู้ใหม่ให้การวิจัย ดังนั้น นักวิจัยควรถามตัวเองว่า งานวิจัยชิ้นนี้ หรือโครงการวิจัยนี้ สนับสนุนต่อวรรณกรรมวิจัยอย่างไร ลองพิจารณาในกรณีที่มีการศึกษานั้นมิได้กล่าวถึงหัวข้อที่จะต้องถูกทำการศึกษาวิจัย การขยายการอภิปรายโดยประสานรวมองค์ประกอบ

ใหม่ ๆ หรือลอก หรือทำซ้ำการศึกษาในสถานการณ์ใหม่ หรือใช้ผู้มีส่วนร่วมกลุ่มใหม่ การสนับสนุน หรือการส่งเสริมวรรณกรรมยังหมายถึง การที่งานวิจัยนั้นเพิ่มความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีหรือขยาย ทฤษฎี (อยู่ในบทที่ 3) หรือการศึกษานั้นให้มุมมอง หรือแง่มุมใหม่ ๆ อย่างไรก็ตามในวรรณกรรมที่มีอยู่ด้วยการ อาทิ

- การศึกษาในสถานที่ที่ไม่ปกติ (เช่นในชนบทของแอฟริกา)
 - การศึกษากลุ่มผู้มีส่วนร่วมที่ไม่ปกติ (เช่น ผู้อพยพ)
 - ยึดเอามุมมองที่ไม่ได้รับการคาดหวัง และกลับชี้ความคาดหวัง เช่น (ทำไมการแต่งงานจึง เป็นไปได้ดีแทนที่จะล้มเหลว)
 - ให้วิธีการใหม่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (เช่น การเก็บข้อมูลของเสียง)
 - นำเสนอผลลัพธ์ของงานวิจัยในวิถีทางที่แปลกออกไป (เช่น ใช้กราฟที่แสดงสถานที่ทาง ภูมิศาสตร์)
 - ศึกษาหัวข้อถูกกาลเทศะ ทันเวลา หรือเป็นปัจจุบัน (เช่น ประเด็นการอพยพย้ายถิ่นฐาน)
- (Creswell, 2016)

สำหรับประเด็นหัวข้อ ‘ที่ควร’ ศึกษาวิจัย ยังมีความเกี่ยวข้องในเรื่องที่ว่า ใครก็ตามที่อยู่นอก สถาบันหรือพื้นที่ของผู้วิจัยจะสนใจในหัวข้อวิจัยนั้น หากให้เลือกระหว่างหัวข้อที่มีข้อจำกัดในความ สนใจในระดับภูมิภาค หรือในระดับประเทศ นักวิจัยส่วนใหญ่ก็จะเลือกประเด็นที่สอง ทั้งนี้ก็เพราะว่า งานวิจัยนั้นจะเป็นที่ตรงตามใจอย่างกว้างขวางต่อผู้คนทั่วไป บรรณาธิการของวารสาร สมาชิก คณะกรรมการ นักวางแผนการประชุม และหน่วยงานที่ให้ทุนวิจัยทั้งหลาย ต่างก็ให้คุณค่ากับงานวิจัย ที่สามารถเข้าถึงผู้คนที่สนใจได้มากกว่า ในท้ายที่สุด ประเด็นเกี่ยวกับสิ่งที่สมควรทำ มีความเกี่ยวข้องกับ เป้าประสงค์ส่วนตัวของผู้วิจัยเอง ลองนึกถึงระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาวิจัยให้เสร็จสมบูรณ์ การ ปรับแก้ และการเผยแพร่ผลงานวิจัย นักวิจัยทุกคนควรจะต้องพิจารณาว่า การศึกษา ความพยายาม และเวลาอันหนักหน่วงที่ต้องใช้ในการศึกษาวิจัยจะให้ผลลัพธ์ในการสนับสนุนหน้าที่การงานของผู้วิจัย หรือไม่ว่าจะจะเป็นในเรื่องของการทำการศึกษาวิจัยเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ การได้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น หรือการไขว่คว้าหาปริญญาที่ต้องการ

ก่อนที่จะไปถึงขั้นตอนของการนำเสนอเค้าโครงการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยควรชั่งน้ำหนักและถาม ผู้อื่นในการตอบสนองต่อหัวข้อที่กำลังพิจารณาอยู่ในใจ เสาะหาปฏิกิริยาจากเพื่อนร่วมงาน เจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องในสาขาวิชานั้น นักวิชาการ รวมถึงสมาชิกในคณะกรรมการการศึกษาของผู้วิจัย บ่อยครั้งที่เราเห็น

นักศึกษานำร่างโครงการวิจัยในกระดาษหนึ่งแผ่นมาให้ดู ซึ่งประกอบไปด้วย ปัญหา หรือประเด็นที่นำไปสู่ความต้องการของการศึกษา คำถามวิจัยหลักที่นักศึกษาตั้งใจจะมาขอความคิดเห็น ชนิดของข้อมูลที่ต้องการจะเก็บรวบรวม และความสำคัญของการศึกษาในภาพรวม

การทบทวนวรรณกรรม (The Literature Review)

เมื่อผู้วิจัยสามารถกำหนดหัวข้อวิจัยที่สามารถและสมควรที่จะดำเนินการวิจัยได้แล้ว การค้นหาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัยก็เริ่มกระบวนการได้ การทบทวนวรรณกรรมทำให้บรรลุความตั้งใจหลายข้อ มันแบ่งปันผลลัพธ์จากการศึกษาอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องอย่างแนบแน่นกับหัวข้อของผู้อ่านหรือผู้วิจัย มันนำพาการศึกษาไปสู่มุมมองที่กว้างกว่า การสนทนาที่มีอยู่ต่อเนื่องในวรรณกรรม เติมเต็มช่องว่าง และขยายการศึกษาที่มีมาก่อน (Cooper, 2010; Marshall & Rossman, 2016) มันเสนอกรอบการทำงานในการสร้างความสำคัญของการศึกษา อีกทั้งเป็นเกณฑ์มาตรฐาน (benchmark) ในการเปรียบเทียบผลลัพธ์กับข้อค้นพบอื่น ๆ เหตุบางข้อหรือทั้งหมดทั้งปวงเหล่านี้ อาจเป็นรากฐานในการเขียนวรรณกรรมเชิงวิชาการในการศึกษาวิจัย (ดูงานของ Boote & Beile, 2005 ในการอภิปรายอย่างลึกซึ้งในความตั้งใจที่จะรวบรวมการทบทวนวรรณกรรมในการวิจัย) การศึกษาจะต้องเพิ่มเติม หรือต่อยอดเนื้อหาของวรรณกรรมในหัวข้อนั้น ส่วนของวรรณกรรมในเค้าโครงวิจัยถูกจัดเรียงเรียงจากปัญหาที่ใหญ่กว่า มาสู่ประเด็นที่แคบลงซึ่งนำไปสู่วิธีดำเนินการศึกษาวิจัยโดยตรง

การใช้วรรณกรรม (The Use of Literature)

เหนือไปกว่าคำถามที่ว่า ทำไมวรรณกรรมจึงถูกใช้เป็นประเด็นเพิ่มเติมของการที่มันถูกใช้ อย่างไรก็ตามในการวิจัยและเค้าโครงวิจัย มันอาจจะเป็นในหลายรูปแบบ ข้อแนะนำที่ดีที่สุดคือ การเสาะหาความเห็นจากอาจารย์ที่ปรึกษาของผู้วิจัย หรือจากสมาชิกในคณะกรรมการศึกษา เกี่ยวกับประเด็นที่ว่าพวกเขาต้องการจะเห็นวรรณกรรมถูกกล่าวถึงหรืออ้างอิงอย่างไร มีข้อแนะนำสำหรับผู้แสวงหาคำแนะนำว่า การทบทวนวรรณกรรมในเค้าโครงวิจัยหรือโครงการวิจัยควรจะสั้นกะทัดรัด และแสดงถึงบทสรุปของการศึกษาที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับปัญหาวิจัย ในขั้นตอนนี้ การทบทวนวรรณกรรมไม่จำเป็นต้องพัฒนาอย่างเต็มที่และครอบคลุมทุกสิ่งอย่าง เนื่องจากเพื่อนนักวิจัยอาจจะขอให้ปรับเปลี่ยนหลาย ๆ อย่างในการศึกษาที่ว่ามันในระหว่างการประชุมเพื่อปรึกษาหารือ ในขั้นตอนนี้ การทบทวนวรรณกรรมควรจะสั้น อาทิ มีความยาวประมาณ 20-30 หน้า ซึ่งเป็นการบอกกล่าวกับผู้อ่านว่านักศึกษารับรู้ถึงวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยของเขา วิธีดำเนินการแบบอื่น คือ การพัฒนาโครงร่าง

โดยละเอียดของหัวข้อวิจัย และการอ้างอิงที่มีศักยภาพซึ่งจะถูกพัฒนาขึ้นมาเป็นบทเต็ม ๆ หนึ่ง ในภายหลัง บทเต็มที่ว่านี้ โดยมากถูกเรียกว่า การทบทวนวรรณกรรม ซึ่งมีความยาวประมาณ 20-60 หน้าหรือประมาณนั้น

การทบทวนวรรณกรรมในบทความวิชาการในวารสารเป็นเสมือนรูปแบบส่วนย่อยที่พบได้ใน ดุษฎีนิพนธ์ หรือวิทยานิพนธ์ในระดับมหาบัณฑิต โดยทั่วไปแล้ว มันจะอยู่ในส่วนที่เรียกว่า “วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง (related literature)” และตามมาจากส่วนของบทนำในการศึกษา รูปแบบนี้คือ รูปแบบของบทความวิชาการในการวิจัยเชิงปริมาณในวารสารวิชาการ สำหรับบทความวิชาการในการวิจัยเชิงคุณภาพ การทบทวนวรรณกรรมอาจถูกพบได้ในส่วนที่แยกออกมาต่างหาก หรืออาจอยู่ในส่วนของบทนำ หรือยืดยาวไปตลอดของการศึกษา ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบใด ข้อพิจารณาก็คือ วรรณกรรมนั้นถูกทบทวนอย่างไร ซึ่งขึ้นอยู่กับว่า เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เชิงปริมาณ หรือเชิงผสมผสานที่ผู้วิจัยเลือกที่จะดำเนินการศึกษา

โดยทั่วไปแล้ว การทบทวนวรรณกรรมอาจมีได้ในหลายรูปแบบ Cooper (2010) อภิปรายถึง 4 แบบ คือ 1) การทบทวนวรรณกรรมซึ่งบูรณาการงานวิจัยที่มีนักวิจัยทำเอาไว้ก่อนแล้ว 2) วิพากษ์งานด้านวิชาการก่อนหน้า 3) เชื่อมต่อระหว่างหัวข้อที่มีความเกี่ยวเนื่องกัน และ 4) ระบุประเด็นหลักในการศึกษาวิจัยนั้น ยกเว้นข้อที่ 2 คือ การวิพากษ์วิจารณ์งานวิจัยที่ทำมาก่อนหน้า โดยส่วนใหญ่แล้ว ดุษฎีนิพนธ์และวิทยานิพนธ์ก็จะตอบสนองในรูปแบบของการบูรณาการงานวิจัย จัดเรียงวรรณกรรมเข้าเป็นชุดที่มีหัวข้อวิจัยที่เกี่ยวข้องกัน (โดยเริ่มจากหัวข้อทั่ว ๆ ไป ไปสู่หัวข้อที่แคบกว่า หรือเล็กลง) และสรุปวรรณกรรมโดยการชี้ให้เห็นถึงประเด็นหลักในวรรณกรรมนั้น

สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ นักเสาะแสวงหาความรู้ใช้วรรณกรรมในรูปแบบที่มีความเข้ากันได้กับสมมติฐานที่เรียนรู้ได้จากผู้ที่มีส่วนร่วม มิใช่เป็นการกำหนดคำถามที่ต้องการคำตอบจากจุดยืนของผู้วิจัย หนึ่งในเหตุผลหลักของการดำเนินการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ คือ การศึกษาเป็นรูปแบบการค้นหาค้นหา หรือสืบหา ในที่นี้ หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับหัวข้อการศึกษา หรือประชากรที่ใช้ในการศึกษานั้นยังมิได้ถูกเขียนขึ้นมามากมาย ผู้วิจัยพยายามแสวงหาและรับฟังเสียงจากผู้มีส่วนร่วม และสร้างความเข้าใจบนสิ่งที่ผู้วิจัยได้พบ ได้เห็น และได้ยิน

อย่างไรก็ตาม การใช้วรรณกรรมในการวิจัยเชิงคุณภาพมีความแตกต่างไปในหลายรูปแบบ โดยการศึกษาในเชิงทฤษฎีนั้น อาทิ ชาติพันธุ์วิทยา หรือกลุ่มชาติพันธุ์วิพากษ์วิจารณ์ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดด้านวัฒนธรรม หรือทฤษฎีวิพากษ์ จะถูกนำเสนอก่อนในรายงานหรือเค้าโครงวิจัยใน

ฐานะของกรอบการดำเนินงาน สำหรับทฤษฎีฐานราก กรณีศึกษา และการศึกษาปรากฏการณ์
วรรณกรรมถูกใช้น้อยครั้งมากในการสร้างขั้นตอนสำหรับการศึกษา

ด้วยวิธีดำเนินการวิจัยบนรากฐานการเรียนรู้จากผู้มีส่วนร่วม และความแตกต่างที่เกิดขึ้นจาก
ประเภท มีหลากหลายรูปแบบสำหรับการรวมเข้าด้วยกันของการทบทวนวรรณกรรมในการศึกษาเชิง
คุณภาพ หนังสือเล่มนี้ขอเสนอส่วนที่จะวางการทบทวนวรรณกรรมไว้ 3 ที่ และสามารถใช้นั่งในสาม
ที่นี้หรือทั้งหมดก็ได้ ในตาราง 2.1 ผู้วิจัยอาจจะวางการทบทวนวรรณกรรมเอาไว้ในบทนำ การวาง
แบบนี้ วรรณกรรมดังกล่าวทำหน้าที่อธิบายถึงเบื้องหลังหรือความเป็นมาของปัญหาหรือประเด็นที่
นำไปสู่ความต้องการที่จะทำการศึกษาวิจัย อาทิ มีผู้ใดบ้างที่เขียนเกี่ยวกับหัวข้อวิจัยนี้ มีใครบ้างที่
ทำการศึกษาวิจัย ใครบ้างที่กล่าวอ้างถึงความสำคัญในการศึกษาประเด็นที่ว่านั้น แน่นอนที่สุด การตี
กรอบปัญหาแบบนี้ เป็นการศึกษแบบบังเอิญ หรือมิได้มีการคาดการณ์มาก่อนบนพื้นฐานของ
การศึกษาที่มีอยู่ ผู้วิจัยสามารถพบเห็นงานวิจัยชนิดนี้ได้ในการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพที่ใช้กลยุทธ์ใน
หลากหลายรูปแบบในการเสาะแสวงหาความรู้

ตารางที่ 2.1 หลักการเลือกใช้วรรณกรรม ในการวิจัยเชิงคุณภาพ

การเลือกวรรณกรรม	เงื่อนไข	ตัวอย่าง รูปแบบกลยุทธ์ที่เหมาะสม
วรรณกรรมนั้นใช้เพื่อกำหนดกรอบของปัญหาในการเกริ่นนำของการศึกษา	จำเป็นต้องมีวรรณกรรมรองรับ	โดยทั่วไปแล้ว วรรณกรรมที่นำมาใช้ควรเป็นการศึกษาวิจัยในแบบเชิงคุณภาพเหมือนกัน
วรรณกรรมสามารถสื่อถึงรูปแบบที่มีการแบ่งแยกสัดส่วนชัดเจนจากการส่วนของการทบทวนวรรณกรรม	แนวทางนี้มักได้รับการยอมรับจากผู้อ่าน เนื่องจากมีความเข้าใจได้ จากวิธีการอ่านแบบทั่วไปของการทบทวนวรรณกรรม	แนวทางนี้ใช้ในการศึกษาทฤษฎีและวรรณกรรมพื้นฐานจากจุดเริ่มต้นของการศึกษา เช่น การศึกษาชาติพันธุ์และทฤษฎีที่สำคัญของการศึกษา
วรรณกรรมสามารถสื่อถึงการศึกษตั้งแต่รากฐาน จนถึงจุดสิ้นสุดของการศึกษา เพื่อเปรียบเทียบผลลัพธ์ของการวิจัยในเชิงคุณภาพ	แนวทางนี้ส่วนใหญ่จะเหมาะกับการอุปมัยของการวิจัยเชิงคุณภาพ วรรณกรรมอาจไม่นำไปสู่การศึกษา แต่จะเป็นสิ่งที่สามารถกำหนดทิศทางและรูปแบบในการศึกษา	แนวทางนี้สามารถปรับใช้ได้กับทุกรูปแบบของการออกแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ แต่นิยมในการวิจัยแบบทฤษฎีฐานราก กล่าวคือ มักจะพบวรรณกรรมที่มีการเปรียบเทียบ

การเลือกวรรณกรรม	เงื่อนไข	ตัวอย่าง รูปแบบกลยุทธ์ที่เหมาะสม
		ระหว่างทฤษฎีหนึ่งกับอีกทฤษฎีหนึ่ง จนส่งผลให้เกิดข้อค้นพบขึ้น

ที่มา : Creswell และ Creswell, 1988: หน้า 32

รูปแบบที่สอง คือ การทบทวนวรรณกรรมในส่วนที่แยกออกมาเฉพาะ โดยปกติแล้ว รูปแบบดังกล่าวนี้ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ พบเจอบ่อยมากในวารสารวิชาการที่เน้นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ในทางทฤษฎี การศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ อาทิ ชาติพันธุ์วิทยา ทฤษฎีวิพากษ์ หรือจุดประสงค์ในการเปลี่ยนแปลง ผู้ที่สืบเสาะหาความรู้จะจับวางการอภิปรายทางทฤษฎีและวรรณกรรมในส่วนที่แยกออกมาต่างหาก โดยมากแล้วก็ต่อมาจากบทเริ่มต้นหรือบทนำ แบบที่สาม ผู้วิจัยอาจจะทำการรวบรวมวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเอาไว้ในส่วนท้ายสุด ที่ซึ่งใช้ในการเปรียบเทียบและแสดงความตรงกันข้ามของผลลัพธ์ (หรือเนื้อหา หรือประเภท) ที่พบจากการศึกษาวิจัย รูปแบบนี้เป็นที่นิยมมากในการศึกษาทฤษฎีฐานราก วิธีนี้ได้รับคำแนะนำเพราะเป็นวิธีใช้วรรณกรรมในแบบนิรนัย

การวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) ในทางตรงกันข้าม ประกอบไปด้วยจำนวนวรรณกรรมที่หนาแน่น ณ ตรงจุดเริ่มแรกของการศึกษาวิจัย เพื่อที่จะให้ทิศทางสำหรับคำถาม โจทย์วิจัย หรือสมมติฐาน มันถูกใช้ในการนำเสนอปัญหา หรืออธิบายอย่างละเอียดเกี่ยวกับวรรณกรรมที่มีอยู่ในส่วนของวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง หรือการทบทวนวรรณกรรม หรือในภาษาที่คล้าย ๆ กัน การทบทวนวรรณกรรมสามารถใช้ในการเกริ่นนำในเรื่องของทฤษฎี การอธิบายในประเด็นของความสัมพันธ์ที่คาดหวัง (บทที่ 3) หรืออธิบายทฤษฎีที่จะใช้ในการศึกษาวิจัยนั้น ๆ และให้เหตุผลว่าทำไมทฤษฎีเหล่านั้นจึงมีความสำคัญที่จะต้องศึกษา ในตอนจบการศึกษา ผู้วิจัยกลับไปอ้างอิงถึงวรรณกรรมและแสดงการเปรียบเทียบระหว่างผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัยกับสิ่งที่ปรากฏอยู่ในวรรณกรรม รูปแบบชนิดนี้ นักวิจัยเชิงปริมาณใช้วรรณกรรมในแบบอุปนัยในฐานะกรอบของปัญหาวิจัยหรือที่เรียกว่า สมมติฐานนั้นเอง

ในการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสาน นักวิจัยใช้วิธีดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพหรือเชิงปริมาณในการเข้าถึงวรรณกรรม ขึ้นอยู่กับประเภทหรือรูปแบบกลยุทธ์ที่ใช้ สำหรับรูปแบบที่ต่อเนื่องกันมา (sequential approach) วรรณกรรมถูกจัดแสดงในแต่ละช่วงในลักษณะที่เข้ากันได้กับวิธีดำเนินการที่ใช้ ตัวอย่างเช่น ถ้าการศึกษานั้นเริ่มด้วยช่วงของเชิงปริมาณ ผู้เสาะแสวงหาความรู้ก็จะใส่การทบทวนวรรณกรรมที่แน่นอนหาในเนื้อหาสาระซึ่งช่วยในสร้างเหตุผลหรือตรรกะสำหรับปัญหาวิจัยหรือสมมติฐาน ถ้าการศึกษานั้น เริ่มต้นด้วยเชิงคุณภาพ วรรณกรรมที่ใช้อ้างอิงที่จะเบาบางลงไป และ

ผู้วิจัยอาจจะรวบรวมวรรณกรรมเพิ่มมากขึ้นในช่วงท้ายของการศึกษา ซึ่งเป็นรูปแบบของการดำเนินการวิจัยในแบบนิรนัย หากผู้วิจัยดำเนินการวิจัยในแบบของการศึกษาแบบมาบรรจบกัน โดยที่มีสัดส่วนและการให้น้ำหนักที่เท่ากันของทั้งสองข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ในกรณีนี้วรรณกรรมอาจอยู่ในรูปแบบของเชิงคุณภาพหรือเชิงปริมาณก็ได้ การตัดสินใจว่าจะใช้รูปแบบใดตั้งอยู่บนพื้นฐานของผู้อ่านงานวิจัย และสิ่งที่พวกเขามีแนวโน้มที่จะยอมรับผลของงานวิจัยนั้น รวมทั้งขึ้นอยู่กับกรรมการและประสบการณ์หรือพื้นเพของพวกเขา ในการสอบพิจารณางานวิจัยของนักศึกษาที่ต้องการจะสำเร็จการศึกษา สรุปได้ว่า วรรณกรรมที่ใช้ในโครงการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสานจะขึ้นอยู่กับกลยุทธ์และน้ำหนักที่ให้การวิจัยเชิงคุณภาพหรือเชิงปริมาณในการศึกษา

ข้อแนะนำสำหรับการใช้วรรณกรรมในการวางแผนการดำเนินการศึกษาเชิงคุณภาพ เชิงปริมาณ หรือเชิงผสมผสานมีดังต่อไปนี้

- ในการศึกษาเชิงคุณภาพ ใช้วรรณกรรมเพียงเล็กน้อยในบทนำเพื่อที่จะแสดงให้เห็นถึงการออกแบบการวิจัยประเภทอุปนัย ยกเว้นการออกแบบการวิจัยที่ต้องการการทบทวนวรรณกรรมในแบบเข้มข้นในส่วนเริ่มแรก
- ในการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ควรพิจารณาส่วนที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการทบทวนวรรณกรรม โดยที่การตัดสินใจนั้นจะอยู่บนพื้นฐานของผู้อ่านงานวิจัย จำไว้ว่า ทางเลือกคือ วรรณกรรมอยู่ในส่วนเริ่มแรกเพื่อที่จะตีกรอบปัญหาวิจัย วรรณกรรมอยู่ในส่วนที่แยกออกมา หรือวรรณกรรมอยู่ในส่วนสุดท้ายเพื่อใช้ในการเปรียบเทียบ และแสดงความแตกต่างของผลลัพธ์ที่ได้
- การใช้วรรณกรรมในการศึกษาเชิงปริมาณในรูปแบบนิรนัย เพื่อเป็นฐานในการก้าวไปสู่ปัญหาวิจัยและสมมติฐาน
- ในแผนการศึกษาเชิงปริมาณ ใช้วรรณกรรมในการเริ่มการศึกษา การใช้ทฤษฎี การอภิปรายวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในส่วนที่แยกออกมาต่างหาก และการเปรียบเทียบผลวิจัย
- ในการศึกษาเชิงผสมผสาน ใช้วรรณกรรมในรูปแบบที่สอดคล้องกับกลยุทธ์หลัก รวมทั้งวิธีการดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพหรือเชิงปริมาณที่เป็นรูปแบบหลักในการวิจัยนั้น
- ไม่ว่าจะการศึกษาวิจัยจะเป็นประเภทใดก็ตาม การพิจารณาวิธีการทบทวนวรรณกรรม อาทิ ในแบบบูรณาการ การวิพากษ์วิจารณ์ การเชื่อมโยงระหว่างหัวข้อต่าง ๆ หรือการระบุหรือวินิจฉัยประเด็นหลัก

เทคนิคการออกแบบ (Design Techniques)

ไม่ว่าการศึกษาจะเป็นรูปแบบใดก็ตาม มีหลายขั้นตอนที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการ ทบทวนวรรณกรรม

ขั้นตอนในการทบทวนวรรณกรรม (Steps in Conducting a Literature Review)

การทบทวนวรรณกรรม หมายถึง การค้นหาและการสรุปการศึกษาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัย บ่อยครั้งมันหมายถึง การศึกษาวิจัย (ด้วยเหตุที่ว่า คุณกำลังทำการศึกษาวิจัย) แต่วรรณกรรมเหล่านี้ อาจหมายถึง บทความเกี่ยวกับแนวคิด หรือข้อคิดเห็นต่าง ๆ ซึ่งแสดงถึงกรอบความคิดเกี่ยวกับหัวข้อวิจัย การทบทวนวรรณกรรมสามารถทำได้หลายวิธี หากแต่นักวิชาการหลายท่านปฏิบัติในรูปแบบเชิงระบบในการค้นหาประเมิน และสรุปวรรณกรรม ต่อไปนี้คือ วิธีที่แนะนำ

1. เริ่มจากการระบุหรือค้นหาคำสำคัญ (key words) ซึ่งสำคัญมากในการค้นหาเนื้อหาสาระต่าง ๆ ในห้องสมุดของวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย คำสำคัญเหล่านี้ เกิดขึ้นในขั้นตอนของการระบุหัวข้อวิจัย หรืออาจจะเกิดขึ้นในระหว่างการเริ่มอ่านวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ
2. เมื่อมีคำสำคัญอยู่ในใจแล้ว ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในบ้านเริ่มค้นหาฐานข้อมูลต่าง ๆ ที่เก็บเนื้อหาเหล่านี้ เช่น วารสารและหนังสือ ห้องสมุดโดยส่วนใหญ่แล้ว มีฐานข้อมูลในคอมพิวเตอร์ ในระยะเริ่มแรก ผู้วิจัยควรเน้นไปที่วารสารและหนังสือที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัย ฐานข้อมูลทั่ว ๆ ไป ก็ประกอบไปด้วย Google Scholar, Web of Science, EBSCO, ProQuest, และ JSTOR ซึ่งครอบคลุมข้อมูลในหลากหลายสาขาวิชา ส่วนฐานข้อมูล เช่น ERIC, Sociofile, หรือ PsycINFO จะเก็บข้อมูลในหัวข้อที่เฉพาะเจาะจง
3. ในระยะแรก พยายามค้นหาข้อมูลประมาณ 50 งานวิจัย ในรูปแบบของบทความวิชาการหรือหนังสือที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัยของผู้วิจัย กำหนดความสำคัญเอาไว้ว่า ต้องหาข้อมูลจากบทความในวารสารหรือในหนังสือเพราะว่าแหล่งข้อมูลนี้ง่ายต่อการค้นหาและการได้มาพิจารณาดูว่า บทความและหนังสือที่ว่านี้อยู่ในห้องสมุดในพื้นที่ของผู้วิจัยหรือไม่ หรือผู้วิจัยต้องหยิบยืมจากห้องสมุดอื่น ๆ หรือต้องซื้อจากร้านขายหนังสือ
4. แยกแยะหรือคัดออกกลุ่มแรกของบทความวิชาการหรือบทความต่าง ๆ ในหนังสือ เก็บรวบรวมเฉพาะที่ตรงกับหัวข้อวิจัย ตลอดกระบวนการนี้ ให้เตือนสติอยู่เสมอว่า บทความหรือบทในหนังสือเหล่านี้ จะมีประโยชน์ในการสนับสนุนเพื่อให้ผู้วิจัยมีความเข้าใจในวรรณกรรมนั้น

5. เมื่อผู้วิจัยระบุหรือจำแนกแยกแยะประโยชน์ของวรรณกรรม ให้เริ่มออกแบบ แผนที่วรรณกรรม (literature map) (จะอธิบายโดยละเอียดต่อไป) นี่คือ ภาพ (หรือ รูปร่าง) ที่มองเห็นได้ของกลุ่มของวรรณกรรมของหัวข้อวิจัย ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การศึกษาของผู้วิจัยจะสามารถต่อยอดวรรณกรรมที่มีอยู่แล้วอย่างไร อีกทั้งเป็นการจัดวางการศึกษาของผู้วิจัยเข้าเป็นส่วนหนึ่งขององค์ความรู้ของงานวิจัย
6. เมื่อนำเอาแผนที่วรรณกรรมมารวมเอาไว้ด้วยกัน ควรเริ่มร่างบทสรุปของบทความวิชาการที่มีความสอดคล้องกับหัวข้อวิจัยมากที่สุด บทสรุปเหล่านี้ถูกรวบรวมให้เป็นการทบทวนวรรณกรรมในขั้นสุดท้าย ซึ่งผู้วิจัยเขียนลงในเค้าโครงวิจัยหรือการศึกษาวิจัย ในกรณีนี้ ต้องมีการอ้างอิง (references) ที่ถูกต้องตามแนวทางรูปแบบที่เหมาะสม เช่น Publication Manual of the American Psychological Association (American Psychological Association [APA], 2010) เพื่อผู้วิจัยจะมีการอ้างอิงที่สมบูรณ์แบบที่ใส่ไว้ในส่วนท้ายของเค้าโครงวิจัยหรือการศึกษาวิจัย
7. หลังจากที่สรุปวรรณกรรมแล้ว รวบรวมการทบทวนวรรณกรรม จัดโครงสร้างวรรณกรรมตามความหมายหรือจัดเรียงเรียงตามแนวความคิดหลัก ในส่วนท้ายของการทบทวนวรรณกรรม ควรมีบทสรุปเกี่ยวกับประเด็นหลัก และคำชี้แนะว่า งานของผู้วิจัยนั้น ต่อยอดองค์ความรู้ในวรรณกรรมรวมอย่างไร อีกทั้งควรกล่าวถึงช่องว่างในวรรณกรรม บทสรุปดังกล่าวนี้ ควรจะต้องชี้ตรงไปที่วิธีการ (อาทิ การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล) ที่ใช้ในการเพิ่มเติมข้อมูลเหล่านี้เข้าไปในวรรณกรรม ในขณะที่มาถึงจุดนี้ ผู้วิจัยสามารถสร้างบทวิจารณ์เกี่ยวกับการทบทวนวรรณกรรมที่แล้วมา และชี้ให้เห็นจุดอ่อนหรือความไม่สมบูรณ์ และประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวิธีการศึกษาวิจัย (ดู Boote & Beile, 2005)

การค้นหาลานข้อมูลในคอมพิวเตอร์ (Searching Computerized Databases)

เพื่อทำให้กระบวนการเก็บรวบรวมเนื้อหาสาระง่ายขึ้น มีเทคนิคที่มีประโยชน์ในการเข้าถึงวรรณกรรมได้อย่างรวดเร็วโดยผ่านทางฐานข้อมูล ฐานข้อมูลวรรณกรรมในคอมพิวเตอร์ มีพร้อมอยู่ในอินเทอร์เน็ต ซึ่งให้ความสะดวกสบายในการค้นหาหลายล้านบทความ บทความในที่ประชุม และเนื้อหาสาระต่าง ๆ ในหลากหลายหัวข้อ ห้องสมุดของมหาวิทยาลัยใหญ่ ๆ มีการซื้อฐานข้อมูล รวมทั้งมีฐานข้อมูลในรูปแบบสาธารณะ ในที่นี้ จะกล่าวเพียงเล็กน้อยสำหรับจำนวนของฐานข้อมูลที่มีอยู่ แต่ฐานข้อมูลที่ว่านี้ เป็นฐานข้อมูลหลักใหญ่ของบทความวิชาการ รวมทั้งเอกสารต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยสมควร

ต้องเข้าไปศึกษาและลองพิจารณาตัดสินดูว่า วรรณกรรมที่มีพร้อมให้ใช้มีอยู่ หรือเป็นประโยชน์ต่อหัวข้อวิจัยของผู้วิจัยหรือไม่

ERIC เป็นเสมือนห้องสมุดดิจิทัลออนไลน์สำหรับการศึกษาวิจัยที่ไม่มีค่าใช้จ่าย และข้อมูลที่มีให้ใช้ประโยชน์เหล่านี้ได้รับการสนับสนุนโดย Institute of Education Sciences (IES) ซึ่งเป็นหน่วยงานของกระทรวงศึกษาธิการอเมริกัน ฐานข้อมูลนี้สามารถค้นหาได้จาก www.eric.ed.gov ที่ซึ่ง ERIC นำเสนอ 1.2 ล้านรายการดัชนีมาตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1966 กลุ่มข้อมูลนี้ประกอบไปด้วย บทความในวารสาร หนังสือ การสังเคราะห์การวิจัย บทความในการประชุมทางวิชาการต่าง ๆ รายงานด้านเทคนิค บทความเชิงนโยบาย และเนื้อหาสาระอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา จัดทำดัชนีของหลายร้อยวารสาร และมีการเชื่อมต่อ (link) ไปถึงเอกสารฉบับเต็มสำหรับหลากหลายเนื้อหาสาระ ในการใช้ประโยชน์ ERIC ให้ได้ผลดีที่สุด ข้อสำคัญมากก็คือ จะต้องระบุตัวบ่งชี้ (descriptor) ที่เหมาะสมสำหรับหัวข้อวิจัย และตัวกำหนดของตัวทำดัชนีในการจำแนกประเภทบทความหรือเอกสาร ผู้วิจัยสามารถค้นหาโดยใช้ Thesaurus of ERIC Descriptors (ERIC, 1975) หรือเรียกหา (browse) thesaurus ออนไลน์ เคล็ดลับการทำวิจัยในการค้นหาวรรณกรรมโดยใช้ ERIC คือ ต้องค้นหาให้พบบทความในวารสารหรือเอกสารล่าสุดที่เกี่ยวกับหัวข้อวิจัยของผู้วิจัย กระบวนการนี้ทำให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นได้โดยการเริ่มค้นหาโดยใช้ตัวบ่งชี้จากพจนานุกรม (thesaurus) ออนไลน์ และค้นพบตำแหน่งของบทความวารสารหรือเอกสารเกี่ยวกับหัวข้อวิจัย หลังจากนั้น ก็พุ่งไปที่ตัวบ่งชี้ที่อยู่ในบทความและเอกสารเหล่านั้น และเริ่มค้นหาเพิ่มเติมอีกโดยใช้ตัวบ่งชี้เหล่านั้น กระบวนการดังกล่าวนี้ จะช่วยเพิ่มความเป็นไปได้ในขั้นสูงสุดในการได้รายชื่อของบทความสำหรับการทบทวนวรรณกรรม

ฐานข้อมูลที่ไม่มีค่าใช้จ่ายอีกฐานหนึ่งคือ Google Scholar ซึ่งเสนอหนทางในการสืบค้นหาวรรณกรรมที่กว้างใหญ่ไพศาลในหลากหลายสาขาวิชาและจากหลายแห่ง อาทิ บทความที่มีผู้ทรงคุณวุฒิอ่าน วิทยานิพนธ์ หนังสือ บทความย่อ และบทความที่มาจากแหล่งตีพิมพ์ทางวิชาการ สมาคมวิชาชีพ มหาวิทยาลัย และองค์กรทางวิชาการอื่น ๆ บทความวิชาการที่อยู่ใน Google Scholar ยังมีการเชื่อมต่อไปสู่บทความย่อ บทความที่มีความเกี่ยวข้องกัน บทความในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ในเครือข่ายของห้องสมุดที่ผู้วิจัยระบุ การค้นหาข้อมูลใน website เกี่ยวข้องกับงานวิจัย รวมทั้งโอกาสที่จะหาซื้อฉบับเต็มของบทความที่ต้องการ

ผู้วิจัยสามารถค้นหาบทคัดย่อ (abstract) จากแหล่งตีพิมพ์ในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพผ่านทาง PubMed โดยไม่มีค่าใช้จ่าย ฐานข้อมูลนี้เป็นบริการของ U.S. National Library of Medicine และครอบคลุมมากกว่า 17 ล้านการอ้างอิงจาก MEDLINE และวารสารวิทยาศาสตร์เพื่อชีวิตสำหรับบทความวิชาการแพทย์ถอยหลังไปถึง ปี ค.ศ. 1950 (www.ncbi.nlm.nih.gov) PubMed ประกอบไปด้วยการเชื่อมต่อ (links) ไปสู่บทความฉบับเต็ม (ที่อยู่ในห้องสมุด) และแหล่งอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกัน ในการค้นหาผ่าน PubMed ผู้วิจัยใช้ศัพท์ MeSH (Medical Subject Headings) ที่มาจาก U.S. National Library of Medicine ที่เป็นพจนานุกรมคำศัพท์ควบคุมที่ใช้ในการจัดดัชนีบทความสำหรับ MEDLINE/PubMed ตัวคำศัพท์เฉพาะทาง MeSH นี้ อำนวยความสะดวกในการค้นดึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัยออกมา ซึ่งอาจจะถูกอธิบายโดยใช้คำจำกัดความในแบบอื่น ๆ

สำหรับอินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยสามารถใช้โปรแกรมในการค้นหาวรรณกรรม เครื่องมือที่มีอยู่ก็คือ ProQuest (<http://proquest.com>) ซึ่งช่วยผู้วิจัยในการค้นหาฐานข้อมูลหลายประเภท และเป็นหนึ่งในแหล่งเนื้อหาข้อมูลออนไลน์ที่ใหญ่ที่สุดในโลก แหล่งอื่น ๆ อาจจะเป็นแหล่งตีพิมพ์ชื่อว่า EBSCO เป็นบริการออนไลน์ที่ไม่มีค่าใช้จ่าย ที่ประกอบไปด้วย ฐานข้อมูลของบทความฉบับเต็ม ดัชนีหัวเรื่อง การอ้างอิงถึงการแพทย์ ณ จุดดูแล ที่เก็บถาวรข้อมูลประวัติศาสตร์ดิจิทัล และหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ในห้องสมุดต่าง ๆ ผู้วิจัยสามารถค้นหา ERIC, PsycINFO บทคัดย่องานดุษฎีนิพนธ์ ดัชนีวารสาร Health and Medical Complete และฐานข้อมูลแบบเฉพาะเจาะจงอีกหลายฐาน (เช่น International Index to Black Periodicals) ด้วยเหตุว่า EBSCO ครอบคลุมหลากหลายฐานข้อมูล มันจึงเป็นเสมือนเครื่องมือค้นหาที่ใช้ได้ก่อนที่ผู้วิจัยจะใช้ฐานข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงมากขึ้น

ฐานข้อมูลเชิงพาณิชย์ที่พบได้ในห้องสมุดหลายแห่ง คือ Sociological Abstracts (Cambridge Scientific Abstracts, www.csa.com) ฐานข้อมูลนี้จัดทำดัชนีมากกว่า 2,000 วารสาร ข้อมูลจากการประชุม รายชื่อดุษฎีนิพนธ์ที่สอดคล้องกัน บทวิจารณ์หนังสือ และหนังสือที่ได้รับการคัดเลือกในสาขาสังคมศาสตร์ งานสังคมสงเคราะห์ รวมทั้งสาขาที่เกี่ยวข้อง สำหรับวรรณกรรมในแวดวงจิตวิทยาและสาขาที่เกี่ยวข้อง อาจพบได้จากบานข้อมูลเชิงพาณิชย์อื่น ๆ เช่น PsycINFO (www.apa.org) ฐานข้อมูลนี้จัดทำดัชนีมากถึง 2,150 ชื่อวารสาร หนังสือ และรวบรวมดุษฎีนิพนธ์จากหลายประเทศ ฐานข้อมูลที่ว่านี้ ครอบคลุมสาขาวิชาจิตวิทยา รวมทั้งประเด็นด้านจิตวิทยาของ สรีรวิทยา ภาษาศาสตร์ มานุษยวิทยา จุรกิจ และกฎหมาย ฐานข้อมูลนี้ใช้ Thesaurus of Psychological Index Terms ในการค้นหาความหมายหรือคำจำกัดความในการค้นหาวรรณกรรม

บทคัดย่อด้านจิตวิทยา (American Psychological Association [APA], 1927-) และ PsycINFO (apa.org) เป็นตัวแสดงให้เห็นถึงแหล่งที่สำคัญในการสืบค้นหาบทความวิจัยเกี่ยวกับหัวข้อ กว้าง ๆ ในสาขาจิตวิทยา ฐานข้อมูล PsycINFO มีพร้อมให้ใช้ในห้องสมุดหรืออาจเข้าถึงได้โดยผ่าน บริการอื่น ๆ เช่น EBSCO, Ovid, หรือ ProQuest ฐานข้อมูล PsycINFO จัดทำดัชนีเกือบจะ 2,500 วารสาร ใน 22 ประเภทหลัก ๆ และให้ความสะดวกการอ้างอิงทางบรรณานุกรม บทคัดย่อจาก บทความวารสารด้านจิตวิทยา ดุษฎีนิพนธ์ รายงานทางเทคนิค หนังสือ และบทความต่าง ๆ ในหนังสือที่ ตีพิมพ์ทั่วโลก ในลักษณะที่คล้าย ๆ กันกับข้อมูลบันทึกของ ERIC บทสรุปจาก PsycINFO ประกอบ ไปด้วย วลีหลัก หรือ identifiers อีกทั้ง ผู้ประพันธ์ หัวเรื่อง แหล่งที่มา และบทคัดย่อแบบกระชับของ บทความวิชาการ

ฐานข้อมูลเชิงพาณิชย์ชนิดอื่นที่มีพร้อมใช้ในห้องสมุด คือ Social Sciences Citation Index (SSCI) (Web of Knowledge, Thomson Scientific [<http://isiwebbofknowledge.com>]) ฐานข้อมูลนี้จัดทำดัชนี 1,700 วารสาร ครอบคลุมถึง 50 สาขาวิชา อีกทั้งยังครอบคลุมถึงดัชนีของ รายการเฉพาะเจาะจงที่มีความสอดคล้องกันมากกว่า 3,300 วารสารด้านวิทยาศาสตร์และเทคนิค สามารถใช้ค้นหาบทความและผู้ประพันธ์ต่าง ๆ ที่ทำวิจัยในหัวข้อที่ผู้วิจัยสนใจ ฐานข้อมูลนี้มี ประโยชน์ในการค้นหาวิจัยที่เป็นงานวิจัยที่มีนัยสำคัญ SSCI ช่วยให้ผู้วิจัยสืบค้นกลับไปหาการ ศึกษาวิจัยที่สำคัญทั้งหมดตั้งแต่ที่ถูกตีพิมพ์และอ้างอิงในหัวข้อที่เกี่ยวข้อง ในการใช้ระบบนี้ ผู้วิจัย สามารถสร้างรายชื่อการอ้างอิงเรียงตามตัวอักษรที่มีวิวัฒนาการของข้อมูลของแนวความคิดหรือ การศึกษานั้น รายการหรือรายชื่อที่ว่านี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการสืบค้นหาย้อนกลับไปถึง พัฒนาการของแนวความคิดเกี่ยวกับหัวข้อในการทบทวนวรรณกรรม

โดยสรุป เคล็ดลับการวิจัยในการค้นหาฐานข้อมูลทางคอมพิวเตอร์มีดังต่อไปนี้ คือ

- ผู้วิจัยสามารถใช้ทั้งฐานข้อมูลวรรณกรรมออนไลน์ที่ไม่มีค่าใช้จ่าย และข้อมูลที่มีอยู่พร้อมให้ ใช้ได้ในห้องสมุดวิชาการ
- สืบค้นหาข้อมูลที่ต้องการจากหลาย ๆ ฐานข้อมูล อาทิ ERIC หรือข้อมูลด้านจิตวิทยาที่หาพบ ได้ใน PsycInfo แม้ว่าหัวข้อวิจัยไม่เกี่ยวข้องกับการศึกษาแบบเข้มข้นมากนัก ทั้ง ERIC และ PsycInfo มองว่า ทั้งการศึกษาและจิตวิทยาเป็นหัวข้อกว้าง ๆ สำหรับหัวข้อวิจัยทั้งหลายทั้ง ปวง

- ใช้ตัวแนะวิธีทาง (guide) ของคำจำกัดความที่มีอยู่ เป็นตัวนำไปหาบทความที่ต้องการ เช่น thesaurus
- สืบค้นหาบทความที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัยมากที่สุด หลังจากนั้น ให้ค้นหาคำจำกัดความที่ใช้ อธิบายแนวความคิดนั้น และใช้คำจำกัดความที่กล่าวนี้ในการสืบค้นหาข้อมูล
- ใช้ฐานข้อมูลที่มีฉบับเต็มของบทความที่ให้ผู้วิจัยมีโอกาสเข้าถึงได้ (ผ่านทางห้องสมุดวิชาการ Internet ที่มีให้ใช้ในห้องสมุด หรือฐานข้อมูลที่มีค่าใช้จ่าย) ให้มากที่สุดที่จะทำได้ เพื่อที่จะลดปริมาณเวลาที่ใช้ในการค้นหาบทความวิชาการที่ต้องการ

ลำดับความสำคัญในการคัดเลือกงานวรรณกรรม

มีข้อเสนอแนะว่า ผู้วิจัยควรสร้างลำดับความสำคัญในการค้นหางานวรรณกรรม วรรณกรรมประเภทใดที่ควรทบทวนและลำดับของการทบทวนวรรณกรรมควรเป็นอย่างไร โปรดพิจารณาประเด็นต่อไปนี้

1. ถ้าหากผู้วิจัยกำลังสืบค้นหัวข้อวิจัยเป็นครั้งแรก และไม่ทราบถึงงานวิจัยในหัวข้อนั้น ให้เริ่มจากงานสังเคราะห์กว้าง ๆ ของวรรณกรรม เช่น ภาพรวมของหัวข้อวิจัยนั้นในเอนไซโคลปีเดีย (เช่น Aikin, 1992; Keeves, 1988) ผู้วิจัยอาจจะสืบค้นหาจากบทสรุปของวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัยในรูปของบทความในวารสาร หรือชุดรายการของบทความย่อ (เช่น Annual Review of Psychology, 1950)
2. ขั้นตอนต่อไป ค้นหาบทความวารสารที่อยู่ในวารสารระดับประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวารสารที่นำเสนอรายงานการศึกษาวิจัย คำว่า งานวิจัย หมายความว่า ผู้ประพันธ์หรือกลุ่มผู้ประพันธ์มีการตั้งคำถามหรือสมมติฐาน มีการดำเนินการเก็บข้อมูล แลพยายามที่จะตอบคำถามหรือสมมติฐานนั้น มีวารสารมากมายในสาขาวิชาที่เป็นที่สนใจของผู้วิจัย โดยปกติแล้วจะเป็นวารสารที่มีกองบรรณาธิการที่มีคุณภาพสูง ประกอบไปด้วยผู้ทรงคุณวุฒิในประเทศหรือต่างประเทศ เมื่อเปิดวารสารอ่านสองถึงสามหน้าแรก ผู้วิจัยก็จะเห็นรายชื่อของกองบรรณาธิการ และสามารถตัดสินใจได้ว่า ประกอบไปด้วยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาใดบ้าง ควรเริ่มต้นจากกลุ่มวารสารในปัจจุบัน มองหาการศึกษาวิจัยในหัวข้อของผู้วิจัย และอ่านศึกษา และทำความเข้าใจโยงกลับมาที่หัวข้อวิจัย ติดตามการอ้างอิงในตอนท้ายของบทความเพื่อค้นหางานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไปอีก

3. ค้นหาหนังสือที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัย เริ่มจากเอกสารวิจัยซึ่งสรุปวรรณกรรมเชิงวิชาการที่เกี่ยวข้อง หลังจากนั้นลองพิจารณาฉบับสมบูรณ์ของหนังสือในหัวเรื่องเฉพาะเรื่องหนึ่งเรื่องใด ที่ประพันธ์โดยผู้ประพันธ์เดี่ยว หรือผู้ประพันธ์หลายคน หรือหนังสือที่มีบางบท เขียนโดยผู้ประพันธ์หลากหลายที่ผู้วิจัยสนใจ
4. สืบค้นไปเรื่อย ๆ ด้วยการมองหาบทความที่นำเสนอในการประชุมทางวิชาการ ค้นหาไปที่การประชุมหลักระดับประเทศและบทความต่าง ๆ ที่นำเสนอในการประชุมดังกล่าว บ่อยครั้งที่การประชุมวิชาการจะมีการนำเสนอพัฒนาการล่าสุดของงานวิจัย การประชุมทางวิชาการส่วนใหญ่ ต้องการหรือไม่ก็ร้องขอให้ผู้ประพันธ์ส่งบทความเพื่อรวบรวมไว้ภายใต้ดัชนีเก็บรักษาในคอมพิวเตอร์ ผู้วิจัยอาจต้องติดต่อขอข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้ประพันธ์ พยายามค้นหาข้อมูลในการประชุม ติดต่อหรือแม้กระทั่งโทรศัพท์ไปหา สอบถามผู้ประพันธ์ว่า การศึกษาของเขาเกี่ยวข้องกับความสนใจของผู้วิจัยอย่างไร และสอบถามเพิ่มเติมว่า เครื่องมือวิจัยควรจะเป็นอย่างไร หรือควรได้รับการปรับเปลี่ยนอย่างไรเพื่อให้เหมาะสมกับงานวิจัยของผู้วิจัย
5. ถ้ามีเวลา ผู้วิจัยควรสืบค้นบทคัดย่อของดุษฎีนิพนธ์ (University Microfilms, 1938) ดุษฎีนิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์มีความแตกต่างกันในเรื่องของคุณภาพ ผู้วิจัยควรใช้วิจารณ์ญาณในการเลือกงานวิจัยเหล่านี้มาทบทวน การค้นหาคัดค้านี้ ผลลัพธ์ที่ได้อาจจะออกมาหลายเรื่อง ผู้วิจัยสามารถขอสำเนาโดยผ่านระบบการยืมระหว่างห้องสมุด หรือผ่านบริการห้องสมุดของ University of Michigan Microfilm
6. เว็บไซต์ต่าง ๆ ให้ข้อมูลที่มีประโยชน์สำหรับการทบทวนวรรณกรรม ความสะดวกสบายในการเข้าถึงรวมทั้งความสามารถที่จะได้มาซึ่งบทความที่เกี่ยวข้องทั้งหมดทำให้เว็บไซต์เป็นแหล่งข้อมูลที่เย้ายวนอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยต้องคัดเลือกบทความเหล่านี้ด้วยความรอบครอบในเชิงคุณภาพ และระมัดระวังว่า บทความหรือข้อมูลเหล่านี้มีความเข้มข้นด้านงานวิจัยสูง มีแนวความคิดหลัก เป็นงานวิจัยที่ศึกษาอย่างเป็นระบบ และมีความเหมาะสมที่จะใช้ในการทบทวนวรรณกรรม ในทางตรงกันข้าม วารสารออนไลน์โดยปกติจะถูกอ่านทบทวน และแก้ไขโดยกองบรรณาธิการของวารสาร ผู้วิจัยสมควรตรวจสอบกองบรรณาธิการที่พิจารณาอ่านบทความวิจัยก่อนตีพิมพ์ เพื่อให้แน่ใจได้ว่า บทความเหล่านี้มีมาตรฐานพอที่จะได้รับการยอมรับเพื่อตีพิมพ์

โดยสรุปแล้ว ผู้วิจัยควรใช้วารสารที่ได้รับการอ้างอิงสูงสุดในรายชื่อวารสารทั้งหมด ทั้งนี้เพราะง่ายในการค้นหาและการทำสำเนา บทความเหล่านี้นำเสนอเนื้อหาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัย

ของผู้วิจัย ดุษฎีนิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์มีระดับความสำคัญน้อยกว่า เหตุเพราะข้อมูลเหล่านี้มีความแตกต่างด้านคุณภาพ อ่านเพื่อทำความเข้าใจได้ยากมาก ค้นหายาก และทำสำเนาหาย ข้อควรระวังคือ ในการเลือกบทความในวารสารในเว็บไซต์ต้องใช้วิจารณญาณสูง นอกเสียจากว่า บทความในวารสารเหล่านั้นเป็นบทความที่ได้รับการอ้างอิง

แผนที่วรรณกรรมของงานวิจัย (A Literature Map of the Research)

หนึ่งในงานแรก ๆ ของผู้วิจัยที่ดำเนินการวิจัยในหัวข้อที่ใหม่คือ การจัดรวบรวมวรรณกรรมจากการที่กล่าวมาแล้วข้างต้น การจัดการรวบรวมนี้ช่วยให้ผู้วิจัยเข้าใจว่า งานวิจัยของเขาต่อยอดขยายวงกว้าง หรือทำซ้ำงานวิจัยก่อนหน้านี้อย่างไร

วิถีทางที่มีประโยชน์ต่อขั้นตอนนี้ คือ การออกแบบแผนที่วรรณกรรม ซึ่งหมายถึงแนวคิดที่ถูกพัฒนามาแล้วนานหลายปี แนวคิดนี้มีประโยชน์ต่อนักศึกษาในการจัดรวบรวมวรรณกรรมที่จะทบทวนเพื่อนำเสนอต่อกรรมการบัณฑิตวิทยาลัย สรุปเนื้อหาสาระของวรรณกรรมเพื่อนำเสนอในเชิงวิชาการหรือรวบรวมบทความวิชาการเพื่อการตีพิมพ์

แผนที่นี้เปรียบเสมือนบทสรุปงานวิจัยที่มองเห็นได้ที่ทำโดยนักวิจัยท่านอื่น ๆ โดยโดยปกติจะอยู่ในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง แผนที่นี้ถูกจัดเรียงเรียงด้วยวิธีที่ต่างกัน บางครั้งอาจจะอยู่ในรูปแบบของโครงสร้างที่เป็นระดับขั้น นำเสนอวรรณกรรมจากบนลงล่าง โดยที่ตอนท้ายประกอบไปด้วยเค้าโครงหรือข้อเสนอการศึกษาวิจัย บางครั้งก็อยู่ในรูปของผังงาน (flowchart) โดยที่ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจวรรณกรรมได้ด้วยวิธีการอ่านจากซ้ายไปขวา โดยที่ทางขวาสุดเป็นส่วนของข้อเสนองานวิจัย บางรูปแบบก็คล้าย ๆ กับผังงาน ซึ่งผู้อ่านเข้าใจวรรณกรรมที่ค่อย ๆ เปิดตัวออกมาจากซ้ายไปขวา โดยที่ทางขวาสุดก็เป็นส่วนของข้อเสนองานวิจัย รูปแบบที่สาม อาจจะเป็นชุดวงกลม แต่ละวงเป็นตัวแทนของวรรณกรรม ในขณะที่พื้นที่ทับกันของวงกลมเป็นพื้นที่ระบุถึงงานวิจัยในอนาคต รูปแบบทั้งหมดที่กล่าวมานี้มีความเป็นไปได้สูงและมีประสิทธิภาพ

แนวคิดหลักคือ ผู้วิจัยสามารถเริ่มสร้างภาพรวมของงานวิจัยทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัย แผนที่วรรณกรรมเปรียบเสมือนภาพรวมของวรรณกรรมที่มีอยู่ รูปภาพ 2.1 แสดงให้เห็นถึงแผนที่ที่แสดงวรรณกรรมในประเด็นของกระบวนการยุติธรรมในการศึกษาองค์กร (Janovec, 2001) แผนที่ Janovec แสดงให้เห็นถึง การออกแบบเชิงระดับขั้น โดยที่ประกอบไปด้วยหลายหลักการดี ๆ ที่ใช้ในการออกแบบแผนที่วรรณกรรม

- หัวข้อวิจัยอยู่ในกล่องชั้นบนสุดของลำดับชั้น
- ขั้นตอนต่อไป คือ ค้นหาการศึกษา งานวิจัยต่าง ๆ จากคอมพิวเตอร์ ทว่าอยู่ที่ไหนบ้าง จัดกลุ่มข้อมูลเหล่านั้นให้เป็น 3 หัวข้อย่อยกว้าง ๆ (อาทิ การสร้างการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรม ผลกระทบของความยุติธรรม และความยุติธรรมในการเปลี่ยนแปลงขององค์กร) สำหรับแผนที่วรรณกรรมในหัวข้อวิจัยอื่น ๆ ผู้วิจัยอาจจะมีมากกว่า หรือน้อยกว่าสามประเภทหัวข้อหลักก็ได้ ขึ้นอยู่กับจำนวนของการตีพิมพ์ในหัวข้อวิจัยนั้น
- ข้อความในกล่องแต่ละกล่องติดป้ายซึ่งอธิบายลักษณะของการศึกษาแต่ละงาน (เช่น ผลลัพธ์ที่ตามมา)
- มากไปกว่านั้น ในแต่ละกล่อง มีการกล่าวถึงการอ้างอิงซึ่งแสดงให้เห็นถึงเนื้อหาต่าง ๆ มันจะเป็นประโยชน์มากที่จะใช้การอ้างอิงที่เป็นปัจจุบัน พร้อมการแสดงให้เห็นถึงหัวข้อในแต่ละกล่อง และการอ้างอิงเหล่านี้ควรอยู่ในรูปแบบที่ถูกต้องและเหมาะสม เช่น ในรูปแบบ APA (APA, 2010)
- ควรจะพิจารณาหลาย ๆ ระดับของแผนที่วรรณกรรม หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ หัวข้อที่สำคัญที่นำไปสู่หัวข้อย่อย และย่อยลงไปอีกต่อไปเรื่อย ๆ
- ในบางกิ่งก้านสาขาของแผนภูมินี้ ถูกพัฒนาขึ้นมากกว่าในส่วนอื่น ๆ การพัฒนาดังกล่าวนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนวรรณกรรมที่มีอยู่รวมทั้งความลึกของการสืบค้นหาวรรณกรรมโดยผู้วิจัย
- หลังจากการจัดเรียงวรรณกรรมให้อยู่ในรูปของแผนภาพเรียบร้อยแล้ว Janovec (2001) ก็หันไปพิจารณาส่วนกิ่งก้านสาขาต่าง ๆ ที่เปรียบเสมือนฐานเตรียมตัวสำหรับข้อเสนองานวิจัย Janovec ใช้คำว่า “สิ่งที่ต้องศึกษาค้นคว้า” หรือข้อเสนอการศึกษา สำหรับกล่องล่างสุดของแผนที่ Janovec ระบุลักษณะโดยทั่วไปของงานที่จะดำเนินการศึกษา (ในกรณีนี้ คือ Procedural Justice and Culture) ชีตเส้นเชื่อมต่อไปสู่วรรณกรรมในอดีตที่ผ่านมากับงานวิจัย นำเสนองานวิจัยบนพื้นฐานแนวความคิดของผู้ประพันธ์ หรือนักวิจัยคนอื่น ๆ ที่หาคำแนะนำเอาไว้ในการศึกษาของเขา
- นำการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ และเชิงผสมผสานใส่ไว้ในแผนที่วรรณกรรม
- เขียนคำอธิบายแผนที่วรรณกรรมในทำนองเรื่องเล่าเพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการหรือสำหรับการนำเสนอ ซึ่งเริ่มต้นด้วยหัวข้อวิจัย (กล่องนำบนสุด) ฐานข้อมูลที่ทบทวนมาแล้ว การแบ่งแยกหมวดหมู่ของวรรณกรรมในแผนที่ออกเป็นหัวข้อกว้าง ๆ ตามด้วยหัวข้อเฉพาะเจาะจงที่ผู้วิจัยวางแผนที่จะศึกษาหาความรู้ (อยู่ในกล่องใต้สุดของแผนที่) และแสดง

ให้เห็นว่า หัวข้อวิจัยนั้นมีความเกี่ยวข้องกับส่วนต่าง ๆ ของวรรณกรรมอย่างไร (แสดงการเชื่อมโยง วรรณกรรมตัวไหนเป็นฐานของงานวิจัยของผู้วิจัยเพื่อต่อยอดองค์ความรู้ และในลักษณะใด)

การการเรียบเรียงแผนที่วรรณกรรมเป็นสิ่งที่ทำทนาย ผู้คนทั่วไปที่มีโอกาสเห็นแผนที่นี้อาจจะไม่คุ้นเคยกับวิธีดำเนินการเหล่านี้ในการจัดเรียงวรรณกรรมในการตั้งต้นการศึกษาวิจัย จะตั้งมีการบอกกล่าวถึงจุดประสงค์ของแผนที่นี้ แน่แน่นอนว่า ต้องใช้เวลาพอสมควรในการสร้างแผนที่วรรณกรรมดังกล่าวขึ้นมา รวมทั้งการสืบค้นหาวรรณกรรมที่ต้องการเพื่อใส่ลงในแผนที่ สำหรับแผนที่เริ่มแรก ผู้วิจัยอาจเริ่มจากการสืบค้นวรรณกรรมประมาณ 25 เรื่อง แต่สำหรับแผนที่วรรณกรรมฉบับสมบูรณ์ในกรณีของดุซนินิพนธ์ ควรมีการพัฒนาแผนที่วรรณกรรมที่บรรจุวรรณกรรมประมาณ 100 เรื่อง ในการพิจารณาว่า งานวิจัยจะสามารถต่อยอดการศึกษาวิจัยในอดีตได้อย่างไรต้องใช้เวลามาก ซึ่งมันอาจจะมีความเชื่อมโยงกับกิ่งก้านสาขาย่อยต่าง ๆ ในแผนที่ อาจจะเป็นสาขาใดก็ได้โดยที่ไม่มีข้อผูกมัดตายตัวว่าควรจะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ อีกทั้งมันยังเป็นเรื่องที่ทำทนายมากกว่า หัวข้อวิจัยกว้าง ๆ ที่อยู่บนสุดของแผนที่วรรณกรรมนั้นควรจะเป็นเรื่องใด หัวข้อวิจัยที่ว่านี่ก็คือ สิ่งที่ต่อยอดงานวิจัยที่มีมาก่อนหน้านี้แล้วนั่นเอง ลองถามนักวิจัยท่านอื่น ๆ ว่า ผู้วิจัยจัดกลุ่มของวรรณกรรมได้เหมาะสมขนาดไหนบนพื้นฐานของการสังเคราะห์วรรณกรรม อีกทั้งคอยถามตัวเองอยู่เสมอว่า งานวิจัยของผู้วิจัยนั้นต่อยอดการศึกษาวิจัยที่มีมาก่อนอย่างไร ผู้วิจัยอาจจะพัฒนาแผนที่วรรณกรรมขึ้นมาในหลากหลายรูปแบบก่อนที่จะนำมาบูรณาการด้วยกัน จำเอาไว้ว่า ผู้วิจัยจะต้องพัฒนาแผนที่ เขียนคำอธิบาย และคอยตรวจสอบแผนที่วรรณกรรมนั้นกับนักวิจัยคนอื่น ๆ อย่างสม่ำเสมอ

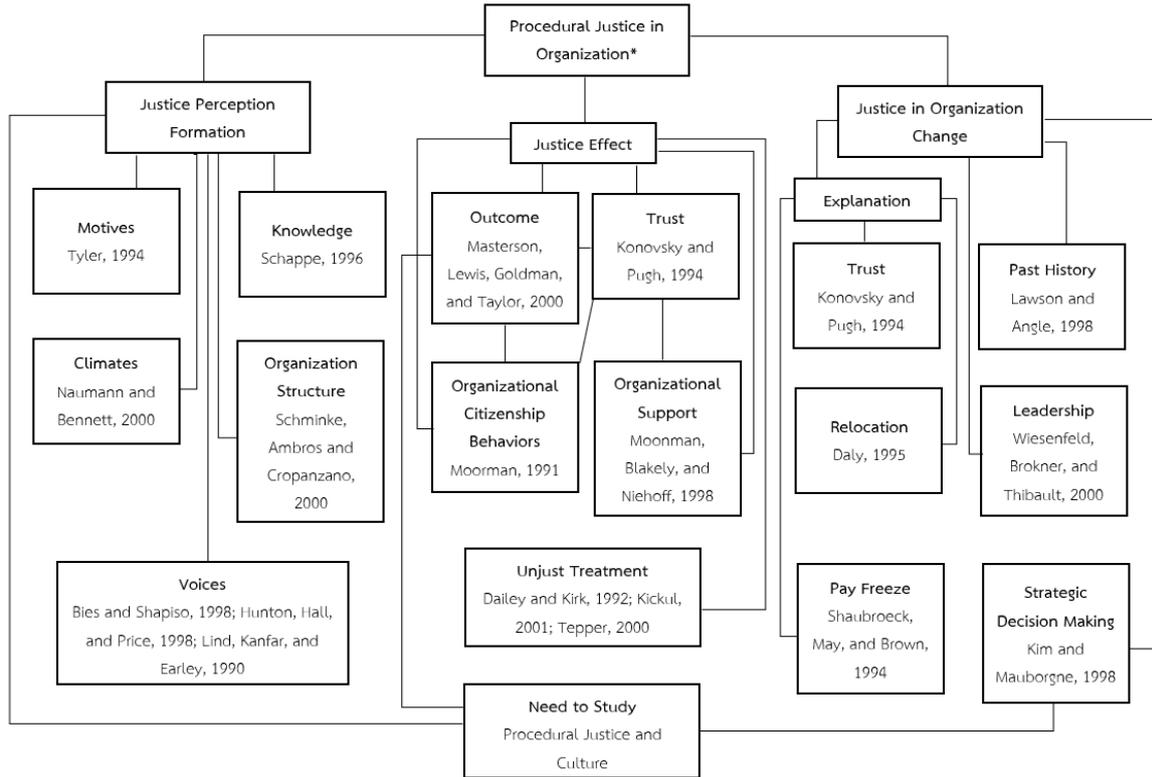
การศึกษาบทคัดย่อ (Abstracting Studies)

เมื่อผู้วิจัยเขียนเรื่องราวบททบทวนวรรณกรรมสำหรับข้อเสนอการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยต้องสืบค้นหาให้พบบทความที่เกี่ยวข้อง แล้วดำเนินการเขียนบทคัดย่อของบทความนั้นอย่างกระชับเพื่อบรรจุเอาไว้ในส่วนของการทบทวนวรรณกรรม บทคัดย่อ คือ การทบทวนวรรณกรรมในรูปแบบกระชับได้ใจความ (โดยปกติแล้วจะเป็นย่อหน้าสั้น ๆ) ซึ่งสรุปประเด็นสำคัญต่าง ๆ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจใจความสำคัญโดยทั่วไปของบทความนั้น ๆ (ดูตัวอย่าง 2.1) ในการเขียนบทคัดย่อ ผู้วิจัยจำเป็นจะต้องพิจารณาเกี่ยวกับ เนื้อหาสาระที่จะต้องสกัดออกมาพร้อมบทสรุป ประเด็นนี้สำคัญมากแต่จะไม่มีปัญหาหากว่าต้องอ่านบทความไม่เกิน 10 หรือ 12 บทความ แต่หากว่า ต้องอ่านเป็นจำนวนมาก ๆ เป็น 100

บทความนี้อาจจะเกิดปัญหาได้ บทสรุปการศึกษาวิจัยที่ดีที่สามารถพบได้ในวารสารอาจจะประกอบไปด้วยสิ่งเหล่านี้ คือ

- กล่าวถึงปัญหาวิจัย
- แสดงถึงจุดประสงค์หลักหรือจุดเน้นของการศึกษา
- กล่าวโดยกระชับในประเด็นของกลุ่มตัวอย่าง ประชากร หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ)
- ทบทวนผลลัพธ์ที่หลัก ๆ หรือสำคัญที่เกี่ยวข้องกับงานที่ดำเนินการศึกษาวิจัย
- ถ้าการศึกษาที่ว่่านั้น มีความเกี่ยวข้องกับการวิพากษ์วิจารณ์ (Cooper, 2010) หรือการทบทวนวิธีดำเนินการวิจัย ควรกล่าวถึงจุดอ่อนหรือข้อจำกัดด้านเทคนิคและระเบียบวิธีวิจัยในการศึกษานั้น

ในการวิเคราะห์ผลของการศึกษาเพื่อที่จะสร้างบทสรุป มีสิ่งสำคัญที่ควรพิจารณาในประเด็นต่อไปนี สำหรับวารสารวิชาการที่มีการบริหารจัดการที่ดี ปัญหาและจุดประสงค์การวิจัยจะถูกอธิบายอย่างชัดเจนเป็นอย่างดีในส่วนนำของบทความ ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง ประชากร หรือผู้ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ จะอยู่ในส่วนของระเบียบหรือวิธีดำเนินการวิจัย และมีการแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์ของการวิจัย ในส่วนของผลลัพธ์จากการศึกษาวิจัย ให้พิจารณาข้อมูลที่ผู้วิจัยนำเสนอเพื่อที่จะตอบคำถามวิจัยหรือสมมติฐานการวิจัย ในขณะที่เล่มการศึกษาวิจัยที่ยืดยาว (เล่มเต็ม) ก็จะพบประเด็นที่เหมือนกันเหล่านี้

รูปภาพ 2.1 ตัวอย่าง แผนภูมิวรรณกรรม

ที่มา: Janovec (2001)

ตัวอย่างที่ 2.1 บทคัดย่อที่เกี่ยวกับการทบทวนวรรณกรรมในการศึกษาเชิงปริมาณ

ย่อหน้าข้างล่างนี้ที่ตามมานี้สรุปส่วนประกอบที่สำคัญของการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Creswell, Seagren, & Henry, 1979) ก็คงเหมือนกับย่อหน้าที่พบได้ในส่วนของการทบทวนวรรณกรรมในดัชนีนิพนธ์ หรือบทความวิชาการ คือ ผู้วิจัยเลือกที่จะสกัดส่วนประกอบหลักใส่ไว้ในบทคัดย่อ

Creswell and colleagues (1979) ทำการทดสอบ Biglan model ซึ่งเป็นรูปแบบสามมิติที่รวบรวมสาขาวิชาการในส่วนของสาขาวิชา hard หรือ soft บริสุทธิ์/แท้ หรือประยุกต์ มีชีวิตหรือไม่มีชีวิต ในฐานะของตัวพยากรณ์ความต้องการของอธิการบดีในการพัฒนาความเป็นมืออาชีพ หัวหน้าสาขาวิชา 80 คนที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยของรัฐ 4 แห่ง รวมทั้งมหาวิทยาลัยอีก 1 แห่งในเขตตะวันตกกลางเข้าร่วมในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผลลัพธ์ของการวิจัยแสดงว่า อธิการบดีในสาขาวิชาที่แตกต่างกันมีความต้องการพัฒนาความเป็นมืออาชีพที่แตกต่างกัน ข้อค้นพบดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยแนะนำว่า

ผู้ที่พัฒนาโครงการบริการภายใน (inservice programs) ควรจะต้องพิจารณาความแตกต่างของสาขาวิชาเมื่อต้องวางแผนสำหรับโครงการฝึกฝนพัฒนาต่าง ๆ

Creswell และเพื่อนร่วมงานเริ่มใช้ระบบการอ้างอิงในงานของพวกเขาในแบบของ APA Publication Manual (APA, 2010) ขั้นตอนต่อไป มีการทบทวนจุดประสงค์หลักของการศึกษา ตามด้วยข้อความเกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูล บทคัดย่อจบที่การแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์รวมทั้งแสดงการประยุกต์ใช้ผลลัพธ์เหล่านั้นในเชิงปฏิบัติ เรียงความ ความคิดเห็น ความหมายหรือคำจำกัดความ และบทสังเคราะห์ของงานวิจัยในอดีตจะถูกสกัดให้เป็นบทคัดย่อได้อย่างไร ด้วยเหตุที่ว่า สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่การศึกษาวิจัย ส่วนที่สมควรต้องสกัดออกมาจากการศึกษาเหล่านี้เป็นดังต่อไปนี้ คือ

- กล่าวถึงปัญหาของบทความหรือหนังสือเล่มนั้น
- ระบุจุดยืนหลักของการศึกษานั้น
- แสดงให้เห็นถึงบทสรุปหลักที่เกี่ยวข้องกับบรรณบทหรือสาระสำคัญของการศึกษา
- ถ้าการทบทวนนี้เกี่ยวข้องกับระเบียบวิธีหรือวิธีดำเนินการวิจัย ให้อธิบายถึงข้อดีข้อด้อยในการให้เหตุผล ตรรกะ ความเข้มข้นของการถกเถียงเชิงวิชาการ และอื่น ๆ

ตัวอย่างที่ 2.2 บทคัดย่อที่เกี่ยวข้องกับการทบทวนวรรณกรรมในการศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการของรูปแบบและสัญลักษณ์ (Typology)

Sudduth (1992) ทำวิทยานิพนธ์เชิงปริมาณในสาขาวิชารัฐศาสตร์ในหัวข้อเรื่อง การใช้กลยุทธ์เชิงประยุกต์ของโรงพยาบาลในชนบท ผู้วิจัยดำเนินการทบทวนวรรณกรรมในหลาย ๆ บท ในบทนำของการศึกษาวิจัย สำหรับตัวอย่างของการสรุปพัฒนาการของรูปแบบและสัญลักษณ์ Sudduth สรุปถึงปัญหา เนื้อหาสาระ และรูปแบบสัญลักษณ์ ดังต่อไปนี้

พิจารณาถึงผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมภายนอกต่อความสามารถของโรงพยาบาลในการปรับเพื่อเปลี่ยนแปลง ผู้วิจัยสนับสนุนกระบวนการที่เรียกว่า การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม ซึ่งองค์การทำการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์การตอบสนองที่ดีที่สุดต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในบริบทนั้น อย่างไรก็ตาม หลังจากทำการศึกษาเทคนิคหลายข้อที่ใช้ในการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม ผลที่ออกมาดูเสมือนว่า ไม่มีโครงร่างแนวความคิด หรือรูปแบบคอมพิวเตอร์ใดในลักษณะครอบคลุมทั่วถึงที่ถูกพัฒนาให้เอื้อต่อการวิเคราะห์ประเด็นสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ได้โดยสมบูรณ์แบบ (Ginter et al., 1991) ผลลัพธ์คือ ส่วนที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับกลยุทธ์ในการเปลี่ยนแปลงซึ่งอยู่บนพื้นฐานของสิ่งที่นับไม่ได้และกระบวนการตัดสินใจประเมินผล ในการช่วยเหลือผู้บริหารโรงพยาบาลในการประเมินสิ่งแวดล้อม

ภายนอกอย่างรอบครอบ Ginter et al., (1991) ได้พัฒนารูปแบบเชิงสัญลักษณ์ที่ปรากฏอยู่ใน Figure 2.1 (หน้า 44)

สำหรับตัวอย่างข้างต้น กลุ่มผู้ประพันธ์อ้างอิงการศึกษาวิจัยในรูปแบบการอ้างอิงในบทความ โดยกล่าวถึงปัญหา (ความสามารถของโรงพยาบาลในการปรับเพื่อการเปลี่ยนแปลง) ระบุสิ่งที่เป็น เนื้อหาสาระหลัก (กระบวนการที่ถูกเรียกว่า การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม) และกล่าวถึง บทสรุปที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระหลัก (เช่น ไม่มีรูปแบบแนวความคิดที่ครอบคลุม หรือพัฒนาการของรูปแบบเชิงสัญลักษณ์)

รูปแบบคู่มือ (Style Manuals)

ในตัวอย่างทั้งสองข้างต้น เราได้แนะนำแนวคิดเกี่ยวกับการใช้รูปแบบ APA ที่เหมาะสมในการอ้างอิงบทความในส่วนแรกของหัวข้อเกี่ยวกับบทคัดย่อ รูปแบบคู่มือดังกล่าวนี้ อำนวยประโยชน์ในฐานะแนวทางในการสร้างต้นฉบับ (manuscript) ในรูปแบบเชิงวิชาการ อาทิ รูปแบบที่คงเส้นคงวา ในการเขียนการอ้างอิง การสร้างหัวเรื่อง การนำเสนอตารางและตัวเลขต่าง ๆ รวมทั้งการใช้ภาษาที่ไม่เลือกปฏิบัติ หักการพื้นฐานในการทบทวนวรรณกรรม คือการใช้รูปแบบการอ้างอิงที่เหมาะสมและเหมือนกันตลอดตั้งแต่ต้นจนจบ เมื่อใดก็ตามที่มีการระบุถึงเอกสารที่เป็นประโยชน์ จะต้องทำการอ้างอิงให้ครบถ้วนสมบูรณ์แบบโดยการใช้รูปแบบที่เหมาะสม สำหรับโครงร่างดัชนี นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาควรต้องขอคำแนะนำจากคณาจารย์ในคณะ กรรมการสอบ หรือเจ้าหน้าที่ประจำหน่วยงานนั้น ๆ ในประเด็นรูปแบบคู่มือที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการเขียนการอ้างอิง

The Publication Manual of the American Psychological Association (APA, 2010) ถือเป็นรูปแบบคู่มือที่เหมาะสมที่ได้รับความนิยมสูงสุดที่ถูกใช้ในแวดวงสาขาวิชาด้านการศึกษาและจิตวิทยา ในขณะที่ The Chicago Manual of Style (University of Chicago Press, 2010) ก็ถูกใช้เช่นกัน แต่ได้รับความนิยมน้อยกว่ารูปแบบของ APA ในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ วารสารบางฉบับก็พัฒนารูปแบบการอ้างอิงเป็นของตัวเองในหลากหลายรูปแบบ สิ่งที่ผู้วิจัยควรจะต้องพิจารณาก็คือต้องศึกษาให้ถ่องแท้ว่ารูปแบบใดที่เหมาะสมกับผู้อ่าน และประยุกต์ใช้รูปแบบดังกล่าวเสียตั้งแต่ต้นในกระบวนการวางแผนการเขียนงานวิจัย

หลักสำคัญในการพิจารณารูปแบบประกอบด้วย การอ้างอิงแทรกในเนื้อหา (in-text) การอ้างอิงในช่วงท้าย (end-of-text) หัวเรื่อง (heading) การใช้ตัวเลขและตาราง (figure, tables) คำแนะนำในการใช้รูปแบบคู่มือสำหรับการเขียนเชิงวิชาการมีดังต่อไปนี้

- เมื่อต้องการจะเขียนรายการอ้างอิงแทรกในเนื้อหา พึงระลึกไว้เสมอถึงรูปแบบที่เหมาะสมของการอ้างอิงพร้อมทั้งใส่ใจอย่างจดจ่อต่อรูปแบบของการอ้างอิงนั้น

- เมื่อต้องการจะเขียนรายการอ้างอิงในตอนท้ายของบทความ พึงระลึกว่า รูปแบบคู่มือให้เขียนแบบใช้ตัวอักษรหรือตัวเลข อีกทั้งตรวจสอบกลับไปว่า การอ้างอิงทั้งหมดที่แทรกอยู่ในเนื้อหาของบทความนั้นได้ถูกจัดรวมอยู่ในรายการอ้างอิงท้ายเล่ม

- มีการกำหนดลำดับก่อน - หลังของหัวข้อเรื่องในการเขียนบทความเชิงวิชาการ ชั้นแรก ผู้วิจัยต้องทราบว่า จะมีหัวข้อเรื่องกี่หัวข้อในงานวิจัยของตน ต่อจากนั้นก็ใช้รูปแบบคู่มือที่เหมาะสมสำหรับงานแต่ละงาน โดยปกติแล้ว คำโครงการศึกษาวิจัย หรือการนำเสนอโครงการจะประกอบไปด้วยสองถึงสี่หัวข้อ

- หากมีการใช้เชิงอรรถ (footnotes) ศึกษาค้นคว้ารูปแบบคู่มือสำหรับการใส่วางเชิงอรรถที่เหมาะสม ในปัจจุบันการเขียนบทความเชิงวิชาการมีการใช้เชิงอรรถน้อยมากกว่าในหลายปีที่ผ่านมา หากผู้วิจัยมีการใช้เชิงอรรถ พึงระลึกไว้ว่า เชิงอรรถอยู่ที่ส่วนล่างสุดของหน้ากระดาษ ในส่วนท้ายของบทความ ๆ หรืออยู่ท้ายสุดของบทความ

- ตารางและตัวเลขที่มีรูปแบบเฉพาะเจาะจงในแต่ละรูปแบบคู่มือ ให้ศึกษาประเด็นดังกล่าว อาทิ ตัวบางตัวหนา หัวข้อ และการเว้นระยะห่างในตัวอย่างที่ให้มา

โดยสรุป ประเด็นที่สำคัญที่สุดในการใช้รูปแบบคู่มือก็คือ ความสอดคล้องในการใช้วิธีดำเนินการตลอดทั้งบทความตั้งแต่ต้นจนจบของต้นฉบับ

ความหมายของคำศัพท์ (The Definition of Terms)

อีกหัวข้อหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการทบทวนวรรณกรรมคือ การหาเอกลักษณ์หรือการแยกแยะและคำจำกัดความของคำต่าง ๆ ซึ่งผู้อ่านจะต้องทราบเพื่อที่จะเข้าใจคำโครงการศึกษาวิจัยนั้น ส่วนของคำจำกัดความของคำศัพท์อาจจะแยกออกจากการทบทวนวรรณกรรม รวมอยู่ในการทบทวนวรรณกรรม หรือแยกออกมาต่างหากอีกส่วนหนึ่งจากข้อเสนอคำโครงการศึกษาวิจัย

การให้คำจำกัดความของคำศัพท์ที่บุคคลทั่วไปที่อยู่นอกแวดวงวิชาการมีอาจทำความเข้าใจ โดยที่ความหมายของคำอาจจะเกินเลยไปกว่าภาษาที่ใช้โดยทั่วไป (Locke, Spirduso, & Silverman, 2013) เป็นที่ชัดเจนว่า คำศัพท์ตัวไหนสมควรได้รับการอธิบายขึ้นอยู่กับการศึกษา หลักคิดก็คืออธิบายคำศัพท์ที่มีความเป็นไปได้ว่า ผู้อ่านอาจไม่เข้าใจความหมายของคำ ๆ นั้น นอกเหนือจากนั้นผู้วิจัยควรอธิบายศัพท์เมื่อคำ ๆ นั้นปรากฏเป็นครั้งแรกเพื่อป้องกันมิให้ผู้อ่านอ่านต่อไปเรื่อย ๆ จน

กระทั่งพบว่า ความหมายที่ผู้อ่านมีอยู่ในใจนั้นไม่ตรงกับความหมายที่แท้จริงที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาวิจัย Wilkinson (1991) ให้ความเห็นว่า “นักวิทยาศาสตร์ให้คำจำกัดความคำศัพท์ที่เฉียบแหลมเพื่อที่จะเข้าใจชัดเจนในงานวิจัยของพวกเขาและเพื่อสื่อสารผลลัพธ์และแนวความคิดที่ได้จากการศึกษาวิจัยอย่างถูกต้องเที่ยงตรง” การอธิบายศัพท์ยังเพิ่มความถูกต้องเที่ยงตรงในการวิจัยเชิงวิทยาศาสตร์ เหมือนดังที่ Firestone (1987) กล่าวไว้ว่า

คำของทุกภาษามีความงามและมีหลากหลายความหมาย คล้ายกับสัญลักษณ์อื่น ๆ พลังอำนาจของคำหรือสัญลักษณ์มาจากผลรวมของความหมายในบริบทที่เฉพาะเจาะจง ภาษาเชิงวิทยาศาสตร์ลอกความหมายที่มีมากมายนี้จากคำบนความถูกต้องแม่นยำ นี่คือเหตุผลที่คำธรรมดาต้องมีคำจำกัดความในเชิงเทคนิคด้วยเหตุผลทางวิทยาศาสตร์

เพื่อความถูกต้องแม่นยำ ผู้อ่านสามารถพบคำศัพท์อยู่ในส่วนของบทนำในบทความ ในเค้าโครงดัชนีพันธและวิทยานิพนธ์ คำศัพท์เหล่านี้จะถูกอธิบายในส่วนที่จัดไว้พิเศษของการศึกษาวิจัยหลักการและเหตุผลคือว่า ในการศึกษาวิจัยแบบเป็นทางการ นักศึกษาจะต้องแม่นยำในการใช้ภาษาและคำศัพท์ต่าง ๆ แนวความคิดที่มีพื้นฐานที่มั่นคงในการกำหนดความหมายหรือให้คำจำกัดความของคำเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดวิทยาการที่ถูกต้อง

ให้คำจำกัดความในส่วนนำของแต่ละบทในการวางแผนการวิจัย

- หัวข้อการศึกษาวิจัย
- ที่มาและปัญหาวิจัย
- วัตถุประสงค์การวิจัย
- คำถามวิจัย สมมติฐาน หรือวัตถุประสงค์
- การทบทวนวรรณกรรม
- ทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาวิจัย
- ส่วนของวิธีการดำเนินการวิจัย (ระเบียบวิธีวิจัย)

คำศัพท์พิเศษที่มีการให้ความหมายหรือคำจำกัดความจะปรากฏอยู่ในการวิจัยทั้ง 3 รูปแบบ

1) การวิจัยเชิงคุณภาพ 2) การวิจัยเชิงปริมาณ และ 3) การวิจัยเชิงผสมผสาน

ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งเป็นการวิจัยแบบอุปนัย (induction) การออกแบบพัฒนาการด้านทฤษฎีต้องอาศัยการกำหนดคำจำกัดความในตอนเริ่มแรกของการศึกษาด้วยการให้คำจำกัดความแบบ

ชั่วคราวไปก่อน หลังจากนั้น เนื้อหาสาระ หรือมุมมอง หรือมิติต่าง ๆ ก็ค่อย ๆ ก่อร่างสร้างตัวขึ้นโดยผ่านการวิเคราะห์ข้อมูล ในส่วนของขั้นตอนการศึกษา ผู้ประพันธ์หรือผู้วิจัยให้ความหมายของคำในส่วนของขั้นตอนการศึกษาไปพร้อม ๆ กับการดำเนินกระบวนการวิจัย วิธีที่ว่านี้ เป็นการถ่วงเวลาจนกว่าคำจำกัดความที่แท้จริงจะปรากฏขึ้นในการศึกษาวิจัย ซึ่งเป็นการยากที่จะให้คำจำกัดความอย่างเฉพาะเจาะจงเอาไว้ล่วงหน้าในเค้าโครงการวิจัย ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ เค้าโครงการวิจัยเชิงคุณภาพจึงไม่มีใครมีส่วนแยกต่างหากสำหรับคำจำกัดความ นักเขียนหรือผู้วิจัยจึงนำเสนอเค้าร่างของคำจำกัดความเชิงคุณภาพก่อนที่จะลงพื้นที่ศึกษาวิจัย

ในทางตรงกันข้าม การศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ ดำเนินการวิจัยในรูปแบบของการศึกษาเชิงนิรนัย (deduction) ด้วยวัตถุประสงค์วิจัยที่ถูกกำหนดเอาไว้แล้วอย่างมั่นคง ดังนั้นคำจำกัดความหรือความหมายของคำจึงถูกอธิบายอย่างถี่ถ้วนในส่วนแรกของเค้าโครงวิจัย ผู้สืบเสาะแสวงหาความรู้ว่าจะใส่คำจำกัดความเหล่านี้ไว้ในส่วนที่แยกต่างหากพร้อมทั้งกำหนดความหมายของคำอย่างแม่นยำ ผู้วิจัยพยายามกำหนดความหมายของคำเพื่อให้ครอบคลุมความหมายที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ในตอนเริ่มแรกของการศึกษา และยอมรับหรือใช้คำจำกัดความที่พบในวรรณกรรม

ในส่วนของกรวิจัยแบบผสมผสาน วิธีการกำหนดคำจำกัดความอาจประกอบไปด้วยส่วนที่แยกออกมาต่างหากถ้าการศึกษาวิจัยนั้นเริ่มต้นด้วยการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ แต่ถ้างานวิจัยนั้นเริ่มต้นด้วยการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ คำศัพท์ต่าง ๆ ก็จะทำค่อย ๆ ปรากฏขึ้นในระหว่างการศึกษาวิจัย และจะถูกให้คำจำกัดความหรือความหมายในสิ่งที่ค้นพบหรือผลลัพธ์ของการศึกษาในส่วนท้ายสุด แต่หากการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเกิดขึ้นพร้อม ๆ กัน ลำดับความสำคัญที่ให้กับวิธีการใดวิธีการหนึ่งจะเป็นตัวกำหนดวิธีการดำเนินการในการให้คำจำกัดความ อย่างไรก็ตาม ในการศึกษาวิจัยแบบผสมผสาน อาจจะมีคำศัพท์บางตัวที่ไม่เป็นที่คุ้นเคยกับผู้อ่าน อาทิ คำจำกัดความของการศึกษาวิจัยแบบผสมผสาน ในส่วนของการอภิปรายขั้นตอน (บทที่ 10) นอกจากนั้น การกำหนดความหมายของคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์ที่ใช้ในการสืบเสาะหาความรู้ เช่น เรื่องที่เกิดขึ้นพร้อมกัน หรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกันมา รวมทั้งชื่อเฉพาะหรือชื่อพิเศษของกลยุทธ์ (เช่น การออกแบบขนานกันที่มาบรรจบกัน ซึ่งอธิบายในบทที่ 10)

ไม่มีวิธีการใดวิธีการหนึ่งที่คอยกำหนดการให้คำจำกัดความหรือการให้ความหมายของคำในการศึกษาวิจัย หากแต่มีข้อเสนอแนะหลายข้อดังต่อไปนี้ (Locke et al., 2013) คือ

- ให้คำจำกัดความของคำศัพท์เมื่อปรากฏครั้งแรกในเค้าโครงการศึกษา เช่น ในส่วนของบทนำ คำศัพท์ต้องการความหมายเพื่อช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจปัญหาและคำถามวิจัย หรือสมมติฐานวิจัยในการศึกษา
- เขียนคำจำกัดความในระดับการใช้งานหรือระดับประยุกต์ใช้คำจำกัดความในระดับใช้งานหรือระดับปฏิบัติเขียนโดยใช้ภาษาที่เจาะจงมากกว่าที่จะเป็นในเชิงนามธรรม หรือคำจำกัดความในเชิงโมโนภาพ ส่วนของคำจำกัดความในดัชนีพจนานุกรมให้โอกาสกับผู้เขียนในการระบุหรือกำหนดคำศัพท์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คำจำกัดความเหล่านี้เป็นความหมายของคำที่ผู้วิจัยหรือผู้เขียนวิทยานิพนธ์ใช้ในการดำเนินการศึกษาวิจัย
- อย่าให้คำจำกัดความโดยใช้ภาษาพูดโดยทั่วไป ควรจะใช้ภาษาที่ได้รับการยอมรับที่ปรากฏอยู่ในวรรณกรรมต่าง ๆ ด้วยวิธีนี้ คำศัพท์เหล่านี้มีรากฐานในวรรณกรรม มิใช่คำศัพท์ที่ถูกคิดค้นขึ้นมาเองโดยผู้วิจัย (Locke et al., 2013) อาจจะเป็นไปได้ว่า คำจำกัดความที่แม่นยำแน่นอนของคำไม่มีอยู่ในวรรณกรรม จึงอาจจะต้องใช้ภาษาธรรมดาทั่วไปในการอธิบาย ในกรณีดังกล่าวนี้ เมื่อผู้วิจัยกำหนดคำจำกัดความเรียบร้อยแล้ว ให้ใช้คำจำกัดความที่ว่านั้นอย่างคงเส้นคงวาทลอดตั้งแต่ต้นจนจบการวางแผนและการศึกษาวิจัย
- นักวิจัยอาจจะกำหนดคำจำกัดความเพื่อที่จะบรรลุจุดประสงค์ที่แตกต่างออกไป คำจำกัดความที่ว่านี้อาจจะอธิบายคำศัพท์ธรรมดาทั่วไป (เช่น องค์กร) คำจำกัดความอาจจะมาพร้อมกับข้อจำกัด (เช่น หลักสูตรที่มีข้อจำกัด) คำจำกัดความอาจเป็นตัวกำหนดเกณฑ์ (เช่น ระดับคะแนนเฉลี่ยที่สูง) และอาจจะอธิบายคำศัพท์ที่ใช้ในระดับปฏิบัติการ (เช่น การเสริมแรง หมายถึง การฟัง)
- แม้ว่าจะไม่มีรูปแบบในการให้คำจำกัดความ หนึ่งในวิธีดำเนินการก็คือ สร้างส่วนหนึ่งขึ้นมาต่างหาก ซึ่งเรียกว่า “คำจำกัดความหรือความหมายของคำศัพท์ (Definition of Terms)” แล้วก็ดำเนินการบัญญัติความหมายของคำต่าง ๆ และเน้นย้ำความหมายเหล่านั้น ด้วยวิธีการนี้ คำอธิบายที่ใช้ก็จะมี ความหมายที่ไม่บิดเบือนไป (Locke et al., 2013) ซึ่งโดยปกติแล้ว ส่วนของคำจำกัดความที่แยกออกมาจะมีความยาวไม่เกินไม่เกิน 2-3 หน้ากระดาษ

ตัวอย่าง 2.3 และ 2.4 แสดงโครงสร้างแบบต่าง ๆ ในการกำหนดคำศัพท์สำหรับการศึกษาวิจัย

ตัวอย่างที่ 2.3 คำศัพท์ที่ถูกอธิบายในส่วนของตัวแปรอิสระ

ตัวอย่างสองชุดต่อไปนี้ แสดงให้เห็นถึงรูปแบบอย่างย่อในการเขียนคำจำกัดความหรือให้ความหมายของคำในการศึกษาวิจัย ตัวอย่างแรกแสดงถึงคำจำกัดความระดับปฏิบัติการของคำศัพท์ที่สำคัญ และตัวอย่างที่สองเป็นขั้นตอนของการให้คำจำกัดความสำหรับคำศัพท์ที่มีความสำคัญ Vernon (1992) ทำการศึกษาการหย่าร้างที่เกิดขึ้นในรุ่นกลางที่มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ในรุ่นปู่-ย่า ตา-ยาย ต่อรุ่นหลาน ๆ คำจำกัดความดังกล่าวนี้ ถูกจัดอยู่ในส่วนของตัวแปรอิสระ

ความสัมพันธ์ของวงศ์สาคนาญาติ ต่อหลาน (Kinship Relationship to the Grandchild)

ความสัมพันธ์ของวงศ์สาคนาญาติหรือเครือญาติต่อรุ่นหลานหมายถึง ไม่ว่าจะเป็นทางฝ่ายบิดาคือ ปู่-ย่า หรือทางฝ่ายมารดา คือ ตา-ยาย งานวิจัยที่มีมาก่อนหน้า มีความเห็นว่า ตา-ยาย มีแนวโน้มที่จะสนิทสนมแนบแน่นกับหลาน ๆ มากกว่า

เพศสัมพันธ์ของปู่-ย่า ตา-ยาย (Sex of Grandparent)

ไม่ว่าปู่-ย่า ตา-ยาย จะเป็น ย่า-ยาย หรือ ปู่-ตา ต่างเป็นปัจจัยในความสัมพันธ์ของปู่-ย่า ตา-ยายกับหลาน [ตัวอย่างเช่น ย่า-ยาย มีแนวโน้มที่จะมีความเกี่ยวข้องมากกว่าปู่-ตา ซึ่งถูกเข้าใจว่าจะเกี่ยวข้องกับบทบาทการดูแลญาติของสตรีเพศในครอบครัว (อาทิ Hagestad, 1988, หน้า 35-36)]

ตัวอย่าง 2.4 คำศัพท์ที่ถูกอธิบายในดัชนีนิพนธ์เชิงผสมผสาน

ตัวอย่างนี้แสดงถึงการให้คำจำกัดความที่ยืดยาวของคำศัพท์ที่อยู่ในการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสานในส่วนที่แยกออกมาจากบทแรก (บทนำ) ซึ่งเป็นบทเริ่มต้นของการศึกษาวิจัย VanHorn-Grassmeyer (1998) ศึกษาเมื่ออาชีพ 119 คน ในแผนกกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องในการครุ่นคิดหรือการไตร่ตรองทั้งในรูปแบบปัจเจกและรูปแบบร่วมมือกัน ผู้วิจัยทำการสำรวจและสัมภาษณ์เชิงลึกเมื่ออาชีพรุ่นใหม่นี้ ด้วยเหตุที่ว่า ผู้วิจัยทำการศึกษาครุ่นคิดไตร่ตรองทั้งแบบปัจเจกและแบบร่วมมือกัน ผู้วิจัยได้ให้คำจำกัดความที่ละเอียดสำหรับคำศัพท์ต่าง ๆ ในตอนเริ่มแรกของการศึกษาวิจัย คำจำกัดความดังกล่าวนี้จะปรากฏในตัวอย่างต่อไป ให้สังเกตวิธีการที่ผู้วิจัยอ้างอิงคำจำกัดความเกี่ยวกับความหมายที่กำหนดขึ้นโดยผู้วิจัยหรือนักเขียนคนอื่น ๆ ในวรรณกรรม

การครุ่นคิดไตร่ตรองแบบส่วนตัวหรือแบบปัจเจก (Individual Reflection)

Schon (1983) อธิศหนังสือทั้งเล่มให้กับแนวคิดที่เขาเรียกว่า กระบวนการคิดไตร่ตรองทวนสอบ (reflective thinking) การไตร่ตรองภาคปฏิบัติ และการฝึกฝนการไตร่ตรอง หนังสือเล่มนี้ถูกเขียนขึ้น 10 ปีหลังจากหนังสือที่เขียนโดย Argyris (Argyris & Schon, 1978) ซึ่งริเริ่มแนวคิดนี้ ดังนั้น คำจำกัดความแบบรัดกุมในประเด็นความเข้าใจของนักวิจัยต่อการไตร่ตรองครุ่นคิดเชิงปัจเจกต่อบางสิ่งด้วยความเป็นธรรมชาติที่ถูกระบุอย่างชัดเจนที่สุดว่า เป็นการกระทำตามสัญชาตญาณเป็นสิ่งที่ยากที่จะเข้าใจ อย่างไรก็ตาม ลักษณะที่โดดเด่นที่สุดของการไตร่ตรองเชิงบุคคลสำหรับวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ 3 สิ่งต่อไปนี้ (ก) ศิลปะแห่งการปฏิบัติ (Schon, 1983) (ข) บุคคลประพฤติปฏิบัติอย่างเปิดเผยอย่างไรเกี่ยวกับสิ่งที่บุคคลรู้เชิงสัญชาตญาณ และ (ค) มีอาชีพยกระดับการฝึกฝนปฏิบัติผ่านวาทกรรมอันรอบคอบภายในจิตใจอย่างไร

มืออาชีพด้านกิจการนักศึกษา (Student Affairs Professional)

ความเป็นมืออาชีพถูกอธิบายในหลายความหมาย หนึ่งในความหมายเหล่านั้นระบุว่า บุคคลที่แสดงออกถึงการตัดสินใจที่เป็นอิสระในระดับสูงบนพื้นฐานของส่วนรวม ความคิดจากการเรียนรู้ มุมมอง ข้อมูล บรรทัดฐาน และนิสัย (และผู้ที่เกี่ยวข้องในการรับรู้แบบมืออาชีพ) (Baskett & Marsick, 1992 หน้า 3) กิจการนักศึกษาแบบมืออาชีพถูกแสดงออกในอุปนิสัยของคุณลักษณะในการให้บริการแก่นักศึกษาในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ด้วยหนึ่งในหน้าที่ที่หลากหลายซึ่งสนับสนุนความสำเร็จด้านวิชาการและหลักสูตรร่วม

การทบทวนวรรณกรรมเชิงปริมาณหรือเชิงผสมผสาน (A Quantitative or Mixed Methods Literature Review)

เมื่อเรียบเรียงการทบทวนวรรณกรรม มันเป็นการยากยิ่งที่จะตัดสินใจว่า การทบทวนวรรณกรรมจำนวนเท่าไรจึงจะเพียงพอ ในประเด็นปัญหานี้ เราได้พัฒนารูปแบบที่บ่งบอกถึงตัวกำหนดในการทบทวนวรรณกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจจะถูกออกแบบมาสำหรับการศึกษาเชิงปริมาณหรือเชิงผสมผสานที่มีการใช้ส่วนของการทบทวนวรรณกรรมที่เป็นมาตรฐาน สำหรับการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ การทบทวนวรรณกรรมอาจจะสืบค้นประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับปรากฏการณ์หลักที่กล่าวอ้างถึง และแบ่งออกเป็นหัวข้อต่าง ๆ แต่การทบทวนวรรณกรรมสำหรับงานวิจัยเชิงคุณภาพตามที่ได้เคยกล่าวมาแล้ว อาจจะถูกใส่เอาไว้ในเค้าโครงการวิจัยในหลายรูปแบบ (อาทิ ในส่วนของ

หลักการและเหตุผลสำหรับปัญหาวิจัย ส่วนแยกต่างหาก ส่วนที่กระจายอยู่ทั่วตลอดทั้งการศึกษาวิจัย หรือในส่วนของเปรียบเทียบเกี่ยวกับผลลัพธ์ของโครงการศึกษาวิจัย)

ในการศึกษาเชิงปริมาณหรือสาระเชิงปริมาณของการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสาน ให้เขียนการ ทบทวนวรรณกรรมที่ประกอบไปด้วยส่วนของวรรณกรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับตัวแปรอิสระหลัก ตัว แปรตามหลัก รวมทั้งการศึกษาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม (จะมีรายละเอียด ในเรื่องของ ‘ตัวแปร’ มากขึ้นในบทที่ 3) วิธีดำเนินการชนิดนี้ดูมีความเหมาะสมสำหรับคุณลักษณะ และรวบรวมแนวคิดเกี่ยวกับวรรณกรรมที่จะปรากฏอยู่ในบทความในวารสาร โปรดพิจารณาว่า การ ทบทวนวรรณกรรมประกอบไปด้วย 5 ส่วนคือ (ก) บทนำ (ข) หัวข้อ 1 (เกี่ยวกับตัวแปรอิสระ) (ค) หัวข้อ 2 (เกี่ยวกับตัวแปรตาม) (ง) หัวข้อ 3 (การศึกษาซึ่งกล่าวถึงทั้งตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม) และ (จ) บทสรุป ต่อไปนี้เป็นรายละเอียดของแต่ละส่วน

1. เริ่มการทบทวนวรรณกรรมโดยแจ้งผู้อ่านถึงส่วนต่าง ๆ ที่ประกอบอยู่ในส่วนนี้คือข้อความ เกี่ยวกับการจัดรูปแบบของส่วนต่าง ๆ ที่ประกอบกันอยู่
2. ทำการทบทวนหัวข้อที่ 1 ซึ่งกล่าวถึง วรรณกรรมเชิงวิชาการเกี่ยวกับตัวแปรอิสระหรือตัว แปรอื่น ๆ หากมีตัวแปรอิสระหลายตัว ควรแบ่งส่วนหรือควรเน้นตัวแปรเดี่ยวที่สำคัญที่สุด จำเอาไว้ว่า ให้กล่าวถึงเฉพาะวรรณกรรมที่เกี่ยวกับตัวแปรอิสระ ในรูปแบบนี้ ให้แยก วรรณกรรมที่เกี่ยวกับตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม
3. ทบทวนหัวข้อที่ 2 ซึ่งเป็นการรวบรวมวรรณกรรมเชิงวิชาการเกี่ยวกับตัวแปรตามหรือตัวแปร อื่น ๆ หากมีตัวแปรตามหลายตัว ให้เขียนแยกเกี่ยวกับตัวแปรแต่ละตัว หรือเน้นไปที่ตัวแปร เดี่ยวที่สำคัญ
4. ทบทวนหัวข้อ 3 ซึ่งประกอบไปด้วยวรรณกรรมเชิงวิชาการที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอิสระ (หลายตัว) กับตัวแปรตาม (หลายตัว) ณ จุดนี้ เราอยู่ที่จุดสำคัญของเค้าโครงการศึกษาวิจัย ดังนั้นในส่วนนี้ควรมีความกระชับและประกอบไปด้วยการศึกษาที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดที่สุด กับหัวข้อศึกษาวิจัยในเค้าโครงการศึกษา ในบางกรณีอาจจะยังไม่มีการวิจัยอื่นใดที่เกี่ยวข้อง หัวข้อนี้ ให้สร้างส่วนที่มีความใกล้ชิดที่สุดกับหัวข้อวิจัยหรือทบทวนการศึกษาต่าง ๆ ที่ กล่าวถึงหัวข้อนั้นในระดับทั่ว ๆ ไป
5. เขียนบทสรุปที่เน้นการศึกษาวิจัยที่สำคัญที่สุด จับเนื้อหาสาระหลักให้ได้ แนะนำว่าทำไมต้องมีการ ศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในหัวข้อนี้ และกล่าวอ้างต่อไปว่า งานวิจัยชิ้นนี้จะเติมเต็มช่องว่างที่มี อยู่ได้อย่างไร

รูปแบบต่อไปนี้เป็นเรื่องการทบทวนวรรณกรรมที่แสดงให้เห็นถึงความเกี่ยวข้องที่แนบแน่นระหว่างตัวแปรในคำถามวิจัยและสมมติฐาน และจำกัดการศึกษาให้แคบลงอย่างพอเหมาะพอควร ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นเชิงตรรกะสำหรับปัญหาวิจัยและส่วนของวิธีดำเนินการวิจัย

บทสรุป

ก่อนลงมือค้นหาวรรณกรรม ควรระบุหัวข้อให้ได้ก่อน ใช้กลยุทธ์ อาทิ การร่างหัวข้อคร่าว ๆ หรือเริ่มด้วยคำถามวิจัยหลัก ๆ ควรพิจารณาด้วยว่า หัวข้อนั้นสมควรจะทำการศึกษาวิจัยหรือไม่ โดยทบทวนว่า ผู้วิจัยสามารถเข้าถึงผู้มีส่วนร่วมอีกทั้งทรัพยากรต่าง ๆ ได้หรือไม่ อย่างไรก็ตาม หัวข้อนั้นจะต่อยอดองค์ความรู้ด้านการวิจัยหรือไม่ เป็นหัวข้อที่น่าสนใจ และสอดคล้องกับเป้าประสงค์ส่วนตัวของผู้วิจัยหรือไม่

นักวิจัยใช้ประโยชน์จากวรรณกรรมเชิงวิชาการในการศึกษาวิจัย ในการนำเสนอผลลัพธ์วิจัยของการศึกษาที่คล้าย ๆ กัน พยายามสร้างความเกี่ยวข้องหรือต่อเนื่องระหว่างงานวิจัยกับประเด็นที่ถกเถียงกันในวรรณกรรมที่มีอยู่ อีกทั้งนำเสนอกรอบแนวคิดในอันที่จะเปรียบเทียบผลลัพธ์ของการศึกษากับงานวิจัยอื่น ๆ สำหรับงานวิจัยเชิงคุณภาพ เชิงปริมาณ และเชิงผสมผสาน วรรณกรรมตอบสนองในทิศทางที่แตกต่างในงานวิจัยแต่ละประเภท ในงานวิจัยเชิงคุณภาพ วรรณกรรมช่วยในการยืนยันปัญหาวิจัย แต่ก็ไม่ได้ไปบับังคับความเห็นของผู้มีส่วนร่วมในการศึกษาวิจัย วิธีดำเนินการวิจัยที่ได้รับความนิยมคือ ใส่วรรณกรรมในช่วงท้ายของการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพแทนที่จะใส่เอาไว้ในบทนำ ส่วนงานวิจัยเชิงปริมาณ วรรณกรรมไม่เพียงแต่ยืนยันปัญหาวิจัย แต่ยังชี้ให้เห็นถึงปัญหาวิจัยหรือสมมติฐานการวิจัยที่มีความเป็นไปได้ที่ควรต้องกล่าวอ้าง ตามปกติแล้ว ในการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ การทบทวนวรรณกรรมจะแยกส่วนออกมาต่างหาก สำหรับการวิจัยเชิงผสมผสานนั้น การใช้วรรณกรรมจะขึ้นอยู่กับประเภทของการออกแบบและน้ำหนักที่ให้ต่อประเด็นเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ

เมื่อลงมือทบทวนวรรณกรรม ให้ระบุคำสำคัญเพื่อใช้ในการค้นหาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง หลังจากนั้นก็เริ่มการค้นหาในแหล่งข้อมูลต่าง ๆ อาทิ ERIC, EBSCO, ProQuest, Google Scholar, PubMed และแหล่งข้อมูลเฉพาะด้าน เช่น PsycINFO, Sociofile, และ SSCI จากนั้นก็ปักหมุดบทความหรือหนังสือต่าง ๆ บนพื้นฐานของลำดับความสำคัญเริ่มต้นจากบทความวิชาการในวารสาร แล้วต่อด้วยหนังสือ ระบุการอ้างอิงต่าง ๆ ที่จะช่วยส่งเสริมในการทบทวนวรรณกรรมของผู้วิจัย จัดกลุ่มการศึกษาเหล่านี้เอาไว้ในแผนที่วรรณกรรมที่แสดงถึงประเภทหลัก ๆ ของการศึกษาวิจัย รวมทั้ง

วางแผนโครงการวิจัยของผู้วิจัยให้อยู่ในกรอบของการศึกษาเหล่านี้ เริ่มต้นการเขียนสรุปการศึกษาวิจัยให้สังเกตการอ้างอิงที่สมบูรณ์ตามคู่มือการออกแบบ (เช่น APA, 2010) และจับใจความของงานวิจัยที่ประกอบไปด้วยปัญหาวิจัย คำถามวิจัย การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และผลลัพธ์การวิจัย

ให้คำจำกัดความคำศัพท์ที่สำคัญ โดยที่ผู้วิจัยอาจจะพัฒนาส่วนที่เป็นคำศัพท์ในเค้าโครงการวิจัย หรืออาจจะใส่หมวดของคำศัพท์ในส่วนของการทบทวนวรรณกรรม ท้ายที่สุด พิจารณาโครงสร้างโดยรวมของงานวิจัยในการจัดเรียงการศึกษาต่าง ๆ รูปแบบงานวิจัยเชิงปริมาณคือ การแบ่งการทบทวนออกเป็นส่วน ๆ ขึ้นอยู่กับตัวแปรหลัก (วิธีดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ) หรือแบ่งออกเป็นหัวข้อหลักย่อย ๆ ของปรากฏการณ์ (วิธีดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ) ที่ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาวิจัย

แบบฝึกหัด (Writing Exercises)

1. พัฒนาแผนที่วรรณกรรมสำหรับการศึกษาในหัวข้อวิจัย ในแผนที่นั้นประกอบไปด้วยข้อเสนอการวิจัย และเชื่อมโยงเค้าโครงการวิจัยนั้นกับการศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อผู้อ่านสามารถเข้าใจอย่างง่ายตายว่า งานของผู้วิจัยมีความเชื่อมโยงหรือต่อยอดงานวรรณกรรมที่มีอยู่อย่างไร

2. จัดแสดงการทบทวนวรรณกรรมสำหรับการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ ให้ดำเนินการตามรูปแบบในการกำหนดวรรณกรรมที่สะท้อนตัวแปรในการศึกษาวิจัย และในอีกทางเลือกหนึ่งคือจัดเรียงวรรณกรรมสำหรับการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพและเอาใส่ไว้ในบทนำในฐานะหลักการและเหตุผลสำหรับปัญหาวิจัยในการศึกษา

3. ฝึกใช้แหล่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ออนไลน์ในการสืบค้นวรรณกรรมสำหรับหัวข้อวิจัย สบค้นหลาย ๆ ครั้ง จนกระทั่ง ผู้วิจัยพบบทความที่ใกล้เคียงหัวข้อวิจัยมากที่สุดที่จะเป็นไปได้ หลังจากนั้น ให้ลองพยายามสืบค้นเป็นครั้งที่สอง โดยการใช้ ตัวบ่งชี้ (descriptors) ที่กล่าวถึงในบทเรียนนี้ ให้เลือกมา 10 บทความและนำบทความมาใส่ในการทบทวนวรรณกรรม

4. จากแบบฝึกหัดข้อที่ 3 เขียนบทคัดย่องานวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่ค้นหาได้จากการสืบค้นออนไลน์ ประยุกต์ใช้แนวทางต่าง ๆ ที่มีอยู่ในบทเรียนบทนี้เพื่อเขียนส่วนประกอบต่าง ๆ ที่ควรมีอยู่ในบทคัดย่อ

บทที่ 4

การใช้ทฤษฎี (The Use of Theory)

หนึ่งในส่วนประกอบของการทบทวนวรรณกรรมคือ การตัดสินใจว่า ผู้วิจัยจะใช้ทฤษฎีอะไร วิจัยปัญหาในการศึกษาเชิงวิชาการ สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ โดยปกติผู้วิจัยจะดำเนินการทดสอบสมมติฐานที่เกิดจากทฤษฎี ในคุษุณินิพนธ์เชิงปริมาณ จะมีส่วนหนึ่งในเค้าโครงวิจัยที่นำเสนอ ทฤษฎีกว้าง ๆ ที่เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย สำหรับงานวิจัยเชิงคุณภาพ การใช้ทฤษฎีมีความแตกต่างกันออกไป โดยที่ผู้วิจัยอาจจะกล่าวอ้างทฤษฎีในตอนสุดท้ายในฐานะผลลัพธ์ของงานวิจัยซึ่งจะอยู่ในส่วนตอนจบของงานวิจัยที่เรียกกันว่า ทฤษฎีฐานราก (grounded theory) ในการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพในรูปแบบอื่น ทฤษฎีที่ใช้อาจปรากฏอยู่ในส่วนนำของงานวิจัย ซึ่งทำหน้าที่เหมือนเลนส์ในการจัดรูปร่างว่าผู้วิจัยกำลังมองหรือพิจารณาอะไรอยู่ คำถามวิจัยคืออะไร ดังเช่นปรากฏให้เห็นในการศึกษาชาติพันธุ์วิทยา หรืองานวิจัยเกี่ยวกับความยุติธรรมในสังคมแบบมีส่วนร่วม ในการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสาน นักวิจัยอาจจะทั้งทดสอบทฤษฎีและสร้างทฤษฎี นอกเหนือจากนั้น การวิจัยเชิงผสมผสานอาจประกอบไปด้วยกรอบทางทฤษฎีซึ่งมีทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ กรอบเชิงทฤษฎีดังกล่าวนี้ อาจสร้างขึ้นจากทฤษฎีหรือมุมมองด้านสตรีนิยม ทฤษฎีทางเชื้อชาติ ทฤษฎีชนชั้น หรือมุมมองอื่น ๆ และทฤษฎีเหล่านี้มีการกล่าวอ้างอยู่ในหลาย ๆ ส่วนของการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสาน

ทฤษฎีสามารถถูกนำมาใช้ในการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ และเชิงผสมผสาน ในบทนี้เราจะเริ่มด้วยการเน้นไปที่ทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ จะพิจารณาเกี่ยวกับการกำหนด คำจำกัดความของทฤษฎี การใช้ตัวแปรต่าง ๆ ในการศึกษา การจัดวางทฤษฎี และรูปแบบทางเลือกต่าง ๆ ในการเขียนแผนการวิจัย ต่อด้วยกระบวนการในการระบุทฤษฎี ส่วนของต้นร่างมุมมองทางทฤษฎีในเค้าโครงการวิจัยเชิงปริมาณ จากนั้นจะเป็นการอภิปรายเกี่ยวกับการใช้ทฤษฎีในการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ นักวิจัยเชิงคุณภาพใช้ข้อกำหนดทางทฤษฎีที่แตกต่างออกไป อาทิ รูปแบบเลนส์ทางทฤษฎี หรือหลักเกณฑ์ หลักการ หรือการลงความเห็นโดยทั่วไป (naturalistic generalizations) ในการพรรณนาหรือบรรยายคำอธิบายในเชิงกว้างขวางที่ใช้ในการพัฒนาการศึกษาวิจัย ตัวอย่างต่าง ๆ ในบทนี้ แสดงให้เห็นถึง ทางเลือกต่าง ๆ ที่มีอยู่สำหรับนักวิจัยเชิงคุณภาพ ในตอนท้ายของบทนี้ จะกล่าวถึงการใช้ทฤษฎีในการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสาน รวมทั้งการใช้ สังคมศาสตร์และความยุติธรรมทางสังคมแบบมีส่วนร่วมในการศึกษาวิจัย

การใช้ทฤษฎีเชิงปริมาณ (Quantitative Theory Use)

การทดสอบการยืนยันหรือการอ้างเชิงสาเหตุในการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Testing Causal Claims in Quantitative Research)

ก่อนที่จะพิจารณาถึงตัวแปร ประเภทของตัวแปร และการใช้ตัวแปรในการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ เราจะเริ่มจากการทำความเข้าใจกับแนวคิดความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล (causality) ในการวิจัยเชิงปริมาณ นักเขียนชั้นนำหน้าในประเด็นนี้คือ Blalock (1991) ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผลหมายถึง เราคาดหวังว่า ตัวแปร X ทำให้เกิดหรือก่อให้เกิด ตัวแปร Y ตัวอย่างง่าย ๆ คือ การดื่มไวน์แดงหนึ่งแก้วทุกวันทำให้ผู้ดื่มลดความเสี่ยงจากโรคหัวใจวายหรือไม่ ในกรณีนี้ การดื่มไวน์ทุกวันคือ ตัวแปร X และเหตุการณ์ของโรคหัวใจวายคือ ตัวแปร Y หนึ่งในข้อพิจารณาที่สำคัญอย่างยิ่งในการประเมินการอ้างเชิงสาเหตุนี้ (หมายถึง ตัวอย่างการบริโภควิโนแดง) คือ มีตัวแปรตัวที่สามที่ยังไม่ได้วัด คือ ตัวแปร Z อาจจะเป็นสาเหตุของผลลัพธ์ที่กำลังวัดผลกันอยู่ ตัวอย่างเช่น อาจจะมีตัวแปร Z (เช่น การออกกำลังกายทุกวัน) ซึ่งมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการบริโภควิโนแดงในปริมาณปานกลางและโรคหัวใจวาย และอาจจะเป็นตัวแปรเชิงสาเหตุในการลดโรคหัวใจวาย (ไม่ใช่เป็นเพราะการบริโภควิโนแดงในปริมาณปานกลาง) ในการวิจัยเชิงปริมาณ ตัวแปรที่สามนี้ ถูกเรียกว่า ตัวแปรกวน ปัจจัยกวน หรือปัจจัยรบกวน (confounding variable) และสามารถเป็นตัวปัญหาในการสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุถ้าหากไม่ได้รับการวัดในการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยย่อมไม่มีความประสงค์ที่จะอนุมาน (infer) แบบผิดพลาดว่า การบริโภควิโนแดงในปริมาณปานกลางเป็นการช่วยสนับสนุนสุขภาพของหัวใจถ้าตัวมันมิได้เล่นบทบาทเหตุและผลในการลดโอกาสของการเป็นโรคหัวใจวาย หากผู้วิจัยตั้งจุดมุ่งหมายจะทดสอบการยืนยันเชิงสาเหตุเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสองตัวแปรหรือมากกว่าในการศึกษาเชิงปริมาณ ทางเลือกที่ดีที่สุดก็คือ ดำเนินการทดลองซึ่งจะเอื้ออำนวยในการควบคุมศักยภาพของตัวแปรกวนได้มากกว่า (รายละเอียดในบทที่ 8) แต่หากว่าผู้วิจัยไม่มีความสนใจที่จะทดสอบการยืนยันเชิงสาเหตุ หรือผู้วิจัยไม่สามารถดำเนินการทดลองใด ๆ ได้ เช่นนั้น วิธีการสำรวจอาจนำมาใช้ในการทดสอบข้ออ้างเกี่ยวกับสัมพันธ์ทางด้านสมมติฐานระหว่างตัวแปร (รายละเอียดในบทที่ 8) ตัวอย่างเช่น ผู้วิจัยอาจมีความสนใจในการตั้งสมมติฐานเริ่มแรกเกี่ยวกับความสัมพันธ์เชิงบวกที่มีอยู่ระหว่างการบริโภควิโนแดงในปริมาณปานกลางเป็นประจำทุกวันกับตัวบ่งชี้ทางคลินิกเกี่ยวกับความเสี่ยงของโรคหัวใจในการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (correlation analysis) จริง ๆ แล้ว การศึกษาในเรื่องวิทยาศาสตร์สุขภาพระบาดวิทยา (epidemiological health science) เน้นสัมพันธ์ภาพเชิงบวกระหว่างการบริโภควิโนแดงในปริมาณปานกลางเป็นประจำทุกวัน (1-2 แก้วต่อ

วัน) และการลดลงเป็นจำนวน 20 เปอร์เซ็นต์ของความเสียหายในการเป็นโรคหัวใจ (Szmitko & Verma, 2005)

ตัวแปรในการวิจัยเชิงปริมาณ (Variables in Quantitative Research)

ก่อนที่จะอภิปรายทฤษฎีเชิงปริมาณ มีสิ่งสำคัญที่ต้องทำความเข้าใจกับตัวแปรและประเภทของตัวแปรที่ใช้ในการสร้างทฤษฎี ตัวแปรหรือปัจจัยหมายถึง ลักษณะหรือคุณลักษณะของบุคคลหรือองค์กรที่สามารถวัดหรือสังเกตได้ และแปรผันระหว่างบุคคลหรือองค์กรที่ทำการศึกษา ตัวแปรที่วัดได้ในการศึกษาประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานะทางสังคม และคุณลักษณะหรือความประพฤติ เช่น การเหยียดเชื้อชาติ การควบคุมทางสังคม อำนาจทางการเมือง หรือภาวะผู้นำ มีเอกสารมากมายเกี่ยวกับการพิจารณาอย่างละเอียดในประเด็นเกี่ยวกับประเภทของตัวแปรที่ผู้วิจัยสามารถใช้ได้ รวมทั้งขนาดของการวัด (อาทิ Isaac & Michael, 1981; Keppel, 1991; Kerlinger, 1979; Thompson, 2006; Thorndike, 1997) ตัวแปรถูกคัดแยกด้วย 2 ลักษณะคือ (ก) ลำดับแห่งเหตุการณ์ (temporal order) และ (ข) การวัด (measurement) (หรือการสังเกต) (observation)

ลำดับเหตุการณ์หมายถึง ตัวแปรตัวหนึ่งมาก่อนหน้าอีกตัวหนึ่ง ณ เวลาหนึ่ง ด้วยเหตุของลำดับด้านเวลา จึงพูดได้ว่า ตัวแปรตัวหนึ่งมีผลกระทบหรือพยากรณ์ตัวแปรอีกตัวหนึ่ง ลำดับเหตุการณ์อาจจะหมายถึงการที่นักวิจัยเชิงปริมาณมีแนวความคิดเกี่ยวกับตัวแปรในรูปแบบของลำดับก่อน-หลัง จากซ้ายไปขวา (Punch, 2014) และจัดลำดับตัวแปรในวัตถุประสงค์การวิจัย ปัญหาการวิจัย และรูปแบบที่มองเห็นได้ด้วยตาจากด้านซ้ายไปขวา เป็นการนำเสนอในรูปแบบของประเภทเหตุและผล (cause-and-effect) ประเภทหรือชนิดของตัวแปรหรือปัจจัย ประกอบไปด้วย

- ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรต้น (Independent variables) คือ เหล่าตัวแปรที่มีอิทธิพล หรือผลกระทบต่อผลลัพธ์ในการศึกษาทดลอง ตัวแปรเหล่านี้ถูกอธิบายในฐานะ อิสระ เพราะว่ามันคือตัวแปรที่ถูกจัดการ (หรือถูกเชิด) ในการทดลอง และดังนั้น จึงเป็นอิสระจากอิทธิพลอื่น ๆ ทั้งปวง ใช้ตัวอย่างเดิมที่เคยกล่าวมาแล้วว่า นักวิจัยอาจจะตัดสินใจในการดำเนินการศึกษาทดลองเป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ ในการขอให้ผู้เข้าร่วมการทดลองดื่มไวน์แดงหนึ่งแก้วเป็นประจำทุกวัน (กลุ่มไวน์แดง) ในขณะที่มีอีกกลุ่มหนึ่งที่ใช้เป็นกลุ่มเปรียบเทียบถูกบังคับให้รักษาระดับปกติในรูปแบบของการบริโภค (กลุ่มควบคุม) นักวิจัยกำลังจัดการอย่างเป็นระบบของการบริโภคไวน์แดง และดังนั้น การบริโภคไวน์แดงในปริมาณปานกลางคือ ตัวแปรอิสระ (ตัวแปรต้น) ในการศึกษาครั้งนี้ ตัวแปรอิสระตามปกติแล้ว ยังหมายความถึง ตัวแปรจัดการกระทำ (treatment variables) หรือตัวแปรที่ถูกจัดการ (manipulated variables) ในการศึกษาทดลอง

- ตัวแปรตาม (Dependent variables) คือ เหล่าตัวแปรที่ขึ้นอยู่กับตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระ ตัวแปรตามเป็นผลที่ตามมา (outcomes) หรือผลลัพธ์ (results) จากอิทธิพลของตัวแปรต้น นักวิจัยสามารถตั้งจุดประสงค์ที่จะวัดตัวแปรหลาย ๆ ตัวในการศึกษาทดลอง และในตัวอย่างไวน์แดง ผู้วิจัยอาจจะพิจารณาตัวแปรตาม อาทิ การเกิดโรคหัวใจ โรคหลอดเลือดสมอง และ/หรือจำนวนการก่อตัวของโรคหลอดเลือดหัวใจตีบ
- ตัวแปรทำนาย (Predictor variables) (หรือ ตัวแปรก่อนหน้า = antecedent variables) หมายถึง ตัวแปรที่ใช้ในการทำนายผลที่จะตามมาของสิ่งใดสิ่งหนึ่งในการดำเนินวิธีการศึกษาเชิงสำรวจ ตัวแปรทำนายมีความคล้ายคลึงกับตัวแปรอิสระ ซึ่งก็คือ อยู่บนสมมติฐานว่ามีผลกระทบต่อผลที่ตามมาในการศึกษา แต่ไม่เหมือนกับตัวแปรอิสระด้วยเหตุที่ว่า ผู้วิจัยไม่สามารถจัดการอย่างเป็นระบบกับตัวแปรทำนาย มันไม่อาจเป็นไปได้ หรือไม่อาจทำได้ในการระบุตัวบุคคลสำหรับการบริโภคไวน์แดงหรือกลุ่มควบคุม (ในฐานะตัวแปรอิสระ) แต่มันเป็นไปได้ที่จะวัดโดยธรรมชาติการบริโภคไวน์แดงที่เกิดขึ้นในกลุ่มชุมชนตัวอย่างในฐานะตัวแปรทำนาย
- ตัวแปรที่เป็นผลตามมา (Outcome variables) (หรือถูกเรียกว่า ตัวแปรเกณฑ์ = criterion variables หรือตัวแปรตอบสนอง = response variables) คือ ตัวแปรที่ถูกพิจารณาว่าเป็นผลที่ตามมา หรือผลลัพธ์ของตัวแปรทำนายในการดำเนินวิธีการศึกษาเชิงสำรวจ ตัวแปรเหล่านี้มีคุณสมบัติ (properties) เหมือนกับตัวแปรตามดังที่อธิบายมาไปแล้วข้างต้น

ตัวแปรประเภทอื่น ๆ ที่มีบทบาทในการสนับสนุนการวิจัยเชิงปริมาณ นักวิจัยควรพยายามที่จะระบุและวัดตัวแปรเหล่านี้ในการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ

- ตัวแปรแทรกแซง (Intervening variables) หรือตัวแปรส่งผ่าน (mediating variables) หมายถึง ตัวแปรที่ทำหน้าที่ส่งผ่านอิทธิพลจากตัวแปรอิสระไปยังตัวแปรตามหรือตัวแปรผลลัพธ์ ตัวแปรดังกล่าวนี้อยู่ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม และเป็นตัวส่งผ่านผลกระทบของตัวแปรอิสระไปสู่ตัวแปรตาม (เพื่อการทบทวน ศึกษา MacKinnon, Fairchild & Fritz, 2007) ตัวแปรแทรกแซงสามารถถูกตรวจสอบโดยใช้การวิเคราะห์ทางสถิติตัวแปรสื่อหรือตัวแปรคั่นกลางได้หลายวิธี (MacKinnon et al., 2007) และให้การประเมินเชิงปริมาณว่า ตัวแปรอิสระใช้อิทธิพลต่อตัวแปรตามอย่างไร (หรือในกรณีการดำเนินวิธีการศึกษาเชิงสำรวจ ตัวแปรทำนายใช้อิทธิพลต่อผลที่ตามมาของสิ่งที่กำลังศึกษาอย่างไร) แนวคิดขั้นแนวหน้าอันหนึ่งคือ สารประกอบ Polyphenol ที่พบในไวน์แดงเป็นตัวควบคุมประโยชน์ที่มีต่อสุขภาพจากการบริโภคไวน์แดงในปริมาณปานกลาง (อาทิ Szmitko &

Verma, 2005) ดังนั้นความเป็นไปได้อันหนึ่งก็คือ การวัดปริมาณของ Polyphenol ที่เกิดขึ้นจากการศึกษาการบริโภคไวน์แดงในฐานะตัวแปรแทรกแซง นักวิจัยใช้กระบวนการทางสถิติ [analysis of covariance (ANCOVA) = การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม] ในการควบคุมตัวแปรเหล่านี้

- ตัวแปรปรับ (Moderating variables) เป็นตัวแปรทำนายที่ส่งผลกระทบต่อทิศทางและ/หรือความเข้มข้นของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม หรือระหว่างตัวแปรทำนายกับตัวแปรผลที่ตามมา (Thompson, 2006) ตัวแปรเหล่านี้กระทำต่อหรือตัดกับตัวแปรต้น ต่อจากนั้น ทั้งสองตัวดังกล่าวร่วมกันมีผลต่อตัวแปรตาม ตัวแปรปรับมีผลกระทบมากในเชิงที่ว่า มันสามารถระบุสภาพขอบเขตหรือเงื่อนไขที่อาจเกิดขึ้น (อาทิ เพศของผู้มีส่วนร่วม: เกี่ยวกับผลกระทบของการดื่มไวน์แดงในปริมาณปานกลางที่มีต่อโรคหัวใจ ซึ่งพบในเพศชายมากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับเพศหญิง) ของผลกระทบในสิ่งที่ศึกษา

ในการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ ตัวแปรมีส่วนเกี่ยวข้องในการตอบคำถามวิจัย ในขณะที่เราเน้นการอภิปรายไปที่เรื่องง่าย ๆ อย่างความสัมพันธ์ของไวน์แดงกับโรคหัวใจ ตัวแปรรวมทั้งความเชื่อมโยงเหล่านี้ สามารถขยายไปสู่ปรากฏการณ์อื่น ๆ อีกมากมายที่ผู้วิจัยต้องการจะทำความเข้าใจหรือค้นหาคำตอบ (อาทิ ความนับถือตนเองมีอิทธิพลต่อการก่อตัวขึ้นของความสัมพันธ์ฉันทน์เพื่อนระหว่างวัยรุ่นอย่างไร จำนวนชั่วโมงของการทำงานเกินเวลาก่อให้เกิดภาวะหมดไฟในการทำงานที่สูงขึ้นในกลุ่มของนางพยาบาลอย่างไร) เป็นการจำเพาะที่นักวิจัยใช้ทฤษฎี และข้อกำหนดของตัวแปรในการสร้างสมมติฐานการวิจัย สมมติฐาน คือ การคาดเดาเกี่ยวกับเหตุการณ์เฉพาะหรือความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

คำจำกัดความของทฤษฎีในงานวิจัยเชิงปริมาณ (Definition of a Theory in Quantitative Research)

บนพื้นฐานของความรู้เกี่ยวกับตัวแปร นักวิจัยสามารถเดินหน้าต่อไปในการใช้ทฤษฎีเชิงปริมาณ ในการวิจัยเชิงปริมาณ มีประวัติที่มีมาก่อนพิจารณาทฤษฎีในฐานะการพยากรณ์เชิงวิทยาศาสตร์ หรือคำอธิบายสำหรับสิ่งที่นักวิจัยคาดหวังว่าจะค้นพบ (Thomas, 1977) วิธีการที่แตกต่างสำหรับการวางแนวความคิด และการที่มันเป็นอุปสรรคทางด้านความคิด ตัวอย่างเช่น คำจำกัดความของคำว่าทฤษฎีโดย Kerlinger (1979) ดูเหมือนว่า ยังคงใช้ได้ในปัจจุบัน เขากล่าวว่าทฤษฎีคือ ชุดของความคิดที่ก่อขึ้น (ตัวแปร) ที่มีความสัมพันธ์กัน คำจำกัดความ และข้อเสนอซึ่งแสดงถึงทฤษฎีเชิงระบบของปรากฏการณ์ด้วยการกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เพื่อจุดประสงค์ในการอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ

ตามคำจำกัดความดังกล่าว ทฤษฎีในการวิจัยเชิงปริมาณคือ ชุดของความนึกคิดที่มีความสัมพันธ์กัน (หรือตัวแปร) ก่อร่างเป็นข้อเสนอ แผน หรือสมมติฐาน ที่กำหนดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (โดยปกติแล้ว ในสภาพของขนาดหรือทิศทาง) ทฤษฎีอาจปรากฏอยู่ในการศึกษาวิจัยในรูปของการโต้แย้ง (argument) การอภิปราย (discussion) รูปร่าง (figure) ข้อความแห่งเหตุผล (rationale) หรือกรอบแนวความคิด (conceptual framework) และช่วยในการอธิบาย (หรือพยากรณ์) ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในโลก Labovitz และ Hagedorn (1971) เพิ่มเติมไปในคำจำกัดความข้างต้นอีกว่า ความคิดในเรื่องเหตุผลเชิงทฤษฎี ซึ่งพวกเขาให้คำจำกัดความว่า “การกำหนดตัวแปรและถ้อยแถลงที่สัมพันธ์กันที่มีความเกี่ยวเนื่องกันอย่างไรและทำไม” ทำไมตัวแปรอิสระ X จึงมีอิทธิพลเหนือหรือมีผลกระทบต่อตัวแปรตาม Y ทฤษฎีจะเป็นตัวเอื้ออำนวยคำอธิบายสำหรับความคาดหวังหรือการพยากรณ์ คำอธิบายเกี่ยวกับทฤษฎีนี้จะปรากฏอยู่ในส่วนของเค้าโครงหรือข้อเสนอการวิจัยในส่วนของบททบทวนวรรณกรรม หรือแยกออกมาในส่วนต่างหากเรียกว่า ฐานทฤษฎี (theory base) เหตุผลเชิงทฤษฎี หรือมุมมองเชิงทฤษฎี หรือกรอบแนวความคิด นักวิจัยชอบใช้คำว่า มุมมองเชิงทฤษฎี ทั้งนี้เป็นเพราะมันเป็นส่วนที่ต้องทำในเค้าโครงของการวิจัยเมื่อนักวิจัยยื่นใบสมัครในการนำเสนอบทความในการประชุมที่จัดโดย American Educational Research Association

คำอุปมาของคำว่า สายรุ้ง สามารถช่วยในการเห็นภาพว่า ทฤษฎีมีการทำงานอย่างไร สมมติว่าสายรุ้งเป็นตัวเชื่อมระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม (หรือความนึกคิดที่ก่อขึ้น) ในการศึกษา สายรุ้งนี้ผูกตัวแปรต่าง ๆ เข้าด้วยกัน และให้คำอธิบายแบบครอบคลุมเกี่ยวกับสิ่งที่นักวิจัยคาดหวังว่าตัวแปรอิสระจะอธิบายหรือพยากรณ์ตัวแปรตามอย่างไรและทำไม ทฤษฎีที่พัฒนาโดยนักวิจัยจะทำการทดสอบการพยากรณ์นี้ซ้ำแล้วซ้ำอีก

ยกตัวอย่างเช่น ต่อไปนี้ คือ ขั้นตอนในการพัฒนาทฤษฎีที่ได้ผล ผู้สืบค้นเรื่องราวรวบรวมตัวแปรอิสระ ตัวแปรแทรกแซง และตัวแปรตามเป็นคำถามบนรูปแบบการวัดที่แตกต่างกัน คำถามเหล่านี้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเภทของความสัมพันธ์ (เชิงบวก เชิงลบ หรือไม่ทราบ) และขนาดของมัน (เช่น สูง หรือ ต่ำ) การสร้างข้อมูลนี้ให้เป็นประโยชน์พยากรณ์ (สมมติฐาน) ผู้วิจัยอาจจะเขียนว่า “ยิ่งผู้นำมีการรวมศูนย์อำนาจมากขึ้นเท่าไร การถูกกลืนสิทธิระหว่างผู้ตามก็จะมากขึ้นเท่านั้น” เมื่อผู้วิจัยทดสอบสมมติฐานในกรณีดังกล่าวนี้ซ้ำแล้วซ้ำอีกในบริบทและประชากรที่แตกต่างกันออกไป (อาทิ the Boy Scouts, a Presbyterian church, the Rotary Club, และกลุ่มนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย) ดังนั้น ทฤษฎีพัฒนาในฐานะคำอธิบายเพื่อต่อยอดความรู้ในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง (Thomas, 1997)

ประเด็นอื่นที่เกี่ยวกับทฤษฎีก็คือ ทฤษฎีมีความแตกต่างในเรื่องของความกว้างในการครอบคลุม Neuman (2009) ทบทวนทฤษฎีใน 3 ระดับ (ก) ระดับ จุลภาค หรือ micro (ข) ระดับกลาง หรือ meso และ (ค) ระดับ มหัพภาค หรือ macro ทฤษฎีในระดับจุลภาคให้คำอธิบายอย่างจำกัดในเชิงของเวลา พื้นที่ หรือตัวเลขของประชากร อาทิ ทฤษฎีของ Goffman ในเรื่อง การทำงานต่อหน้า (face work) ซึ่งอธิบายเกี่ยวกับผู้คนที่ผูกพันกับพิธีกรรม (rituals) ระหว่างการมีปฏิสัมพันธ์ต่อหน้า (face-to-face interactions) ทฤษฎีระดับกลางเป็นตัวเชื่อมระหว่างระดับจุลภาค และระดับมหัพภาค ทฤษฎีเหล่านี้เป็นทฤษฎีเกี่ยวกับองค์กร ความเคลื่อนไหวทางสังคม หรือชุมชน อาทิ ทฤษฎีของ Collins ในเรื่องการควบคุมในองค์กร ทฤษฎีระดับมหัพภาคอธิบายผลรวมยอกที่กว้างใหญ่กว่า อาทิ สถาบันทางสังคม ระบบวัฒนธรรม และสังคมโดยรวม ตัวอย่างเช่น ทฤษฎีระดับมหัพภาคของ Lenski เกี่ยวกับการแบ่งชั้นทางสังคม (social stratification) อธิบายถึงความเหลื่อมกันเหลือใช้ของสังคมสามารถเพิ่มอัตราการพัฒนาในสังคม

ทฤษฎีถูกพบในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ เช่น จิตวิทยา สังคมวิทยา มานุษยวิทยา การศึกษา และเศรษฐศาสตร์ และในสาขาวิชาย่อยลงไปอีกมากมาย ในการค้นหาและอ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับทฤษฎีเหล่านี้ จำเป็นต้องค้นคว้าจากฐานข้อมูลวรรณกรรม (อาทิ Psychological Abstracts, Sociological Abstracts) หรือทบทวนแนวทางด้านวรรณกรรมเกี่ยวกับทฤษฎี (ดู Webb, Beals & White, 1986)

รูปแบบของทฤษฎีในการวิจัยเชิงปริมาณ (Forms of Theories in Quantitative Research)

ผู้วิจัยกำหนดทฤษฎีในเค้าโครงการวิจัยได้หลายวิธี เช่น ชุดต่อเนื่องของสมมติฐาน ประโยคตรรกะ หรือ รูปแบบที่มองเห็นได้ ก่อนอื่น ผู้วิจัยกำหนดทฤษฎีในรูปแบบของสมมติฐานที่เชื่อมโยงกัน ตัวอย่างเช่น Hopkins (1964) ถ่ายทอดทฤษฎีกระบวนการอิทธิพลในชุดของ 15 สมมติฐาน สมมติฐานบางข้อมีดังต่อไปนี้ (มีการแก้ไขบางประการเพื่อหลีกเลี่ยงการใช้สรรพนามที่เกี่ยวข้องกับการระบุเพศ)

1. เมื่อบุคคลมีตำแหน่งหน้าที่สูงขึ้น บุคคลนั้นจะมีการรวบรวมอำนาจมากขึ้น
2. เมื่อบุคคลมีการรวบรวมอำนาจมากขึ้น บุคคลนั้นมีความสามารถในการสังเกตมากขึ้น
3. เมื่อบุคคลมีตำแหน่งหน้าที่สูงขึ้น บุคคลนั้นมีความสามารถในการสังเกตมากขึ้น
4. เมื่อบุคคลมีการรวบรวมอำนาจมากขึ้น บุคคลนั้นก็ปรับตัวให้ลงรอยกันมากขึ้น
5. เมื่อบุคคลมีตำแหน่งหน้าที่สูงขึ้น บุคคลนั้นก็ปรับตัวให้ลงรอยมากขึ้น
6. เมื่อบุคคลมีความสามารถในการสังเกตมากขึ้น บุคคลนั้นจะปรับตัวให้ลงรอยมากขึ้น

7. เมื่อบุคคลปรับตัวให้ลงรอยมากขึ้น บุคคลนั้นก็จะมีความสามารถในการสังเกตมากขึ้น

หนทางที่สองที่จะกล่าวเกี่ยวกับทฤษฎีคือ เป็นชุดประโยคเกี่ยวกับ ถ้า-ดังนั้น (if-then) ซึ่งอธิบายทำไมบุคคลถึงคาดหวังว่า ตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระมีอิทธิพลต่อหรือเป็นสาเหตุของตัวแปรตาม ดังตัวอย่างของ Homans (1950) ที่อธิบายการปฏิสัมพันธ์ของทฤษฎีว่า:

ถ้าความถี่ของปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลสองคนหรือมากกว่านั้นเพิ่มขึ้น ระดับความชอบหรือถูกอกถูกใจของกันและกันจะเพิ่มขึ้น รวมถึงในทิศทางกลับกันด้วย บุคคลที่มีความรู้สึกถึงความชอบใจระหว่างกันจะแสดงออกเกี่ยวกับความรู้สึกเหล่านี้ในกิจกรรมต่าง ๆ ที่มากขึ้นไปกว่ากิจกรรมต่าง ๆ ในระบบภายนอก และกิจกรรมดังกล่าวนี้อาจจะสร้างความเข้มแข็งให้กับความรู้สึกของการชอบนั้น ยิ่งบุคคลมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันบ่อยครั้งขึ้นเท่าไร ความคล้ายคลึงกันในความเอาใจใส่ต่อกิจกรรมนั้น ๆ อีกทั้งความรู้สึกชอบพอก็มีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้น

สาม ผู้ประพันธ์อาจจะนำเสนอทฤษฎีในรูปแบบที่มองเห็นได้ด้วยสายตา เป็นเป็นประโยชน์มากที่จะแปลงตัวแปรต่าง ๆ ให้อยู่ในรูปภาพที่มองเห็นได้ Blalock (1969, 1985, 1991) สนับสนุนการสร้างแบบจำลองเชิงสาเหตุและปรับแต่งทฤษฎีที่ว่าด้วยคำพูดให้อยู่ในแบบจำลองเชิงสาเหตุ เพื่อให้ผู้อ่านจะได้เห็นภาพการเชื่อมต่อโครงข่ายของตัวแปร ในที่นี้ มีตัวอย่างง่าย ๆ 2 ตัวอย่างแสดงให้ชม ในภาพ 3.1 ตัวแปรอิสระ 3 ตัว มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามเดี่ยว ซึ่งถูกคั่นกลางด้วยอิทธิพลของสองตัวแปรแทรกแซง แผนภาพชนิดนี้ ต้องการแสดงลำดับสาเหตุที่มีความเป็นไปได้ระหว่างตัวแปรซึ่งนำไปสู่การสร้างแบบจำลองโดยอาศัยการวิเคราะห์เส้นทาง (path analysis) และการวิเคราะห์ที่สูงขึ้นโดยใช้การวัดหลายอย่างของตัวแปรที่ใช้กันในการสร้างแบบจำลองสมการโครงสร้าง (structural equation modeling) (ดู Kline, 1998) ในระดับเริ่มแรก Duncan (1985) ได้ให้ข้อเสนอแนะที่มีประโยชน์เกี่ยวกับเครื่องหมายต่าง ๆ สำหรับการสร้างแผนภาพของสาเหตุที่มองเห็นได้ด้วยสายตา

- วางตัวแปรตามทางขวามือของแผนภาพ และตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระทางด้านซ้ายมือ
- ใช้ลูกศรที่ชี้ไปทิศทางเดียว ตั้งต้นจากตัวแปรเชิงสาเหตุไปสู่ตัวแปรที่ขึ้นกับตัวแปรเชิงสาเหตุ
- ระบุความเข้มข้นของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยการใส่ค่า valence บนเส้นทางนั้น ใช้ valence ที่เป็นบวก หรือลบ ซึ่งแสดงค่าสมมติของความสัมพัทธ์ระหว่างกัน
- ใช้ลูกศรที่มีหัวสองทิศทาง ในการแสดงความสัมพันธ์ที่ไม่ถูกวิเคราะห์ระหว่างตัวแปรที่ไม่ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์อื่น ๆ ในแบบจำลอง

แผนภาพเชิงสาเหตุที่มีความสลับซับซ้อนมากกว่านี้ สามารถสร้างได้ด้วยเครื่องหมายที่มากกว่านี้ ตัวอย่างที่ให้มานี้แสดงถึงแบบจำลองพื้นฐานของตัวแปรที่มีจำนวนจำกัด ซึ่งสามารถพบได้โดยทั่วไปในการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ

รูปแบบที่แตกต่างออกไปในเรื่องที่กล่าวนี้คือ การที่ตัวแปรอิสระในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองถูกเปรียบเทียบ โดยดูที่ตัวแปรอิสระและผลลัพธ์ที่ตามมา (ตัวแปรตาม) ดังในภาพ 3.2 สองกลุ่มของตัวแปร X ถูกเปรียบเทียบในสถานะของอิทธิพลที่มีต่อตัวแปรตาม Y การออกแบบทำนองนี้เป็นการออกแบบระหว่างกลุ่มทดลอง

แบบจำลอง 2 แบบที่ให้มานี้ เป็นเพียงชี้ให้เห็นถึงความเป็นไปได้ในการเชื่อมโยงตัวแปรอิสระและตัวแปรตามในการสร้างทฤษฎี การออกแบบที่ซับซ้อนมากขึ้นใช้ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามหลายตัวในการต่อเติมให้ละเอียดของแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล (Blalock, 1969, 1985, 1991) อาทิ Jungnickel (1990) ในเค้าโครงดัชนีพันธ์เกี่ยวกับการเพิ่มผลงานวิจัยระหว่างคณาจารย์ในคณะเภสัชศาสตร์ ได้แสดงให้เห็นถึงแบบจำลองที่ซับซ้อนที่มองเห็นได้ด้วยตาที่แสดงในภาพ 3.3 Jungnickel ตั้งคำถามว่า ตัวแปรใดมีอิทธิพลต่อผลงานวิจัยเชิงวิชาการของคณาจารย์ในคณะ หลังจากระบุตัวแปรเหล่านี้ในวรรณกรรมแล้ว เขาได้ตัดแปลงกรอบแนวความคิดทางทฤษฎีที่พบอยู่ในการวิจัยการพยาบาล (Megel, Langston & Creswell, 1987) และพัฒนาแบบจำลองที่มองเห็นได้ด้วยตาแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยหรือตัวแปรต่าง ๆ ตามกฎข้อบังคับสำหรับการสร้างแบบจำลองที่กล่าวไปแล้วข้างต้น เขาลงรายการของตัวแปรอิสระอยู่ทางซ้ายมือสุด ตัวแปรแทรกแซงอยู่ตรงกลาง และตัวแปรตามอยู่ทางขวามือ ทิศทางของอิทธิพลเริ่มจากซ้ายไปทางขวา และมีการใช้เครื่องหมายบวกและลบในการระบุทิศทางของสมมติฐาน

การวางทฤษฎีเชิงปริมาณ (Placement of Quantitative Theories)

ในการศึกษาเชิงปริมาณ นักวิจัยใช้ทฤษฎีในเชิงอนุมานหรือนิรนัย (deductively) และวางทฤษฎีนี้ในส่วนนำของเค้าโครงการศึกษา มีวัตถุประสงค์ในการทดสอบหรือพิสูจน์ทฤษฎีมากกว่าการพัฒนาทฤษฎีขึ้นมาใหม่ นักวิจัยเริ่มต้นด้วยทฤษฎีที่ใช้ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทดสอบ และสะท้อนให้เห็นถึงการยืนยัน หรือขัดค้านทางทฤษฎีจากผลลัพธ์ที่ได้ ทฤษฎีกลายเป็นกรอบดำเนินการในการศึกษาวิจัยตลอดทั้งการศึกษา เป็นเสมือนรูปแบบการจัดสร้างคำถามวิจัย หรือสมมติฐานการวิจัยรวมทั้งกระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบจำลองเชิงนิรนัยเกี่ยวกับแนวความคิดที่ใช้ในการศึกษาเชิงปริมาณแสดงอยู่ใน Figure 3.4 นักวิจัยทดสอบและพิสูจน์ทฤษฎีด้วยการตรวจสอบสมมติฐานหรือคำถามที่มาจากสมมติฐาน สมมติฐานหรือคำถามวิจัยเหล่านี้ประกอบไปด้วยตัวแปร (หรือ ความนึกคิดที่เกิดขึ้น หรือตัวแปรนาม = constructs) ซึ่งนักวิจัยจะต้องให้คำจำกัดความหรือ

ความหมายของคำ ทางเลือกก็คือ คำจำกัดความที่เป็นที่ยอมรับอาจจะพบได้ในวรรณกรรม จากนั้นผู้วิจัยหรือผู้สืบสวนค้นหาความจริงก็กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวัด หรือสังเกตทัศนคติ หรือพฤติกรรมของผู้มีส่วนร่วมในการศึกษาวิจัย ดังนั้นผู้ค้นหาความจริงก็จะเก็บคะแนน หรือตัวเลขจากเครื่องมือดังกล่าวในการยืนยันหรือคัดค้านทฤษฎี

วิธีดำเนินการวิจัยแบบนิรนัยแบบที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ มีความหมายโดยนัยในการวางตำแหน่งของทฤษฎีในการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ

แนวทางปฏิบัติทั่วไปคือ การเริ่มแนะนำทฤษฎีในช่วงเริ่มต้นของแผนการศึกษาหรือการศึกษาวิจัย เช่น ในบทนำ ในส่วนบททวนวรรณกรรม ในส่วนที่ตามหลังสมมติฐานหรือคำถามวิจัย (ในฐานะพื้นฐานของเหตุผลในการเชื่อมโยงระหว่างตัวแปร) หรือแยกส่วนออกมาต่างหากในการศึกษาวิจัย ในแต่ละการวางตำแหน่งของทฤษฎีต่างมีทั้งข้อดีและข้อด้อย

ข้อคิดที่มีประโยชน์ในการวิจัยก็คือ ผู้วิจัยเขียนทฤษฎีในส่วนที่แยกออกมาต่างหากในเค้าโครงการวิจัย เพื่อให้ผู้อ่านสามารถระบุทฤษฎีออกจากส่วนอื่น ๆ ได้อย่างชัดเจน ส่วนที่แยกออกมานั้นเอื้อให้เกิดการชี้แจงอย่างสมบูรณ์ในส่วนของทฤษฎี วิธีการใช้ และแสดงให้เห็นว่า ทฤษฎีที่อ้างมานั้นมีความเกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยอย่างไร

การเขียนมุมมองทฤษฎีเชิงปริมาณ (Writing a Quantitative Theoretical Perspective)

ด้วยแนวคิดนี้ สิ่งที่ตามมาซึ่งแสดงถึงแบบจำลองในการเขียนส่วนของมุมมองทฤษฎีในเชิงปริมาณที่อยู่ในแผนการศึกษาวิจัย สมมติว่า นักวิจัยต้องการระบุถึงทฤษฎีที่อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

1. มองหาวรรณกรรมที่มีระเบียบวินัยสำหรับทฤษฎี ถ้าหน่วยการวิเคราะห์สำหรับตัวแปรเป็นระดับบุคคล ลองค้นหาในวรรณกรรมด้านจิตวิทยา ถ้าต้องการจะศึกษากลุ่มหรือองค์กร ลองค้นหาในวรรณกรรมด้านสังคมศาสตร์ ถ้าโครงการนั้นต้องการศึกษาบุคคลหรือกลุ่ม ลองค้นหาในวรรณกรรมด้านจิตวิทยาสังคม แน่นอนว่า ทฤษฎีที่มาจากสาขาวิชาอื่น ๆ ก็อาจจะเป็นประโยชน์ได้เหมือนกัน (อาทิ การศึกษาประเด็นด้านเศรษฐกิจ ทฤษฎีจะถูกพบในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์)

2. ทำการค้นหาการศึกษาวิจัยที่มีมาก่อนหน้าที่เกี่ยวข้องหรือมีความคล้ายคลึงกับหัวข้อวิจัย ผู้ประพันธ์เหล่านั้นใช้ทฤษฎีอะไร พยายามจำกัดจำนวนของทฤษฎีและพยายามระบุหนึ่งทฤษฎีที่มีความครอบคลุมในการอธิบายสมมติฐานหรือคำถามวิจัยหลัก

3. ตามที่เคยกล่าวมาแล้ว ถ้ามคำถามที่หลากหลายซึ่งเชื่อมระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม อะไรบ้างที่สามารถอธิบายได้ว่า ทำไมตัวแปรอิสระจึงมีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม

4. ร่างในส่วนต้นฉบับของทฤษฎีออกมา โดยใช้ประโยคนำเหล่านี้ “ทฤษฎีที่ผู้วิจัยใช้คือ (บอกชื่อทฤษฎี) ทฤษฎีนี้ถูกพัฒนาขึ้นโดย (บอกจุดกำเนิด แหล่งที่มา หรือผู้ที่พัฒนาทฤษฎีดังกล่าว) และทฤษฎีนี้ใช้ในการศึกษา (ระบุหัวข้อการวิจัย ซึ่งประยุกต์ใช้ทฤษฎีดังกล่าว) ทฤษฎีนี้ระบุว่า (ระบุข้อเสนอ หรือสมมติฐานของทฤษฎี) ด้วยการประยุกต์ใช้ในการศึกษา ทฤษฎีนี้ถือว่า ผู้วิจัยใช้ตัวแปรอิสระคือ (ระบุ ตัวแปรอิสระ) ที่มีอิทธิพลต่อ หรือสามารถอธิบายตัวแปรตาม (ระบุ ตัวแปรตาม) ด้วยเหตุเพราะ (ให้ข้อความแห่งเหตุและผลบนพื้นฐานของตรรกะแห่งทฤษฎี)”

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า หัวข้อที่อยู่ใการอธิบายทฤษฎีเชิงปริมาณก็คือ ทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษานั้นเอง รวมทั้งสมมติฐานหรือข้อเสนอหลัก ข้อมูลเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ทฤษฎีในอดีต ความมีประโยชน์ของทฤษฎี อีกทั้ง คำแถลงหรือข้อกล่าวอ้างต่าง ๆ ที่สะท้อนถึงความเกี่ยวข้องของทฤษฎีกับเค้าโครงการศึกษา ตัวอย่าง 3.1 แสดงข้อความเขียนโดย Crutchfield (1986) ในดัชนีนิพนธ์ของเธอเกี่ยวกับการใช้แบบจำลองทฤษฎีตั้งที่ข้างต้น

ตัวอย่าง 3.1 ส่วนของทฤษฎีเชิงปริมาณ (Quantitative Theory Section)

Crutchfield (1986) เขียนดัชนีนิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง Locus of Control, Interpersonal Trust, and Scholarly Productivity มีการสำรวจนักศึกษาการพยาบาล จุดประสงค์การวิจัยคือการตัดสินใจว่า การควบคุม และความไว้วางใจระหว่างบุคคลมีผลกระทบต่อระดับของการตีพิมพ์ของคณาจารย์ในคณะ ดุษฎีนิพนธ์เล่มนี้ ประกอบไปด้วยส่วนที่แยกออกมาในหัวข้อ มุมมองเชิงทฤษฎี (Theoretical Perspective) ซึ่งอยู่ในบทนำ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- ทฤษฎีที่ผู้วิจัยมีความต้องการที่จะใช้
- สมมติฐานหลักของทฤษฎี
- ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ประพันธ์ท่านอื่นที่เคยใช้ทฤษฎีนี้ รวมทั้งการใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างขวาง
- การปรับเปลี่ยนทฤษฎีให้เข้ากับตัวแปรในการศึกษาโดยใช้ตรรกะของ ถ้า-ดังนั้น (if-then logic)

มุมมองเชิงทฤษฎี (Theoretical Perspective)

ในการสร้างมุมมองเชิงทฤษฎีสำหรับการศึกษาผลิตภาพด้านวิชาการ (scholarly productivity) ของคณาจารย์ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมช่วยเป็นต้นแบบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมนี้พยายามที่จะบรรลุการสังเคราะห์ที่สมดุลในเรื่องจิตวิทยาด้านความรู้ความเข้าใจ ว่าด้วยหลักการของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม (Bower & Hilgard, 1981) โดยพื้นฐานแล้ว กรอบทางทฤษฎีที่เป็นหนึ่งเดียว คือ การเข้าถึงคำอธิบายเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ในประเด็นของปฏิสัมพันธ์ที่ต่อเนื่อง ระหว่างความรู้ความเข้าใจ พฤติกรรม และตัวกำหนดสิ่งแวดล้อม (Bandura, 1977, หน้า VII) [ในที่นี้ ผู้ประพันธ์ระบุถึงทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา]

ในขณะที่ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมยอมรับการประยุกต์ใช้การเสริมแรง เช่น หลักการสร้างมันมีแนวโน้มที่จะพิจารณาบทบาทของรางวัลในพื้นฐานที่ถ่ายทอดข้อมูลเกี่ยวกับการตอบสนองที่เหมาะสมที่สุด และการให้แรงจูงใจในการกระทำที่เกิดขึ้นด้วยเหตุของการคาดการณ์ในรางวัล นอกจากนั้นแล้ว หลักการเรียนรู้ของทฤษฎีนี้ ยังได้เน้นย้ำจุดสำคัญในเรื่องบทบาทที่สำคัญจากกระบวนการตัวแทน กระบวนการเชิงสัญลักษณ์ และกระบวนการควบคุมตนเอง (Bandura, 1971)

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมไม่เพียงแต่จัดการกับการเรียนรู้เท่านั้น หากแต่ต้องค้นหาในอันที่จะอธิบายว่า กลุ่มความสามารถทางสังคมและสมรรถนะส่วนบุคคล (ที่เรียกว่า บุคลิกภาพ) สามารถวิวัฒนาการจากเงื่อนไขทางสังคมในที่เกิดการเรียนรู้เกิดขึ้น มันยังกล่าวในเรื่องของเทคนิคการประเมินบุคลิกภาพ (Mischel, 1968) และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในบริบทของคลินิกและบริบทการศึกษา (Bandura, 1977; Bower & Hilgard, 1981; Rotter, 1954) [ผู้ประพันธ์อธิบายทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม]

มากไปกว่านั้น หลักการของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมได้ถูกประยุกต์อย่างกว้างขวางในด้านพฤติกรรมสังคม อาทิ ความสามารถในการแข่งขัน ความก้าวร้าว บทบาททางเพศ ความเปียงเบนพฤติกรรมทางพยาธิวิทยา (Bandura & Walters, 1963; Bandura, 1977; Mischel, 1968; Miller & Dollard, 1941; Rotter, 1954; Staats, 1975) [ผู้ประพันธ์อธิบายการใช้ทฤษฎี]

การอธิบายทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม Rotter (1954) ระบุว่า มีตัวแปร 4 ชนิดที่จะต้องพิจารณา ได้แก่ พฤติกรรม ความคาดหวัง การเสริมแรง และสถานการณ์ทางจิตวิทยา สูตรหรือหลักเกณฑ์โดยทั่วไปของพฤติกรรมได้รับการเสนอ โดยกล่าวว่า ศักยภาพของพฤติกรรมอันเกิดขึ้นในสถานการณ์ทางจิตวิทยาที่เฉพาะเจาะจงเป็นภาระกิจของความคาดหวังว่าพฤติกรรมนั้นจะนำไปสู่การเสริมแรงโดยเฉพาะในสถานการณ์และคุณค่าของการเสริมแรงนั้น (Rotter, 1975, หน้า 57)

ความคาดหวังที่อยู่ในสูตร หรือหลักเกณฑ์ หมายถึง ระดับความแน่นอนที่รับรู้ได้ (หรือ ความน่าจะเป็น) ซึ่งความสัมพันธ์เชิงสาเหตุโดยปกติแล้วมีอยู่ระหว่างพฤติกรรมและรางวัล ความนึกคิดที่เกิดขึ้น หรือตัวแปรนามธรรม (construct) เกี่ยวกับความคาดหวังทั่วไปถูกกำหนดในฐานะจุดการ

ควบคุมภายในเมื่อบุคคลเชื่อมั่นว่า ตัวเสริมแรงคือ หน้าที่หรือภาระกิจของพฤติกรรมเฉพาะ หรือในสถานะจุดควบคุมภายนอก เมื่อผลกระทบถูกเชื่อว่าเป็นสิ่งที่มาจากโชค พรหมลิขิต หรือสิ่งที่มีพลังอำนาจอื่น ๆ การรับรู้ในเรื่องของความสัมพันธ์เชิงสาเหตุนี้ ไม่จำเป็นต้องมีตำแหน่งที่แน่นอน แต่หากว่า มีแนวโน้มที่จะผันผวนในระดับตามแนวต่อเนื่อง ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่มีมาก่อนรวมทั้งความยุ่งยากซับซ้อนทางสถานการณ์ (Rotter, 1966) [ผู้ประพันธ์อธิบายตัวแปรในทฤษฎี]

ในการประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมในการศึกษาเกี่ยวกับผลผลิตทางวิชาการครั้งนี้ มีตัวแปรทั้งหมด 4 ชนิด ที่ถูกระบุโดย Rotter (1954) โดยมีคำจำกัดความดังต่อไปนี้

1. ผลผลิตทางวิชาการคือ พฤติกรรมหรือกิจกรรมที่ต้องการ
2. จุดการควบคุมคือ ความคาดหวังโดยทั่วไป ซึ่งรางวัลอาจเป็นหรือไม่เป็นสิ่งที่ตามมาจากพฤติกรรมเฉพาะ
3. การเสริมแรงเป็นรางวัลจากงานด้านวิชาการและเป็นคุณค่าที่ติดมากับรางวัลเหล่านั้น
4. สถาบันการศึกษาเป็นสถานการณ์ทางจิตวิทยาที่ซึ่งให้รางวัลมากมายสำหรับผลิตภาพทางวิชาการ

ด้วยตัวแปรที่เจาะจงเหล่านี้ สูตรหรือหลักเกณฑ์สำหรับพฤติกรรมซึ่งถูกพัฒนาโดย Rotter (1975) จะถูกปรับแต่งจนอ่านได้ว่า: ศักยภาพสำหรับพฤติกรรมเชิงวิชาการ ที่เกิดขึ้นในสถาบันการศึกษาเป็นหน้าที่หรือภาระกิจของความคาดหวังว่า กิจกรรมนี้จะนำไปสู่รางวัลเฉพาะและคุณค่าซึ่งเหล่าคณาจารย์มีไว้ให้กับรางวัลเหล่านั้น นอกจากนี้ ปฏิสัมพันธ์ของการไว้วางใจระหว่างบุคคลด้วยจุดควบคุมต้องถูกพิจารณาในด้านความสัมพันธ์กับความคาดหวังในการบรรลุถึงรางวัลโดยผ่านทางพฤติกรรม (Rotter, 1967) ท้ายที่สุด ลักษณะที่แน่นอนบางอย่าง อาทิ การเตรียมการศึกษาอายุตามลำดับ ทุนหลังปริญญาเอก หรือการจ้างงานแบบเต็มเวลาเปรียบเทียบกับจ้างงานชั่วคราว อาจจะมีเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผลิตภาพด้านวิชาการของคณะพยาบาลในลักษณะที่มีความคล้ายคลึงกันกับคณะสาขาวิชาอื่น ๆ อย่างมองเห็นได้

ประโยคกล่าวอ้างต่อไปนี้แสดงให้เห็นถึงตรรกะพื้นฐานสำหรับการออกแบบและดำเนินการในการศึกษานี้ ถ้าคณาจารย์เชื่อมั่นว่า: (ก) ความพยายามและการกระทำของพวกเขาในการผลิตงานด้านวิชาการจะนำไปสู่ซึ่งรางวัล (จุดการควบคุม) (ข) คนอื่น ๆ สามารถเชื่อถือได้ที่จะทำตามได้โดยผ่านคำสัญญาของพวกเขา (ความไว้วางใจระหว่างบุคคล) (ค) รางวัลสำหรับกิจกรรมด้านวิชาการมีคุณค่า (คุณค่าของรางวัล) และ (ง) รางวัลเหล่านั้นมีพร้อมรออยู่ในสาขาวิชาหรือในสถาบัน (บริบท

ทางสถาบัน) เมื่อเป็นดั่งนั้น พวกเขาจะบรรลุผลิตภาพด้านวิชาการในระดับสูง (หน้า 12-16) [ผู้ประพันธ์สรุปด้วยตรรกะ ถ้า-ดั่งนั้น (if-then) ในการเชื่อมโยงระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม]

การใช้ทฤษฎีเชิงคุณภาพ (Qualitative Theory Use)

ความหลากหลายในการใช้ทฤษฎีในงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Variation in Theory Use in Qualitative Research)

ผู้เฝ้าถามหรือนักวิจัยเชิงคุณภาพใช้ทฤษฎีในการศึกษาได้หลายวิธี อันดับแรก คล้าย ๆ กับการวิจัยเชิงปริมาณ ทฤษฎีถูกใช้ในการอธิบายแบบกว้าง ๆ ในเรื่องของพฤติกรรมหรือทัศนคติ อีกทั้งอาจจะเติมเต็มด้วยตัวแปร ตัวแปรนามธรรม (construct) (หมายถึงตัวแปรที่แสดงความหมายในลักษณะเฉพาะตัวบุคคล คนทั่วไปอาจรับรู้ได้ตรงกันหรือไม่ตรงกันก็ได้) และสมมติฐาน ตัวอย่างเช่น นักชาติพันธุ์วิทยาใช้สาระสำคัญ (theme) ด้านวัฒนธรรมหรือประเด็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมในการศึกษาโครงการเชิงคุณภาพ อาทิ การควบคุมทางสังคม ภาษา ความมั่นคงและการเปลี่ยนแปลงหรือองค์กรทางสังคม เช่น เครือญาติ หรือครอบครัว (ดู การอภิปรายของ Wolcott, 2008 เกี่ยวกับแบบฉบับการเขียนซึ่งกล่าวถึงหัวข้อด้านวัฒนธรรมในมานุษยวิทยา) สาระสำคัญในบริบทดังกล่าวให้ชุดสมมติฐานสำเร็จรูปที่ได้มาจากวรรณกรรมเพื่อการทดสอบ แม้ว่านักวิจัยอาจจะไม่ใช่อ้างเป็นทฤษฎี มันก็ให้ประโยชน์ในการอธิบายอย่างกว้างขวางสำหรับนักมานุษยวิทยาใช้ในการศึกษาพฤติกรรมด้านวัฒนธรรมร่วมและทัศนคติของคน วิธีดำเนินการวิจัยชนิดนี้เป็นที่นิยมในการวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพเชิงคุณภาพ ซึ่งผู้เฝ้ารู้เริ่มจากแบบจำลองเชิงทฤษฎีหรือแนวความคิด เช่น การนำการปฏิบัติด้านสุขภาพมาใช้ หรือการวางแนวทางทฤษฎีด้านคุณภาพชีวิต

สอง นักวิจัยใช้เลนส์หรือกระจกด้านทฤษฎี หรือมุมมองในการวิจัยเชิงคุณภาพเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเอื้ออำนวยเสมือนเลนส์ปรับทิศทางในภาพรวมสำหรับการศึกษาในเรื่องของเพศ ชนชั้น และเชื้อชาติ (หรือประเด็นอื่น ๆ เกี่ยวกับชนกลุ่มน้อยหรือกลุ่มชายขอบ) กระจกหรือเลนส์ตัวนี้กลายเป็นมุมมองการเปลี่ยนแปลงซึ่งปรับรูปร่างของชนิดของคำถามที่ใช้ถาม บอกวิธีการเก็บและวิเคราะห์ข้อมูล และคำหรือประโยคที่กระตุ้นการตัดสินใจหรือการเปลี่ยนแปลง การวิจัยเชิงคุณภาพในยุค 1980 ผ่านการเปลี่ยนแปลงในการขยายขอบเขตของการสืบสวนสอบสวนที่ประกอบไปด้วยเลนส์ดังกล่าวนี้ แนวคิดนี้ นำผู้วิจัยให้ทราบเกี่ยวกับประเด็นที่สำคัญในการศึกษาวิจัย (อาทิ การเป็นชนกลุ่มน้อย การเสริมอำนาจ การข่มเหงกดขี่ อำนาจ) และผู้ที่สมควรจะได้รับการศึกษาวิจัย (อาทิ สุภาพสตรี สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจต่ำ กลุ่มชาติพันธุ์ กลุ่มเชื้อชาติ รสนิยมทางเพศ การไร้ความสามารถ) อีกทั้งยังระบุว่าผู้วิจัยวางหรือกำหนดตนเองในการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพอย่างไร (อาทิ เป็นตัวตั้งตัวตี หรือมีอคติจากส่วนตัว บริบทด้านวัฒนธรรมหรือบริบทด้านประวัติศาสตร์) และตอนจบควรจะถูกเขียน

อย่างไร (อาทิ ปราศจากการเป็นชนกลุ่มน้อยต่อไป หรือการทำงานร่วมกันกับผู้มีส่วนร่วม) รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะสำหรับการเปลี่ยนแปลงในการปรับปรุงชีวิตและสังคมให้ดีขึ้น ตัวอย่างเช่น ในการศึกษาชาติพันธุ์วิทยาเชิงวิพากษ์ ผู้วิจัยเริ่มต้นด้วยทฤษฎีที่บอกร่วมเกี่ยวกับการศึกษาของเขา ทฤษฎีเชิงสาเหตุนี้อาจจะเป็นการปลดปล่อยหรือการปราบปรามก็ได้ (Thomas, 1993)

มุมมองเชิงทฤษฎีด้านคุณภาพที่มีอยู่สำหรับนักวิจัยมีดังต่อไปนี้

- มุมมองสตรีนิยม (Feminist perspectives) มองปัญหาของผู้หญิงในหลากหลายสถานการณ์ รวมทั้งสถาบันที่ตีกรอบสถานการณ์เหล่านี้ หัวข้อวิจัยอาจจะประกอบไปด้วย ประเด็นด้านนโยบายที่เกี่ยวข้องกับความยุติธรรมในสังคมที่เกี่ยวกับผู้หญิงในสถานการณ์เฉพาะหรือความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์กตขี่ผู้หญิง (Olesen, 2000)
- วาทกรรมเกี่ยวกับเชื้อชาติ (Racialized discourses) ยกคำถามสำคัญเกี่ยวกับการควบคุมและการผลิตซึ่งความรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในเรื่องเกี่ยวกับประชาชนและชุมชนผิวสี (Ladson-Billings, 2000)
- ทฤษฎีเชิงวิพากษ์วิจารณ์ (Critical theory) เป็นมุมมองที่เกี่ยวกับการให้อำนาจแก่บุคคลเพื่อการก้าวข้ามการบีบบังคับที่มีอยู่กับพวกเขา ในรูปของเชื้อชาติ ชนชั้น และเพศสภาพ (Fay, 1987)
- ทฤษฎีควีเรียร์ ทฤษฎีแปลกประหลาด หรือทฤษฎีเพศที่สาม (Queer theory) เป็นคำที่ใช้ในวรรณกรรม ที่เน้นไปที่บุคคลที่เรียกตัวเองว่า เลสเบียน เกย์ ไบเซ็กชวล หรือคนข้ามเพศ (transgendered) การศึกษาวิจัยที่ใช้วิธีดำเนินการวิจัยแบบนี้มีได้ต่อต้านหรือคัดค้านตัวบุคคล หากแต่มีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม สิ่งที่เกี่ยวข้องกับการเมือง และสื่อเสียงเรียกร้องอีกทั้งประสบการณ์ของบุคคลผู้ซึ่งถูกปราบปราม (Gamson, 2000)
- การสืบค้นเกี่ยวกับความพิการ (Disability inquiry) อ้างถึงความเข้าใจในมุมมองด้านสังคมและวัฒนธรรมของประชากร การปล่อยให้พวกเขาเหล่านั้นดูแลชีวิตตัวเองมากกว่าการทำ ความเข้าใจทางชีววิทยาด้านความพิการ (Mertens, 2009)

Rossmann และ Rallis (2012) ยึดหลักของทฤษฎีในฐานะเชิงวิพากษ์วิจารณ์และมุมมองยุคหลังสมัยใหม่สำหรับการสืบค้นหาเชิงคุณภาพ ดังต่อไปนี้

ในขณะที่ศตวรรษที่ 20 กำลังจะจบลง สังคมศาสตร์แบบดั้งเดิมตกอยู่ภายใต้การตรวจสอบข้อเท็จจริงและการโจมตีเพิ่มมากขึ้น อันเกิดจากการรับหลักการวิพากษ์วิจารณ์และมุมมองยุคหลังสมัยใหม่ที่ท้าทาย สมมติฐานเชิงภววิสัยหรือวัตถวิสัย (คือ สิ่งที่มีพื้นฐานอยู่บนข้อเท็จจริง เงื่อนไขที่เป็นความจริง โดยไม่ขึ้นอยู่กับจิตใจ) และบรรทัดฐานแบบดั้งเดิมในการดำเนินการศึกษาวิจัย

ประเพณีการวิพากษ์วิจารณ์ยังมีชีวิตอยู่และสุขสบายดีในสังคมศาสตร์ ผู้นับถือลัทธิหลังสมัยใหม่ปฏิเสธความคิดที่ว่า ความรู้มีลักษณะที่แน่นอนและมีความหมายเหมือนกันหมด หลักการใหญ่ของการโจมตีมี 4 การกล่าวยืนยันที่เกี่ยวข้องกัน คือ (ก) การดำเนินการวิจัยโดยพื้นฐานแล้วนั้นเกี่ยวข้องกับประเด็นของอำนาจ (ข) รายงานวิจัยไม่โปร่งใสแต่ถูกรจนาโดยเชื้อชาติ เพศ ชนชั้น และความชื่นชอบทางการเมืองของบุคคล (ค) เชื้อชาติ ชนชั้น และเพศ (บัญญัติสามประการซึ่งเราใส่เติมเข้าไป คือ ความนิยมทางเพศ ความแข็งแรงบึกบึนของร่างกาย และภาษาแรก หรือที่หนึ่ง) เป็นสิ่งที่สำคัญในการทำความเข้าใจประสบการณ์ และ (ง) ในทางประวัติศาสตร์แล้ว การวิจัยแบบดั้งเดิมมีการปิดปากสมาชิกของกลุ่มที่ถูกกดขี่และชนกลุ่มน้อย (หน้า 91)

สาม ผิดแผกไปจากการวางแนวทางทฤษฎีนี้ คือ การศึกษาเชิงคุณภาพเป็นสิ่งที่ทฤษฎี (หรือบางสิ่งบางอย่างที่เป็นคำอธิบายอย่างกว้าง ๆ) กลายเป็นจุดสุดท้ายของเรื่อง มันเป็นกระบวนการเชิงอุปนัยสำหรับการสร้างบางสิ่ง (ทฤษฎี) จากข้อมูลให้เป็นสาระสำคัญแบบกว้าง ๆ แล้วกลายเป็นโมเดลหรือแบบจำลองโดยทั่วไป หรือทฤษฎี นั่นเอง (ดู Punch, 2014) ธรรมชาติของการดำเนินการวิจัยเชิงอุปนัยถูกแสดงใน Figure 3.5

นักวิจัยเริ่มโดยการรวบรวมข้อมูลอย่างละเอียดจากผู้มีส่วนร่วมและต่อจากนั้นก็จัดรูปร่างข้อมูลเหล่านี้เข้าเป็นหมวดหมู่หรือสาระสำคัญ สาระสำคัญ (theme) ที่ว่านี้ ถูกพัฒนาให้เป็นรูปแบบกว้าง ๆ ทฤษฎี หรือการกล่าวอย่างกว้าง ๆ หรือลักษณะทั่วไป (generalization) ซึ่งต่อจากนั้นก็จะเปรียบเทียบกับประสบการณ์ส่วนบุคคลหรือวรรณกรรมที่มีอยู่ในหัวข้อนั้น ๆ

การพัฒนาสาระสำคัญและหมวดหมู่ให้เป็นรูปแบบ ทฤษฎี หรือการกล่าวอย่างกว้าง ๆ บ่งบอกให้เห็นถึงจุดสิ้นสุดในการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ตัวอย่างเช่น ในการวิจัยเชิงกรณีศึกษา Stake (1995) อ้างถึงการกล่าวยืนยันในรูปแบบของ ลักษณะทั่วไปของประพจน์ หรือข้อความที่แสดงความคิด (propositional generalization) หมายถึง การสรุปของนักวิจัยเกี่ยวกับการตีความ (interpretations) และการกล่าวอ้าง (claims) ซึ่งถูกแต่งเติมด้วยประสบการณ์ส่วนบุคคลของผู้วิจัยเอง ที่เรียกว่า ลักษณะทั่วไปตามธรรมชาติ (naturalistic generalizations) (หน้า 86) ตัวอย่างต่อไปคือ ทฤษฎีฐานราก (grounded theory) เอื้อให้เห็นถึงจุดสิ้นสุดที่แตกต่างกันออกไป ผู้ไตร่ตรองหรือผู้วิจัยคาดหวังที่จะพบและต่อยอดทฤษฎีที่มีพื้นฐานจากข้อมูลที่ได้มาจากผู้มีส่วนร่วมทั้งหลาย (Strauss & Corbin, 1998) ในขณะที่ Lincoln และ Guba (1985) อ้างถึง รูปแบบทฤษฎี ในฐานะการอธิบายที่พัฒนาขึ้นในระหว่างการศึกษาโดยยึดหลักธรรมชาติ หรือวิจัยเชิงคุณภาพ แทนที่จะอยู่ในรูปแบบของนิรนัยวิธี (deductive form) ที่พบในการศึกษาเชิงปริมาณ รูปแบบทฤษฎีหรือการกล่าว

อย่างกว้าง ๆ เหล่านี้ เป็นตัวแทนของแนวคิดที่เชื่อมต่อกัน หรือส่วนที่เชื่อมต่อกับส่วนใหญ่ทั้งหมดทั้งปวง

สี่ และเป็นข้อสุดท้าย การศึกษาเชิงคุณภาพบางชิ้นไม่มีการใช้ทฤษฎีที่ชัดเจน อย่างไรก็ตามสามารถกล่าวได้ว่า ไม่มีการศึกษาเชิงคุณภาพใดที่เริ่มจากการสังเกตแต่เพียงอย่างเดียว เนื่องจากก่อนที่จะมีโครงสร้างแนวคิดมันจะต้องประกอบไปด้วยทฤษฎีและวิธีการที่เอื้อให้สามารถมีจุดเริ่มต้นได้ในการสังเกตการณ์ (Schwandt, 2014) ถึงกระนั้นก็ตาม อาจมีผู้คนที่พบเจอการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพที่ไม่มีการวางแนวทางด้านทฤษฎีที่ชัดเจน อาทิ การศึกษาปรากฏการณ์วิทยาซึ่งผู้ไตร่ตรองหรือผู้วิจัยพยายามที่จะสร้างแก่นแท้ของประสบการณ์ (essence of experience) ของผู้มีส่วนร่วม (ดู Riemen, 1986) ในการศึกษาเหล่านี้ ผู้วิจัยสร้างคำอธิบายโดยละเอียดเกี่ยวกับปรากฏการณ์หลักใหญ่

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในเรื่องของทฤษฎีที่ใช้ในเค้าโครงเชิงคุณภาพมีดังต่อไปนี้

- ตัดสินใจว่าควรมีการใช้ทฤษฎีหรือไม่ ในเค้าโครงการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ
- ถ้ามีการใช้ทฤษฎี ให้ระบุว่าทฤษฎีถูกใช้อย่างไรในการศึกษา เช่น ใช้ในการอธิบายในตอนต้นของการศึกษา ใช้ในตอนสุดท้ายของการศึกษา หรือใช้เป็นเลนส์ในการสนับสนุนการเปลี่ยนแปลง
- วางทฤษฎีในข้อเสนอการวิจัยในช่วงเริ่มแรกของการศึกษา หรืออยู่ตอนจบ

การจัดวางทฤษฎีในการวิจัยเชิงคุณภาพ (Locating the Theory in Qualitative Research)

วิธีการที่ทฤษฎีถูกใช้มีผลกระทบต่อการวางตำแหน่งของทฤษฎีในการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพในการศึกษาที่มีสาระสำคัญด้านวัฒนธรรมหรือเลนส์ด้านทฤษฎี ทฤษฎีจะปรากฏอยู่ในข้อเขียนนำหรือบทนำของการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับการออกแบบที่เกิดขึ้นในการสืบถามค้นคว้าเชิงคุณภาพ ทฤษฎีอาจจะอยู่ในตอนแรกและสามารถแก้ไขหรือปรับปรุงขึ้นอยู่กับข้อคิดเห็นของผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย แม้ว่าการออกแบบเชิงคุณภาพบนพื้นฐานเชิงทฤษฎี อาทิ ในสาขาวิชาชาติพันธุ์วิทยาเชิงวิพากษ์วิจารณ์ Lather (1986) แสดงความเหมาะสมเกี่ยวกับการใช้ทฤษฎีว่า

ในการสร้างทฤษฎีฐานรากเชิงประจักษ์ต้องการความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันหรือแลกเปลี่ยนกันระหว่างข้อมูลและทฤษฎี ข้อมูลจะต้องยอมให้เกิดข้อเสนอในลักษณะการโต้แย้งด้วยเหตุผล (dialectical manner) ซึ่ง อนุญาตการใช้กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีที่ว่าด้วยความรู้ก่อนประสบการณ์ (a priori) แต่ก็ต้องรักษารอบงานเฉพาะนั้นมิให้กลายเป็นตู้บรรจุสินค้าที่ซึ่งข้อมูลถูกเทลงไป

ตัวอย่าง 3.2 ทฤษฎีที่มาก่อนในช่วงเริ่มแรกในการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ

Murguia, Padilla และ Pavel (1991) ศึกษาการรวมตัวกันเป็นกลุ่มของนักศึกษาเชื้อชาติสเปนและโบตุเกส (Hispanic) และนักศึกษาอเมริกันพื้นเมือง (Native American) ในประเด็นระบบสังคมในวิทยาเขตวิทยาลัย คณะผู้วิจัยมีความอยากรู้อยากเห็นว่า เชื้อชาติมีอิทธิพลต่อการรวมตัวกันเป็นกลุ่มทางสังคมอย่างไร คณะผู้วิจัยมีความรู้สึกลัวว่า แบบจำลอง (model) มีแนวความคิดที่ยังไม่สมบูรณ์ และผลลัพธ์ที่ตามมาก็คือ เป็นความเข้าใจและเป็นการวัดที่ไม่ถูกต้องหรือคลุมเครือ

ดังนั้น แบบจำลองไม่ได้ถูกทดสอบ ซึ่งผู้วิจัยพบได้ทั่วไปในโครงการศึกษาเชิงปริมาณ แต่มีการแก้ไข เมื่อการศึกษาวิจัยเสร็จสิ้นลง ผู้ประพันธ์ปรับแต่งแบบจำลองของ Tinto และต่อยอดการปรับเปลี่ยนซึ่งอธิบายว่า เชื้อชาติทำหน้าที่อย่างไร ในทางตรงกันข้ามกับวิธีการนี้ การศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพที่ในตอนจบมีทฤษฎีเกิดขึ้น (อาทิ ทฤษฎีฐานราก) รูปแบบ หรือการกล่าวอ้างอย่างกว้าง ๆ ในที่นี้ ทฤษฎีเกิดขึ้นในตอนจบของการศึกษาวิจัย ทฤษฎีที่ว่านี้ อาจถูกนำเสนอในรูปของแผนภาพของเหตุและผล (logic diagram) เป็นการแสดงภาพที่มองเห็นได้ด้วยตาของความสัมพันธ์ระหว่างแนวความคิด

จากตัวอย่าง 3.3 ผู้วิจัยพัฒนาแบบจำลองหรือโมเดลที่มองเห็นได้ด้วยตาซึ่งเชื่อมโยงตัวแปรต่าง ๆ ได้แบบจำลองนี้มาด้วยวิธีอุปนัยจากข้อคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูล และวางตำแหน่งแบบจำลองอยู่ที่ตอนจบการศึกษา ในที่ซึ่งข้อเสนอหลักในโมเดลจะถูกเปรียบกันด้วยทฤษฎีและวรรณกรรมที่มีอยู่

การใช้ทฤษฎีในการวิจัยเชิงผสมผสาน (Mixed Methods Theory Use)

การใช้ทฤษฎีในการวิจัยเชิงผสมผสานอาจประกอบไปด้วยการใช้ทฤษฎีแบบนิรนัย (deductively) ในการทดสอบและวัดความเที่ยงตรงของทฤษฎีเชิงปริมาณ หรือใช้ในแบบอุปนัย (inductively) ในสถานะทฤษฎีหรือรูปแบบเชิงคุณภาพที่เกิดขึ้น เพิ่มเติมคือ มีวิธีการที่ไม่เหมือนใครอยู่หลายวิธีที่ทฤษฎีรวมเข้าด้วยกันกับการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสานซึ่งผู้วิจัยเก็บรวบรวม วิเคราะห์ และบูรณาการระหว่างข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพโดยใช้การออกแบบเชิงผสมผสานที่หลากหลาย กรอบงานนี้มีได้ 2 รูปแบบ: (ก) โดยใช้กรอบงานด้านสังคมศาสตร์ และ (ข) โดยการใช้กรอบงานของความยุติธรรมในสังคมแบบมีส่วนร่วม ทั้ง 2 รูปแบบนี้ เกิดขึ้นในวรรณกรรมเชิงผสมผสานในระหว่าง 5 ถึง 10 ปี ที่ผ่านมา (Creswell และ Clark, 2011)

ตัวอย่าง 3.3 ทฤษฎีที่อยู่ตอนจบของการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ

จากการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูล 33 คนที่เป็นหัวหน้าสาขาวิชาด้านวิชาการเกี่ยวกับการใช้ฐานข้อมูลระดับชาติ คณะผู้วิจัย (Creswell และ Brown, 1992) พัฒนาทฤษฎีฐานรากที่เชื่อมโยงตัว

แปร (หรือหมวดหมู่) ที่มาจากอิทธิพลของหัวหน้าสาขาต่อผลงานทางวิชาการของคณาจารย์ในคณะ ส่วนของทฤษฎีปรากฏอยู่ในบทความในส่วนท้ายสุด ที่ซึ่งคณะผู้วิจัยนำเสนอแบบจำลองหรือโมเดลที่มองเห็นได้ด้วยตาเกี่ยวกับทฤษฎีที่พัฒนาขึ้นด้วยวิธีอุปนัยจากหมวดหมู่ของข้อมูลที่ได้มาจากผู้ถูก สัมภาษณ์ เพิ่มเติมจากนั้น คณะผู้วิจัยต่อยอดทิศทางของสมมติฐานซึ่งเป็นเหตุและผลที่ได้จาก แบบจำลอง มากไปกว่านั้น ในส่วนที่อยู่ในแบบจำลองและสมมติฐาน คณะผู้วิจัยทำการเปรียบเทียบ ผลลัพธ์จากผู้ที่มีส่วนร่วมกับผลลัพธ์ที่ได้มาจากการศึกษาอื่น ๆ รวมทั้งการคาดเดาทงทฤษฎีที่อยู่ใน วรรณกรรม ตัวอย่างเช่น คณะผู้วิจัยกล่าวว่า

ข้อเสนอรวมทั้งข้อเสนอรองในคำอธิบายของคณะผู้วิจัย แสดงให้เห็นถึงหลักฐานที่ไม่ปกติ หรืออาจเรียกได้ว่าตรงกันข้ามก็ว่าได้ ตรงข้ามกับข้อเสนอ 2.1 คณะผู้วิจัยคาดหวังว่า ลำดับชั้นของ การทำงานมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ไม่เกี่ยวข้องกับความแตกต่างของประเด็นอื่น แต่อยู่ในพิสัยของ ประเด็น ในทางที่กลับกันคณะผู้วิจัยค้นพบว่า ประเด็นเกี่ยวกับหลังการดำรงตำแหน่งของคณาจารย์ ปกคลุมปัญหาที่เป็นไปได้ที่ร่าเริงมาเกือบทั้งหมด ทำไมความต้องการของคณาจารย์ที่มีอายุงานเนิ่นนาน จึงมีความครอบคลุมกว้างขวางมากกว่าคณาจารย์ที่ไม่มีอายุงาน วรรณกรรมเกี่ยวกับผลผลิตภาพ หรือผลผลิตการวิจัยให้ข้อเสนอแนะว่า ผลงานวิจัยของบุคคลจะไม่ลดลงด้วยเพราะรางวัลของการอยู่ใน ตำแหน่ง (Holley, 1977) บางทีการแพร่กระจายของเป้าหมายในอาชีพของการครอบครองตำแหน่ง ของคณาจารย์ไปขยายหรือไปเพิ่มความเป็นไปได้ของประเภทของประเด็นต่าง ๆ ในกรณีใดก็ตาม ข้อเสนอรองอันนี้มุ่งเน้นไปที่ความสนใจกลุ่มอาชีพสำรอง ซึ่ง Furniss (1981) ย้ำเตือนพวกเราในเรื่อง ของความต้องการที่จะต้องศึกษาในรายละเอียดให้มากกว่านี้

การใช้ทฤษฎีในสังคมศาสตร์ (Social Science Theory Use)

ทฤษฎีด้านสังคมศาสตร์สามารถเป็นกรอบงานที่ครอบคลุมในการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสาน ทฤษฎีด้านสังคมศาสตร์นี้อาจมาจากทฤษฎีที่มีความหลากหลายที่พบในสังคมศาสตร์ เช่น ภาวะผู้นำ เศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ การตลาด การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การนำมาใช้ หรือการแพร่กระจาย หรือทฤษฎีอะไรก็ตามที่เกี่ยวข้องกับสังคมศาสตร์ ซึ่งอาจจะถูกนำเสนอในรูปแบบของการทบทวน วรรณกรรม หรือในฐานะแบบจำลองหรือโมเดลแนวความคิด หรือทฤษฎีที่ช่วยในการอธิบายสิ่งที่ ผู้วิจัยค้นหาเพื่อการค้นพบในการศึกษาวิจัย

การรวมตัวกันของทฤษฎีด้านสังคมศาสตร์กับวิธีดำเนินการวิจัยเชิงผสมผสานใช้ระเบียบการ ที่เคยระบุไว้แล้วก่อนหน้าในบทนี้ ในส่วนของการใช้ทฤษฎีเชิงปริมาณในการศึกษาวิจัย วิธีการที่ สำคัญในการใช้ทฤษฎีมีดังต่อไปนี้ คือ

- วางทฤษฎี (แบบจำลองหรือโมเดล หรือกรอบแนวความคิด) เอาไว้ในส่วนเริ่มต้นของบทความในฐานะกรอบเชิงความรู้ก่อนประสบการณ์ หรือจากเหตุไปหาผล (a priori) เป็นตัวนำคำถามหรือสมมติฐานในการศึกษา

- เขียนอธิบายเกี่ยวกับทฤษฎีโดยเริ่มจากชื่อของทฤษฎีที่จะใช้ จากนั้นก็ตามด้วยคำอธิบายว่ามันมีความเกี่ยวข้องกับส่วนประกอบเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพในการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสานอย่างไร อย่างน้อยก็ควรมีการอธิบายความสัมพันธ์หลัก ๆ ของตัวแปรในการศึกษา อภิปรายการศึกษาต่าง ๆ ที่ผ่านมาใช้ทฤษฎีดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การศึกษาที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับหัวข้อวิจัยที่กำลังศึกษาในการศึกษาครั้งนี้

- ใส่แผนภาพที่แสดงทฤษฎีซึ่งระบุทิศทางของการเชื่อมต่อเชิงสาเหตุที่น่าจะเป็นไปได้เชิงทฤษฎี รวมทั้งแนวคิดหลักหรือ ตัวแปร/ปัจจัยในทฤษฎีนั้น

- ตัวทฤษฎีจะต้องเอื้ออำนวยในเรื่องของกรอบงานสำหรับทั้งความพยายามในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพในการศึกษาวิจัย

- ย้อนกลับมาหาทฤษฎีอีกครั้งในตอนจบการศึกษาวิจัย เพื่อทบทวนว่า ทฤษฎีนั้นให้ความรู้หรือมีความเชื่อมโยงกับสิ่งที่ค้นพบและผลลัพธ์ที่ได้อย่างไร และเปรียบเทียบวิธีการใช้ทฤษฎีนี้ในการศึกษาวิจัยอื่น ๆ

ตัวอย่างของทฤษฎีด้านสังคมศาสตร์สามารถพบได้ในการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสานเกี่ยวกับอาการปวดเรื้อรัง และการบริหารจัดการโดยผ่านการเรียนรู้คุณลักษณะของความสามารถที่จะรับมือกับสถานการณ์ที่ยากลำบาก โดย Kenneth, O'Hagan และ Cezer (2008) คณะผู้วิจัยดังกล่าวนำเสนอการศึกษาเชิงผสมผสานเพื่อที่จะเข้าใจคุณลักษณะของความสามารถในการรับมือกับสถานการณ์ที่ยากลำบากว่ามันช่วยเสริมพลังอำนาจให้กับบุคคลได้อย่างไร ในการศึกษาครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมตัววัดเชิงปริมาณของ Rosenbaum's Self-Control Schedule (SCS) รวมทั้งเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์กับผู้ป่วยที่พยายามรับมือกับอาการปวดเรื้อรัง ในย่อหน้าแรกของการศึกษาของพวกเขา คณะผู้วิจัยได้เปิดนำจุดประสงค์ในการศึกษาวิจัยว่า

โดยการยึดมุมมองสำนึกที่สำคัญนำเสนอโดย Rosenbaum (1990, 2000) ในแบบจำลองของการควบคุมตนเอง คณะผู้วิจัยได้ทำการรวมตัวชี้วัดเชิงปริมาณของการเรียนรู้ในคุณลักษณะเกี่ยวกับความสามารถในการรับมือกับสถานการณ์ที่ยากลำบาก รวมทั้งการวิเคราะห์บนพื้นฐานเอกสารเชิงคุณภาพเพื่อวางลักษณะพิเศษของกระบวนการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการตนเองในอาการปวดระดับสูงและระดับต่ำของผู้ป่วยที่ได้รับการเรียนรู้ และตามด้วยแผนการรักษาอาการปวดในหลากหลายรูปแบบ

หลังจากเนื้อหาดังกล่าวแล้ว คณะผู้วิจัยก็เดินทางต่อด้วยแบบจำลองการเรียนรู้ในความสามารถที่จะรับมือกับสถานการณ์ที่ยากลำบากซึ่งเป็นตัวนำในการศึกษาวิจัย คณะผู้วิจัยทำการแนะนำส่วนประกอบที่สำคัญในแบบจำลองของ Rosenbaum แล้วจึงตามด้วยวรรณกรรมในการวิจัยในเรื่องของความรอบรู้ เฉลียวฉลาด หรือเติมไปด้วยความคิดริเริ่มและสามารถแก้ปัญหาได้ดี (resourcefulness) ในฐานะตัวพยากรณ์ที่สำคัญในการเลือกรับเอาพฤติกรรมที่ดีต่อสุขภาพมาใช้ และการอภิปรายการทดลองของ Rosenbaum ที่เกี่ยวกับความรอบรู้เฉลียวฉลาดในการรับมือกับอาการเจ็บปวด จากนั้น คณะผู้วิจัยอภิปรายในประเด็นของตัวแปรหรือปัจจัยในแบบจำลองที่นำไปสู่การควบคุมตนเอง อาทิ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ที่ควบคุมกระบวนการ (เช่น ครอบครัวยุติและเพื่อนที่คอยให้การสนับสนุน) กลยุทธ์การรับมือ (เช่น ความสามารถในการจัดการกับความเจ็บปวด อาทิ การหันเหความสนใจไปในเรื่องอื่น และการตีความอาการเจ็บปวดใหม่) และยอมอยู่ในแผนการรักษา (หรือออกจากแผนการรักษา) เมื่อมาถึงจุดนี้ คณะผู้วิจัยได้วาดแผนภาพของทฤษฎีที่แสดงความชัดเจนเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการควบคุมตนเอง คณะผู้วิจัยอธิบายต่อไปว่า อย่างไรก็ตามที่ได้มาจากแบบจำลองของ Rosenbaum และวรรณกรรมที่ชี้แนะการศึกษาของพวกเขาได้พิจารณาผลกระทบของแผนพฤติกรรมความรู้ความเข้าใจ หรือพฤติกรรมทางจิตในการบริหารจัดการอาการปวดเรื้อรัง (cognitive-behavioral chronic pain management program) ในประเด็นการบริหารจัดการตนเองและความสามารถในการรับมือกับสถานการณ์ที่ยากลำบากรวมทั้งทักษะการบริหารจัดการตนเองที่เกี่ยวกับอิทธิพลของความรู้สึกในการกำกับตนเองสำหรับอาการปวดเรื้อรัง ในตอนสุดท้ายของบทความ คณะผู้วิจัย ย้อนกลับไปหาปัจจัยที่นำไปสู่การบริหารจัดการตนเองและนำเสนอแผนภาพของปัจจัยที่โดดเด่นที่สุด

การใช้ทฤษฎีความยุติธรรมทางสังคมแบบมีส่วนร่วม (Participatory-Social Justice Theory Use)

การใช้และการยอมรับในทฤษฎีความยุติธรรมทางสังคมแบบมีส่วนร่วมในการวิจัยเชิงผสมผสานได้เจริญเติบโตขึ้นในทศวรรษที่ผ่านมา ไม่ต้องสงสัยเลยว่า แรงผลักดันหรือแรงกระตุ้นในเรื่องนี้มาจากผลงานของ Mertens (2003, 2009) ผู้ซึ่งไม่เพียงแต่สื่อถึงจุดประสงค์หลักใหญ่ของทฤษฎีนี้เท่านั้น แต่ยังคงแสดงให้เห็นว่า ทฤษฎีนี้รวมเข้าด้วยกันกับแนวทางการวิจัยโดยทั่วไปและการวิจัยเชิงผสมผสานได้อย่างไร โดยที่ทั้งกรอบแนวคิดของการมีส่วนร่วมและความยุติธรรมทางสังคมมีผลกระทบในด้านการรวมเอาความร่วมมือกันของผู้มีส่วนร่วมในการศึกษาวิจัย นำเสนอให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงในประเด็นของความไม่เท่าเทียมกัน และช่วยเหลือกลุ่มหรือประชากรที่ไม่ได้รับความสนใจ มีบทความเชิงประจักษ์จำนวนมากถูกตีพิมพ์ใน Journal of mixed Methods Research ที่

แสดงความก้าวหน้าของการใช้ทฤษฎีนี้ในการวิจัยเชิงผสมผสาน อีกทั้งการศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมได้ ส่วนเสียหรือความสนใจของผู้หญิงในวิทยาการ (Buck, Cook, Quigley, Eastwood & Lucas, 2009) และการศึกษาในเรื่องของทุนทางสังคมของผู้หญิง (Hodgkin, 2008) บทความวิจัยของ Sweetman (2008) ได้ระบุการศึกษาเชิงผสมผสานจำนวน 34 ผลงาน ซึ่งใช้กรอบงานเชิงการ เปลี่ยนแปลง ต่อจากนั้นในปี 2010 Sweetman, Badiee และ Creswell (2010) อภิปรายเกณฑ์ แห่งการเปลี่ยนแปลง จากแนวความคิดของ Mertens (2003, 2009) ซึ่งอาจจะนำมารวมเข้ากับการ ศึกษาวิจัยเชิงผสมผสาน และมีอีก 13 การวิจัยเชิงสำรวจซึ่งประกอบไปด้วยองค์ประกอบของเกณฑ์นี้

มีจำนวนวรรณกรรมมากขึ้นในการใช้กรอบงานการวางแนวทางทฤษฎี รวมทั้งการวิจัยเชิง ผสมผสาน ดูเหมือนว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาประเด็นสุขอนามัยของชุมชน และการศึกษา กลุ่มชนชายขอบ ที่ไหนอยู่ที่ไหนก็ได้ในโลกใบนี้ การเสริมกระชับให้มั่นคงการวางแนวทางทฤษฎีเป็น เรื่องของจุดยืนทางปรัชญา กรอบการเปลี่ยนแปลง ดังที่เคยอภิปรายในบทที่ 1 เราอภิปรายโลกทัศน์ แห่งการเปลี่ยนแปลง ที่นับเป็นหนึ่งในสี่ของโลกทัศน์หลักที่ให้ความรู้ความเข้าใจในการวิจัยเชิง ปริมาณ เชิงคุณภาพ และเชิงผสมผสาน ดังนั้น บุคคลสามารถตั้งคำถามว่า กรอบงานแห่งการ เปลี่ยนแปลงวางอยู่บนระดับโลกทัศน์เชิงปรัชญาที่กว้าง หรืออยู่บนระดับที่แคบ ระดับเชิงทฤษฎีที่ มากขึ้นให้ความรู้แก่บุคคลในการเรียนรู้และอธิบายในการศึกษาวิจัย มีสองประเด็นที่ครอบคลุมการ อภิปรายในการใช้กรอบงานเปลี่ยนแปลงในการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสาน (ก) อะไรคือ กรอบงาน เปลี่ยนแปลง และ (ข) ผู้วิจัยเชิงผสมผสานรวมมันเข้าด้วยกันให้เป็นการศึกษาเชิงผสมผสานที่เข้มงวด แม่นยำและซ้ำของ (rigorous) หรือซับซ้อน (sophisticated) ได้อย่างไร

กรอบงานการเปลี่ยนแปลงในการวิจัยเชิงผสมผสาน (หรืออาจเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า กระบวน ทัศน์งานวิจัยการเปลี่ยนแปลง; Mertens, 2009) คือ ชุดของสมมติฐานและกระบวนการที่ใช้ในการ วิจัย สาระสำคัญ (theme) ทั่วไปมีดังต่อไปนี้

- รากฐานของสมมติฐานที่พึ่งพาจุดยืนทางจริยธรรมในการรวมอยู่ด้วยกันและความท้าทายของ โครงสร้างทางสังคมแบบกตชี
- กระบวนการเข้าไปในชุมชนที่ถูกออกแบบในการสร้างความไว้วางใจและทำให้เป้าหมาย รวมทั้งกลยุทธ์โปร่งใส
- กระจายผลลัพธ์ที่ได้ในวิถีทางที่ส่งเสริมสนับสนุนการใช้ผลลัพธ์ในการเพิ่มความยุติธรรมทาง สังคมและสิทธิมนุษยชน

มากไปกว่านั้น แนวทางการเปลี่ยนแปลงประยุกต์ใช้กับผู้คนที่มิประสบการณ์การ เลือกรักมักที่ซึ่งหรือการเลือกปฏิบัติ การกตชี ซึ่งรวมถึง (แต่ไม่จำกัดแค่นี้) ชนชาติ เชื้อชาติ

ความพิการ ผู้อพยพ ความขัดแย้งทางการเมือง ความนิยมทางเพศ ความยากจน เพศ และอายุ (Mertens, 2010)

กรอบงานที่วางนี้ถูกจัดรวมอยู่ในการศึกษาเชิงผสมผสานได้อย่างไรยังมีการพัฒนาไปเรื่อย ๆ แต่ Mertens (2003) ระบุองค์ประกอบหลายตัวในกรอบงานที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนในกระบวนการวิจัย องค์ประกอบเหล่านี้ถูกกล่าวอยู่ในกล่อง 3.1 การอ่านผ่านคำถามเหล่านี้ นักวิจัยจะรู้สึกได้ถึงความสำคัญประเด็นการศึกษาในเรื่องของการเลือกปฏิบัติ การกดขี่ และรับรู้ได้ถึงความหลากหลายระหว่างผู้มีส่วนร่วมในการศึกษา คำถามเหล่านี้ยังกล่าวถึงการปฏิบัติต่อบุคคลด้วยความเคารพนับถือโดยผ่านการเก็บรวบรวมและการสื่อสารข้อมูล และโดยการผ่านการรายงานซึ่งผลลัพธ์ที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับกระบวนการและความสัมพันธ์ทางสังคม

คำถามเหล่านี้จะถูกปรับต่อไปเป็นเชิงปฏิบัติการ (operationalized) ในชุดของ 10 เกณฑ์ (และคำถาม) ซึ่งนักวิจัยสามารถใช้ในการประเมินการรวมแนวคิดทางทฤษฎีเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในการศึกษาเชิงผสมผสาน (Sweetman et al., 2010)

1. ผู้ประพันธ์ได้พาดพิงอย่างเปิดเผยถึงปัญหาในชุมชนที่เกี่ยวข้องหรือไม่
2. ผู้ประพันธ์ประกาศอย่างชัดแจ้งถึงเลนส์หรือกระจกด้านทฤษฎีหรือไม่
3. คำถามวิจัยถูกเขียนด้วยกระจกหรือเลนส์เชิงสนับสนุนหรือไม่
4. การทบทวนวรรณกรรมรวมถึงการอภิปรายเกี่ยวกับความหลากหลายและการกดขี่หรือไม่
5. ผู้ประพันธ์อภิปรายถึงค่านิยมที่เหมาะสมของผู้มีส่วนร่วมหรือไม่
6. การเก็บรวบรวมข้อมูลรวมทั้งผลลัพธ์เป็นประโยชน์ต่อชุมชนหรือไม่
7. ผู้มีส่วนร่วมเป็นผู้ริเริ่มการวิจัย และ/หรือมีส่วนร่วมในโครงการวิจัยหรือไม่
8. ผลลัพธ์ที่ได้ชี้แจงอำนาจของความสัมพันธ์หรือไม่
9. ผลลัพธ์ช่วยในการทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางสังคมหรือไม่
10. ผู้ประพันธ์เอ่ยถึงการใช้กรอบงานด้านการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนหรือไม่

Box 3.1 Transformative-Emancipatory Question for Mixed Methods Researchers Throughout the Research Process

การกำหนดปัญหาและค้นหาวรรณกรรม (Defining the Problem and Searching the Literature)

- นักวิจัยสนใจค้นหาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มที่หลากหลายและประเด็นของเลือกปฏิบัติและการกดขี่หรือไม่
- คำจำกัดความของคำถามเกิดขึ้นจากชุมชนที่มีความเกี่ยวข้องหรือไม่
- มีวิธีดำเนินการวิจัยเชิงผสมผสานเกิดขึ้นจากการใช้เวลาที่เปี่ยมไปด้วยคุณภาพกับชุมชนเหล่านี้ (อาทิ การสร้างความไว้วางใจ มีการใช้กรอบงานด้านทฤษฎีที่เหมาะสมนอกเหนือจากแบบจำลองที่ขาดแคลน พัฒนาความสมดุล—คำถามเชิงบวก และเชิงลบ พัฒนาคำถามที่นำไปสู่คำตอบที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง อาทิ คำถามที่มุ่งเน้นในเรื่องของอำนาจหน้าที่และความสัมพันธ์ของอำนาจในสถาบันและชุมชน) หรือไม่

การระบุการออกแบบการวิจัย (Identifying the Research Design)

- การออกแบบการวิจัยของนักวิจัยปฏิเสธการปฏิบัติต่อกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง และมีความเคารพนับถือในการพิจารณาด้านจริยธรรมของผู้มีส่วนร่วมหรือไม่
- การระบุถึงแหล่งข้อมูลและการคัดเลือกผู้มีส่วนร่วม (Identifying Data Sources and Selecting Participants)
- ผู้มีส่วนร่วมของกลุ่มมีความเกี่ยวข้องกับการเลือกปฏิบัติและการกดขี่หรือไม่
- ผู้มีส่วนร่วมได้รับความจำกัดความที่มีความเหมาะสมหรือไม่
- มีการรับรู้ถึงความหลากหลายในกลุ่มเป้าหมายประชากรหรือไม่
- มีอะไรที่สามารถกระทำได้หรือไม่ ในการปรับปรุงการเข้าอยู่รวมในกลุ่มของกลุ่มตัวอย่างในการที่จะเพิ่มความเป็นไปได้ในการเป็นตัวแทนอย่างเพียงพอและแม่นยำที่ยังตรงของกลุ่มชายขอบ

การระบุหรือการสร้างเครื่องมือและวิธีการที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (Identifying or Constructing Data Collection Instruments and Methods)

- กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลและผลลัพธ์จะเป็นประโยชน์ต่อชุมชนที่ศึกษาหรือไม่
- ผลลัพธ์จากการวิจัยจะมีความน่าเชื่อถือต่อชุมชนหรือไม่
- การสื่อสารกับชุมชนมีประสิทธิผลหรือไม่

- การเก็บรวบรวมข้อมูลเปิดทางให้มีส่วนร่วมในกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมหรือไม่

การวิเคราะห์ การตีความหมาย และการรายงานและการใช้ผลลัพธ์ (Analyzing, Interpreting, and Reporting and Using Results)

- ผลลัพธ์ที่ได้จะก่อให้เกิดสมมติฐานใหม่หรือไม่
- การวิจัยพิจารณากลุ่มย่อย (การวิเคราะห์ในหลายระดับ) ในการที่จะวิเคราะห์ผลกระทบที่แตกต่างต่อกลุ่มที่หลากหลายหรือไม่
- ผลลัพธ์ช่วยในการเข้าใจและชี้แจงความสัมพันธ์ทางอำนาจหรือไม่
- ผลลัพธ์อำนวยความสะดวกนี้ให้กับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมหรือไม่

แหล่งที่มา: นำมาใช้จาก Mertens (2003) ตีพิมพ์โดยได้รับอนุญาตแล้ว

สิ่งเหล่านี้คือ มาตรฐานขั้นสูงสำหรับการตีพิมพ์เผยแพร่ และการทบทวนทั้ง 13 การศึกษา โดย Sweetman และคณะ (2010) แสดงถึงการรวมตัวกันที่ไม่สม่ำเสมอของ 10 เกณฑ์ในการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสาน มีเพียง 2 ใน 13 การศึกษาที่อ้างอิงชัดเจนเกี่ยวกับกรอบงานในฐานะ “การเปลี่ยนแปลง” สิ่งที่เหมาะสมต่อไปคือ การพิจารณากรอบงานเหล่านี้ในฐานะเลนส์หรือกระจกด้านทฤษฎีซึ่งอาจถูกประยุกต์ใช้ในการศึกษาเชิงผสมผสาน โดยที่สามารถรวมเข้าด้วยกันโดย

- ระบุในเนื้อความเริ่มแรกของการศึกษาว่ามีการใช้กรอบงาน (เช่น สตรีนิยม การมีส่วนร่วม)
- กล่าวถึงกรอบงานนี้ในช่วงเริ่มแรกของการศึกษา— ว่ามันเกี่ยวข้องกับชุมชนชายขอบ หรือชุมชนที่ไม่ได้รับการเหลียวแล รวมทั้งประเด็นเฉพาะที่ชุมชนประสบอยู่ (อาทิ การกดขี่ข่มเหงอำนาจ)
- วางกรอบงานนี้ไว้ในส่วนของวรรณกรรมที่เกี่ยวกับทฤษฎี เช่น วรรณกรรมที่เกี่ยวกับสตรีนิยม และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับเชื้อชาติ
- นำเอาประเด็นที่ชุมชนมีความสนใจเข้าร่วมอยู่ในกระบวนการการวิจัย (เช่น การเก็บรวบรวมข้อมูล)
- ยืนยัน ยึดมั่นในคำถามวิจัย สนับสนุนรูปแบบแนวทาง (เช่น ความไม่เท่าเทียมกันไม่มีอยู่ และงานวิจัยจะผันผายในการพิสูจน์ข้อนี้)
- ต่อยอดในการออกแบบในเรื่องของการรวบรวม การวิเคราะห์ และการบูรณาการของทั้งวิธีการเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพในรองงานแห่งการเปลี่ยนแปลง
- กล่าวถึงประสบการณ์ในฐานะผู้วิจัยและประสบการณ์และภูมิหลังเหล่านี้กำหนดรูปร่างในความเข้าใจของนักวิจัยที่มีต่อผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยและประเด็นในการศึกษาอย่างไร

- จบการศึกษาโดยการสนับสนุนในการเปลี่ยนแปลงเพื่อช่วยประชากร รวมทั้งประเด็นที่เกี่ยวข้องในการศึกษา

หนึ่งในวิธีที่ดีที่สุดในการเรียนรู้การรวมเข้าด้วยกันของกรอบงานเปลี่ยนแปลงกับการศึกษาเชิงผสมผสานคือ การตรวจสอบบทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ และศึกษาว่ามันรวมเข้าด้วยกันกับกระบวนการวิจัยได้อย่างไร ตัวอย่าง 3.4 แสดงถึงแนวทางที่ดีในการใช้กรอบงานเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง

ตัวอย่าง 3.4 Theory in a Feminist Mixed Methods Study

บทความตีพิมพ์ในวารสาร *Journal of Mixed Methods Research* โดย Hodgkin (2008) แสดงการใช้เลนส์สตรีนิยมด้านการปลดปล่อยในการศึกษาเชิงผสมผสาน Hodgkin พิจารณาหากผู้ชายและผู้หญิงมีภาวะการณ่ทางสังคมที่แตกต่างกัน และทำไมผู้หญิงถึงมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมและชุมชนมากกว่ากิจกรรมพลเมืองในประเทศออสเตรเลีย เป้าหมายที่ระบุเอาไว้ในการศึกษาของเธอคือ สาธิตการใช้วิธีการเชิงผสมผสานในการวิจัยสตรีนิยม (หน้า 296) ในส่วนเริ่มแรกในบทความของเธอ Hodgkin อภิปรายส่วนประกอบในงานวิจัยสตรีนิยมในการศึกษาของเธอ เช่น ดึงความสนใจในเรื่องการขาดแคลนจุดเน้นทางเพศ ในการศึกษาเกี่ยวกับทุนทางสังคม ใช้งานวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณเพื่อส่งเสียงร้องถึงประสบการณ์ของผู้หญิง และวางการศึกษาของเธอในกระบวนการทัศน์ของการเปลี่ยนแปลง บนพื้นฐานของผลลัพธ์เชิงปริมาณ Hodgkin ค้นพบความแตกต่างระหว่างทุนทางสังคมของผู้ชายและผู้หญิง และหลังจากนั้น ในขั้นตอนที่สอง เธอค้นหามุมมองของผู้หญิง โดยเน้นที่ผู้หญิงที่มีความเกี่ยวข้องในการมีส่วนร่วมทางสังคมและชุมชนแบบไม่เป็นทางการมีส่วนร่วมในความสัมพันธ์ระดับพลเรือนพบว่า มีค่า และเนื้อหาสาระที่เป็นผลลัพธ์มาจากการที่ผู้หญิงมีความเกี่ยวข้องในความต้องการที่จะเป็นแม่ที่ดี มีความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความโดดเดี่ยวทางสังคม และความต้องการที่จะเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง เป็นคนที่มีความรับผิดชอบหรือมีบทบาทในสังคม

สรุป

ทฤษฎีถูกวางไว้ในงานวิจัยเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ และเชิงผสมผสาน นักวิจัยใช้ทฤษฎีในการศึกษาเชิงปริมาณในการเอื้อต่อการอธิบาย หรือพยากรณ์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในการศึกษา ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะต้องมียากฐานในลักษณะและวิธีการใช้ตัวแปรในฐานะที่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดคำถามวิจัยและสมมติฐาน ทฤษฎีอธิบายว่า ตัวแปรมีความเกี่ยวข้องกันอย่างไรและทำไม เป็นเสมือนสะพานเชื่อมระหว่างและในกลุ่มของตัวแปร ทฤษฎีอาจจะกว้างขวางหรือมีขอบเขต

ที่แคบ นักวิจัยกล่าวถึงทฤษฎีได้ในหลายวิธี อาทิ ในลักษณะของชุดสมมติฐาน ประโยคตรรกะ ถ้า-ดังนั้น (if-then) หรือแบบจำลองหรือโมเดลที่มองเห็นได้ด้วยตาเปล่า การใช้ทฤษฎีในแบบนิรนัย (deductively) ผู้สืบสวน (investigators) หรือนักวิจัยกล่าวอ้างทฤษฎีในตอนเริ่มแรกของการศึกษา ในส่วนของการทบทวนวรรณกรรม นักวิจัยใส่รวมทฤษฎีในสมมติฐานหรือคำถามวิจัยด้วย หรือวางทฤษฎีในส่วนที่แยกออกมาต่างหาก การเขียนต้นฉบับจะช่วยให้การออกแบบส่วนของทฤษฎีสำหรับเค้าโครงข้อเสนอการวิจัย

ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ไต่ถาม (inquirers) หรือนักวิจัยใช้ทฤษฎีในลักษณะการอธิบายแบบกว้าง ๆ คล้าย ๆ กับงานวิจัยเชิงปริมาณ เช่น ในชาติพันธุ์วิทยา มันอาจถูกใช้ในฐานเลนส์หรือกระจกด้านทฤษฎี หรือแม้กระทั่งเป็นมุมมองที่ตั้งคำถามเกี่ยวกับเพศ ชนชั้น เชื้อชาติ หรือผลรวมของประเด็นเหล่านี้ ทฤษฎีปรากฏในฐานะบทสรุปในตอนท้ายของการศึกษาเชิงคุณภาพ ทฤษฎีที่สร้างขึ้นรูปแบบ หรือการกล่าวอ้างแบบกว้าง ๆ (generalization) ที่เกิดขึ้นด้วยวิธีอุปนัย (inductively) จากการเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล ตัวอย่างเช่น นักทฤษฎีฐานรากสร้างทฤษฎีบนพื้นฐานของความคิดเห็นจากผู้มีส่วนร่วม และจัดวางทฤษฎีนั้นเหมือนการสรุปในการศึกษาวิจัย การศึกษาเชิงคุณภาพบางครั้งก็ได้รวมทฤษฎีเอาไว้อย่างชัดเจน หากแต่นำเสนอการวิจัยเชิงพรรณนาเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่สำคัญ

นักวิจัยเชิงผสมผสานใช้ทฤษฎีในฐานะกรอบงานที่ให้ความรู้ในหลายประเด็นของการออกแบบ ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การเก็บ การวิเคราะห์ และการตีความหมายข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ กรอบงานหรือกรอบแนวความคิดที่ว่ามี 2 รูปแบบคือ (ก) กรอบงานด้านสังคมศาสตร์ หรือ (ข) กรอบงานด้านความยุติธรรมในสังคมแบบมีส่วนร่วม กรอบงานด้านสังคมศาสตร์จะถูกวางไว้ในตอนเริ่มแรกของการศึกษา เพื่อให้คำอธิบายสำหรับองค์ประกอบเชิงปริมาณและ (บางครั้ง) เชิงคุณภาพ (อาทิ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ การตีความหมาย) ในการศึกษาวิจัย รวมทั้งให้ความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่ค้นพบและผลลัพธ์ ทฤษฎีความยุติธรรมในสังคมแบบมีส่วนร่วมในวิธีการเชิงผสมผสานคือ กรอบงานที่เพิ่งเกิดขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ มันเป็นเหมือนเลนส์หรือกระจกในการมองไปที่ปัญหาด้วยการรับรู้ความรู้ที่ไม่เป็นกลาง อิทธิพลที่แพร่หลายเกี่ยวกับความสนใจของมนุษย์ ประเด็นในเรื่องของอำนาจและความสัมพันธ์ทางสังคม การศึกษาเชิงผสมผสานช่วยในการปรับปรุงประชาชนและสังคม กลุ่มที่ใช้ในการศึกษาวิจัยชนิดนี้ ได้แก่ กลุ่มสตรีนิยม กลุ่มชาติพันธุ์และเชื้อชาติ และที่หลากหลายน กลุ่มผู้พิการ ชุมชนเลสเบี้ยน เกย์ ไปเซ็กชวล ช้ำมเพศ และเคเวีย นักวิจัยเชิงผสมผสานรวมกรอบงานนี้เข้าไว้ในหลายขั้นตอนของกระบวนการวิจัย เช่น ในตอนเริ่มแรกของการศึกษา ในคำถามวิจัย ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และในช่วงตีความหมายเพื่อจุดประสงค์ของการเปลี่ยนแปลง

หลักเกณฑ์ถูกพัฒนาขึ้นสำหรับการรวมเข้าด้วยกันระหว่างกรอบงานความยุติธรรมในสังคมแบบมีส่วนร่วมกับการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสาน

แบบฝึกหัดเขียน (Writing Exercises)

1. เขียนส่วนของมุมมองด้านทฤษฎีสำหรับแผนการวิจัยโดยยึดต้นฉบับการอภิปรายทฤษฎีเชิงปริมาณในบทนี้
2. คุณกำลังการวางแผนการเสนอเค้าโครงการวิจัยเชิงปริมาณ วาดแบบจำลองหรือโมเดลที่มองเห็นได้ด้วยตาสำหรับตัวแปรในทฤษฎี โดยใช้ขั้นตอนสำหรับการออกแบบของแบบจำลองเชิงสาเหตุที่กล่าวในบทนี้
3. ค้นหาบทความเชิงคุณภาพในวารสารวิชาการ ซึ่ง (ก) ใช้ทฤษฎีการอ้างเหตุผลก่อนประสบการณ์ (a priori) ที่ปรับปรุงระหว่างกระบวนการวิจัย (ข) สร้าง ผลิต หรือพัฒนาทฤษฎีในตอนจบการศึกษา และ (ค) นำเสนอการวิจัยเชิงพรรณนาโดยปราศจากการใช้แบบจำลองหรือโมเดลทางทฤษฎีที่ชัดเจน
4. ค้นหาการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสานที่ใช้เลนส์ทางทฤษฎี อาทิ สตรีนิยมชาติพันธุ์/เชื้อชาติหรือมุมมองทางชนชั้น ระบุอย่างเฉพาะเจาะจงว่า เลนส์หรือกระจกจัดรูปแบบขั้นตอนที่ใช้ในกระบวนการวิจัยอย่างไร โดยใช้ Box 3.1 เป็นแนวทาง

บทที่ 5

การทบทวนวรรณกรรม (Review of the Literature)

นอกจากการเลือกวิธีการดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ หรือเชิงผสมผสานแล้ว ผู้เสนอเค้าโครงการศึกษาวิจัยวิจัย หรือนักออกแบบการศึกษาวิจัยจะต้องทำการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับหัวข้อที่ต้องการจะศึกษาวิจัยอีกด้วย การทบทวนวรรณกรรมนี้ช่วยตัดสินได้ว่า หัวข้อวิจัยนั้น ๆ มีคุณค่าสมควรที่จะได้รับการศึกษาวิจัยหรือไม่ และยังเปิดหนทางให้ผู้วิจัยสามารถกำหนดขอบเขตพื้นที่ในการแสวงหาความรู้

บทนี้จะอภิปรายต่อเนื่องในเรื่องของการพิจารณาขั้นพื้นฐานก่อนที่ผู้วิจัยจะเริ่มการทำข้อเสนอการวิจัยหรือที่เรียกว่า เค้าโครงวิจัย โดยเริ่มจากการอธิบายถึงการคัดเลือกหัวข้อของการวิจัย และเขียนหัวข้อนั้นลงในกระดาษ เพื่อให้ผู้วิจัยจะสามารถสะท้อนภาพให้เห็น ให้เข้าใจในหัวข้อที่จะทำการวิจัยอย่างต่อเนื่อง ณ จุดนี้ ผู้วิจัยจะต้องพินิจพิจารณาว่า หัวข้อนั้นสามารถหรือสมควรที่จะได้รับการศึกษาวิจัยหรือไม่ ต่อจากนั้น การอธิบายก็จะพุ่งเป้าไปที่ขั้นตอนจริงของการทบทวนวรรณกรรม กล่าวถึงจุดประสงค์โดยทั่วไปของการใช้วรรณกรรมในการศึกษาวิจัย ครั้นแล้วก็หักมุมไปสู่หลักการที่ช่วยในการออกแบบ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในเชิงคุณภาพ เชิงปริมาณ และเชิงผสมผสาน

หัวข้อการวิจัย (The Research Topic)

ก่อนที่ผู้วิจัยจะตัดสินใจได้ว่า จะใช้วรรณกรรมใดในโครงการวิจัย สิ่งแรกที่ผู้วิจัยจะต้องกระทำก็คือ การระบุหรือเลือกหัวข้อวิจัย และคิดทบทวนไปมาให้เข้าใจได้ว่า มันจะเกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติในการศึกษาวิจัยนั้น ๆ หัวข้อก็คือ ชื่อเรื่อง เนื้อเรื่อง หรือประเด็นของการนำเสนอการวิจัย อาทิ “การเรียนการสอนของคุณะ” “การสร้างสรรค์ในองค์กร” หรือ “ความเครียดทางจิตวิทยา” ควรมีการอธิบายหัวข้อด้วยตัวอักษรที่มีความยาวพอสมควร หรือเป็นวลีสั้น ๆ หัวข้อที่ว่านั้นจะกลายเป็นความคิดหลักในการศึกษาหรือเสาะแสวงหาความรู้

มีหนทางมากมายที่ผู้วิจัยสามารถเข้าถึงหัวข้อวิจัยในขณะที่กำลังวางแผนการวิจัย (โดยมีข้อสมมติฐานว่า หัวข้อวิจัยถูกเลือกโดยผู้วิจัย ไม่ใช่เลือกโดยอาจารย์ที่ปรึกษาหรือสมาชิกในกรรมการวิจัย) หนึ่งในวิธีนี้คือการร่างหัวข้อสั้น ๆ ที่ต้องการจะศึกษา เป็นที่น่าประหลาดใจว่า มีผู้วิจัยที่มีได้ทำตามขั้นตอนการร่างหัวข้อวิจัยที่ว่านี้ในการพัฒนาโครงการศึกษาวิจัยของเขา ในความเห็นของผู้เขียนร่างของหัวข้อ หรือหัวข้อที่ร่างที่จะทำการวิจัยนี้ กลายเป็นเครื่องหมายของหนทางสำคัญในการวิจัย

เป็นแนวคิดที่จับต้องได้ที่ผู้วิจัยสามารถเน้นไปมา และเปลี่ยนแปลงไปในขณะที่โครงการวิจัยดำเนินไป (Glesne, 2015; Glesne & Peshkin, 1992) มันจะกลายเป็นอุปกรณ์ปรับทิศทาง ในงานวิจัย หัวข้อวิจัยทำให้ผู้วิจัยสามารถยึดมั่นและให้โอกาสในฐานะเครื่องหมายของสิ่งที่ผู้วิจัยกำลังศึกษา

ในขณะเดียวกัน ก็เป็นเครื่องหมายหรือสัญญาณที่เป็นประโยชน์ในการสื่อสารถึงคนอื่น ๆ เกี่ยวกับแนวคิดหลักของการศึกษา เมื่อนักศึกษาต้องการที่จะพูดคุยเกี่ยวกับแนวคิดโครงการวิจัย อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยจะสอบถามเกี่ยวกับหัวเรื่องในการวิจัย ถ้ายังไม่มีนักศึกษาจะต้องเขียนหัวข้อวิจัยนั้นลงในกระดาษเสียก่อน

การเขียนหัวข้อวิจัยนั้นจะเขียนอย่างไร ลองพยายามตอบคำถามเหล่านี้ “การศึกษาของฉันเกี่ยวข้องกับ” คำตอบที่ได้รับอาจเป็นว่า “การศึกษาของฉันเกี่ยวกับเด็กนักเรียนที่มีความเสี่ยงในระดับมัธยมต้น” หรือ “การศึกษาของฉันเกี่ยวข้องกับช่วยเหลือให้คณาจารย์ในคณะให้เป็นนักวิจัยที่ดีเลิศ” ในขั้นตอนนี้ของการออกแบบ พยายามตีกรอบคำตอบสำหรับปัญหาวิจัย เพื่อที่ว่านักวิชาการคนอื่น ๆ จะสามารถเข้าใจความหมายของโครงการวิจัยได้อย่างง่ายดาย ปัญหาพื้นฐานของนักวิจัยมือใหม่ คือ พวกเขาตีกรอบการศึกษาที่ซับซ้อนและใช้ภาษาวิชาการ มุมมองดังกล่าวถ่ายทอดให้เห็นได้จากการอ่านผลงานตีพิมพ์ซึ่งผ่านการแก้ไขปรับปรุงหลายรอบก่อนที่จะถูกตีพิมพ์ออกมา โครงการวิจัยที่ดีเริ่มจากแนวคิดแบบตรงไปตรงมา ไม่อ้อมค้อม ไม่ซับซ้อน ง่ายต่อการอ่านและการเข้าใจ ลองนึกถึงบทความวิชาการในวารสารที่คุณอ่านเมื่อเร็ว ๆ นี้ ถ้าบทความนั้นง่ายและอ่านได้รวดเร็ว ใช้ภาษาเขียนแบบทั่ว ๆ ไป คนอ่านสามารถเข้าใจ ไม่มีความสับสน และการออกแบบวิจัยเป็นแบบง่าย ๆ ชัดแจ้ง ไม่ยุ่งยาก ในขณะที่ยังคงยึดแนวความคิดการวิจัย (conceptualization) เอาไว้ได้ แต่เมื่องานวิจัยถูกพัฒนาไปเรื่อย ๆ มันก็อาจจะมีคามยุ่งยากซับซ้อนมากขึ้น

Wilkinson (1991) กล่าวว่า ข้อเสนอแนะที่มีประโยชน์สำหรับการตั้งชื่อเรื่องวิจัย คือ ต้องกระชับ และหลีกเลี่ยงการใช้คำหรือภาษาที่ฟุ่มเฟือย พยายามตัดคำที่ไม่จำเป็นออก เช่น “วิธีการ.....” “การศึกษา.....” และอื่น ๆ ใช้ชื่อเดียว ๆ หรือชื่อสองประโยค ตัวอย่างของชื่อเรื่องวิจัยสองประโยค เช่น “ชาติพันธุ์วิทยา: ความเข้าใจในมุมมองของเด็กเกี่ยวกับสงคราม” นอกเหนือจากแนวคิดของ Wilkinson แล้ว ลองพิจารณาดูว่า ชื่อเรื่องงานวิจัยไม่ควรเกิน 12 คำ พยายามกำจัดคำต่าง ๆ รวมทั้งคำบุพบท และควรแน่ใจว่า ชื่อเรื่องวิจัยจะสื่อถึงจุดเน้น หรือหัวข้อของการศึกษา

กลยุทธ์อื่นในการพัฒนาหัวเรื่อง คือ ลองวางหัวเรื่องในรูปแบบของคำถามสั้น ๆ แล้วดูว่าคำถามเหล่านั้นจะได้รับคำตอบอย่างไรจากการศึกษาวิจัยที่น่าเสนอ นักวิจัยอาจจะตั้งคำถามว่า “การ

รักษาประเภทใดที่ดีที่สุดสำหรับอาการหูด” “การเป็นคนอาหรับมีความหมายอย่างไรในสังคมอเมริกันในทุกวันนี้” “อะไรเป็นตัวนำพาคนทั่วไปให้มาที่สถานที่ท่องเที่ยวในแถบมิดเวสต์” เมื่อร่างคำถามเหล่านี้ พยายามเอาใจจดจ่อไปที่หัวข้อที่สำคัญในคำถามนั้น ในฐานะป้ายบอกทางหลักในการศึกษาวิจัย การพินิจพิเคราะห์คำถามเหล่านี้อาจจะขยายวงกว้างขึ้นในรายละเอียดเมื่อผู้วิจัยดำเนินการศึกษาต่อไปเรื่อย ๆ (ดูในบทที่ 6 และ 7 ในเรื่องของเป้าประสงค์ และคำถามวิจัย อีกทั้งสมมติฐาน)

การพัฒนาหัวข้ออย่างจริงจังในการศึกษาวิจัย จะต้องสะท้อนให้เห็นว่า หัวข้อวิจัยนั้นสมควรที่จะได้รับการศึกษาวิจัยหรือไม่ หัวข้ออาจถูกดำเนินการวิจัยถ้าหากว่า ผู้วิจัยมีผู้มีส่วนร่วมที่พร้อมจะช่วยในการศึกษาวิจัย การศึกษาวิจัยมีความเป็นไปได้หากผู้วิจัยมีทรัพยากรที่พร้อมในการศึกษา เช่น การเก็บข้อมูลที่ต้องใช้ระยะเวลาอันยาวนาน และการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในรูปแบบต่าง ๆ ในการวิเคราะห์ข้อมูล

คำถามในเรื่องหัวข้อวิจัยที่ ‘ควรจะทำ’ นั้น กลายเป็นประเด็นที่ยุ่งยากซับซ้อน มีปัจจัยหลายสิ่งอย่างเข้ามาในการตัดสินใจในช่วงนี้ บางทีสิ่งที่สำคัญที่สุดอาจจะเป็นเรื่องของเวลาที่หัวข้อวิจัยนี้สามารถต่อยอดองค์ความรู้การวิจัยที่มีอยู่ในวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อนั้น การวิจัยข้างานวิจัยที่มีอยู่แล้ว การยกระดับปากเสียงของกลุ่มคนหรือผู้คนที่ด้อยโอกาสในสังคม การรณรงค์ในเรื่องของความยุติธรรมในสังคม หรือการปรับเปลี่ยนแนวคิดและความเชื่อของนักวิจัย

ขั้นตอนแรกในโครงการวิจัยอะไรก็ตาม ควรใช้เวลาที่มีอยู่ให้พอเหมาะพอควรในห้องสมุดหรือการท่องอินเทอร์เน็ตเพื่อการค้นหาหัวข้อวิจัย (กลยุทธ์ในการใช้ประโยชน์ห้องสมุดและทรัพยากรในห้องสมุดให้มีประสิทธิภาพอยู่ต่อไปในบทนี้) นักวิจัยมือใหม่อาจจะมี ความก้าวหน้าในงานวิจัยอย่างมากโดยที่มีความสมบูรณ์แบบในงานวิจัยนั้น อาทิ ความชัดเจนของคำถามวิจัย ความครอบคลุมในการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ทางสถิติที่มีความซับซ้อนและเฉียบคม หากแต่ว่า นักวิจัยผู้นั้นอาจได้รับการสนับสนุนน้อยนิดจากกรรมการในคณะ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เนื่องจากว่าการศึกษานั้นมิได้เสริมสร้างองค์ความรู้ใหม่ให้กับการวิจัย ดังนั้น นักวิจัยควรถามตัวเองว่า งานวิจัยชิ้นนี้ หรือโครงการวิจัยนี้ สนับสนุนต่อวรรณกรรมวิจัยอย่างไร ลองพิจารณาในกรณีที่มีการศึกษานั้นมิได้กล่าวถึงหัวข้อที่จะต้องถูกทำการศึกษาวิจัย การขยายการอภิปรายโดยประสานรวมองค์ประกอบใหม่ ๆ หรือลอก หรือทำซ้ำการศึกษาในสถานการณ์ใหม่ หรือใช้ผู้มีส่วนร่วมกลุ่มใหม่ การสนับสนุนหรือการส่งเสริมวรรณกรรมยังหมายถึง การที่งานวิจัยนั้นเพิ่มความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีหรือขยายทฤษฎี

(อยู่ในบทที่ 3) หรือการศึกษานั้นให้มุมมอง หรือแง่มุมใหม่ ๆ อย่างไรในวรรณกรรมที่มีอยู่ด้วยการอาทิ

- การศึกษาในสถานที่ที่ไม่ปกติ (เช่นในชนบทของแอฟริกา)
 - การศึกษากลุ่มผู้มีส่วนร่วมที่ไม่ปกติ (เช่น ผู้อพยพ)
 - ยึดเอามุมมองที่ไม่ได้รับการคาดหวัง และกลับชี้ความคาดหวัง เช่น (ทำไมการแต่งงานจึงเป็นไปได้ดีแทนที่จะล้มเหลว)
 - ให้วิธีการใหม่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (เช่น การเก็บข้อมูลของเสียง)
 - นำเสนอผลลัพธ์ของงานวิจัยในวิถีทางที่แปลกออกไป (เช่น ใช้กราฟที่แสดงสถานที่ทางภูมิศาสตร์)
 - ศึกษาหัวข้อถูกกาลเทศะ ทันเวลา หรือเป็นปัจจุบัน (เช่น ประเด็นการอพยพย้ายถิ่นฐาน)
- (Creswell, 2016)

สำหรับประเด็นหัวข้อ ‘ที่ควร’ ศึกษาวิจัย ยังมีความเกี่ยวข้องในเรื่องที่ว่า ใครก็ตามที่อยู่นอกสถาบันหรือพื้นที่ของผู้วิจัยจะสนใจในหัวข้อวิจัยนั้น หากให้เลือกระหว่างหัวข้อที่มีข้อจำกัดในความสนใจในระดับภูมิภาค หรือในระดับประเทศ นักวิจัยส่วนใหญ่ก็จะเลือกประเด็นที่สอง ทั้งนี้ก็เพราะว่างานวิจัยนั้นจะเป็นที่ตรงตามใจอย่างกว้างขวางต่อผู้คนทั่วไป บรรณาธิการของวารสาร สมาชิกคณะกรรมการ นักวางแผนการประชุม และหน่วยงานที่ให้ทุนวิจัยทั้งหลาย ต่างก็ให้คุณค่ากับงานวิจัยที่สามารถเข้าถึงผู้คนที่สนใจได้มากกว่า ในท้ายที่สุด ประเด็นเกี่ยวกับสิ่งที่สมควรทำ มีความเกี่ยวข้องกับเป้าประสงค์ส่วนตัวของผู้วิจัยเอง ลองนึกถึงระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาวิจัยให้เสร็จสมบูรณ์ การปรับแก้ และการเผยแพร่ผลงานวิจัย นักวิจัยทุกคนควรจะต้องพิจารณาว่า การศึกษา ความพยายาม และเวลาอันหนักหน่วงที่ต้องใช้ในการศึกษาวิจัยจะให้ผลลัพธ์ในการสนับสนุนหน้าที่การงานของผู้วิจัยหรือไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการทำการศึกษาวิจัยเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ การได้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น หรือการไขว่คว้าหาปริญญาที่ต้องการ

ก่อนที่จะไปถึงขั้นตอนของการนำเสนอเค้าโครงการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยควรชักนำนักและถามผู้อื่นในการตอบสนองต่อหัวข้อที่กำลังพิจารณาอยู่ในใจ เสาะหาปฏิกิริยาจากเพื่อนร่วมงาน เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในสาขาวิชานั้น นักวิชาการ รวมถึงสมาชิกในคณะกรรมการการศึกษาของผู้วิจัย บ่อยครั้งที่เราเห็นนักศึกษานำร่างโครงการวิจัยในกระดาษหนึ่งแผ่นมาให้ดู ซึ่งประกอบไปด้วย ปัญหา หรือประเด็นที่

นำไปสู่ความต้องการของการศึกษา คำถามวิจัยหลักที่นักศึกษาตั้งใจจะมาขอความคิดเห็น ชนิดของข้อมูลที่ต้องการจะเก็บรวบรวม และความสำคัญของการศึกษาในภาพรวม

การทบทวนวรรณกรรม (The Literature Review)

เมื่อผู้วิจัยสามารถกำหนดหัวข้อวิจัยที่สามารถและสมควรที่จะดำเนินการวิจัยได้แล้ว การค้นหาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัยก็เริ่มกระบวนการได้ การทบทวนวรรณกรรมทำให้บรรลุความตั้งใจหลายข้อ มันแบ่งปันผลลัพธ์จากการศึกษาอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องอย่างแนบแน่นกับหัวข้อของผู้อ่านหรือผู้วิจัย มันนำพาการศึกษาไปสู่มุมมองที่กว้างกว่า การสนทนาที่มีอยู่ต่อเนื่องในวรรณกรรม เติมเต็มช่องว่าง และขยายการศึกษาที่มีมาก่อน (Cooper, 2010; Marshall & Rossman, 2016) มันเสนอกรอบการทำงานในการสร้างความสำคัญของการศึกษา อีกทั้งเป็นเกณฑ์มาตรฐาน (benchmark) ในการเปรียบเทียบผลลัพธ์กับข้อค้นพบอื่น ๆ เหตุบางข้อหรือทั้งหมดทั้งปวงเหล่านี้ อาจเป็นรากฐานในการเขียนวรรณกรรมเชิงวิชาการในการศึกษาวิจัย (ดูงานของ Boote & Beile, 2005 ในการอภิปรายอย่างลึกซึ้งในความตั้งใจที่จะรวบรวมการทบทวนวรรณกรรมในการวิจัย) การศึกษาจะต้องเพิ่มเติม หรือต่อยอดเนื้อหาของวรรณกรรมในหัวข้อนั้น ส่วนของวรรณกรรมในเค้าโครงวิจัยถูกจัดเรียงเรียงจากปัญหาที่ใหญ่กว่า มาสู่ประเด็นที่แคบลงซึ่งนำไปสู่วิธีดำเนินการศึกษาวิจัยโดยตรง

การใช้วรรณกรรม (The Use of Literature)

เหนือไปกว่าคำถามที่ว่า ทำไมวรรณกรรมจึงถูกใช้เป็นประเด็นเพิ่มเติมของการที่มันถูกใช้ อย่างไรก็ตามในการวิจัยและเค้าโครงวิจัย มันอาจจะเป็นในหลายรูปแบบ ข้อแนะนำที่ดีที่สุดคือ หาสาระหาความเห็นจากอาจารย์ที่ปรึกษาของผู้วิจัย หรือจากสมาชิกในคณะกรรมการศึกษา เกี่ยวกับประเด็นที่ว่า พวกเขาต้องการจะเห็นวรรณกรรมถูกกล่าวถึงหรืออ้างอิงอย่างไร มีข้อแนะนำสำหรับผู้แสวงหาคำแนะนำว่า การทบทวนวรรณกรรมในเค้าโครงวิจัยหรือโครงการวิจัยควรจะสั้นกระชับ และแสดงถึงบทสรุปของการศึกษาที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับปัญหาวิจัย ในขั้นตอนนี้ การทบทวนวรรณกรรมไม่จำเป็นต้องพัฒนาอย่างเต็มที่และครอบคลุมทุกสิ่งอย่าง เนื่องจากเพื่อนนักวิจัยอาจจะขอให้ปรับเปลี่ยนหลาย ๆ อย่างในการศึกษาที่ว่ามันในระหว่างการประชุมเพื่อปรึกษาหารือ ในขั้นตอนนี้ การทบทวนวรรณกรรมควรจะสั้น อาทิ มีความยาวประมาณ 20-30 หน้า ซึ่งเป็นการบอกกล่าวกับผู้อ่านว่า นักศึกษารับรู้ถึงวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยของเขา วิธีดำเนินการแบบอื่น คือ การพัฒนาโครงร่างโดยละเอียดของหัวข้อวิจัย และการอ้างอิงที่มีศักยภาพซึ่งจะถูกพัฒนาขึ้นมาเป็นบทเพิ่มเติม ๆ หนึ่งใน

ภายหลัง บทเต็มที่ว่านี้ โดยมากถูกเรียกว่า การทบทวนวรรณกรรม ซึ่งมีความยาวประมาณ 20-60 หน้าหรือประมาณนั้น

การทบทวนวรรณกรรมในบทความวิชาการในวารสารเป็นเสมือนรูปแบบส่วนย่อยที่พบได้ใน ดุษฎีนิพนธ์ หรือวิทยานิพนธ์ในระดับมหาบัณฑิต โดยทั่วไปแล้ว มันจะอยู่ในส่วนที่เรียกว่า “วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง (related literature)” และตามมาจากส่วนของบทนำในการศึกษา รูปแบบนี้คือ รูปแบบของบทความวิชาการในการวิจัยเชิงปริมาณในวารสารวิชาการ สำหรับบทความวิชาการในการวิจัยเชิงคุณภาพ การทบทวนวรรณกรรมอาจถูกพบได้ในส่วนที่แยกออกมาต่างหาก หรืออาจอยู่ในส่วนของบทนำ หรือยืดยาวไปตลอดของการศึกษา ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบใด ข้อพิจารณาก็คือ วรรณกรรมนั้นถูกทบทวนอย่างไร ซึ่งขึ้นอยู่กับว่า เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เชิงปริมาณ หรือเชิงผสมผสานที่ผู้วิจัยเลือกที่จะดำเนินการศึกษา

โดยทั่วไปแล้ว การทบทวนวรรณกรรมอาจมีได้ในหลายรูปแบบ Cooper (2010) อภิปรายถึง 4 แบบ คือ 1) การทบทวนวรรณกรรมซึ่งบูรณาการงานวิจัยที่มีนักวิจัยทำเอาไว้ก่อนแล้ว 2) วิพากษ์งานด้านวิชาการก่อนหน้า 3) เชื่อมต่อระหว่างหัวข้อที่มีความเกี่ยวเนื่องกัน และ 4) ระบุประเด็นหลักในการศึกษาวิจัยนั้น ยกเว้นข้อที่ 2 คือ การวิพากษ์วิจารณ์งานวิจัยที่ทำมาก่อนหน้า โดยส่วนใหญ่แล้ว ดุษฎีนิพนธ์และวิทยานิพนธ์ก็จะตอบสนองในรูปแบบของการบูรณาการงานวิจัย จัดเรียงวรรณกรรมเข้าเป็นชุดที่มีหัวข้อวิจัยที่เกี่ยวข้องกัน (โดยเริ่มจากหัวข้อทั่ว ๆ ไป ไปสู่หัวข้อที่แคบกว่า หรือเล็กลง) และสรุปวรรณกรรมโดยการชี้ให้เห็นถึงประเด็นหลักในวรรณกรรมนั้น

สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ นักเสาะแสวงหาความรู้ใช้วรรณกรรมในรูปแบบที่มีความเข้ากันได้กับสมมติฐานที่เรียนรู้ได้จากผู้ที่มีส่วนร่วม มิใช่เป็นการกำหนดคำถามที่ต้องการคำตอบจากจุดยืนของผู้วิจัย หนึ่งในเหตุผลหลักของการดำเนินการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ คือ การศึกษาเป็นรูปแบบการค้นหาค้นหา หรือสืบหา ในที่นี้ หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับหัวข้อการศึกษา หรือประชากรที่ใช้ในการศึกษานั้นยังมิได้ถูกเขียนขึ้นมามากมาย ผู้วิจัยพยายามแสวงหาและรับฟังเสียงจากผู้มีส่วนร่วม และสร้างความเข้าใจบนสิ่งที่ผู้วิจัยได้พบ ได้เห็น และได้ยิน

อย่างไรก็ตาม การใช้วรรณกรรมในการวิจัยเชิงคุณภาพมีความแตกต่างไปในหลายรูปแบบ โดยการศึกษาในเชิงทฤษฎีนั้น อาทิ ชาติพันธุ์วิทยา หรือกลุ่มชาติพันธุ์วิพากษ์วิจารณ์ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดด้านวัฒนธรรม หรือทฤษฎีวิพากษ์ จะถูกนำเสนอก่อนในรายงานหรือเค้าโครงวิจัยใน

ฐานะของกรอบการดำเนินงาน สำหรับทฤษฎีฐานราก กรณีศึกษา และการศึกษาปรากฏการณ์
วรรณกรรมถูกใช้น้อยครั้งมากในการสร้างขั้นตอนสำหรับการศึกษา

ด้วยวิธีดำเนินการวิจัยบนรากฐานการเรียนรู้จากผู้มีส่วนร่วม และความแตกต่างที่เกิดขึ้นจาก
ประเภท มีหลากหลายรูปแบบสำหรับการรวมเข้าด้วยกันของการทบทวนวรรณกรรมในการศึกษาเชิง
คุณภาพ หนังสือเล่มนี้ขอเสนอส่วนที่จะวางการทบทวนวรรณกรรมไว้ 3 ที่ และสามารถใช้นั่งในสาม
ที่นี้หรือทั้งหมดก็ได้ ในตาราง 2.1 ผู้วิจัยอาจจะวางการทบทวนวรรณกรรมเอาไว้ในบทนำ การวาง
แบบนี้ วรรณกรรมดังกล่าวทำหน้าที่อธิบายถึงเบื้องหลังหรือความเป็นมาของปัญหาหรือประเด็นที่
นำไปสู่ความต้องการที่จะทำการศึกษาวิจัย อาทิ มีผู้ใดบ้างที่เขียนเกี่ยวกับหัวข้อวิจัยนี้ มีใครบ้างที่
ทำการศึกษาวิจัย ใครบ้างที่กล่าวอ้างถึงความสำคัญในการศึกษาประเด็นที่ว่านั้น แน่นอนที่สุด การตี
กรอบปัญหาแบบนี้ เป็นการศึกษแบบบังเอิญ หรือมิได้มีการคาดการณ์มาก่อนบนพื้นฐานของ
การศึกษาที่มีอยู่ ผู้วิจัยสามารถพบเห็นงานวิจัยชนิดนี้ได้ในการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพที่ใช้กลยุทธ์ใน
หลากหลายรูปแบบในการเสาะแสวงหาความรู้

รูปแบบที่สอง คือ การทบทวนวรรณกรรมในส่วนที่แยกออกมาเฉพาะ โดยปกติแล้ว รูปแบบ
ดังกล่าวนี้ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ พบเจอบ่อยมากในวารสารวิชาการที่เน้นการศึกษาวิจัยเชิง
คุณภาพ ในทางทฤษฎี การศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ อาทิ ชาติพันธุ์วิทยา ทฤษฎีวิพากษ์ หรือจุดประสงค์
ในการเปลี่ยนแปลง ผู้ที่สืบเสาะหาความรู้จะจับวางการอภิปรายทางทฤษฎีและวรรณกรรมในส่วนที่
แยกออกมาต่างหาก โดยมากแล้วก็ต่อมาจากบทเริ่มต้นหรือบทนำ แบบที่สาม ผู้วิจัยอาจจะทำการ
รวบรวมวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเอาไว้ในส่วนท้ายสุด ที่ซึ่งใช้ในการเปรียบเทียบและแสดงความตรงกัน
ข้ามของผลลัพธ์ (หรือเนื้อหา หรือประเภท) ที่พบจากการศึกษาวิจัย รูปแบบนี้เป็นที่นิยมมากใน
การศึกษาทฤษฎีฐานราก วิธีนี้ได้รับคำแนะนำเพราะเป็นวิธีใช้วรรณกรรมในแบบนิรนัย

การวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) ในทางตรงกันข้าม ประกอบไปด้วยจำนวน
วรรณกรรมที่หนาแน่น ณ ตรงจุดเริ่มแรกของการศึกษาวิจัย เพื่อที่จะให้ทิศทางสำหรับคำถาม โจทย์
วิจัย หรือสมมติฐาน มันถูกใช้ในการนำเสนอปัญหา หรืออธิบายอย่างละเอียดเกี่ยวกับวรรณกรรมที่มี
อยู่ในส่วนของวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง หรือการทบทวนวรรณกรรม หรือในภาษาที่คล้าย ๆ กัน การ
ทบทวนวรรณกรรมสามารถใช้ในการเกริ่นนำในเรื่องของทฤษฎี การอธิบายในประเด็นของ
ความสัมพันธ์ที่คาดหวัง (บทที่ 3) หรืออธิบายทฤษฎีที่จะใช้ในการศึกษาวิจัยนั้น ๆ และให้เหตุผลว่า
ทำไมทฤษฎีเหล่านั้นจึงมีความสำคัญที่จะต้องศึกษา ในตอนจบการศึกษา ผู้วิจัยกลับไปอ้างถึง

วรรณกรรมและแสดงการเปรียบเทียบระหว่างผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัยกับสิ่งที่ปรากฏอยู่ในวรรณกรรม รูปแบบชนิดนี้ นักวิจัยเชิงปริมาณใช้วรรณกรรมในแบบอุปนัยในฐานะกรอบของปัญหาวิจัยหรือที่เรียกว่า สมมติฐานนั่นเอง

ในการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสาน นักวิจัยใช้วิธีดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพหรือเชิงปริมาณในการเข้าถึงวรรณกรรม ขึ้นอยู่กับประเภทหรือรูปแบบกลยุทธ์ที่ใช้ สำหรับรูปแบบที่ต่อเนื่องกันมา (sequential approach) วรรณกรรมถูกจัดแสดงในแต่ละช่วงในลักษณะที่เข้ากันได้กับวิธีดำเนินการที่ใช้ ตัวอย่างเช่น ถ้าการศึกษานั้นเริ่มด้วยช่วงของเชิงปริมาณ ผู้เสาะแสวงหาความรู้ก็จะใส่การทบทวนวรรณกรรมที่แน่นอนในเนื้อหาสาระซึ่งช่วยในสร้างเหตุผลหรือตรรกะสำหรับปัญหาวิจัยหรือสมมติฐาน ถ้าการศึกษานั้น เริ่มต้นด้วยเชิงคุณภาพ วรรณกรรมที่ใช้อ้างอิงที่จะเบาบางลงไป และผู้วิจัยอาจจะรวบรวมวรรณกรรมเพิ่มมากขึ้นในช่วงท้ายของการศึกษา ซึ่งเป็นรูปแบบของการดำเนินการวิจัยในแบบนิรนัย หากผู้วิจัยดำเนินการวิจัยในแบบของการศึกษาแบบมาบรรจบกัน โดยที่มีสัดส่วนและการให้น้ำหนักที่เท่ากันของทั้งสองข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ในกรณีนี้ วรรณกรรมอาจอยู่ในรูปแบบของเชิงคุณภาพหรือเชิงปริมาณก็ได้ การตัดสินใจว่าจะใช้รูปแบบใด ตั้งอยู่บนพื้นฐานของผู้อ่านงานวิจัย และสิ่งที่พวกเขามีแนวโน้มที่จะยอมรับผลของงานวิจัยนั้น รวมทั้งขึ้นอยู่กับกรรมการและประสบการณ์หรือพื้นเพของพวกเขา ในการสอบพิจารณางานวิจัยของนักศึกษาที่ต้องการจะสำเร็จการศึกษา สรุปได้ว่า วรรณกรรมที่ใช้ในโครงการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสาน จะขึ้นอยู่กับกลยุทธ์และน้ำหนักที่ให้กับการวิจัยเชิงคุณภาพหรือเชิงปริมาณในการศึกษา

ข้อแนะนำสำหรับการใช้วรรณกรรมในการวางแผนการดำเนินการศึกษาเชิงคุณภาพ เชิงปริมาณ หรือเชิงผสมผสานมีดังต่อไปนี้

- ในการศึกษาเชิงคุณภาพ ใช้วรรณกรรมเพียงเล็กน้อยในบทนำเพื่อที่จะแสดงให้เห็นถึงการออกแบบการวิจัยประเภทอุปนัย ยกเว้นการออกแบบการวิจัยที่ต้องการการทบทวนวรรณกรรมในแบบเข้มข้นในส่วนเริ่มแรก
- ในการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ควรพิจารณาส่วนที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการทบทวนวรรณกรรม โดยที่การตัดสินใจนั้นจะอยู่บนพื้นฐานของผู้อ่านงานวิจัย จำไว้ว่าทางเลือกคือ วรรณกรรมอยู่ในส่วนเริ่มแรกเพื่อที่จะตีกรอบปัญหาวิจัย วรรณกรรมอยู่ในส่วนที่แยกออกมา หรือวรรณกรรมอยู่ในส่วนสุดท้ายเพื่อใช้ในการเปรียบเทียบและแสดงความแตกต่างของผลลัพธ์ที่ได้

- การใช้วรรณกรรมในการศึกษาเชิงปริมาณในรูปแบบนิรนัย เพื่อเป็นฐานในการก้าวไปสู่ปัญหาวิจัยและสมมติฐาน
- ในแผนการศึกษาเชิงปริมาณ ใช้วรรณกรรมในการเริ่มการศึกษา การใช้ทฤษฎี การอภิปรายวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในส่วนที่แยกออกมาต่างหาก และการเปรียบเทียบผลวิจัย
- ในการศึกษาเชิงผสมผสาน ใช้วรรณกรรมในรูปแบบที่สอดคล้องกับกลยุทธ์หลัก รวมทั้งวิธีการดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพหรือเชิงปริมาณที่เป็นรูปแบบหลักในการวิจัยนั้น
- ไม่ว่าจะการศึกษาวิจัยจะเป็นประเภทใดก็ตาม การพิจารณาวิธีการทบทวนวรรณกรรม อาทิ ในแบบบูรณาการ การวิพากษ์วิจารณ์ การเชื่อมโยงระหว่างหัวข้อต่าง ๆ หรือ การระบุหรือวินิจฉัยประเด็นหลัก

เทคนิคการออกแบบ (Design Techniques)

ไม่ว่าการศึกษาจะเป็นรูปแบบใดก็ตาม มีหลายขั้นตอนที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการทบทวนวรรณกรรม

ขั้นตอนในการทบทวนวรรณกรรม (Steps in Conducting a Literature Review)

การทบทวนวรรณกรรม หมายถึง การค้นหาและการสรุปการศึกษาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัย บ่อยครั้งมันหมายถึง การศึกษาวิจัย (ด้วยเหตุที่ว่า คุณกำลังทำการศึกษาวิจัย) แต่วรรณกรรมเหล่านี้ อาจหมายถึง บทความเกี่ยวกับแนวคิด หรือข้อคิดเห็นต่าง ๆ ซึ่งแสดงถึงกรอบความคิดเกี่ยวกับหัวข้อวิจัย การทบทวนวรรณกรรมสามารถทำได้หลายวิธี หากแต่นักวิชาการหลายท่านปฏิบัติในรูปแบบเชิงระบบในการค้นหาประเมิน และสรุปวรรณกรรม ต่อไปนี้คือ วิธีที่แนะนำ

1. เริ่มจากการระบุหรือค้นหาคำสำคัญ (key words) ซึ่งสำคัญมากในการค้นหาเนื้อหาสาระต่าง ๆ ในห้องสมุดของวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย คำสำคัญเหล่านี้ เกิดขึ้นในขั้นตอนของการระบุหัวข้อวิจัย หรืออาจจะเกิดขึ้นในระหว่างการเริ่มอ่านวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ

2. เมื่อมีคำสำคัญอยู่ในใจแล้ว ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในบ้านเริ่มค้นหาฐานข้อมูลต่าง ๆ ที่เก็บเนื้อหาเหล่านี้ เช่น วารสารและหนังสือ ห้องสมุดโดยส่วนใหญ่แล้ว มีฐานข้อมูลในคอมพิวเตอร์ ในระยะเริ่มแรก ผู้วิจัยควรเน้นไปที่วารสารและหนังสือที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัย ฐานข้อมูลทั่ว ๆ ไป ก็

ประกอบไปด้วย Google Scholar, Web of Science, EBSCO, ProQuest, และ JSTOR ซึ่งครอบคลุมข้อมูลในหลากหลายสาขาวิชา ส่วนฐานข้อมูล เช่น ERIC, Sociofile, หรือ PsycINFO จะเก็บข้อมูลในหัวข้อที่เฉพาะเจาะจง

3. ในระยะแรก พยายามค้นหาข้อมูลประมาณ 50 งานวิจัย ในรูปแบบของบทความวิชาการหรือหนังสือที่เกี่ยวกับหัวข้อวิจัยของผู้วิจัย กำหนดความสำคัญเอาไว้ว่า ต้องหาข้อมูลจากบทความในวารสารหรือในหนังสือเพราะว่าแหล่งข้อมูลนี้ง่ายต่อการค้นหาและการได้มา พิจารณาดูว่า บทความและหนังสือที่ว่านี้อยู่ในห้องสมุดในพื้นที่ของผู้วิจัยหรือไม่ หรือผู้วิจัยต้องหยิบยืมจากห้องสมุดอื่น ๆ หรือต้องซื้อจากร้านขายหนังสือ

4. แยกแยะหรือคัดออกกลุ่มแรกของบทความวิชาการหรือบทความต่าง ๆ ในหนังสือ เก็บรวบรวมเฉพาะที่ตรงกับหัวข้อวิจัย ตลอดกระบวนการนี้ ให้เตือนสติอยู่เสมอว่า บทความหรือบทในหนังสือเหล่านี้ จะมีประโยชน์ในการสนับสนุนเพื่อให้ผู้วิจัยมีความเข้าใจในวรรณกรรมนั้น

5. เมื่อผู้วิจัยระบุหรือจำแนกแยกแยะประโยชน์ของวรรณกรรม ให้เริ่มออกแบบ แผนที่วรรณกรรม (literature map) (จะอธิบายโดยละเอียดต่อไป) นี่คือ ภาพ (หรือ รูปร่าง) ที่มองเห็นได้ของกลุ่มของวรรณกรรมของหัวข้อวิจัย ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การศึกษาของผู้วิจัยจะสามารถต่อยอดวรรณกรรมที่มีอยู่แล้วอย่างไร อีกทั้งเป็นการจัดวางการศึกษาของผู้วิจัยเข้าเป็นส่วนหนึ่งขององค์ความรู้ของงานวิจัย

6. เมื่อนำเอาแผนที่วรรณกรรมมารวมเอาไว้ด้วยกัน ควรเริ่มร่างบทสรุปของบทความวิชาการที่มีความสอดคล้องกับหัวข้อวิจัยมากที่สุด บทสรุปเหล่านี้ถูกรวบรวมให้เป็นการทบทวนวรรณกรรมในขั้นสุดท้าย ซึ่งผู้วิจัยเขียนลงในเค้าโครงวิจัยหรือการศึกษาวิจัย ในการนี้ ต้องมีการอ้างอิง (references) ที่ถูกต้องตามแนวทางรูปแบบที่เหมาะสม เช่น Publication Manual of the American Psychological Association (American Psychological Association [APA], 2010) เพื่อให้ผู้วิจัยจะมีการอ้างอิงที่สมบูรณ์แบบที่ใส่ไว้ในส่วนท้ายของเค้าโครงวิจัยหรือการศึกษาวิจัย

7. หลังจากที่สรุปวรรณกรรมแล้ว รวบรวมการทบทวนวรรณกรรม จัดโครงสร้างวรรณกรรมตามความหมายหรือจัดเรียงเรียงตามแนวความคิดหลัก ในส่วนท้ายของการทบทวนวรรณกรรม ควรมีบทสรุปเกี่ยวกับประเด็นหลัก และคำชี้แนะว่า งานของผู้วิจัยนั้น ต่อยอดองค์ความรู้ในวรรณกรรมรวมอย่างไร อีกทั้งควรกล่าวถึงช่องว่างในวรรณกรรม บทสรุปดังกล่าวนี้ ควรจะต้องชี้ตรงไปที่วิธีการ (อาทิ การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล) ที่ใช้ในการเพิ่มเติมข้อมูลเหล่านี้

เข้าไปในวรรณกรรม ในขณะที่มาถึงจุดนี้ ผู้วิจัยสามารถสร้างบทวิจารณ์เกี่ยวกับการทบทวนวรรณกรรมที่แล้วมา และชี้ให้เห็นจุดอ่อนหรือความไม่สมบูรณ์ และประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวิธีการศึกษาวิจัย (ดู Boote & Beile, 2005)

การค้นหฐานข้อมูลในคอมพิวเตอร์ (Searching Computerized Databases)

เพื่อให้กระบวนการเก็บรวบรวมเนื้อหาสาระง่ายขึ้น มีเทคนิคที่มีประโยชน์ในการเข้าถึงวรรณกรรมได้อย่างรวดเร็วโดยผ่านทางฐานข้อมูล ฐานข้อมูลวรรณกรรมในคอมพิวเตอร์ มีพร้อมอยู่ในอินเทอร์เน็ต ซึ่งให้ความสะดวกสบายในการค้นหาหลายล้านบทความ บทความในที่ประชุม และเนื้อหาสาระต่าง ๆ ในหลากหลายหัวข้อ ห้องสมุดของมหาวิทยาลัยใหญ่ ๆ มีการซื้อฐานข้อมูล รวมทั้งมีฐานข้อมูลในรูปแบบสารานุกรม ในที่นี้ จะกล่าวเพียงเล็กน้อยสำหรับจำนวนของฐานข้อมูลที่มีอยู่ แต่ฐานข้อมูลที่ว่านี้ เป็นฐานข้อมูลหลักใหญ่ของบทความวิชาการ รวมทั้งเอกสารต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยสมควรต้องเข้าไปศึกษาและลองพิจารณาตัดสินดูว่า วรรณกรรมที่มีพร้อมให้ใช้มีอยู่ หรือเป็นประโยชน์ต่อหัวข้อวิจัยของผู้วิจัยหรือไม่

ERIC เป็นเสมือนห้องสมุดดิจิทัลออนไลน์สำหรับการศึกษาวิจัยที่ไม่มีค่าใช้จ่าย และข้อมูลที่มีให้ใช้ประโยชน์เหล่านี้ได้รับการสนับสนุนโดย Institute of Education Sciences (IES) ซึ่งเป็นหน่วยงานของกระทรวงศึกษาธิการอเมริกัน ฐานข้อมูลนี้สามารถค้นหาได้จาก www.eric.ed.gov ที่ซึ่ง ERIC นำเสนอ 1.2 ล้านรายการดัชนีมาตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1966 กลุ่มข้อมูลนี้ประกอบไปด้วย บทความในวารสาร หนังสือ การสังเคราะห์การวิจัย บทความในการประชุมทางวิชาการต่าง ๆ รายงานด้านเทคนิค บทความเชิงนโยบาย และเนื้อหาสาระอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา จัดทำดรชนีของหลายร้อยวารสาร และมีการเชื่อมต่อ (link) ไปถึงเอกสารฉบับเต็มสำหรับหลากหลายเนื้อหาสาระ ในการใช้ประโยชน์ ERIC ให้ได้ผลดีที่สุด ข้อสำคัญมากก็คือ จะต้องระบุตัวบ่งชี้ (descriptor) ที่เหมาะสมสำหรับหัวข้อวิจัย และตัวกำหนดของตัวทำดัชนีในการจำแนกประเภทบทความหรือเอกสาร ผู้วิจัยสามารถค้นหาโดยใช้ Thesaurus of ERIC Descriptors (ERIC, 1975) หรือเรียกหา (browse) thesaurus ออนไลน์ เคล็ดลับการทำวิจัยในการค้นหาวรรณกรรมโดยใช้ ERIC คือ ต้องค้นหาให้พบบทความในวารสารหรือเอกสารล่าสุดที่เกี่ยวกับหัวข้อวิจัยของผู้วิจัย กระบวนการนี้ทำให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นได้โดยการเริ่มค้นหาโดยใช้ตัวบ่งชี้จากพจนานุกรม (thesaurus) ออนไลน์ และค้นพบตำแหน่งของบทความวารสารหรือเอกสารเกี่ยวกับหัวข้อวิจัย หลังจากนั้น ก็พุ่งไปที่ตัวบ่งชี้ที่อยู่ในบทความและเอกสารเหล่านั้น และเริ่มค้นหาเพิ่มเติมอีกโดยใช้ตัวบ่งชี้เหล่านั้น กระบวนการ

ดังกล่าวนี้ จะช่วยเพิ่มความเป็นไปได้ในขั้นสูงสุดในการได้รายชื่อของบทความสำหรับการทบทวนวรรณกรรม

ฐานข้อมูลที่ไม่มีค่าใช้จ่ายอีกฐานหนึ่งคือ Google Scholar ซึ่งเสนอหนทางในการสืบค้นหาวรรณกรรมที่กว้างใหญ่ไพศาลในหลากหลายสาขาวิชาและจากหลายแห่ง อาทิ บทความที่มีผู้ทรงคุณวุฒิอ่าน วิทยานิพนธ์ หนังสือ บทความย่อ และบทความที่มาจากแหล่งตีพิมพ์ทางวิชาการ สมาคมวิชาชีพ มหาวิทยาลัย และองค์การทางวิชาการอื่น ๆ บทความวิชาการที่อยู่ใน Google Scholar ยังมีการเชื่อมต่อไปสู่บทความย่อ บทความที่มีความเกี่ยวข้องกัน บทความในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ในเครือข่ายของห้องสมุดที่ผู้วิจัยระบุ การค้นหาข้อมูลใน website เกี่ยวข้องกับงานวิจัย รวมทั้งโอกาสที่จะหาข้อฉบับเต็มของบทความที่ต้องการ

ผู้วิจัยสามารถค้นหาคำย่อ (abstract) จากแหล่งตีพิมพ์ในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพผ่านทาง PubMed โดยไม่มีค่าใช้จ่าย ฐานข้อมูลนี้เป็นบริการของ U.S. National Library of Medicine และครอบคลุมมากกว่า 17 ล้านการอ้างอิงจาก MEDLINE และวารสารวิทยาศาสตร์เพื่อชีวิตสำหรับบทความวิชาการแพทย์ย้อนหลังไปถึง ปี ค.ศ. 1950 (www.ncbi.nlm.nih.gov) PubMed ประกอบไปด้วยการเชื่อมต่อ (links) ไปสู่บทความฉบับเต็ม (ที่อยู่ในห้องสมุด) และแหล่งอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกัน ในการค้นหาผ่าน PubMed ผู้วิจัยใช้ศัพท์ MeSH (Medical Subject Headings) ที่มาจาก U.S. National Library of Medicine ที่เป็นพจนานุกรมคำศัพท์ควบคุมที่ใช้ในการจัดดัชนีบทความสำหรับ MEDLINE/PubMed ตัวคำศัพท์เฉพาะทาง MeSH นี้ อำนวยความสะดวกในการค้นคืนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัยออกมา ซึ่งอาจจะถูกอธิบายโดยใช้คำจำกัดความในแบบอื่น ๆ

สำหรับอินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยสามารถใช้โปรแกรมในการค้นหาวรรณกรรม เครื่องมือที่มีอยู่ก็คือ ProQuest (<http://proquest.com>) ซึ่งช่วยผู้วิจัยในการค้นหาฐานข้อมูลหลายประเภท และเป็นหนึ่งในแหล่งเนื้อหาข้อมูลออนไลน์ที่ใหญ่ที่สุดในโลก แหล่งอื่น ๆ อาจจะเป็นแหล่งตีพิมพ์ชื่อว่า EBSCO เป็นบริการออนไลน์ที่ไม่มีค่าใช้จ่าย ที่ประกอบไปด้วย ฐานข้อมูลของบทความฉบับเต็ม ดัชนีหัวเรื่อง การอ้างอิงถึงการแพทย์ ณ จุดดูแล ที่เก็บถาวรข้อมูลประวัติศาสตร์ดิจิทัล และหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ในห้องสมุดต่าง ๆ ผู้วิจัยสามารถค้นหา ERIC, PsycINFO บทความงานดุษฎีนิพนธ์ ดัชนีวารสาร Health and Medical Complete และฐานข้อมูลแบบเฉพาะเจาะจงอีกหลายฐาน (เช่น International Index to Black Periodicals) ด้วยเหตุว่า EBSCO ครอบคลุมหลากหลายฐานข้อมูล มันจึงเป็นเสมือนเครื่องมือค้นหาที่ใช้ได้ก่อนที่ผู้วิจัยจะใช้ฐานข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงมากขึ้น

ฐานข้อมูลเชิงพาณิชย์ที่พบได้ในห้องสมุดหลายแห่ง คือ Sociological Abstracts (Cambridge Scientific Abstracts, www.csa.com) ฐานข้อมูลนี้จัดทำดัชนีมากกว่า 2,000 วารสาร ข้อมูลจากการประชุม รายชื่อดัชนีที่สอดคล้องกัน บทวิจารณ์หนังสือ และหนังสือที่ได้รับการคัดเลือกในสาขาสังคมศาสตร์ งานสังคมสงเคราะห์ รวมทั้งสาขาที่เกี่ยวข้อง สำหรับวรรณกรรมในแวดวงจิตวิทยาและสาขาที่เกี่ยวข้อง อาจพบได้จากฐานข้อมูลเชิงพาณิชย์อื่น ๆ เช่น PsycINFO (www.apa.org) ฐานข้อมูลนี้จัดทำดัชนีมากถึง 2,150 ชื่อวารสาร หนังสือ และรวบรวมดัชนีจากหลายประเทศ ฐานข้อมูลที่ว่านี้ ครอบคลุมสาขาวิชาจิตวิทยา รวมทั้งประเด็นด้านจิตวิทยาของ สรีรวิทยา ภาษาศาสตร์ มานุษยวิทยา ธุรกิจ และกฎหมาย ฐานข้อมูลนี้ใช้ Thesaurus of Psychological Index Terms ในการค้นหาความหมายหรือคำจำกัดความในการค้นหาวรรณกรรม

บทคัดย่อด้านจิตวิทยา (American Psychological Association [APA], 1927-) และ PsycINFO (apa.org) เป็นตัวแสดงให้เห็นถึงแหล่งที่สำคัญในการสืบค้นหาบทความวิจัยเกี่ยวกับหัวข้อ กว้าง ๆ ในสาขาจิตวิทยา ฐานข้อมูล PsycINFO มีพร้อมให้ใช้ในห้องสมุดหรืออาจเข้าถึงได้โดยผ่าน บริการอื่น ๆ เช่น EBSCO, Ovid, หรือ ProQuest ฐานข้อมูล PsycINFO จัดทำดัชนีเกือบจะ 2,500 วารสาร ใน 22 ประเภทหลัก ๆ และให้ความสะดวกการอ้างอิงทางบรรณานุกรม บทคัดย่อจาก บทความวารสารด้านจิตวิทยา ดุษฎีนิพนธ์ รายงานทางเทคนิค หนังสือ และบทต่าง ๆ ในหนังสือที่ตีพิมพ์ทั่วโลก ในลักษณะที่คล้าย ๆ กันกับข้อมูลบันทึกของ ERIC บทสรุปจาก PsycINFO ประกอบไปด้วย วลีหลัก หรือ identifiers อื่นๆ ผู้ประพันธ์ หัวเรื่อง แหล่งที่มา และบทคัดย่อแบบกระชับของ บทความวิชาการ

ฐานข้อมูลเชิงพาณิชย์ชนิดอื่นที่มีพร้อมใช้ในห้องสมุด คือ Social Sciences Citation Index (SSCI) (Web of Knowledge, Thomson Scientific [<http://isiwebbofknowledge.com>]) ฐานข้อมูลนี้จัดทำดัชนี 1,700 วารสาร ครอบคลุมถึง 50 สาขาวิชา อีกทั้งยังครอบคลุมถึงดัชนีของ รายการเฉพาะเจาะจงที่มีความสอดคล้องกันมากกว่า 3,300 วารสารด้านวิทยาศาสตร์และเทคนิค สามารถใช้ค้นหาบทความและผู้ประพันธ์ต่าง ๆ ที่ทำวิจัยในหัวข้อที่ผู้วิจัยสนใจ ฐานข้อมูลนี้มีประโยชน์ในการค้นหางานวิจัยที่เป็นงานวิจัยที่มีนัยสำคัญ SSCI ช่วยให้ผู้วิจัยสืบค้นกลับไปหาการศึกษาวิจัยที่สำคัญทั้งหมดตั้งแต่ที่ถูกตีพิมพ์และอ้างอิงในหัวข้อที่เกี่ยวข้อง ในการใช้ระบบนี้ ผู้วิจัยสามารถสร้างรายชื่อการอ้างอิงเรียงตามตัวอักษรที่มีวิวัฒนาการของข้อมูลของแนวความคิดหรือ การศึกษานั้น รายการหรือรายชื่อที่ว่านี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการสืบค้นหาย้อนกลับไปถึง พัฒนาการของแนวความคิดเกี่ยวกับหัวข้อในการทบทวนวรรณกรรม

โดยสรุป เคล็ดลับการวิจัยในการค้นหาฐานข้อมูลทางคอมพิวเตอร์มีดังต่อไปนี้ คือ

- ผู้วิจัยสามารถใช้ทั้งฐานข้อมูลวรรณกรรมออนไลน์ที่ไม่มีค่าใช้จ่าย และข้อมูลที่มีอยู่พร้อมให้ใช้ได้ในห้องสมุดวิชาการ
- สืบค้นหาข้อมูลที่ต้องการจากหลาย ๆ ฐานข้อมูล อาทิ ERIC หรือข้อมูลด้านจิตวิทยาที่หาพบได้ใน PsycInfo แม้ว่าหัวข้อวิจัยไม่เกี่ยวข้องกับการศึกษาแบบเข้มข้นมากนัก ทั้ง ERIC และ PsycInfo มองว่า ทั้งการศึกษาและจิตวิทยาเป็นหัวข้อกว้าง ๆ สำหรับหัวข้อวิจัยทั้งหลายทั้งปวง
- ใช้ตัวแนะวิถีทาง (guide) ของคำจำกัดความที่มีอยู่ เป็นตัวนำไปหาบทความที่ต้องการ เช่น thesaurus
- สืบค้นหาบทความที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัยมากที่สุด หลังจากนั้น ให้ค้นหาคำจำกัดความที่ใช้อธิบายแนวความคิดนั้น และใช้คำจำกัดความที่กล่าวนี้ในการสืบค้นหาข้อมูล
- ใช้ฐานข้อมูลที่มีฉบับเต็มของบทความที่ให้ผู้วิจัยมีโอกาสเข้าถึงได้ (ผ่านทางห้องสมุดวิชาการ Internet ที่มีให้ใช้ในห้องสมุด หรือฐานข้อมูลที่มีค่าใช้จ่าย) ให้มากที่สุดที่จะทำได้ เพื่อที่จะลดปริมาณเวลาที่ใช้ในการค้นหาบทความวิชาการที่ต้องการ

ลำดับความสำคัญในการคัดเลือกงานวรรณกรรม

มีข้อเสนอแนะว่า ผู้วิจัยควรสร้างลำดับความสำคัญในการค้นหางานวรรณกรรม วรรณกรรมประเภทใดที่ควรทบทวนและลำดับของการทบทวนวรรณกรรมควรเป็นอย่างไร โปรดพิจารณาประเด็นต่อไปนี้

1. ถ้าหากผู้วิจัยกำลังสืบค้นหัวข้อวิจัยเป็นครั้งแรก และไม่ทราบถึงงานวิจัยในหัวข้อนั้น ให้เริ่มจากงานสังเคราะห์ที่กว้าง ๆ ของวรรณกรรม เช่น ภาพรวมของหัวข้อวิจัยนั้นในเอนไซโคลปีเดีย (เช่น Aikin, 1992; Keeves, 1988) ผู้วิจัยอาจจะสืบค้นหาจากบทสรุปของวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัยในรูปของบทความในวารสาร หรือชุดรายการของบทคัดย่อ (เช่น Annual Review of Psychology, 1950)
2. ขั้นตอนต่อไป ค้นหาบทความวารสารที่อยู่ในวารสารระดับประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวารสารที่นำเสนอรายงานการศึกษาวิจัย คำว่า งานวิจัย หมายความว่า ผู้ประพันธ์หรือกลุ่มผู้ประพันธ์มีการตั้งคำถามหรือสมมติฐาน มีการดำเนินการเก็บข้อมูล แลพยายามที่จะตอบคำถามหรือ

สมมติฐานนั้น มีวารสารมากมายในสาขาวิชาที่เป็นที่สนใจของผู้วิจัย โดยปกติแล้ว จะเป็นวารสารที่มีกองบรรณาธิการที่มีคุณภาพสูง ประกอบไปด้วยผู้ทรงคุณวุฒิในประเทศหรือต่างประเทศ เมื่อเปิดวารสารอ่านสองถึงสามหน้าแรก ผู้วิจัยก็จะเห็นรายชื่อของกองบรรณาธิการ และสามารถตัดสินใจได้ว่า ประกอบไปด้วยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาใดบ้าง ควรเริ่มต้นจากกลุ่มวารสารในปัจจุบัน มองหาการศึกษาวิจัยในหัวข้อของผู้วิจัย และอ่าน ศึกษา และทำความเข้าใจโยงกลับมาที่หัวข้อวิจัย ติดตามการอ้างอิงในตอนท้ายของบทความเพื่อค้นหางานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไปอีก

2. ค้นหาหนังสือที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัย เริ่มจากเอกสารวิจัยซึ่งสรุปวรรณกรรมเชิงวิชาการที่เกี่ยวข้อง หลังจากนั้นลองพิจารณาฉบับสมบูรณ์ของหนังสือในหัวเรื่องเฉพาะเรื่องหนึ่งเรื่องใด ที่ประพันธ์โดยผู้ประพันธ์เดี่ยว หรือผู้ประพันธ์หลายคน หรือหนังสือที่มีบางบท เขียนโดยผู้ประพันธ์หลากหลายที่ผู้วิจัยสนใจ

3. สืบค้นไปเรื่อย ๆ ด้วยการมองหาบทความที่นำเสนอในการประชุมทางวิชาการ ค้นหาไปทีการประชุมหลักระดับประเทศและบทความต่าง ๆ ที่นำเสนอในการประชุมดังกล่าว บ่อยครั้งที่การประชุมวิชาการจะมีการนำเสนอพัฒนาการล่าสุดของงานวิจัย การประชุมทางวิชาการส่วนใหญ่ต้องการหรือไม่ก็ร้องขอให้ผู้ประพันธ์ส่งบทความเพื่อรวบรวมไว้ภายใต้ดัชนีเก็บรักษาในคอมพิวเตอร์ ผู้วิจัยอาจต้องติดต่อขอข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้ประพันธ์ พยายามค้นหาข้อมูลในการประชุม ติดต่อหรือแม้กระทั่งโทรศัพท์ไปหา สอบถามผู้ประพันธ์ว่า การศึกษาของเขาเกี่ยวข้องกับความสนใจของผู้วิจัยอย่างไร และสอบถามเพิ่มเติมว่า เครื่องมือวิจัยควรจะเป็นอย่างไร หรือควรได้รับการปรับเปลี่ยนอย่างไรเพื่อให้เหมาะสมกับงานวิจัยของผู้วิจัย

4. ถ้ามีเวลา ผู้วิจัยควรสืบค้นบทคัดย่อของดุซมิเนียนท์ (University Microfilms, 1938-) ดุซมิเนียนท์หรือวิทยานิพนธ์มีความแตกต่างกันในเรื่องของคุณภาพ ผู้วิจัยควรใช้วิจารณ์ญาณในการเลือกงานวิจัยเหล่านี้มาทบทวน การค้นหาคัดย่อนี้ ผลลัพธ์ที่ได้อาจจะออกมาหลายเรื่อง ผู้วิจัยสามารถขอสำเนาโดยผ่านระบบการยืมระหว่างห้องสมุด หรือผ่านบริการห้องสมุดของ University of Michigan Microfilm

5. เว็บไซต์ต่าง ๆ ให้ข้อมูลที่มีประโยชน์สำหรับการทบทวนวรรณกรรม ความสะดวกสบายในการเข้าถึงรวมทั้งความสามารถที่จะได้มาซึ่งบทความที่เกี่ยวข้องทั้งหมดทำให้เว็บไซต์เป็นแหล่งข้อมูลที่เข้ายวณอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยต้องคัดเลือกรบทความเหล่านี้ด้วยความรอบครอบในเชิงคุณภาพ และระมัดระวังว่า บทความหรือข้อมูลเหล่านี้มีความเข้มข้นด้านงานวิจัยสูง มี

แนวความคิดหลัก เป็นงานวิจัยที่ศึกษาอย่างเป็นระบบ และมีความเหมาะสมที่จะใช้ในการทบทวนวรรณกรรม ในทางตรงกันข้าม วารสารออนไลน์โดยปกติจะถูกอ่านทบทวน และแก้ไขโดยกองบรรณาธิการของวารสาร ผู้วิจัยสมควรตรวจสอบกองบรรณาธิการที่พิจารณาอ่านบทความวิจัยก่อนตีพิมพ์ เพื่อให้แน่ใจได้ว่า บทความเหล่านี้มีมาตรฐานพอที่จะได้รับการยอมรับเพื่อตีพิมพ์

โดยสรุปแล้ว ผู้วิจัยควรใช้วารสารที่ได้รับการอ้างอิงสูงสุดในรายชื่อวารสารทั้งหมด ทั้งนี้เพราะง่ายในการค้นหาและการทำสำเนา บทความเหล่านี้นำเสนอเนื้อหาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัยของผู้วิจัย คุชชินีพนธ์หรือวิทยานิพนธ์มีระดับความสำคัญน้อยกว่า เหตุเพราะข้อมูลเหล่านี้มีความแตกต่างด้านคุณภาพ อ่านเพื่อทำความเข้าใจได้ยากมาก ค้นหา และทำสำเนายาก ข้อควรระวังคือ ในการเลือกบทความในวารสารในเว็บไซต์ต้องใช้วิจารณญาณสูง นอกเสียจากว่า บทความในวารสารเหล่านั้นเป็นบทความที่ได้รับการอ้างอิง

แผนที่วรรณกรรมของงานวิจัย (A Literature Map of the Research)

หนึ่งในงานแรก ๆ ของผู้วิจัยที่ดำเนินการวิจัยในหัวข้อที่ใหม่คือ การจัดรวบรวมวรรณกรรมจากการที่กล่าวมาแล้วข้างต้น การจัดการรวบรวมนี้ช่วยให้ผู้วิจัยเข้าใจว่า งานวิจัยของเขาต่อยอดขยายวงกว้าง หรือทำซ้ำงานวิจัยก่อนหน้านี้ได้อย่างไร

วิถีทางที่มีประโยชน์ต่อขั้นตอนนี้ คือ การออกแบบแผนที่วรรณกรรม ซึ่งหมายถึงแนวคิดที่ถูกพัฒนามาแล้วนานหลายปี แนวคิดนี้มีประโยชน์ต่อนักศึกษาในการจัดรวบรวมวรรณกรรมที่จะทบทวน เพื่อนำเสนอต่อกรรมการบัณฑิตวิทยาลัย สรุปเนื้อหาสาระของวรรณกรรมเพื่อนำเสนอในเชิงวิชาการหรือรวบรวมบทความวิชาการเพื่อการตีพิมพ์

แผนที่นี้เปรียบเสมือนบทสรุปงานวิจัยที่มองเห็นได้ที่ทำโดยนักวิจัยท่านอื่น ๆ โดยปกติจะอยู่ในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง แผนที่นี้ถูกจัดเรียงเรียงด้วยวิธีที่ต่างกัน บางครั้งอาจจะอยู่ในรูปแบบของโครงสร้างที่เป็นระดับชั้น นำเสนอวรรณกรรมจากบนลงล่าง โดยที่ตอนท้ายประกอบไปด้วยเค้าโครงหรือข้อเสนอการศึกษาวิจัย บางครั้งก็อยู่ในรูปของผังงาน (flowchart) โดยที่ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจวรรณกรรมได้ด้วยวิธีการอ่านจากซ้ายไปขวา โดยที่ทางขวาสุดเป็นส่วนของข้อเสนองานวิจัย บางรูปแบบก็คล้าย ๆ กับผังงาน ซึ่งผู้อ่านเข้าใจวรรณกรรมที่ค่อย ๆ เปิดตัวออกมาจากซ้ายไปขวา โดยที่ทางขวาสุดก็เป็นส่วนของข้อเสนองานวิจัย รูปแบบที่สาม อาจจะเป็นชุดวงกลม แต่ละวงเป็นตัวแทนของวรรณกรรม ในขณะที่พื้นที่ทับกันของวงกลมเป็นพื้นที่ระบุถึงงานวิจัยในอนาคต รูปแบบทั้งหมดที่กล่าวมานี้มีความเป็นไปได้สูงและมีประสิทธิภาพ

แนวคิดหลักคือ ผู้วิจัยสามารถเริ่มสร้างภาพรวมของงานวิจัยทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัย แผนทีววรรณกรรมเปรียบเสมือนภาพรวมของวรรณกรรมที่มีอยู่ รูปภาพ 2.1 แสดงให้เห็นถึงแผนที่ที่แสดงวรรณกรรมในประเด็นของกระบวนการยุติธรรมในการศึกษาองค์กร (Janovec, 2001) แผนที่ Janovec แสดงให้เห็นถึง การออกแบบเชิงระดับชั้น โดยที่ประกอบไปด้วยหลายหลักการที่ ใช้ในการออกแบบแผนที่ววรรณกรรม

- หัวข้อวิจัยอยู่ในกล่องชั้นบนสุดของลำดับชั้น
- ขั้นตอนต่อไป คือ ค้นหาการศึกษา งานวิจัยต่าง ๆ จากคอมพิวเตอร์ หาว่าอยู่ที่ไหนบ้าง จัดกลุ่มข้อมูลเหล่านั้นให้เป็น 3 หัวข้อย่อยกว้าง ๆ (อาทิ การสร้างการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรม ผลกระทบของความยุติธรรม และความยุติธรรมในการเปลี่ยนแปลงขององค์กร) สำหรับแผนที่ววรรณกรรมในหัวข้อวิจัยอื่น ๆ ผู้วิจัยอาจจะมีมากกว่า หรือน้อยกว่าสามประเภทหัวข้อหลักก็ได้ ขึ้นอยู่กับจำนวนของการตีพิมพ์ในหัวข้อวิจัยนั้น
- ข้อความในกล่องแต่ละกล่องติดป้ายซึ่งอธิบายลักษณะของการศึกษาแต่ละงาน (เช่น ผลลัพธ์ที่ตามมา)
- มากไปกว่านั้น ในแต่ละกล่อง มีการกล่าวถึงการอ้างอิงซึ่งแสดงให้เห็นถึงเนื้อหาต่าง ๆ มันจะเป็นประโยชน์มากที่จะใช้การอ้างอิงที่เป็นปัจจุบัน พร้อมการแสดงให้เห็นถึงหัวข้อในแต่ละกล่อง และการอ้างอิงเหล่านี้ควรอยู่ในรูปแบบที่ถูกต้องและเหมาะสม เช่น ในรูปแบบ APA (APA, 2010)
- ควรจะพิจารณาหลาย ๆ ระดับของแผนที่ววรรณกรรม หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ หัวข้อที่สำคัญที่นำไปสู่หัวข้อย่อย และย่อยลงไปอีกต่อไปเรื่อย ๆ
- ในบางกิ่งก้านสาขาของแผนภูมินี้ ถูกพัฒนาขึ้นมากกว่าในส่วนอื่น ๆ การพัฒนาดังกล่าวนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนวรรณกรรมที่มีอยู่รวมทั้งความลึกของการสืบค้นหาวรรณกรรมโดยผู้วิจัย
- หลังจากการจัดเรียงวรรณกรรมให้อยู่ในรูปของแผนภาพเรียบร้อยแล้ว Janovec (2001) ก็หันไปพิจารณาส่วนกิ่งก้านสาขาต่าง ๆ ที่เปรียบเสมือนฐานเตรียมตัวสำหรับข้อเสนองานวิจัย Janovec ใช้คำว่า “สิ่งที่ต้องศึกษาค้นคว้า” หรือข้อเสนอการศึกษา สำหรับกล่องล่างสุดของแผนที่ Janovec ระบุลักษณะโดยทั่วไปของงานที่จะดำเนินการศึกษา (ในกรณีนี้ คือ Procedural Justice and Culture) ชีตเส้นเชื่อมต่อไปสู่วรรณกรรมในอดีตที่ผ่านมาเกี่ยวกับงานวิจัย นำเสนองานวิจัยบนพื้นฐานแนวความคิดของผู้ประพันธ์ หรือนักวิจัยคนอื่น ๆ ที่ทั้งคำแนะนำเอาไว้ในการศึกษาของเขา

- นำการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ และเชิงผสมผสานใส่ไว้ในแผนที่วรรณกรรม

- เขียนคำอธิบายแผนที่วรรณกรรมในทำนองเรื่องเล่าเพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการหรือสำหรับการนำเสนอ ซึ่งเริ่มต้นด้วยหัวข้อวิจัย (กล่องนำบนสุด) ฐานข้อมูลที่ทบทวนมาแล้ว การแบ่งแยกหมวดหมู่ของวรรณกรรมในแผนที่ออกเป็นหัวข้อกว้าง ๆ ตามด้วยหัวข้อเฉพาะเจาะจงที่ผู้วิจัยวางแผนที่จะศึกษาหาความรู้ (อยู่ในกล่องใต้สุดของแผนที่) และแสดงให้เห็นว่า หัวข้อวิจัยนั้นมีความเกี่ยวข้องกับส่วนต่าง ๆ ของวรรณกรรมอย่างไร (แสดงการเชื่อมโยง วรรณกรรมตัวไหนเป็นฐานของงานวิจัยของผู้วิจัยเพื่อต่อยอดองค์ความรู้ และในลักษณะใด)

การการเรียบเรียงแผนที่วรรณกรรมเป็นสิ่งที่ท้าทาย ผู้คนทั่วไปที่มีโอกาสเห็นแผนที่นี้อาจจะไม่คุ้นเคยกับวิธีดำเนินการเหล่านี้ในการจัดเรียงวรรณกรรมในการตั้งต้นการศึกษาวิจัย จะตั้งมีการบอกกล่าวถึงจุดประสงค์ของแผนที่นี้ แน่แน่นอนว่า ต้องใช้เวลาพอสมควรในการสร้างแผนที่วรรณกรรมดังกล่าวขึ้นมา รวมทั้งการสืบค้นหาวรรณกรรมที่ต้องการเพื่อใส่ลงในแผนที่ สำหรับแผนที่เริ่มแรกผู้วิจัยอาจเริ่มจากการสืบค้นวรรณกรรมประมาณ 25 เรื่อง แต่สำหรับแผนที่วรรณกรรมฉบับสมบูรณ์ในกรณีของดุซนีนินท์ ควรมีการพัฒนาแผนที่วรรณกรรมที่บรรจุวรรณกรรมประมาณ 100 เรื่อง ในการพิจารณาว่า งานวิจัยจะสามารถต่อยอดการศึกษาวิจัยในอดีตได้อย่างไรต้องใช้เวลามาก ซึ่งมันอาจจะมีความเชื่อมโยงกับกิ่งก้านสาขาย่อยต่าง ๆ ในแผนที่ อาจจะเป็นสาขาใดก็ได้โดยที่ไม่มีข้อผูกมัดตายตัวว่าควรจะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ อีกทั้งมันยังเป็นเรื่องที่ทำทายนมากกว่า หัวข้อวิจัยกว้าง ๆ ที่อยู่บนสุดของแผนที่วรรณกรรมนั้นควรจะเป็นเรื่องใด หัวข้อวิจัยที่ว่านี้ก็คือ สิ่งที่ต่อยอดงานวิจัยที่มีมาก่อนหน้านี้แล้วนั่นเอง ลองถามนักวิจัยท่านอื่น ๆ ว่า ผู้วิจัยจัดกลุ่มของวรรณกรรมได้เหมาะสมขนาดไหนบนพื้นฐานของการสังเคราะห์วรรณกรรม อีกทั้งคอยถามตัวเองอยู่เสมอว่า งานวิจัยของผู้วิจัยนั้นต่อยอดการศึกษาวิจัยที่มีมาก่อนอย่างไร ผู้วิจัยอาจจะพัฒนาแผนที่วรรณกรรมขึ้นมาในหลากหลายรูปแบบก่อนที่จะนำมาบูรณาการด้วยกัน จำเอาไว้ว่า ผู้วิจัยจะต้องพัฒนาแผนที่ เขียนคำอธิบาย และคอยตรวจสอบแผนที่วรรณกรรมนั้นกับนักวิจัยคนอื่น ๆ อย่างสม่ำเสมอ

การศึกษบทคัดย่อ (Abstracting Studies)

เมื่อผู้วิจัยเขียนเรื่องราวทบทวนวรรณกรรมสำหรับข้อเสนอการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยต้องสืบค้นหาให้พบบทความที่เกี่ยวข้อง แล้วดำเนินการเขียนบทคัดย่อของบทความนั้นอย่างกระชับเพื่อบรรจุเอาไว้ในส่วนของการทบทวนวรรณกรรม บทคัดย่อ คือ การทบทวนวรรณกรรมในรูปแบบกระชับได้ใจความ (โดยปกติแล้วจะเป็นย่อหน้าสั้น ๆ) ซึ่งสรุปประเด็นสำคัญต่าง ๆ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจใจความสำคัญ

โดยทั่วไปของบทความนั้น ๆ (ดูตัวอย่าง 2.1) ในการเขียนบทคัดย่อ ผู้วิจัยจำเป็นต้องพิจารณาเกี่ยวกับ เนื้อหาสาระที่จะต้องสกัดออกมาพร้อมบทสรุป ประเด็นนี้สำคัญมากแต่จะไม่มีปัญหาหากว่าต้องอ่านบทความไม่เกิน 10 หรือ 12 บทความ แต่หากว่า ต้องอ่านเป็นจำนวนมาก ๆ เป็น 100 บทความก็อาจจะเกิดปัญหาได้ บทสรุปการศึกษาวิจัยที่ดีที่สามารถพบได้ในวารสารอาจจะประกอบไปด้วยสิ่งเหล่านี้ คือ

- กล่าวถึงปัญหาวิจัย
- แสดงถึงจุดประสงค์หลักหรือจุดเน้นของการศึกษา
- กล่าวโดยกระชับในประเด็นของกลุ่มตัวอย่าง ประชากร หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ)
- ทบทวนผลลัพธ์ที่หลัก ๆ หรือสำคัญที่เกี่ยวข้องกับงานที่ดำเนินการศึกษาวิจัย
- ถ้าการศึกษาที่ว่านั้น มีความเกี่ยวข้องกับการวิพากษ์วิจารณ์ (Cooper, 2010) หรือการทบทวนวิธีดำเนินการวิจัย ควรกล่าวถึงจุดอ่อนหรือข้อจำกัดด้านเทคนิคและระเบียบวิธีวิจัยในการศึกษานั้น

ในการวิเคราะห์ผลของการศึกษาเพื่อที่จะสร้างบทสรุป มีสิ่งสำคัญที่ควรพิจารณาในประเด็นต่อไปนี้ สำหรับวารสารวิชาการที่มีการบริหารจัดการที่ดี ปัญหาและจุดประสงค์การวิจัยจะถูกอธิบายอย่างชัดเจนเป็นอย่างดีในส่วนนำของบทความ ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง ประชากร หรือผู้ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ จะอยู่ในส่วนของระเบียบหรือวิธีดำเนินการวิจัย และมีการแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์ของการวิจัย ในส่วนของผลลัพธ์จากการศึกษาวิจัย ให้พิจารณาข้อมูลที่ผู้วิจัยนำเสนอเพื่อที่จะตอบคำถามวิจัยหรือสมมติฐานการวิจัย ในขณะที่เล่มการศึกษาวิจัยที่ยืดยาว (เล่มเต็ม) ก็จะพบประเด็นที่เหมือนกันเหล่านี้

Example 2.1 บทคัดย่อที่เกี่ยวกับการทบทวนวรรณกรรมในการศึกษาเชิงปริมาณ

ย่อหน้าข้างล่างนี้ที่ตามมานี้สรุปส่วนประกอบที่สำคัญของการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Creswell, Seagren, & Henry, 1979) ก็คงเหมือนกับย่อหน้าที่พบได้ในส่วนของการทบทวนวรรณกรรมในดัชนีนิพนธ์ หรือบทความวิชาการ คือ ผู้วิจัยเลือกที่จะสกัดส่วนประกอบหลักใส่ไว้ในบทคัดย่อ

Creswell et al., (1979) ทำการทดสอบ Biglan model ซึ่งเป็นรูปแบบสามมิติที่รวบรวมสาขาวิชาการในส่วนของสาขาวิชา hard หรือ soft บริสุทธิ์/แท้ หรือประยุกต์ มีชีวิตหรือไม่มีชีวิต ใน

ฐานะของตัวพยากรณ์ความต้องการของอธิการบดีในการพัฒนาความเป็นมืออาชีพ หัวหน้าสาขาวิชา 80 คนที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยของรัฐ 4 แห่ง รวมทั้งมหาวิทยาลัยอีก 1 แห่งในเขตตะวันตกกลาง เข้าร่วมในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผลลัพธ์ของการวิจัยแสดงว่า อธิการบดีในสาขาวิชาที่แตกต่างกันมีความต้องการพัฒนาความเป็นมืออาชีพที่แตกต่างกัน ข้อค้นพบดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยแนะนำว่า ผู้ที่พัฒนาโครงการบริการภายใน (Inservice programs) ควรจะต้องพิจารณาความแตกต่างของสาขาวิชา เมื่อต้องวางแผนสำหรับโครงการฝึกฝนพัฒนาต่าง ๆ

Creswell และเพื่อนร่วมงานเริ่มใช้ระบบการอ้างอิงในงานของพวกเขาในแบบของ APA Publication Manual (APA, 2010) ขั้นตอนต่อไป มีการทบทวนจุดประสงค์หลักของการศึกษา ตามด้วยข้อความเกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูล บทคัดย่อจบที่การแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์รวมทั้งแสดงการประยุกต์ใช้ผลลัพธ์เหล่านั้นในเชิงปฏิบัติ

เรียงความ ความคิดเห็น ความหมายหรือคำจำกัดความ และบทสังเคราะห์ของงานวิจัยในอดีตจะถูกสกัดให้เป็นบทคัดย่อได้อย่างไร ด้วยเหตุที่ว่า สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่การศึกษาวิจัย ส่วนที่สมควรต้องสกัดออกมาจากการศึกษาเหล่านี้เป็นดังต่อไปนี้ คือ

- กล่าวถึงปัญหาของบทความหรือหนังสือเล่มนั้น
- ระบุจุดยืนหลักของการศึกษานั้น
- แสดงให้เห็นถึงบทสรุปหลักที่เกี่ยวข้องกับบรรณบทหรือสาระสำคัญของการศึกษา
- ถ้าการทบทวนนี้เกี่ยวข้องกับระเบียบวิธีหรือวิธีดำเนินการวิจัย ให้อธิบายถึงข้อต่อในการให้เหตุผล ตรรกะ ความเข้มข้นของการถกเถียงเชิงวิชาการ และอื่น ๆ

ตัวอย่างที่ 2.2 บทคัดย่อที่เกี่ยวข้องกับการทบทวนวรรณกรรมในการศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการของรูปแบบและสัญลักษณ์ (Typology)

Sudduth (1992) ทำวิทยานิพนธ์เชิงปริมาณในสาขาวิชารัฐศาสตร์ในหัวข้อเรื่อง การใช้กลยุทธ์เชิงประยุกต์ของโรงพยาบาลในชนบท ผู้วิจัยดำเนินการทบทวนวรรณกรรมในหลาย ๆ บท ในบทนำของการศึกษาวิจัย สำหรับตัวอย่างของการสรุปพัฒนาการของรูปแบบและสัญลักษณ์ Sudduth สรุปถึงปัญหา เนื้อหาสาระ และรูปแบบสัญลักษณ์ ดังต่อไปนี้

Ginter, Duncan, Richardson, และ Swayne (1991) พิจารณาถึงผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมภายนอกต่อความสามารถของโรงพยาบาลในการปรับเพื่อเปลี่ยนแปลง ผู้วิจัยสนับสนุน

กระบวนการที่เรียกว่า การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม ซึ่งองค์กรทำการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์การตอบสนองที่ดีที่สุดต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในบริบทนั้น อย่างไรก็ตาม หลังจากทำการศึกษาศึกษาเทคนิคหลายข้อที่ใช้ในการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม ผลที่ออกมาดูเสมือนว่า ไม่มีโครงสร้างแนวความคิด หรือรูปแบบคอมพิวเตอร์ใดในลักษณะครอบคลุมทั่วถึงที่ถูกพัฒนาให้เอื้อต่อการวิเคราะห์ประเด็นสิ่งแวดล้อมต่างๆ ได้โดยสมบูรณ์แบบ (Ginter et al., 1991) ผลลัพธ์คือ ส่วนที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับกลยุทธ์ในการเปลี่ยนแปลงซึ่งอยู่บนพื้นฐานของสิ่งที่นับไม่ได้และกระบวนการตัดสินใจประเมินผล ในการช่วยเหลือผู้บริหารโรงพยาบาลในการประเมินสิ่งแวดล้อมภายนอกอย่างรอบครอบ Ginter et al., (1991) ได้พัฒนารูปแบบเชิงสัญลักษณ์ที่ปรากฏอยู่ใน Figure 2.1 (หน้า 44)

สำหรับตัวอย่างข้างต้น กลุ่มผู้ประพันธ์อ้างอิงการศึกษาวิจัยในรูปแบบการอ้างอิงในบทความ โดยกล่าวถึงปัญหา (ความสามารถของโรงพยาบาลในการปรับเพื่อการเปลี่ยนแปลง) ระบุสิ่งที่เป็นเนื้อหาสาระหลัก (กระบวนการที่ถูกเรียกว่า การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม) และกล่าวถึง บทสรุปที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระหลัก (เช่น ไม่มีรูปแบบแนวความคิดที่ครอบคลุม หรือพัฒนาการของรูปแบบเชิงสัญลักษณ์)

รูปแบบคู่มือ (Style Manuals)

ในตัวอย่างทั้งสองข้างต้น เราได้แนะนำแนวคิดเกี่ยวกับการใช้รูปแบบ APA ที่เหมาะสมในการอ้างอิงบทความในส่วนแรกของหัวข้อเกี่ยวกับบทคัดย่อ รูปแบบคู่มือดังกล่าวนี้ อำนวยประโยชน์ในฐานะแนวทางในการสร้างต้นฉบับ (manuscript) ในรูปแบบเชิงวิชาการ อาทิ รูปแบบที่คงเส้นคงวาในการเขียนการอ้างอิง การสร้างหัวเรื่อง การนำเสนอตารางและตัวเลขต่าง ๆ รวมทั้งการใช้ภาษาที่ไม่เลือกปฏิบัติ หักการพื้นฐานในการทบทวนวรรณกรรม คือการใช้รูปแบบการอ้างอิงที่เหมาะสมและเหมือนกันตลอดตั้งแต่ต้นจนจบ เมื่อใดก็ตามที่มีการระบุถึงเอกสารที่เป็นประโยชน์ จะต้องทำการอ้างอิงให้ครบถ้วนสมบูรณ์แบบโดยการใช้รูปแบบที่เหมาะสม สำหรับโครงร่างดัชนีพจนานุกรม นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาควรต้องขอคำแนะนำจากคณาจารย์ในคณะ กรรมการสอบ หรือเจ้าหน้าที่ประจำหน่วยงานนั้น ๆ ในประเด็นรูปแบบคู่มือที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการเขียนการอ้างอิง

The Publication Manual of the American Psychological Association (APA, 2010) ถือเป็นรูปแบบคู่มือที่เหมาะสมที่ได้รับความนิยมสูงสุดที่ถูกใช้ในแวดวงสาขาวิชาด้านการศึกษาและจิตวิทยา ในขณะที่ The Chicago Manual of Style (University of Chicago Press, 2010) ก็ถูก

ใช้เช่นกัน แต่ได้รับความนิยมน้อยกว่ารูปแบบของ APA ในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ วารสารบางฉบับก็พัฒนารูปแบบการอ้างอิงเป็นของตัวเองในหลากหลายรูปแบบ สิ่งที่ผู้วิจัยควรจะต้องพิจารณาก็คือ ต้องศึกษาให้ถ่องแท้ว่ารูปแบบใดที่เหมาะสมกับผู้อ่าน และประยุกต์ใช้รูปแบบดังกล่าวเสียตั้งแต่ต้นในกระบวนการวางแผนการเขียนงานวิจัย

หลักสำคัญในการพิจารณารูปแบบประกอบด้วย การอ้างอิงแทรกในเนื้อหา (in-text) การอ้างอิงในช่วงท้าย (end-of-text) หัวเรื่อง (heading) การใช้ตัวเลขและตาราง (figure, tables) คำแนะนำในการใช้รูปแบบคู่มือสำหรับการเขียนเชิงวิชาการมีดังต่อไปนี้

- เมื่อต้องการจะเขียนรายการอ้างอิงแทรกในเนื้อหา พึงระลึกไว้เสมอถึงรูปแบบที่เหมาะสมของการอ้างอิงพร้อมทั้งใส่ใจอย่างจดจ่อต่อรูปแบบของการอ้างอิงนั้น

- เมื่อต้องการจะเขียนรายการอ้างอิงในตอนท้ายของบทความ พึงระลึกว่า รูปแบบคู่มือให้เขียนแบบใช้ตัวอักษรหรือตัวเลข อีกทั้งตรวจสอบกลับไปว่า การอ้างอิงทั้งหมดที่แทรกอยู่ในเนื้อหาของบทความนั้นได้ถูกจัดรวมอยู่ในรายการอ้างอิงท้ายเล่ม

- มีการกำหนดลำดับก่อน-หลังของหัวเรื่องในการเขียนบทความเชิงวิชาการ ชั้นแรก ผู้วิจัยต้องทราบว่า จะมีหัวข้อเรื่องกี่หัวข้อในงานวิจัยของตน ต่อจากนั้นก็ใช้รูปแบบคู่มือที่เหมาะสมสำหรับงานแต่ละงาน โดยปกติแล้ว คำโครงการศึกษาวิจัย หรือการนำเสนอโครงการจะประกอบไปด้วยสองถึงสี่หัวเรื่อง

- หากมีการใช้เชิงอรรถ (footnotes) ศึกษาค้นคว้ารูปแบบคู่มือสำหรับการใส่วางเชิงอรรถที่เหมาะสม ในปัจจุบันการเขียนบทความเชิงวิชาการมีการใช้เชิงอรรถน้อยมากว่าในหลายปีที่ผ่านมา หากผู้วิจัยมีการใช้เชิงอรรถ พึงระลึกไว้ว่า เชิงอรรถอยู่ที่ส่วนล่างสุดของหน้ากระดาษ ในส่วนท้ายของบทความ หรืออยู่ท้ายสุดของบทความ

- ตารางและตัวเลขที่มีรูปแบบเฉพาะเจาะจงในแต่ละรูปแบบคู่มือ ให้ศึกษาประเด็นดังกล่าว อาทิ ตัวบางตัวหนา หัวข้อ และการเว้นระยะห่างในตัวอย่างที่ให้มา

โดยสรุป ประเด็นที่สำคัญที่สุดในการใช้รูปแบบคู่มือก็คือ ความสอดคล้องในการใช้วิธีดำเนินการตลอดทั้งบทความตั้งแต่ต้นจนจบของต้นฉบับ

ความหมายของคำศัพท์ (The Definition of Terms)

อีกหัวข้อหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการทบทวนวรรณกรรมคือ การหาเอกลักษณ์หรือการแยกแยะ และคำจำกัดความของคำต่าง ๆ ซึ่งผู้อ่านจะต้องทราบเพื่อที่จะเข้าใจเค้าโครงการศึกษาวิจัยนั้น ส่วนของคำจำกัดความของคำศัพท์อาจจะแยกออกจากการทบทวนวรรณกรรม รวมอยู่ในการทบทวนวรรณกรรม หรือแยกออกมาต่างหากอีกส่วนหนึ่งจากข้อเสนอเค้าโครงการศึกษาวิจัย

การให้คำจำกัดความของคำศัพท์ที่บุคคลทั่วไปที่อยู่นอกแวดวงวิชาการอาจจะทำความเข้าใจ โดยที่ความหมายของคำอาจจะเกินเลยไปกว่าภาษาที่ใช้โดยทั่วไป (Locke, Spirduso, & Silverman, 2013) เป็นที่ชัดเจนว่า คำศัพท์ตัวไหนสมควรได้รับการอธิบายขึ้นอยู่กับบริบทการพิจารณา หลักคิดก็คือ อธิบายคำศัพท์ที่มีความเป็นไปได้ว่า ผู้อ่านอาจไม่เข้าใจความหมายของคำ ๆ นั้น นอกเหนือจากนั้น ผู้วิจัยควรอธิบายศัพท์เมื่อคำ ๆ นั้นปรากฏเป็นครั้งแรกเพื่อป้องกันมิให้ผู้อ่านอ่านต่อไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งพบว่า ความหมายที่ผู้อ่านมีอยู่ในใจนั้นไม่ตรงกับความหมายที่แท้จริงที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาวิจัย Wilkinson (1991) ให้ความเห็นว่า “นักวิทยาศาสตร์ให้คำจำกัดความคำศัพท์ที่เฉียบแหลม เพื่อที่จะเข้าใจชัดเจนในงานวิจัยของพวกเขาและเพื่อสื่อสารผลลัพธ์และแนวความคิดที่ได้จากการศึกษาวิจัยอย่างถูกต้องเที่ยงตรง” การอธิบายศัพท์ยังเพิ่มความถูกต้องเที่ยงตรงในการวิจัยเชิงวิทยาศาสตร์ เหมือนดังที่ Firestone (1987) กล่าวไว้ว่า

คำของทุกภาษามีความหมายและมีหลากหลายความหมาย คล้ายกับสัญลักษณ์อื่น ๆ พลังอำนาจของคำหรือสัญลักษณ์มาจากผลรวมของความหมายในบริบทที่เฉพาะเจาะจง ภาษาเชิงวิทยาศาสตร์ลอกความหมายที่มีมากมายนี้จากคำบนความถูกต้องแม่นยำ นี่คือเหตุผลที่คำธรรมดาต้องมีคำจำกัดความในเชิงเทคนิคด้วยเหตุผลทางวิทยาศาสตร์

เพื่อความถูกต้องแม่นยำ ผู้อ่านสามารถพบคำศัพท์อยู่ในส่วนของบทนำในบทความ ในเค้าโครงดัชนีบทนำและวิทยานิพนธ์ คำศัพท์เหล่านี้จะถูกอธิบายในส่วนที่จัดไว้พิเศษของการศึกษาวิจัย หลักการและเหตุผลคือว่า ในการศึกษาวิจัยแบบเป็นทางการ นักศึกษาจะต้องแม่นยำในการใช้ภาษา และคำศัพท์ต่าง ๆ แนวความคิดที่มีพื้นฐานที่มั่นคงในการกำหนดความหมายหรือให้คำจำกัดความของคำเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดวิทยาการที่ถูกต้อง

ให้คำจำกัดความในส่วนนำของแต่ละบทในการวางแผนการวิจัย

- หัวข้อการศึกษาวิจัย

- ที่มาและปัญหาวิจัย
- วัตถุประสงค์การวิจัย
- คำถามวิจัย สมมติฐาน หรือวัตถุประสงค์
- การทบทวนวรรณกรรม
- ทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาวิจัย
- ส่วนของวิธีการดำเนินการวิจัย (ระเบียบวิธีวิจัย)

คำศัพท์พิเศษที่มีการให้ความหมายหรือคำจำกัดความจะปรากฏอยู่ในการวิจัยทั้ง 3 รูปแบบ

1) การวิจัยเชิงคุณภาพ 2) การวิจัยเชิงปริมาณ และ 3) การวิจัยเชิงผสมผสาน

- ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งเป็นการวิจัยแบบอุปนัย (induction) การออกแบบพัฒนาการด้านทฤษฎีต้องอาศัยการกำหนดคำจำกัดความในตอนเริ่มแรกของการศึกษา ด้วยการให้คำจำกัดความแบบชั่วคราวไปก่อน หลังจากนั้น เนื้อหาสาระ หรือมุมมอง หรือมิติต่าง ๆ ก็ค่อย ๆ ก่อร่างสร้างตัวขึ้นโดยผ่านการวิเคราะห์ข้อมูล ในส่วนของขั้นตอนการศึกษา ผู้ประพันธ์หรือผู้วิจัยให้ความหมายของคำในส่วนของขั้นตอนการศึกษาไปพร้อม ๆ กับการดำเนินการระบวนการวิจัย วิธีที่ว่านี้ เป็นการถ่วงเวลาจนกว่าคำจำกัดความที่แท้จริงจะปรากฏขึ้นในการศึกษาวิจัย ซึ่งเป็นการยากที่จะให้คำจำกัดความอย่างเฉพาะเจาะจงเอาไว้ล่วงหน้าในเค้าโครงการวิจัย ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ เค้าโครงการวิจัยเชิงคุณภาพจึงไม่มีใครมีส่วนแยกต่างหากสำหรับคำจำกัดความ นักเขียนหรือผู้วิจัยจึงนำเสนอเค้าร่างของคำจำกัดความเชิงคุณภาพก่อนที่จะลงพื้นที่ศึกษาวิจัย
- ในทางตรงกันข้าม การศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ ดำเนินการวิจัยในรูปแบบของการศึกษาเชิงนิรนัย (deduction) ด้วยวัตถุประสงค์วิจัยที่ถูกกำหนดเอาไว้แล้วอย่างมั่นคง ดังนั้นคำจำกัดความหรือความหมายของคำจึงถูกอธิบายอย่างถึถ้วนในส่วนแรกของเค้าโครงวิจัย ผู้สืบเสาะแสวงหาความรู้อาจจะใส่คำจำกัดความเหล่านี้ไว้ในส่วนที่แยกต่างหากพร้อมทั้งกำหนดความหมายของคำอย่างแม่นยำ ผู้วิจัยพยายามกำหนดความหมายของคำเพื่อให้ครอบคลุมความหมายที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ในตอนเริ่มแรกของการศึกษา และยอมรับหรือใช้คำจำกัดความที่พบในวรรณกรรม
- ในส่วนของการวิจัยแบบผสมผสาน วิธีการกำหนดคำจำกัดความอาจประกอบไปด้วยส่วนที่แยกออกมาต่างหากถ้าการศึกษาวิจัยนั้นเริ่มต้นด้วยการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ

แต่ถ้างานวิจัยนั้นเริ่มต้นด้วยการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ คำศัพท์ต่าง ๆ ก็จะไม่ค่อย ๆ ปรากฏขึ้นในระหว่างการดำเนินการศึกษาวิจัย และจะถูกให้คำจำกัดความหรือความหมายในสิ่งที่ค้นพบหรือผลลัพธ์ของการศึกษาในส่วนท้ายสุด แต่หากการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเกิดขึ้นพร้อม ๆ กัน ลำดับความสำคัญที่ให้กับวิธีการใดวิธีการหนึ่งจะเป็นตัวกำหนดวิธีการดำเนินการในการให้คำจำกัดความ อย่างไรก็ตาม ในการศึกษาวิจัยแบบผสมผสาน อาจจะมีคำศัพท์บางตัวที่ไม่เป็นที่คุ้นเคยกับผู้อ่าน อาทิ คำจำกัดความของการศึกษาวิจัยแบบผสมผสาน ในส่วนของการอภิปรายขั้นตอน (บทที่ 10) นอกจากนั้น การกำหนดความหมายของคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับกลยุทธ์ที่ใช้ในการสืบแสวงหาความรู้ เช่น เรื่องที่เกิดขึ้นพร้อมกัน หรือ เรื่องที่ต่อเนื่องกันมา รวมทั้งชื่อเฉพาะหรือชื่อพิเศษของกลยุทธ์ (เช่น การออกแบบขนานกันที่มาบรรจบกัน ซึ่งอธิบายในบทที่ 10)

ไม่มีวิธีการใดวิธีการหนึ่งที่คอยกำหนดการให้คำจำกัดความหรือการให้ความหมายของคำในการศึกษาวิจัย หากแต่มีข้อเสนอแนะหลายข้อดังต่อไปนี้ (Locke et al., 2013) คือ

- ให้คำจำกัดความของคำศัพท์เมื่อปรากฏครั้งแรกในเค้าโครงการศึกษา เช่น ในส่วนของบทนำ คำศัพท์ต้องการความหมายเพื่อช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจปัญหาและคำถามวิจัย หรือสมมติฐานวิจัยในการศึกษา

- เขียนคำจำกัดความในระดับการใช้งานหรือระดับประยุกต์ใช้ คำจำกัดความในระดับใช้งานหรือระดับปฏิบัติเขียนโดยใช้ภาษาที่เจาะจงมากกว่าที่จะเป็นในเชิงนามธรรม หรือคำจำกัดความในเชิงมโนภาพ ส่วนของคำจำกัดความในดัชนีพจนานุกรมให้โอกาสกับผู้เขียนในการระบุหรือกำหนดคำศัพท์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คำจำกัดความเหล่านี้เป็นความหมายของคำที่ผู้วิจัยหรือผู้เขียนวิทยานิพนธ์ใช้ในการดำเนินการศึกษาวิจัย

- อย่าให้คำจำกัดความโดยใช้ภาษาพูดโดยทั่วไป ควรจะใช้ภาษาที่ได้รับการยอมรับที่ปรากฏอยู่ในวรรณกรรมต่าง ๆ ด้วยวิธีนี้ คำศัพท์เหล่านี้มีรากฐานในวรรณกรรม มิใช่คำศัพท์ที่ถูกคิดค้นขึ้นมาเองโดยผู้วิจัย (Locke et al., 2013) อาจจะเป็นไปได้ว่า คำจำกัดความที่แม่นยำแน่นอนของคำไม่มีอยู่ในวรรณกรรม จึงอาจจะต้องใช้ภาษาธรรมดาทั่วไปในการอธิบาย ในกรณีดังกล่าวนี้ เมื่อผู้วิจัยกำหนดคำจำกัดความเรียบร้อยแล้ว ให้ใช้คำจำกัดความที่วามันอย่างคงเส้นคงวาตลอดตั้งแต่ต้นจนจบการวางแผนและการศึกษาวิจัย

- นักวิจัยอาจจะกำหนดคำจำกัดความเพื่อที่จะบรรลุจุดประสงค์ที่แตกต่างออกไป คำจำกัดความที่ว่านี้อาจจะอธิบายคำศัพท์ธรรมดาทั่วไป (เช่น องค์กร) คำจำกัดความอาจจะมาพร้อมกับข้อจำกัด (เช่น หลักสูตรที่มีข้อจำกัด) คำจำกัดความอาจเป็นตัวกำหนดเกณฑ์ (เช่น ระดับคะแนนเฉลี่ยที่สูง) และอาจจะอธิบายคำศัพท์ที่ใช้ในระดับปฏิบัติการ (เช่น การเสริมแรง หมายถึง การฟัง)

- แม้ว่าจะไม่มีรูปแบบในการให้คำจำกัดความ หนึ่งในวิธีดำเนินการก็คือ สร้างส่วนหนึ่งขึ้นมาต่างหาก ซึ่งเรียกว่า “คำจำกัดความหรือความหมายของคำศัพท์ (Definition of Terms)” แล้วก็ดำเนินการบัญญัติความหมายของคำต่าง ๆ และเน้นย้ำความหมายเหล่านั้น ด้วยวิธีการนี้ คำอธิบายที่ใช้ก็จะมี ความหมายที่ไม่บิดเบือนไป (Locke et al., 2013) ซึ่งโดยปกติแล้ว ส่วนของคำจำกัดความที่แยกออกมา นี้จะมีความยาวไม่เกินไม่เกิน 2-3 หน้ากระดาษ

ตัวอย่าง 2.3 และ 2.4 แสดงโครงสร้างแบบต่าง ๆ ในการกำหนดคำศัพท์สำหรับการศึกษาวิจัย

ตัวอย่าง 2.3 คำศัพท์ที่ถูกอธิบายในส่วนของตัวแปรอิสระ

ตัวอย่างสองชุดต่อไปนี้ แสดงให้เห็นถึงรูปแบบอย่างย่อในการเขียนคำจำกัดความหรือให้ความหมายของคำในการศึกษาวิจัย ตัวอย่างแรกแสดงถึงคำจำกัดความระดับปฏิบัติการของคำศัพท์ที่สำคัญ และตัวอย่างที่สองเป็นขั้นตอนของการให้คำจำกัดความสำหรับคำศัพท์ที่มีความสำคัญ Vernon (1992) ทำการศึกษาการหย่าร้างที่เกิดขึ้นในรุ่นกลางที่มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ในรุ่นปู่-ย่า ตา-ยาย ต่อรุ่นหลาน ๆ คำจำกัดความดังกล่าวนี้ ถูกจัดอยู่ในส่วนของตัวแปรอิสระ

ความสัมพันธ์ของวงศ์สาคนญาติต่อหลาน (Kinship Relationship to the Grandchild)

ความสัมพันธ์ของวงศ์สาคนญาติหรือเครือญาติต่อรุ่นหลานหมายถึง ไม่ว่าจะเป็นทางฝ่ายบิดาคือ ปู่-ย่า หรือทางฝ่ายมารดา คือ ตา-ยาย งานวิจัยที่มีมาก่อนหน้า มีความเห็นว่า ตา-ยาย มีแนวโน้มที่จะสนิทสนมแนบแน่นกับหลาน ๆ มากกว่า

เพศสภาพของปู่-ย่า ตา-ยาย (Sex of Grandparent)

ไม่ว่าปู่-ย่า ตา-ยาย จะเป็น ย่า-ยาย หรือ ปู่-ตา ต่างเป็นปัจจัยในความสัมพันธ์ของปู่-ย่า ตา-ยายกับหลาน [ตัวอย่างเช่น ย่า-ยาย มีแนวโน้มที่จะมีความเกี่ยวข้องมากกว่าปู่-ตา ซึ่งถูกเข้าใจว่าจะเกี่ยวข้องกับบทบาทการดูแลญาติของสตรีเพศในครอบครัว (อาทิ Hagestad, 1988, หน้า 35-36)]

ตัวอย่าง 2.4 คำศัพท์ที่ถูกริบายในคุณนิพนธ์เชิงผสมผสาน

ตัวอย่างนี้แสดงถึงการให้คำจำกัดความที่ยืดหยุ่นของคำศัพท์ที่อยู่ในการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสานในส่วนที่แยกออกมาจากบทแรก (บทนำ) ซึ่งเป็นบทเริ่มต้นของการศึกษาวิจัย VanHorn-Grassmeyer (1998) ศึกษาเมื่ออาชีพ 119 คน ในแผนกกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องในการครุ่นคิดหรือการไตร่ตรองทั้งในรูปแบบปัจเจกและรูปแบบร่วมมือกัน ผู้วิจัยทำการสำรวจและสัมภาษณ์เชิงลึกมีอาชีพรุ่นใหม่เหล่านี้ ด้วยเหตุที่ว่า ผู้วิจัยทำการศึกษาคำครุ่นคิดไตร่ตรองทั้งแบบปัจเจกและแบบร่วมมือกัน ผู้วิจัยได้ให้คำจำกัดความที่ละเอียดสำหรับคำศัพท์ต่าง ๆ ในตอนเริ่มแรกของการศึกษาวิจัย คำจำกัดความดังกล่าวนี้จะปรากฏในตัวอย่างต่อไป ให้สังเกตวิธีการที่ผู้วิจัยอ้างอิงคำจำกัดความเกี่ยวกับความหมายที่กำหนดขึ้นโดยผู้วิจัยหรือนักเขียนคนอื่น ๆ ในวรรณกรรม

การครุ่นคิดไตร่ตรองแบบส่วนตัวหรือแบบปัจเจก (Individual Reflection)

Schon (1983) อธิทศหนังสือทั้งเล่มให้กับแนวคิดที่เขาเรียกว่า กระบวนการคิดไตร่ตรองทวนสอบ (reflective thinking) การไตร่ตรองภาคปฏิบัติ และการฝึกฝนการไตร่ตรอง หนังสือเล่มนี้ถูกเขียนขึ้น 10 ปีหลังจากหนังสือที่เขียนโดย Argyris (Argyris & Schon, 1978) ซึ่งริเริ่มแนวคิดนี้ ดังนั้น คำจำกัดความแบบรัดกุมในประเด็นความเข้าใจของนักวิจัยต่อการไตร่ตรองครุ่นคิดเชิงปัจเจกต่อบางสิ่งด้วยความเป็นธรรมชาติถูกระบุอย่างชัดเจนที่สุดว่า เป็นการกระทำตามสัญชาตญาณเป็นสิ่งที่ยากที่จะเข้าใจ อย่างไรก็ตาม ลักษณะที่โดดเด่นที่สุดของการไตร่ตรองเชิงบุคคลสำหรับวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ 3 สิ่งต่อไปนี้ (ก) ศิลปะแห่งการปฏิบัติ (Schon, 1983) (ข) บุคคลประพจน์ปฏิบัติอย่างเปิดเผยอย่างไรเกี่ยวกับสิ่งที่บุคคลรู้เชิงสัญชาตญาณ และ (ค) มีอาชีพยกกระดานการฝึกฝนปฏิบัติผ่านวาทกรรมอันรอบคอบภายในจิตใจอย่างไร

มีอาชีพด้านกิจการนักศึกษา (Student Affairs Professional)

ความเป็นมืออาชีพถูกอธิบายในหลายความหมาย หนึ่งในความหมายเหล่านั้นระบุว่า บุคคลที่แสดงออกถึงการตัดสินใจที่เป็นอิสระในระดับสูงบนพื้นฐานของส่วนรวม ความคิดจากการเรียนรู้ มุมมอง ข้อมูล บรรทัดฐาน และนิสัย (และผู้ที่เข้าร่วมในการรับรู้แบบมืออาชีพ) (Baskett & Marsick, 1992 หน้า 3) กิจกรรมนักศึกษาแบบมืออาชีพถูกแสดงออกในอุปนิสัยของคุณลักษณะในการให้บริการแก่นักศึกษาในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ด้วยหนึ่งในหน้าที่ที่หลากหลายซึ่งสนับสนุนความสำเร็จด้านวิชาการและหลักสูตรรวม

การทบทวนวรรณกรรมเชิงปริมาณหรือเชิงผสมผสาน (A Quantitative or Mixed Methods Literature Review)

เมื่อเรียบเรียงการทบทวนวรรณกรรม มันเป็นการยากยิ่งที่จะตัดสินใจว่า การทบทวนวรรณกรรมจำนวนเท่าไรจึงจะเพียงพอ ในประเด็นปัญหานี้ เราได้พัฒนารูปแบบที่บ่งบอกถึงตัวกำหนดในการทบทวนวรรณกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจจะถูกออกแบบมาสำหรับการศึกษาเชิงปริมาณหรือเชิงผสมผสานที่มีการใช้ส่วนของการทบทวนวรรณกรรมที่เป็นมาตรฐาน สำหรับการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ การทบทวนวรรณกรรมอาจจะสืบค้นประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับปรากฏการณ์หลักที่กล่าวอ้างถึง และแบ่งออกเป็นหัวข้อต่าง ๆ แต่การทบทวนวรรณกรรมสำหรับงานวิจัยเชิงคุณภาพตามที่ได้เคยกล่าวมาแล้ว อาจจะถูกใส่เอาไว้ในเค้าโครงการวิจัยในหลายรูปแบบ (อาทิ ในส่วนของหลักการและเหตุผลสำหรับปัญหาวิจัย ส่วนแยกต่างหาก ส่วนที่กระจายอยู่ทั่วตลอดทั้งการศึกษาวิจัยหรือในส่วนของ การเปรียบเทียบกับผลลัพธ์ของโครงการศึกษาวิจัย)

ในการศึกษาเชิงปริมาณหรือสาระเชิงปริมาณของการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสาน ให้เขียนการทบทวนวรรณกรรมที่ประกอบไปด้วยส่วนของวรรณกรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับตัวแปรอิสระหลัก ตัวแปรตามหลัก รวมทั้งการศึกษาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม (จะมีรายละเอียดในเรื่องของ ‘ตัวแปร’ มากขึ้นในบทที่ 3) วิธีดำเนินการชนิดนี้ดูมีความเหมาะสมสำหรับดุษฎีนิพนธ์ และรวบรวมแนวคิดเกี่ยวกับวรรณกรรมที่จะปรากฏอยู่ในบทความในวารสาร โปรดพิจารณาว่า การทบทวนวรรณกรรมประกอบไปด้วย 5 ส่วนคือ (ก) บทนำ (ข) หัวข้อ 1 (เกี่ยวกับตัวแปรอิสระ) (ค) หัวข้อ 2 (เกี่ยวกับตัวแปรตาม) (ง) หัวข้อ 3 (การศึกษาซึ่งกล่าวถึงทั้งตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม) และ (จ) บทสรุป ต่อไปนี้เป็นรายละเอียดของแต่ละส่วน

1. เริ่มการทบทวนวรรณกรรมโดยแจ้งผู้อ่านถึงส่วนต่าง ๆ ที่ประกอบอยู่ในส่วนนี้คือข้อความเกี่ยวกับการจัดรูปแบบของส่วนต่าง ๆ ที่ประกอบกันอยู่

2. ทำการทบทวนหัวข้อที่ 1 ซึ่งกล่าวถึง วรรณกรรมเชิงวิชาการเกี่ยวกับตัวแปรอิสระหรือตัวแปรอื่น ๆ หากมีตัวแปรอิสระหลายตัว ควรแบ่งส่วนหรือควรเน้นตัวแปรเดี่ยวที่สำคัญที่สุด จำเอาไว้ว่า ให้กล่าวถึงเฉพาะวรรณกรรมที่เกี่ยวกับตัวแปรอิสระ ในรูปแบบนี้ ให้แยกวรรณกรรมที่เกี่ยวกับตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

3. ทบทวนหัวข้อที่ 2 ซึ่งเป็นการรวบรวมวรรณกรรมเชิงวิชาการเกี่ยวกับตัวแปรตามหรือตัวแปรอื่น ๆ หากมีตัวแปรตามหลายตัว ให้เขียนแยกเกี่ยวกับตัวแปรแต่ละตัว หรือเน้นไปที่ตัวแปรเดี่ยวที่สำคัญ

4. ทบทวนหัวข้อ 3 ซึ่งประกอบไปด้วยวรรณกรรมเชิงวิชาการที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอิสระ (หลายตัว) กับตัวแปรตาม (หลายตัว) ณ จุดนี้ เราอยู่ที่จุดสำคัญของเค้าโครงการศึกษาวิจัย ดังนั้นในส่วนนี้ควรมีความกระชับและประกอบไปด้วยการศึกษาที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดที่สุดกับหัวข้อศึกษาวิจัยในเค้าโครงการศึกษา ในบางกรณีอาจจะยังไม่มีงานวิจัยอื่นใดที่เกี่ยวกับหัวข้อนี้ ให้สร้างส่วนที่มีความใกล้ชิดที่สุดกับหัวข้อวิจัยหรือทบทวนการศึกษาต่าง ๆ ที่กล่าวถึงหัวข้อนั้นในระดับทั่วไป

5. เขียนบทสรุปที่เน้นการศึกษาวิจัยที่สำคัญที่สุด จับเนื้อหาสาระหลักให้ได้ แนะนำว่าทำไมต้องมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในหัวข้อนี้ และกล่าวอ้างต่อไปว่า งานวิจัยชิ้นนี้จะเติมเต็มช่องว่างที่มีอยู่นั้นอย่างไร

รูปแบบต่อไปนี้เป็นในเรื่องการทบทวนวรรณกรรมที่แสดงให้เห็นถึงความเกี่ยวข้องที่แนบแน่นระหว่างตัวแปรในคำถามวิจัยและสมมติฐาน และจำกัดการศึกษาให้แคบลงอย่างพอเหมาะพอควร ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นเชิงตรรกะสำหรับปัญหาวิจัยและส่วนของวิธีดำเนินการวิจัย

บทสรุป

ก่อนลงมือค้นหาวรรณกรรม ควรระบุหัวข้อให้ได้ก่อน ใช้กลยุทธ์ อาทิ การร่างหัวข้อคร่าว ๆ หรือเริ่มด้วยคำถามวิจัยหลัก ๆ ควรพิจารณาด้วยว่า หัวข้อนั้นสมควรจะทำการศึกษาวิจัยหรือไม่ โดยทบทวนว่า ผู้วิจัยสามารถเข้าถึงผู้มีส่วนร่วมอีกทั้งทรัพยากรต่าง ๆ ได้หรือไม่ อย่างไร หัวข้อนั้นจะต่อยอดองค์ความรู้ด้านการวิจัยหรือไม่ เป็นหัวข้อที่น่าสนใจมั๊ย และสอดคล้องกับเป้าประสงค์ส่วนตัวของผู้วิจัยหรือไม่

นักวิจัยใช้ประโยชน์จากวรรณกรรมเชิงวิชาการในการศึกษาวิจัย ในการนำเสนอผลลัพธ์วิจัย ของการศึกษาที่คล้าย ๆ กัน พยายามสร้างความเกี่ยวข้องหรือต่อเนื่องระหว่างงานวิจัยกับประเด็นที่ ถกเถียงกันในวรรณกรรมที่มีอยู่ อีกทั้งนำเสนอกรอบแนวความคิดในอันที่จะเปรียบเทียบผลลัพธ์ของ การศึกษากับงานวิจัยอื่น ๆ สำหรับงานวิจัยเชิงคุณภาพ เชิงปริมาณ และเชิงผสมผสาน วรรณกรรม ตอบสนองในทิศทางที่แตกต่างในงานวิจัยแต่ละประเภท ในงานวิจัยเชิงคุณภาพ วรรณกรรมช่วยใน การยืนยันปัญหาวิจัย แต่ก็ไม่ใช่ไปบับังคับความเห็นของผู้มีส่วนร่วมในการศึกษาวิจัย วิธีดำเนินการ วิจัยที่ได้รับความนิยมคือ ใส่วรรณกรรมในช่วงท้ายของการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพแทนที่จะใส่เอาไว้ใน บทนำ ส่วนงานวิจัยเชิงปริมาณ วรรณกรรมไม่เพียงแต่ยืนยันปัญหาวิจัย แต่ยังชี้ให้เห็นถึงปัญหาวิจัย หรือสมมติฐานการวิจัยที่มีความเป็นไปได้ที่ควรต้องกล่าวอ้าง ตามปกติแล้ว ในการศึกษาวิจัยเชิง ปริมาณ การทบทวนวรรณกรรมจะแยกส่วนออกมาต่างหาก สำหรับการวิจัยเชิงผสมผสานนั้น การใช้ วรรณกรรมจะขึ้นอยู่กับประเภทของการออกแบบและน้ำหนักที่ให้ต่อประเด็นเชิงคุณภาพและเชิง ปริมาณ

เมื่อลงมือทบทวนวรรณกรรม ให้ระบุคำสำคัญเพื่อใช้ในการค้นหาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง หลังจากนั้นก็เริ่มการค้นหาในแหล่งข้อมูลต่าง ๆ อาทิ ERIC, EBSCO, ProQuest, Google Scholar, PubMed และแหล่งข้อมูลเฉพาะด้าน เช่น PsycINFO, Sociofile, และ SSCI จากนั้นก็ปักหมุด บทความหรือหนังสือต่าง ๆ บนพื้นฐานของลำดับความสำคัญเริ่มต้นจากบทความวิชาการในวารสาร แล้วต่อด้วยหนังสือ ระบุการอ้างอิงต่างๆ ที่จะช่วยส่งเสริมในการทบทวนวรรณกรรมของผู้วิจัย จัด กลุ่มการศึกษาเหล่านี้เอาไว้ในแผนที่วรรณกรรมที่แสดงถึงประเภทหลัก ๆ ของการศึกษาวิจัย รวมทั้ง วางเค้าโครงงานวิจัยของผู้วิจัยให้อยู่ในกรอบของการศึกษาเหล่านี้ เริ่มต้นการเขียนสรุปการศึกษาวิจัย ให้สังเกตการอ้างอิงที่สมบูรณ์ตามคู่มือการออกแบบ (เช่น APA, 2010) และจับใจความของงานวิจัย ที่ประกอบไปด้วยปัญหาวิจัย คำถามวิจัย การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และผลลัพธ์การวิจัย

ให้คำจำกัดความคำศัพท์ที่สำคัญ โดยที่ผู้วิจัยอาจจะพัฒนาส่วนที่เป็นคำศัพท์ในเค้า โครงการวิจัย หรืออาจจะใส่หมวดของคำศัพท์ในส่วนของการทบทวนวรรณกรรม ท้ายที่สุด พิจารณา โครงสร้างโดยรวมของงานวิจัยในการจัดเรียงการศึกษาต่าง ๆ รูปแบบงานวิจัยเชิงปริมาณคือ การแบ่ง การทบทวนออกเป็น ส่วน ๆ ขึ้นอยู่กับตัวแปรหลัก (วิธีดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ) หรือแบ่งออกเป็น หัวข้อหลักย่อย ๆ ของปรากฏการณ์ (วิธีดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ) ที่ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาวิจัย

แบบฝึกหัด (Writing Exercises)

1. พัฒนาแผนที่วรรณกรรมสำหรับการศึกษาในหัวข้อวิจัย ในแผนที่นั้นประกอบไปด้วย ข้อเสนอการวิจัย และเชื่อมโยงเค้าโครงการวิจัยนั้นกับการศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อผู้อ่านสามารถ เข้าใจอย่างง่ายตายว่า งานของผู้วิจัยมีความเชื่อมโยงหรือต่อยอดงานวรรณกรรมที่มีอยู่อย่างไร

2. จัดแสดงการทบทวนวรรณกรรมสำหรับการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ ให้ดำเนินการตาม รูปแบบในการกำหนดวรรณกรรมที่สะท้อนตัวแปรในการศึกษาวิจัย และในอีกทางเลือกหนึ่งคือ จัดเรียงวรรณกรรมสำหรับการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพและเอาใส่ไว้ในบทนำในฐานะหลักการและ เหตุผลสำหรับปัญหาวิจัยในการศึกษา

3. ฝึกใช้แหล่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ออนไลน์ในการสืบค้นวรรณกรรมสำหรับหัวข้อวิจัย สืบค้น หลาย ๆ ครั้ง จนกระทั่ง ผู้วิจัยพบบทความที่ใกล้เคียงหัวข้อวิจัยมากที่สุดที่จะเป็นไปได้ หลังจากนั้น ให้ ลองพยายามสืบค้นเป็นครั้งที่สอง โดยการใช้ ตัวบ่งชี้ (descriptors) ที่กล่าวถึงในบทเรียนนี้ ให้เลือก มา 10 บทความและนำบทความย่อมาใส่ในการทบทวนวรรณกรรม

4. จากแบบฝึกหัดข้อที่ 3 เขียนบทความย่องานวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่ค้นหาได้จาก การสืบค้นออนไลน์ ประยุกต์ใช้แนวทางต่าง ๆ ที่มีอยู่ในบทเรียนบทนี้เพื่อเขียนส่วนประกอบต่าง ๆ ที่ ควรมี อยู่ในบทความย่อ

บทที่ 6

บทนำ (The Introduction)

หลังจากที่ตัดสินใจได้แล้วว่า จะดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ หรือเชิงปริมาณ หรือเชิงผสมผสาน และหลังจากได้ดำเนินการทบทวนวรรณกรรมขั้นพื้นฐานแล้ว รวมทั้งตัดสินใจได้แล้วในเรื่องของรูปแบบของข้อเสนอการวิจัย ขั้นตอนต่อไปในกระบวนการก็คือ การออกแบบหรือวางแผนในการศึกษาวิจัย กระบวนการในการจัดระเบียบและเขียนแนวความคิดออกมาก็เริ่มต้น โดยการเริ่มจากการออกแบบบทนำของข้อเสนอการวิจัย บทนำที่ว่านี้ อภิปรายส่วนประกอบและการเขียนที่แนะนำการศึกษาในเชิงวิชาการ รวมทั้งศึกษาความแตกต่างในการเขียนบทนำ ซึ่งมีการเขียนอยู่ 3 ประเภทของการออกแบบ ต่อจากนั้น บทสนทนาจะหันไปสู่องค์ประกอบ 5 ตัว สำหรับการเขียนบทนำที่ดี (ก) สร้างหรือกำหนดปัญหาที่นำไปสู่การศึกษา (ข) ทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับปัญหาวิจัย (ค) ระบุข้อที่ขาดหายหรือช่องว่างของปัญหาในวรรณกรรม (ง) ระบุกลุ่มเป้าหมายของผู้อ่านและกล่าวถึงความสำคัญของปัญหาสำหรับผู้อ่าน และ (จ) ระบุจุดประสงค์ของข้อเสนอการศึกษารวบรวมองค์ประกอบเหล่านี้เป็นรูปแบบความไม่สมบูรณ์เชิงสังคมศาสตร์ (social science deficiency model) สำหรับการเขียนบทนำ ด้วยเหตุที่ว่า องค์ประกอบหลักของบทนำคือ การตั้งธงในความบกพร่องหรือช่องว่างในการศึกษาวิจัยในครั้งก่อนหน้า เพื่อการแสดงรูปแบบนี้ จึงนำเสนอและวิเคราะห์บทนำที่สมบูรณ์ในการศึกษาวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์

ความสำคัญของบทนำ (The Importance of Introductions)

บทนำคือ ข้อความแรกของบทความในวารสาร ดุษฎีนิพนธ์ หรือการศึกษาวิจัยเชิงวิชาการ บทนำเป็นตัวจัดฉากเวทีของโครงการทั้งหมด Wilkinson (1991) ได้ให้ข้อสังเกตว่า

บทนำหมายถึง ส่วนหนึ่งของบทความที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเบื้องหลัง หรือที่มาที่ไปของการวิจัยที่รายงานอยู่ในบทความนั้นแก่ผู้อ่าน มันมีวัตถุประสงค์ที่จะสร้างกรอบการทำงานสำหรับการวิจัย ดังนั้นผู้อ่านจึงสามารถเข้าใจว่างานวิจัยนั้นมีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยอื่น ๆ อย่างไร

บทนำเป็นตัวก่อประเด็นหรือสิ่งที่มีความเกี่ยวข้องอันนำไปสู่การวิจัยโดยนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาวิจัย ด้วยเหตุที่ว่า บทนำนั้นเป็นข้อความแรกในการศึกษาวิจัยหรือในเค้าโครงวิจัย จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสนใจใส่ใจเป็นพิเศษในการเขียนขึ้นมา บทนำจำจะต้องกระตุ้นในผู้อ่านเกิดความสนใจในหัวข้อนี้ ชี้ให้เห็นถึงปัญหาซึ่งนำไปสู่การศึกษาวิจัย วางตำแหน่งการศึกษานั้น

ไว้ในบริบทอันกว้างใหญ่ในงานวรรณกรรมเชิงวิชาการ และต้องสื่อสารให้ถึงตัวผู้อ่านที่เฉพาะเจาะจง โดยทั้งหมดที่กล่าวมานี้ จะต้องทำให้สำเร็จในส่วนอันน้อยนิดในที่ว่างเพียงไม่กี่แผ่นหน้ากระดาษเท่านั้น ด้วยเหตุผลที่ว่า ข้อความที่จะต้องสื่อกับผู้อ่านมีพื้นที่ที่จำกัด การเขียนบทนำจึงเป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถในการเขียนและความเข้าใจอันถ่องแท้ของผู้วิจัย

ปัญหาวิจัยคือ ปัญหาหรือประเด็นที่นำไปสู่ความต้องการหรือความจำเป็นในการศึกษา ปัญหาวิจัยอาจเกิดขึ้นได้จากหลายสาเหตุหรือหลายแหล่งที่มีความเป็นไปได้ มันอาจเกิดขึ้นจากประสบการณ์ส่วนตัวของผู้วิจัยเองที่เกิดขึ้นในการใช้ชีวิตหรือในสถานที่ประกอบการงาน มันอาจเกิดขึ้นจากการโต้แย้งที่กินความกว้างขวางที่พบอยู่ในวรรณกรรม ในวรรณกรรมอาจจะมีช่องว่างที่ผู้วิจัยจำต้องกล่าวถึง มุมมองอื่น ๆ ที่สมควรต้องแยกวิเคราะห์ หรือแม้กระทั่งแขนงวิชาที่ต้องมีการศึกษาวิจัย มากไปกว่านั้น ปัญหาวิจัยอาจพัฒนาจากการถกเถียงด้านนโยบายของรัฐบาล หรือในระหว่างกลุ่มของผู้บริหารระดับสูง แหล่งที่มาของปัญหาวิจัยมีความหลากหลายมาก ในการระบุหรือกล่าวถึงปัญหาวิจัยที่กำหนดในการศึกษาจึงมิใช่เรื่องที่จะกระทำได้ง่ายดาย ตัวอย่างเช่น ในความพยายามที่จะระบุถึงประเด็นการตั้งครุฑของวัยรุ่น จำต้องมีการชี้ให้เห็นถึงปัญหาที่มีต่อผู้หญิงและต่อสังคมในภาพรวม เป็นที่น่าเสียดายที่มีผู้ประพันธ์จำนวนมากไม่สามารถระบุปัญหาวิจัยอย่างชัดเจนได้ ทำให้คนอ่านจำต้องตัดสินใจเอาเองว่า ประเด็นปัญหานั้นมีความสำคัญอย่างไร เมื่อปัญหาวิจัยไม่ชัดเจน มันก็เป็นการยากที่จะทำความเข้าใจปัญหาหรือหลักเกณฑ์อื่น ๆ ในการศึกษาวิจัยนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของความสำคัญและความจำเป็นของการวิจัย ยิ่งไปกว่านั้น ปัญหาวิจัยดังกล่าวอาจจะสับสนกับคำถามวิจัย ซึ่งหมายถึงคำถามที่ผู้สืบสวนต้องการคำตอบในอันที่จะเข้าใจหรืออธิบายปัญหาที่เกิดขึ้นได้ ความยุ่งยากที่ว่ามานี้ ทำให้บทนำจำต้องแบกรับอันหนักหน่วงในการกระตุ้นให้ผู้อ่านอ่านต่อไปให้จบและเห็นถึงความสำคัญหรือคุณค่าของการศึกษาวิจัย

แต่ก็ยังมีรูปแบบที่ดีสำหรับการเขียนบทนำเชิงวิชาการด้านสังคมศาสตร์ ก่อนที่จะเริ่มกล่าวถึงรูปแบบที่ว่ามันนั้น มันเป็นการสมควรที่จะต้องอภิปรายอย่างสรุปเกี่ยวกับส่วนประกอบของบทคัดย่อ (abstract) ที่ดี ต่อจากนั้นก็จะมีกรแยกแยะให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างบทนำของการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เชิงปริมาณ อีกทั้งเชิงผสมผสาน

บทคัดย่อสำหรับการศึกษาวิจัย (An Abstract for a Study)

บทคัดย่อหมายถึง บทสรุปที่สั้นของเนื้อหาสาระของการศึกษา บทคัดย่อช่วยให้ผู้อ่านสำรวจได้อย่างรวดเร็วส่วนประกอบต่าง ๆ ที่จำเป็นในโครงการศึกษา บทคัดย่อถูกวางไว้ในส่วนเริ่มแรกของ

การศึกษา และมีประโยชน์มากทั้งต่อข้อเสนอเค้าโครงการวิจัย ตลอดจนต่อเล่มสมบูรณ์ของวิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ The Publication Manual of the American Psychological Association [American Psychological Association (APA), 2010] ระบุเอาไว้ว่า บทคัดย่อเป็นส่วนของย่อหน้าขึ้นต้นเดียวที่มีความสำคัญที่สุดของการศึกษา บทคัดย่อจะต้องมีความถูกต้อง แม่นยำ ไม่ประเมินตัดสิน (โดยการใส่ข้อคิดเห็นที่เกินกว่าขอบเขตของการวิจัยเพิ่มเติมเข้าไป) มีความสอดคล้อง อ่านง่าย และมีความกระชับ ความยาวของบทคัดย่ออาจจะไม่เท่ากัน โดยที่บางวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยอาจมีการกำหนดหลักเกณฑ์ที่เหมาะสมสำหรับความยาวของบทคัดย่อ (เช่น 250 คำ) The APA Publication Manual (APA, 2010) ให้ข้อเสนอแนะว่า บทคัดย่อโดยทั่วไปแล้วนั้นมีความยาวประมาณ 150-250 คำ

มีส่วนเสริมหลักที่สำคัญที่อยู่ในบทคัดย่อ เนื้อหาเหล่านี้แตกต่างกันออกไป เช่น บทคัดย่อสำหรับการรายงาน การทบทวนวรรณกรรม บทความเชิงทฤษฎี และบทความเชิงระเบียบวิธีวิจัย บทคัดย่อที่จะกล่าวมุ่งเน้นต่อไปนี้เป็นบทคัดย่อของข้อเสนอเค้าโครงการวิจัยสำหรับบทความเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยจะได้เห็นส่วนประกอบหลักหลายตัวในฐานะส่วนหนึ่งของบทคัดย่อ โดยที่ส่วนประกอบดังกล่าวนี้จะคล้ายกันไม่ว่าเค้าโครงการวิจัยนั้นจะเป็นวิธีดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ หรือเชิงผสมผสาน ส่วนประกอบนี้ถูกจัดเรียงตามลำดับดังที่ปรากฏอยู่ในบทคัดย่อ

1. เริ่มต้นด้วยประเด็นหรือปัญหาที่นำไปสู่ความต้องการในการศึกษาวิจัย ประเด็นที่ว่านี้อาจเกี่ยวข้องกับความต้องการวรรณกรรมเพิ่มเติมในหัวข้อวิจัยนั้น หรืออาจเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในชีวิตจริง ตัวอย่างเช่น การแพร่ระบาดของ AIDS การตั้งครุฑของวัยรุ่น การหยุดเรียนของนักศึกษาในวิทยาลัย หรือการขาดแคลนบุคคลากรสุขภาพสตรีในบางสาขาอาชีพ ปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่พบเห็นได้ในชีวิตจริงซึ่งสมควรแก่การกล่าวถึง ปัญหาวิจัยอาจเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับจุดอ่อนหรือข้อบกพร่องในวรรณกรรม อาทิ ช่องว่างต่าง ๆ ในวรรณกรรม ความต้องการที่จะขยายหัวข้อศึกษาวิจัย หรือการแสดงความแตกต่างระหว่างการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยสามารถทำการอ้างอิงหนึ่งหรือสองการอ้างอิงเกี่ยวกับปัญหาเหล่านี้ ทั้งนี้เพราะว่า โดยปกติแล้ว บทคัดย่อมีลักษณะที่กระชับหรือสั้น ดังนั้นจึงไม่สามารถนำเสนอการอ้างอิงจำนวนมากได้

2. ระบุจุดประสงค์ของการศึกษาวิจัย ใช้คำว่า จุดประสงค์ หรือ เป้าหมายในการศึกษา หรือวัตถุประสงค์ และพูดถึงปรากฏการณ์หลักที่จะทำการวิจัย ผู้มีส่วนร่วมในการศึกษาที่จะถูกศึกษา และสถานที่ที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

3. ลำดับต่อไป ข้อมูลใดที่จะเก็บรวบรวมในการที่จะสนองตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยระบุชนิดของข้อมูล ผู้มีส่วนร่วมในการศึกษา และสถานที่ที่จะดำเนินการเก็บข้อมูล

4. หลังจากนั้น ผู้วิจัยระบุเนื้อหาเชิงคุณภาพ ผลลัพธ์ทางสถิติเชิงปริมาณ หรือผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นจากการศึกษาในรูปแบบบูรณาการสำหรับการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสาน ในช่วงเริ่มแรกของการวางแผนโครงการวิจัย ผู้วิจัยอาจจะไม่ทราบถึงผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยอาจจะต้องคาดเดาผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น ระบุเนื้อหาประมาณ 4-5 เนื้อหา ผลลัพธ์เบื้องต้นเชิงสถิติ หรือข้อค้นพบที่ลุ่มลึกเชิงบูรณาการในการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสาน

5. จบบทคัดย่อลงด้วยการกล่าวถึง การประยุกต์ใช้เชิงปฏิบัติของการศึกษา กล่าวอ้างถึงผู้อ่านที่เจาะจงที่จะได้รับประโยชน์จากโครงการวิจัย รวมถึงเหตุผลว่าทำไมพวกเขาจึงได้รับประโยชน์นั้น

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของบทคัดย่อที่มีลักษณะกระชับในการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพซึ่งประกอบไปด้วย 5 ส่วนประกอบดังที่กล่าวมาข้างต้น

ประเด็นซึ่งการศึกษาครั้งนี้ต้องการจะกล่าวถึงคือ การขาดแคลนสุขภาพสตรีในการแข่งขันศิลปะการป้องกันตัว ในการพิจารณาปัญหานี้ จุดประสงค์ในการศึกษาวิจัยจะสำรวจแรงกระตุ้นของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันเทควันโด เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้แข่งขันสุขภาพสตรี 4 คนในการแข่งขันชิงชนะเลิศกีฬาเทควันโด การสัมภาษณ์ถูกแปลผลและวิเคราะห์ ผลการวิจัยนำไปสู่เนื้อหาที่สำคัญ 3 ประการ คือ การสนับสนุนทางสังคม (social support) การรับรู้ความสามารถของตนเอง (self-efficacy) และการวางแผนเป้าหมาย (goal orientation) เนื้อหาดังกล่าวนี้ จะเป็นประโยชน์ในการทำความเข้าใจในการเพิ่มแรงจูงใจของนักกีฬาหญิงด้านศิลปะการป้องกันตัว (Witte, 2011)

บทนำของวิธีดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ เชิงปริมาณ และเชิงผสมผสาน

การทบทวนโดยปกติทั่วไปเกี่ยวกับบทนำแสดงให้เห็นถึงรูปแบบที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน คือ การที่ผู้ประพันธ์กล่าวถึงปัญหาและให้เหตุผลที่สมควรว่า ทำไมจึงต้องมีการศึกษาวิจัยในประเด็นนั้น ประเภทของปัญหาที่นำเสนอในบทนำนั้นจะแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับวิธีดำเนินการวิจัย (คูบทที่ 1) ในโครงการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ประพันธ์จะอธิบายปัญหาวิจัยที่สามารถทำความเข้าใจได้ด้วยการศึกษาค้นคว้าแนวความคิดหรือปรากฏการณ์ การวิจัยเชิงคุณภาพเป็นลักษณะของการสำรวจตรวจค้นโดยที่ผู้วิจัยใช้ในการพิสูจน์ตรวจสอบหัวข้อวิจัยในขณะที่ตัวแปรและพื้นที่ทฤษฎีต่าง ๆ ไม่สามารถอ้างถึงได้ ตัวอย่างเช่น Morse (1991) กล่าวว่า

ลักษณะของปัญหาวิจัยเชิงคุณภาพ คือ (ก) แนวความคิดยังไม่สมบูรณ์ เนื่องจากขาดทฤษฎีและการวิจัยก่อนหน้าที่ชัดเจน (ข) ความเชื่อที่ว่าทฤษฎีที่มีอยู่อาจจะไม่เที่ยงตรง ไม่เหมาะสม ไม่

ถูกต้อง หรือมีอคติ (ค) มีความต้องการที่จะสืบค้นหาและอธิบายปรากฏการณ์และเพื่อพัฒนาทฤษฎี หรือ (ง) ลักษณะของปรากฏการณ์อาจจะไม่มีความเหมาะสมกับการวัดเชิงปริมาณ

ตัวอย่างเช่น ปัญหาของการแผ่ขยายของเมืองอย่างไม่เป็นระเบียบ (urban sprawl) (ปัญหา) จำเป็นต้องมีการสำรวจตรวจสอบ ทั้งนี้ก็เพราะว่า มีบางพื้นที่ในประเทศที่ยังไม่มีการศึกษา หรือในประเด็นอื่น เด็กในชั้นเรียนระดับประถมศึกษาตอนต้นมีความวิตกกังวลซึ่งรบกวนกับการเรียน (ปัญหา) และวิธีการที่ดีที่สุดในการสืบค้นหาไปถึงปัญหาคือ การไปที่โรงเรียนและเยี่ยมเยียนคุณครู และนักศึกษา นักวิจัยเชิงคุณภาพบางท่านมีเลนส์หรือกระจกแห่งการเปลี่ยนแปลงซึ่งปัญหาจะถูกศึกษาโดยผ่านเลนส์หรือกระจกนี้ (อาทิ ความไม่เท่าเทียมกันของค่าตอบแทนระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย หรือทัศนคติด้านเชื้อชาติที่เกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูลของผู้ขับขี่ยานยนต์บนถนนไฮเวย์) Thomas (1993) แนะนำว่า ผู้วิจัยที่เคร่งครัดเริ่มจากหลักฐานที่ว่า การดำเนินชีวิตด้านวัฒนธรรมมีความตรึงเครียดอย่างต่อเนื่องระหว่างการควบคุมและการต่อต้าน การวางแผนทางเชิงทฤษฎีนี้ก่อให้เกิดรูปร่างของโครงสร้างของบทนำ ตัวอย่างเช่น Beisel (1990) เสนอให้มีการศึกษาว่า ทฤษฎีทางการเมืองด้านชนชั้นสามารถอธิบายการขาดความสำเร็จในการรณรงค์ต่อต้านโรงในหนึ่งใน 3 เมืองของสหรัฐอเมริกาได้อย่างไร ดังนั้น ในบางการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ รูปแบบหรือวิธีการเขียนบทนำ อาจจะเป็นอุปนัย (inductive) น้อยลง ในขณะที่ยังคงอาศัยมุมมองของผู้มีส่วนร่วมในการศึกษาเหมือนดังเช่นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพส่วนใหญ่ นอกจากนี้ บทนำเชิงคุณภาพอาจเริ่มต้นด้วยประโยคที่เกี่ยวกับประสบการณ์ส่วนตัวของผู้ประพันธ์เอง อาทิ ที่สามารถพบเห็นในการวิจัยเชิงปรากฏการณ์ (Moustakas, 1994) บทนำอาจจะเขียนขึ้นจากความคิดเห็นส่วนตัว ความเห็นของบุคคลที่หนึ่ง หรือความเห็นที่เป็นอัตวิสัย (subjective) ที่ซึ่งผู้วิจัยวางตัวเขาหรือเธอในการเล่าเรื่องนั้น

อย่างไรก็ตาม ความหลากหลายมีน้อยมากสำหรับบทนำของการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ ในโครงการเชิงปริมาณ ปัญหาวิจัยถูกกล่าวถึงอย่างดีที่สุดได้ด้วยความเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยหรือตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ ตัวอย่างเช่น ในการตอบคำถามเกี่ยวกับการตัดค่าแรงคนงาน (ซึ่งเป็นปัญหาของแรงงานทุกคน) ผู้สืบค้นหาข้อมูลอาจจะค้นหาว่า ตัวแปรใดมีอิทธิพลต่อการลดขนาดของธุรกิจ ในขณะที่ผู้วิจัยท่านอื่นต้องการที่จะเข้าใจอัตราการหย่าร้างที่สูงระหว่างคู่สมรส (ปัญหา) และพยายามศึกษาค้นคว้าว่า ประเด็นด้านการเงินมีผลต่อการหย่าร้างหรือไม่ อย่างไรก็ตาม ในทั้งสองเหตุการณ์ดังกล่าวนี้ ปัญหาวิจัยก็คือ การทำความเข้าใจปัจจัยที่อธิบายหรือเกี่ยวข้องกับผลลัพธ์ในการที่จะช่วยให้ผู้สืบค้นหาความรู้เกิดความเข้าใจอย่างดีที่สุด รวมทั้งสามารถอธิบายปัญหาที่เกิดขึ้นได้ นอกจากนี้ บทนำ

ในการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยมีการอ้างทฤษฎีเพื่อการทดสอบ และมีการรวบรวมการทบทวนวรรณกรรมเข้าด้วยกัน ในอันที่จะระบุคำถามวิจัยซึ่งต้องการคำตอบ บทนำเชิงปริมาณอาจจะถูกเขียนจากมุมมองที่ไม่เป็นเรื่องส่วนตัว และมีการใช้ประโยคที่แสดงอดีตกาลในการนำเสนอเชิงปริวิสัยหรือภววิสัย (objectivity)

ในการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสานสามารถใช้ได้ทั้งวิธีดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพหรือเชิงปริมาณ (หรือทั้งสองรูปแบบ) ในการเขียนบทนำ ในการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสาน จุดเน้นย้ำอาจเป็นตัวบ่งบอกถึงทิศทางของการศึกษาว่า เป็นการวิจัยเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพ และบทนำก็เป็นเสมือนกระจกเงาที่สะท้อนถึงจุดเน้นย้ำนั้น ในโครงการวิจัยเชิงผสมผสานบางโครงการ จุดเน้นย้ำจะมีความเท่าเทียมกันระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ ในกรณีนี้ ปัญหาวิจัยอาจเป็นตัวปัญหาที่อยู่ในทั้งเรื่องความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์เชิงปริมาณระหว่างตัวแปรในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง และการสำรวจสืบค้นหัวข้อวิจัยนั้นในเชิงคุณภาพให้ลึกลงไปอีก ปัญหาวิจัยในการวิจัยเชิงผสมผสานอาจจะอยู่ในแง่ที่ว่า งานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่นั้นเป็นงานที่ใช้ระเบียบวิธีวิจัยโดยพื้นฐานเป็นเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพ และมีความต้องการที่จะขยายวิธีดำเนินการวิจัยเพื่อให้ครอบคลุมระเบียบวิธีดำเนินการวิจัยที่หลากหลายมากขึ้น โครงการเชิงผสมผสานอาจเริ่มจากการค้นหาเพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสูบบุหรี่และภาวะซึมเศร้าในระหว่างวัยหนุ่มสาว จากนั้นตามด้วยการสำรวจสืบค้นในรายละเอียดของผู้ที่อยู่ในปฐมวัยเหล่านี้ และแสดงให้เห็นถึงรูปแบบที่แตกต่างของการสูบบุหรี่และภาวะซึมเศร้า ในช่วงแรกของโครงการนี้ ในฐานะที่เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ บทนำอาจมุ่งเน้นไปที่วิธีดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณที่ประกอบไปด้วยทฤษฎีซึ่งคาดการณ์ถึงความสัมพันธ์ดังกล่าวนี้ รวมทั้งการทบทวนวรรณกรรมที่เข้มข้น

รูปแบบหรือโมเดลของบทนำ

ความแตกต่างของบทนำระหว่างวิธีดำเนินการวิจัยในรูปแบบต่าง ๆ มีเล็กน้อยมาก และส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับประเภทของปัญหาวิจัยที่ถูกหยิบยกในวิธีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เชิงปริมาณ และเชิงผสมผสาน อย่างไรก็ตาม มันก็มีประโยชน์ที่จะอธิบายด้วยตัวอย่างถึงวิธีในการออกแบบพร้อมทั้งการเขียนบทนำสำหรับการศึกษาวิจัยที่นักวิจัยสามารถใช้ได้ไม่ว่านักวิจัยจะดำเนินการวิจัยในรูปแบบใดก็ตาม

รูปแบบที่ไม่สมบูรณ์ของบทนำ (deficiency model of an introduction) เป็นวิธีการเขียนบทนำสำหรับการศึกษาวิจัยที่เกิดขึ้นจากช่องว่างที่อยู่ในวรรณกรรม มันประกอบไปด้วยปัจจัยสำคัญที่

กล่าวถึงปัญหาวิจัย การทบทวนการศึกษาที่มีมาในอดีตเกี่ยวกับปัญหานั้น ซึ่งให้เห็นถึงจุดบกพร่องต่าง ๆ ในการศึกษาวิจัยเหล่านั้น และเดินทางไปสู่ความสำคัญของการศึกษาวิจัย มันถือเป็นแบบอย่างในการเขียนบทนำที่ดี มันเป็นวิธีการที่ได้รับความนิยมในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ เมื่อโครงสร้างของการเขียนได้รับการอธิบายอย่างแจ่มแจ้งแล้ว ผู้อ่านก็จะพบเห็นได้บ่อย ๆ ซ้ำไปซ้ำมาในการศึกษาวิจัยมากมายที่ได้รับการตีพิมพ์ บทนำดังกล่าวนี้ประกอบไปด้วย 5 ส่วน โดยแบ่งออกเป็นย่อหน้าต่าง ๆ สำหรับแต่ละส่วน โดยมีความยาวประมาณ 2 หน้ากระดาษ โดยประกอบไปด้วย

1. กล่าวถึงปัญหาวิจัย
2. ทบทวนการศึกษาวิจัยในอดีตที่เกี่ยวข้องกับปัญหาดังกล่าว
3. ระบุถึงข้อบกพร่องหรือช่องว่างในการศึกษาวิจัย
4. เดินทางไปสู่ความสำคัญของปัญหา (significance of the study) สำหรับผู้ที่สนใจเฉพาะกลุ่ม
5. กล่าวถึงจุดประสงค์ของการศึกษาวิจัย

อุเทศ หรือตัวอย่างประกอบ

ก่อนที่จะทำการทบทวนในแต่ละส่วน ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างชิ้นเล็กจากการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพที่ตีพิมพ์โดย Terenzini Cabrera, Colbeck, Bjorklund, และ Parete (2001) ในวารสารวิชาการชื่อ The Journal of Higher Education ชื่อเรื่อง “Racial and Ethnic Diversity in the Classroom” (ได้รับอนุญาตให้เผยแพร่) ในแต่ละส่วนสำคัญของบทนำนี้ มีการเน้นให้เห็นถึงส่วนประกอบต่าง ๆ

ในเนื้อหาของรัฐบัญญัติสิทธิพลเมือง ค.ศ. 1964 (Civil Right Act of 1964) และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ค.ศ. 1965 (Higher Education Act of 1965) วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาต่างดิ้นรนในความพยายามที่จะเพิ่มความหลากหลายในเรื่องเชื้อชาติและชาติพันธุ์ของนักศึกษาและคณาจารย์ อีกทั้งการยืนยันสิทธิประโยชน์ (ของบุคคลบางกลุ่ม) (affirmative action) กลายเป็นทางเลือกเชิงนโยบายในการบรรลุถึงความแตกต่าง (heterogeneity) (ผู้ประพันธ์หรือผู้วิจัยกล่าวเพื่อเป็นเบ็ดหรือกับดักเชิงบรรยายในการดึงความสนใจจากผู้อ่าน) อย่างไรก็ตาม นโยบายเหล่านี้กลายเป็นหลักใหญ่ในการอภิปรายอย่างเข้มข้นระดับชาติ พื้นฐานด้านกฎหมายในปัจจุบันสำหรับนโยบายการยืนยันสิทธิประโยชน์ตั้งอยู่บนกรณีของ Regents of the University of

California v. Bakke ซึ่งผู้พิพากษา William Powell โต้แย้งว่า เชื้อชาติสามารถถูกพิจารณาได้ในหลายปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพื้นฐานในการตัดสินใจรับนักศึกษาเข้าศึกษาเล่าเรียน เมื่อไม่นานมานี้ในปี ค.ศ. 1996 ศาลอุทธรณ์ภาคห้าของอเมริกาในคดี Hopwood v. State of Texas สนับสนุนคำโต้แย้งของ Powell คำตัดสินของศาลเกี่ยวกับนโยบายการหันมาให้ความสนใจการยืนยันสิทธิประโยชน์ถูกตามมาด้วยการลงประชามติของรัฐ การออกกฎหมาย การห้ามการกระทำ หรือการลดลงอย่างเฉียบพลันของการรับเข้าศึกษาต่อหรือการจ้างงานใน California, Florida, Louisiana, Maine, Massachusetts, Michigan, Mississippi, New Hampshire, Rhode Island, และ Puerto Rico (Healy, 1998a, 1998b, 1999)

ในการตอบสนองนโยบาย นักการศึกษาและวิชาชีพอื่น ๆ ต่อยอดข้อโต้แย้งด้านการศึกษาในการสนับสนุนการยืนยันสิทธิประโยชน์ บนข้ออ้างที่ว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีความหลากหลายย่อมเป็นสิ่งที่มีประสิทธิผลมากกว่ากลุ่มที่เหมือนกันหมด อธิการบดี Neil Rudenstine ของ Harvard University อ้างว่า “ข้อความแห่งเหตุและผลขั้นพื้นฐานสำหรับความหลากหลายของนักศึกษาในการศึกษาระดับอุดมศึกษาคือ คุณค่าของการศึกษา” (Rudenstine, 1999, หน้า 1) ในทิศทางเดียวกัน Lee Bollinger แห่ง University of Michigan ยืนยันว่า “ชั้นเรียนที่ปราศจากผู้แทนของสมาชิกที่มีความหลากหลายด้านเชื้อชาติก่อให้เกิดการอภิปรายที่อัศจรรย์” (Schmidt, 1998, หน้า A32) อธิการบดีทั้งสองท่านนี้มิได้อยู่อย่างโดดเดี่ยวในความเชื่อของทั้งสอง หากแต่ข้อความที่ถูกตีพิมพ์โดย The Association of American Universities และลงนามโดยอธิการบดีของ 62 มหาวิทยาลัยที่เกี่ยวกับการวิจัย มีข้อความว่า “เราขอพูดเป็นคนแรกและก่อนคนอื่นในฐานะนักการศึกษาว่า เรามีความเชื่อมั่นว่า นักศึกษาของเราจะได้รับประโยชน์อย่างใหญ่หลวงจากการศึกษาที่ซึ่งมีบริบทแห่งความหลากหลาย” (“On the Importance of Diversity in University Admission,” The New York Times, April 24, 1997, หน้า A27) (ผู้ประพันธ์ระบุถึงปัญหาวิจัยในความต้องการความหลากหลาย)

การศึกษาถึงผลกระทบในความหลากหลายเกี่ยวกับผลลัพธ์ทางการศึกษาของนักศึกษามีแนวโน้มไปในทิศทางที่นักศึกษาต้องประสบพบเจอกับความหลากหลายเป็นไปได้ใน 3 ประเด็น การศึกษาวิจัยเล็ก ๆ มองนักศึกษากับความหลากหลายในสถานะของตัวเลขหรือสัดส่วนของชาติเชื้อหรือชาติพันธุ์ หรือส่วนผสมของเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย (เช่น งานของ Chang, 1996, 1999a; Kanter, 1977; Sax, 1996) การศึกษาในกลุ่มที่สองซึ่งมีจำนวนมากว่าในกลุ่มแรก มองบางโครงสร้างของความหลากหลายจำนวนน้อยนิดเป็นตัวตั้งและปฏิบัติการในการวิจัยกับนักศึกษาที่

เผชิญกับความหลากหลายโดยใช้ค่าความถี่หรือลักษณะที่พบเจอผ่านการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนที่มีสถานะเสมอกันผู้ซึ่งมีความแตกต่างในเรื่องเชื้อชาติหรือชาติพันธุ์จากพวกเขา กลุ่มที่สาม ศึกษาวิจัยโครงสร้างเชิงสถาบันและโปรแกรมความพยายามอย่างมีวัตถุประสงค์ในการช่วยนักศึกษาเข้าร่วมในความหลากหลายด้านเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ และเพศสภาพ ในรูปแบบของทั้งด้านแนวความคิดและประชากร

วิธีดำเนินการที่หลายหลากที่กล่าวมานี้ ถูกใช้ในการศึกษาผลกระทบของความหลากหลายกับผลลัพธ์ทางการศึกษาของนักศึกษาในมากมายหลายด้าน หลักฐานที่ได้มีความคล้ายคลึงและสอดคล้องกันในการระบุว่า ประเด็นด้านเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ของนักศึกษา หรือความหลากหลายทางเพศในชุมชน หรือความเกี่ยวข้องกักิจกรรมที่เกี่ยวกับความหลากหลาย ให้ผลประโยชน์เชิงบวกทางด้านการศึกษาอย่างมากมายหลายสถาน (ผู้ประพันธ์กล่าวถึงการศึกษายกอ้างปัญหาวิจัย)

มีการศึกษาวิจัยในจำนวนมากพอประมาณ (เช่น Chang, 1996, 1999a; Sax, 1996) ที่ได้ทำการศึกษาอย่างเฉพาะเจาะจงว่า ส่วนผสมของเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ หรือเพศของนักศึกษาที่อยู่ในวิทยาเขต วิชาเอกเดียวกัน หรือในชั้นเรียน (เช่น โครงสร้าง ความหลากหลาย) เป็นประโยชน์ด้านการศึกษาที่สามารถกล่าวอ้างได้ หรือว่า ระดับของความหลากหลายในด้านเชื้อชาติในวิทยาเขตหรือในชั้นเรียนจะมีผลกระทบโดยตรงต่อผลลัพธ์การเรียน อย่างไรก็ตาม มันยังคงเป็นคำถามปลายเปิดอยู่ (ข้อบกพร่องหรือข้อจำกัดของการศึกษาที่มีอยู่ถูกหยิบยกขึ้นมา)

ความขาดแคลนของข้อมูลในเรื่องของผลประโยชน์ทางการศึกษาความหลากหลายเชิงโครงสร้างในวิทยาเขตหรือในชั้นเรียนเป็นเรื่องที่น่าเสียใจเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่ามันเป็นประเภทของหลักฐานซึ่งศาลต้องการถ้าหากมีความต้องการที่จะสนับสนุนนโยบายที่มีความละเอียดอ่อนด้านเชื้อชาติในการรับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อ (ความสำคัญของการศึกษาที่ยังประโยชน์ต่อผู้อ่านหรือผู้ฟังได้ถูกกล่าวอ้าง)

การศึกษาชิ้นนี้พยายามก่อให้เกิดประโยชน์ต่อองค์ความรู้โดยการสำรวจวิจัยอิทธิพลของความหลากหลายเชิงโครงสร้างในชั้นเรียนต่อการพัฒนาด้านวิชาการและทักษะความเฉลียวฉลาดของนักศึกษา การศึกษานี้ศึกษาถึงผลกระทบโดยตรงของความหลากหลายในชั้นเรียนต่อผลลัพธ์ทางด้านวิชาการและด้านปัญญา รวมทั้งผลลัพธ์ความหลากหลายในชั้นเรียนอาจจะบรรเทาลงโดยขอบเขตของวิธีการเรียนการสอนร่วมกันเชิงรุกที่ใช้ในหลักสูตร (จุดประสงค์ของการศึกษาถูกระบุให้ชัดเจน) (เผยแพร่โดยได้รับการอนุญาตจาก The Journal of Higher Education, หน้า 510-512)

ปัญหาวิจัย

ในบทความของ Terenzini แลคณะ (2001) ประโยคแรกบรรลุทั้งจุดประสงค์ชั้นปฐมภูมิของ บทนำ คือ (ก) ดึงดูดความน่าสนใจของการศึกษา และ (ข) การสื่อสารปัญหาการวิจัยที่ชัดเจนหรือ ประเด็นการวิจัย ประโยคนี้ส่งผลลัพธ์อะไร มันจะล่อให้ผู้อ่านอ่านต่อไปมั้ย มันจะขวางไปในระดับที่ ผู้อ่านโดยทั่วไปสามารถเข้าใจได้มั้ย คำถามเหล่านี้เป็นคำถามที่สำคัญในการเริ่มประโยคแรก และพวก มันถูกเรียกว่า เบ็ดหรือตะขอในการเล่าเรื่องหรือการบรรยาย (narrative hook) คำจำกัดความที่มา จากความเรียงภาษาอังกฤษ หมายถึง คำที่ที่สามารถดึงความสนใจ ชวนให้เข้าร่วม หรือผู้อ่านติดเบ็ด ในการศึกษาวิจัย ในการเรียนรู้วิธีการเขียนตะขอการเล่าเรื่องที่ดี ให้ผู้วิจัยศึกษาประโยคแรก ๆ ใน วารสารวิชาการชั้นนำในหลาย ๆ สาขาวิชา บ่อยครั้ง นักเขียนเหล่านี้ให้ตัวอย่างที่ดีในการแต่ง ประโยคเริ่มแรกของบทความในหน้าหนังสือพิมพ์และนิตยสาร ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างเล็กน้อยที่แสดงถึง ประโยคเก็ร็นำจากวารสารวิชาการด้านสังคมศาสตร์

- “Agnes ผู้เปลี่ยนเพศสภาพและผู้ที่มิชื่อเสียงโด่งดังด้านระเบียบวทยาาด้านชาติพันธุ์ เปลี่ยนอัตลักษณ์ของตนเองเมื่อเกือบสามปีที่แล้วก่อนที่จะเข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศ” (Cahill, 1989, หน้า 281)

- “ใครควบคุมกระบวนการการสืบต่อตำแหน่งผู้บริหารสูงสุด” (Boeker, 1992, หน้า 400)

- “มีวรรณกรรมจำนวนมากมายที่ศึกษาเส้นการทำแผนที่ (บทความสรุปล่าสุดเป็นของ Butte in field, 1985) และการกล่าวอย่างกว้าง ๆ ของเส้นการทำแผนที่ (McMaster, 1987)” (Carstensen, 1989, หน้า 181)

สามตัวอย่างด้านบนแสดงถึงข้อมูลที่เข้าใจได้ง่ายโดยผู้อ่านทั่ว ๆ ไป ตัวอย่างสองชิ้นแรก คือ บทนำในการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ แสดงให้เห็นถึงความสนใจของผู้อ่านสามารถสร้างขึ้นได้ด้วยการ อ้างอิงผู้มีส่วนร่วมหนึ่งคนและโดยการตั้งข้อคำถาม ตัวอย่างที่สาม เป็นการศึกษาทดลองเชิงปริมาณ แสดงให้เห็นในการที่คนคนหนึ่งสามารถเริ่มด้วยการใช้มุมมองเชิงวรรณกรรม ทั้งสามตัวอย่างนั้นแสดง ได้เป็นอย่างดีถึงการที่ประโยคนำถูกเขียนเพื่อให้อ่านไม่เกิดการสับสนงวยในรายละเอียดของ แนวความคิดมากเกินไปแต่พยายามชี้ไปที่ประเด็นหัวข้อวิจัยโดยตรง

เราอ้างการอุปมาอุปมัยของนักเขียนเปรียบเสมือนผู้ซึ่งหย่อนถ่วงน้ำลงไปในบ่อน้ำ นักเขียน มือใหม่โยนถ่วงน้ำ (หมายถึง ผู้อ่าน) ลงไปตามความลึกของบ่อ (หมายถึง บทความที่เขียน) ผู้อ่าน

มองเห็นแค่สิ่งที่ไม่คุ้นเคยมาก่อนเลย นักเขียนผู้มีประสบการณ์มาบ้าง ค่อย ๆ หย่อนถึงน้ำ (ผู้อ่านนั่นเอง) อย่างช้า ๆ ปล่อยให้เวลาให้ผู้อ่านปรับตัวให้ชินกับสภาพแวดล้อมของความรู้สึกของบ่อ (ของการศึกษา) การหย่อนถึงน้ำดังกล่าวนี้ เริ่มต้นด้วย ตะขอกการเล่าเรื่อง ด้วยการให้ข้อมูลทั่วไปอย่างเพียงพอเพื่อผู้อ่านจะเข้าใจและสร้างความเกี่ยวเนื่องกับหัวข้อวิจัย

ต่อจากประโยคเริ่มแรกไปแล้ว มันเป็นเรื่องที่สำคัญที่ต้องระบุให้ชัดเกี่ยวกับประเด็นหรือปัญหาที่นำไปสู่ความต้องการในการศึกษาวิจัย Terenzini และคณะ (2001) อภิปรายเกี่ยวกับปัญหาที่ชัดเจนไว้ว่า มันเป็นการดีนรนต์ต่อผู้เพื่อเพิ่มความหลากหลายด้านเชื้อชาติและชาติพันธุ์ในวิทยาเขตของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยของสหรัฐอเมริกา พวกเขาเข้าใจว่า นโยบายในการเพิ่มความหลากหลายเป็นหลักการใหญ่ในการโต้เถียงอย่างเข้มข้นในระดับชาติ

ในการวิจัยเชิงประยุกต์ด้านสังคมศาสตร์ ปัญหาวิจัยเกิดขึ้นจากประเด็นที่เกี่ยวข้อง จากคสามขัดสนหรือความยากลำบากต่าง ๆ นา ๆ หรือจากข้อปฏิบัติในปัจจุบันที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ในชีวิตจริง ปัญหาวิจัยในการศึกษาเริ่มชัดแจ้งขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อผู้วิจัยถามคำถามว่า “อะไรคือความต้องการในการที่จะศึกษาในครั้งนี้” หรือ “ปัญหาอะไรที่มีอิทธิพลต่อความต้องการที่จะดำเนินการศึกษาวิจัย” ตัวอย่างเช่น โรงเรียนยังมิได้มีการดำเนินการเกี่ยวกับแนวทางด้านพหุวัฒนธรรม ความต้องการของคณาจารย์ในวิทยาลัยคือ พวกเขาต้องการที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพในคณะของพวกเขา เด็กนักเรียนที่เป็นชนกลุ่มน้อยหรือกลุ่มชายขอบต้องเข้าถึงมหาวิทยาลัยได้ดีกว่านี้ หรือชุมชนต้องการที่จะเข้าใจให้มากขึ้นเกี่ยวกับคุณภาพของผู้ที่เป็นหญิงในรุ่นแรก ๆ นี่คือนปัญหาวิจัยที่มีความสำคัญซึ่งสมควรค่าต่อการศึกษาวิจัย หรือก่อให้เกิดประเด็นทางการปฏิบัติ หรือความเกี่ยวข้องอื่นใดที่สมควรได้รับการกล่าวถึง ในการออกแบบย่อหน้าการอารัมภบทหรือคำขึ้นต้นในโครงการวิจัย ซึ่งประกอบไปด้วยปัญหาวิจัย ให้พึงระลึกถึงเคล็ดลับการวิจัยดังต่อไปนี้

- เขียนประโยคเปิดซึ่งกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความสนใจ ในขณะที่เดียวกันก็สื่อสารถึงประเด็นซึ่งผู้อ่านโดยทั่วไปสามารถทำความเข้าใจได้ไม่ยาก

- กฎพื้นฐานทั่วไป ให้ละเว้นจากการใช้ คำอ้างอิง (quotations) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คำอ้างอิงที่ยืดยาวในประโยคหน้า เพราะมันเป็นการยากต่อผู้อ่านที่จะจับใจความสำคัญที่ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านเห็น นอกจากนี้ คำอ้างอิงก่อให้เกิดปัญหาในการแปลความหมาย ดังนั้นจึงก่อให้เกิดการเริ่มต้นที่ไม่ชัดเจน อย่างไรก็ตาม ในการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ การใช้คำอ้างอิงอาจกระตุ้นให้เกิดความสนใจได้ในหมู่ของผู้อ่าน

- หลีกเลี่ยงการใช้การแสดงออกทางสำนวน (idiomatic expressions) หรือคำพูด ภาชิต หรือความเห็นที่มีผู้พูดกันมากมายจนเบื่อหู (trite phrases) (เช่น วิธีการบรรยายยังคงเป็น “สิ่งที่หวงห้าม” หรือ “สิ่งที่แต่ต้องไม่ได้” สำหรับคณาจารย์ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย)

- ใช้ข้อมูลเชิงตัวเลขหรือสถิติ เพื่อสร้างแรงกระทบ (เช่น ในทุก ๆ ปี ประมาณ 5 เปอร์เซ็นต์ของชาวอเมริกันมีประสบการณ์ของการสูญเสียญาติสนิทในครอบครัว)

- ระบุปัญหาวิจัยให้ชัดเจน (อาทิ ปัญหาที่ลำบาก ประเด็นปัญหา) ที่นำไปสู่การศึกษาวิจัย ให้ผู้วิจัยถามตัวเองว่า “ยังคงมีประโยชน์หนึ่งประโยชน์ใด (หรือหลายประโยชน์) ที่ฉันสามารถสื่อสารเกี่ยวกับปัญหาวิจัยได้อีกมั๊ย”

- ระบุว่าทำไมปัญหาวิจัยถึงมีความสำคัญโดยการยกการอ้างอิงที่ให้เหตุผลอันควรต่อความต้องการที่จะต้องดำเนินการศึกษา บางที่อาจจะแสดงออกมาในรูปแบบที่เบาสมอง เช่น ครูบาอาจารย์อาจจะพูดกับนักศึกษาว่า “ถ้านักศึกษาไม่สามารถค้นหาการอ้างอิงได้จำนวนสักหนึ่งโหลในหน้าแรกของข้อเสนอการวิจัย แสดงว่านักศึกษาไม่มีความสามารถเชิงวิชาการ

- ปัญหาวิจัยต้องถูกจัดในกรอบที่มีลักษณะสอดคล้องกับวิธีดำเนินการศึกษาวิจัย (เช่น การวิจัยเชิงสำรวจในการวิจัยเชิงคุณภาพ การศึกษาความสัมพันธ์หรือการคาดการณ์ในการวิจัยเชิงปริมาณ รวมทั้งการสืบสวนสอบสวนในการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสาน)

- พิจารณาและเขียนเกี่ยวกับว่า มีปัญหาวิจัยใด ๆ หรือปัญหาวิจัยหลายข้อในข้อเสนอโครงการวิจัยที่นำไปสู่ความต้องการที่ต้องมีการศึกษา ปัญหาวิจัยที่หลากหลายจำต้องถูกกล่าวถึงในการศึกษาวิจัย

การศึกษาที่กลางถึงปัญหา

หลังจากการกำหนดปัญหาวิจัยในย่อหน้าเกริ่นนำแล้ว Terenzini และคณะ (2001) สนับสนุนความถูกต้องในเรื่องที่เกี่ยวกับความสำคัญในประเด็นนี้ด้วยการทบทวนการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่จะศึกษาวิจัย แน่แน่นอนว่า มันไม่สามารถบอกได้ว่า จำนวนหรือปริมาณของการทบทวนวรรณกรรมควรจะเป็นเท่าใดในส่วนของบทนำ จำนวนดังกล่าวนี้ก็จะปรากฏอยู่ในส่วนของการทบทวนวรรณกรรมในข้อเสนอหรือเค้าโครงการวิจัย ในส่วนของบทนำนี้ การทบทวนวรรณกรรมควรสรุปกลุ่มก่อนของการศึกษาในภาพรวมแทนที่จะทำการศึกษาเป็นเรื่องเดี่ยว ๆ ไป ดังที่เคยกล่าวมาแล้ว (ในบทที่ 2) นักศึกษาใช้วิธีการของแผนที่วรรณกรรม (literature map) เพื่อเป็นแนวทางและ

สรุปหมวดหมู่กว้าง ๆ เอาไว้ข้างบนที่กำหนดการทบทวนวรรณกรรม หมวดหมู่กว้าง ๆ ที่กล่าวนี้ หมายถึง การทบทวนการศึกษาในบทนำของข้อเสนอการวิจัย

จุดประสงค์ของการทบทวนการศึกษาในบทนำเป็นการสนับสนุนความสำคัญของการศึกษา และเพื่อสร้างข้อแตกต่างระหว่างการศึกษาที่ผ่านมาในอดีตเปรียบเทียบกับการศึกษาในปัจจุบัน ส่วนประกอบส่วนนี้อาจจะเรียกได้ว่า “การเสริมสร้างปัญหาวิจัยที่ตั้งอยู่บนบทสนทนาของวรรณกรรม” นักวิจัยย่อมไม่ต้องการที่จะดำเนินการศึกษาวิจัยที่ลอกเลียนแบบงานวิจัยของผู้อื่น การศึกษาใหม่ ๆ จำต้องถูกรวมเข้าไปในวรรณกรรม หรือขยายวง หรือทดสอบซ้ำในสิ่งที่นักวิจัยคนอื่นได้ทำการศึกษา เอาไว้ ความสามารถในการจัดรูปแบบการศึกษาในวิถีทางนี้เป็นสิ่งที่บ่งบอกระหว่างนักวิจัยมือใหม่กับนักวิจัยที่มากด้วยประสบการณ์ ผู้ที่ผ่านสนามรบมาอย่างซ้ำของทำการทบทวนและเข้าใจในสิ่งที่เขียนขึ้นมาเกี่ยวกับหัวข้อ หรือปัญหาบางเรื่องในสาขาวิชานั้น ความรู้ความเข้าใจเกิดขึ้นจากจำนวนปีของประสบการณ์ตามด้วยการพัฒนาปัญหาวิจัยไปพร้อม ๆ กับวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ปัญหาที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งก็คือ วรรณกรรมประเภทใดหรือชนิดใดที่ควรทบทวน ข้อเสนอแนะที่ดีที่สุดคือ ให้ทบทวนการศึกษาวิจัยที่ผู้ประพันธ์มีการกล่าวอ้างถึงคำถามวิจัยและนำเสนอข้อมูลในอันที่จะตอบคำถามที่ว่านั้น (อาทิ บทความเชิงประจักษ์) การศึกษาดังกล่าวนี้ อาจจะเป็นการศึกษาเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ หรือเชิงผสมผสาน สิ่งที่สำคัญคือว่า วรรณกรรมเหล่านี้มีความเกี่ยวข้องกับการวิจัยที่เสนออยู่ในข้อเสนอการวิจัย นักวิจัยอ่อนหัดจะถามตัวเองว่า “ฉันกำลังทำอะไรอยู่ ไม่เห็นมีงานวิจัยอะไรเลยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยของฉัน” อย่างไรก็ตามแหละ การศึกษาวิจัยในวงแคบมาก ๆ หรือ การศึกษาวิจัยที่เป็นเรื่องใหม่ และโครงการวิจัยเชิงสำรวจ เหล่านี้อาจจะไม่มีวรรณกรรมในการสนับสนุนเชิงเอกสารให้กับปัญหาวิจัย และก็เป็นเรื่องธรรมดาที่หัวข้อที่เสนอในข้อเสนอการวิจัย เป็นหัวข้อที่ยังไม่มีการศึกษามาก่อนมากนัก เพื่อที่จะก้าวข้ามปัญหาเหล่านี้ไปได้ ผู้สืบสวนสอบสวนควรคิดถึงเรื่องวรรณกรรมโดยการใช้ภาพพจน์ของสามเหลี่ยมคว่ำหัวลง (inverted triangle) โดยที่ตอนล่างของยอดของสามเหลี่ยมกลับหัวก็คือ การศึกษาเชิงวิชาการที่ถูกจัดเป็นข้อเสนอวิจัย การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาที่แคบและเน้นในเรื่องที่เฉพาะเจาะจง (โดยที่อาจไม่มีการศึกษาในทำนองนี้มาก่อน) หากนักวิจัยพยายามขยายการทบทวนวรรณกรรมสูงขึ้นไปเรื่อย ๆ จากฐานของสามเหลี่ยมหัวคว่ำ ก็อาจจะพบวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องมากขึ้น แม้ว่ามันอาจจะเป็นการห่างออกไปจากการศึกษาในครั้งนี้ ตัวอย่างเช่น หัวข้อวิจัยที่เฉพาะหรือแคบมาก ๆ ในเรื่อง “นักเรียนอเมริกันเชื้อสายแอฟริกาที่มีความเสี่ยงในโรงเรียนประถมศึกษา” อาจจะยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษาวิจัยมาก่อน อย่างไรก็ตาม หากจะกล่าวให้กว้างขึ้น หัวข้อเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความเสี่ยงโดยทั่ว ๆ ไปในโรงเรียนระดับ

ประถมศึกษา หรือไม่ว่าจะในระดับการศึกษาใดก็ตาม ก็อาจจะมีการศึกษามาก่อนหน้านี้แล้ว เป็นต้น ผู้วิจัยควรสรุปวรรณกรรมทั่ว ๆ ไปและมาหยุดที่ประโยคที่กล่าวถึงความต้องการที่จะต้องมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในประเด็นของนักศึกษาแอฟริกัน อเมริกันที่มีความเสี่ยงในโรงเรียนในระดับประถมศึกษา

ในการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับปัญหาวิจัยในบทนำของข้อเสนอโครงการวิจัย ให้พิจารณาในส่วนของเคล็ดลับด้านการวิจัยดังต่อไปนี้ คือ

- กล่าวถึงวรรณกรรมโดยการสรุปกลุ่มการศึกษา หลีกเลี่ยงการทบทวนวรรณกรรมเดี่ยว ๆ จุดประสงค์คือ การสร้างพื้นที่การวิจัยที่กว้าง
- หลีกเลี่ยงการใช้การศึกษาเชิงเดี่ยว ใส่การอ้างอิงในเนื้อหาของบทความ (in-text references) ในตอนจบของย่อหน้า หรือตอนจบของบทสรุปของการศึกษาวิจัยหลาย ๆ เรื่อง
- ทบทวนการศึกษาวิจัยที่เป็นการดำเนินการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ หรือเชิงผสมผสาน
- ค้นหาวรรณกรรมล่าสุดเพื่อทำการสรุป เช่น งานวิจัยที่ตีพิมพ์ในรอบ 10 ปี อ้างอิงงานวิจัยที่เก่ากว่านี้ได้ ถ้างานนั้นยังทรงคุณค่าเชิงวิชาการในฐานะที่ยังถูกใช้อ้างอิงจากนักวิจัยคนอื่น ๆ

ข้อบกพร่องของวรรณกรรมในอดีต

หลังจากที่กล่าวนำในเรื่องของปัญหาวิจัยและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องไปแล้ว นักวิจัยสามารถระบุ ข้อบกพร่อง หรือช่องว่างที่พบในวรรณกรรม ในกรณีนี้ เราเรียกว่า เป็นการเขียนแม่แบบของบทนำของรูปแบบข้อบกพร่อง (deficiencies model) ลักษณะของรูปแบบข้อบกพร่องแตกต่างกันออกไปจากศึกษาหนึ่งไปสู่การศึกษาหนึ่ง ข้อบกพร่องของวรรณกรรมในอดีต อาจเกิดขึ้นเพราะหัวข้อวิจัยนั้นมิได้ดำเนินการสำรวจกับกลุ่ม กลุ่มตัวอย่าง หรือประชากรที่เฉพาะเจาะจง ดังนั้นวรรณกรรมจึงควรต้องมีการทำจำลองหรือทำซ้ำ เพื่อให้เห็นว่าข้อค้นพบที่ได้จะเป็นเช่นเดิมด้วยว่าผลลัพธ์ถูกผสมปนเปจากกลุ่มตัวอย่างใหม่ของประชากร หรือพื้นที่วิจัยแห่งใหม่ หรือเสี่ยงจากกลุ่มตัวอย่างโอกาสที่ไม่มีใครรับฟังมาก่อนในวรรณกรรม ในการศึกษาใดก็ตาม ผู้ประพันธ์อาจกล่าวถึงข้อบกพร่องหนึ่งหรือหลายข้อดังกล่าวมานี้ ข้อบกพร่องหรือช่องว่างในวรรณกรรมจะถูกพบได้ในส่วนของ “ข้อเสนอการวิจัยในอนาคต” ของบทความในวารสารวิชาการ และผู้ประพันธ์สามารถอ้างถึง

แนวความคิดเหล่านี้ได้และสร้างความสมเหตุสมผล หรือความยุติธรรมให้แก่ข้อเสนอหรือเค้าโครงการวิจัยของเขา

นอกเหนือจากการกล่าวถึงข้อบกพร่องในวรรณกรรมแล้ว ผู้เขียนโครงการ/เค้าโครงการศึกษาวิจัยจำต้องบอกว่า การศึกษาของเขาที่วางแผนมาเรียบร้อยแล้วนั้นจะดำเนินการรักษาเยียวยาหรือกล่าวถึงข้อบกพร่องเหล่านี้อย่างไร เช่น ด้วยเหตุที่ว่า การศึกษาวิจัยในอดีตได้มองข้ามตัวแปรที่สำคัญไป ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จะพิจารณาตัวแปรเหล่านั้นรวมทั้งวิเคราะห์ผลกระทบที่ตามมาทั้งหมด อาทิ ด้วยเหตุที่ว่าการศึกษาในอดีตได้มองข้ามการศึกษาอย่างละเอียดในประเด็นของชาวพื้นเมืองอเมริกัน (Native American) ในฐานะกลุ่มทางวัฒนธรรม การศึกษาในครั้งนี้จะรวบรวมชาวพื้นเมืองอเมริกันในฐานะผู้มีส่วนร่วมในโครงการศึกษาวิจัย เป็นต้น

ในตัวอย่าง 5.1 และ 5.2 ผู้ประพันธ์ชี้ให้เห็นถึงช่องว่างหรือข้อด้อยของวรรณกรรม ให้สังเกตการใช้คำหลัก ๆ ในการระบุถึงข้อด้อยเหล่านี้ เช่น “สิ่งที่ยังหลงเหลืออยู่เพื่อการศึกษา” “งานวิจัยเชิงประจักษ์ที่น้อยมาก” และคำว่า “มีการศึกษาวิจัยน้อยมาก”

ตัวอย่างที่ 5.1 ข้อบกพร่องที่พบในวรรณกรรม--- ความต้องการที่ต้องมีการศึกษา

ด้วยเหตุนี้ ความหมายของคำว่า สงครามและสันติสุขถูกค้นหามากมายและกว้างขวาง โดยนักสังคมศาสตร์ (Cooper, 1965; Alvik, 1968; Rosell, 1968; Svancarova & Svancarova, 1967-68; Haavedsrud, 1970) สิ่งที่ยังคงค้างอยู่เพื่อให้มีการศึกษาวิจัยต่อไป อย่างไรก็ตาม ก็คือผู้ที่ผ่านสงครามในอดีตจะตอบสนองต่อภาพอันแจ่มชัดของสงครามที่เกิดขึ้นใหม่อย่างไร (Ziller, 1990, หน้า 85-86)

ตัวอย่างที่ 5.2 ข้อบกพร่องที่พบในวรรณกรรม--- มีการศึกษาน้อยมาก

โดยที่ไม่พิจารณาความสนใจที่เพิ่มมากขึ้นในการเมืองจุลภาค (micropolitics) เป็นที่น่าประหลาดใจที่ว่า มีการวิจัยเชิงประจักษ์น้อยมากที่ทำการศึกษาวิจัยในเรื่องดังกล่าวนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากมุมมองของผู้ที่อยู่ใต้การบังคับบัญชา การวิจัยด้านการเมืองในบริบทของการศึกษายังหาได้ยากมาก มีการศึกษาน้อยมากที่เน้นในเรื่องของครูบาอาจารย์ในการใช้อำนาจในการปฏิสัมพันธ์เชิงยุทธศาสตร์กับผู้บริหารในสถานศึกษา และมันมีความหมายอย่างไรในเชิงพรรณนาและเชิงแนวความคิด (Ball, 1987; Hoyle, 1986; Pratt, 1984) (Blasé, 1989, หน้า 381)

ในบทสรุป เมื่อมีการระบุข้อบกพร่องที่พบในวรรณกรรมในอดีต ผู้ที่พัฒนาข้อเสนอหรือเค้าโครงการวิจัยอาจจะใช้เคล็ดลับทางการวิจัยดังต่อไปนี้

- อ้างถึงข้อบกพร่องหลาย ๆ ข้อ เพื่อให้ทราบถึงกรณีของการศึกษาในครั้งนี้มีความสำคัญอย่างไร

- ระบุข้อบกพร่องที่พบในการศึกษาอื่น ๆ อย่างเจาะจง (เช่น ข้อบกพร่องด้านระเบียบวิธีวิจัย หรือการมองข้ามหรือการละเลยตัวแปรที่สำคัญ)

- อภิปรายว่า ข้อเสนอหรือเค้าโครงการวิจัยครั้งนี้จะช่วยเยียวยารักษาข้อบกพร่องเหล่านั้นอย่างไร พร้อมทั้งนำเสนอผลงานที่มีค่าและไม่เหมือนใครต่อวรรณกรรมในด้านวิชาการ

ข้อบกพร่องเหล่านี้อาจจะถูกกล่าวถึงโดยใช้วิธีเขียนในชุดของย่อหน้าสั้น ๆ ที่ระบุเกี่ยวกับข้อด้อยสัก 3-4 ข้อของการศึกษาวิจัยในอดีต หรือมุ่งเน้นไปที่ข้อด้อยใหญ่ ๆ ดังที่ได้แสดงให้เห็นในบทนำที่เขียนโดย Terenzini และคณะ (2001)

ความสำคัญของการศึกษาที่มีต่อผู้รับฟังรับชม

ในดัชนีนิพนธ์ บ่อยครั้งที่ผู้เขียนจะมีส่วนที่เฉพาะสำหรับการอธิบายความสำคัญของการศึกษาวิจัยที่มีต่อผู้อ่านหรือผู้ฟังในอันที่จะสื่อสารความสำคัญของปัญหาที่มีต่อหลายกลุ่มที่อาจได้รับประโยชน์จากการอ่านและการใช้ผลลัพธ์จากการศึกษาวิจัย ในส่วนที่ว่่านนี้ ผู้เขียนสร้างเหตุและผลอันควรของความสำคัญในการศึกษา ยิ่งกล่าวถึงผู้ฟังได้จำนวนมากเท่าไร ความสำคัญของการศึกษาก็ยิ่งมีมากเท่านั้น และก็จะมื่อ่านเป็นจำนวนมากพร้อมกับการประยุกต์ใช้ ในการออกแบบส่วนที่กล่าวนี้ ผู้วิจัยอาจจะพิจารณาในสิ่งต่อไปนี้คือ

- อ้างถึง 3-4 เหตุผลในการที่การศึกษาครั้งนี้ได้ต่อยอดการวิจัยเชิงวิชาการรวมทั้งเพิ่มเติมวรรณกรรมที่อยู่ในสาขานี้

- อ้างถึง 3-4 เหตุผลเกี่ยวกับการที่การศึกษาในครั้งนี้มีส่วนช่วยปรับปรุงด้านการปฏิบัติการให้ดีขึ้น

- อ้างถึง 3-4 เหตุผลว่า ทำไมการศึกษาในครั้งนี้มีส่วนช่วยปรับปรุงนโยบายหรือการตัดสินใจที่ดีขึ้น

ในตัวอย่างที่ 5.3 ผู้ประพันธ์อ้างถึงความสำคัญของการศึกษาในย่อหน้าแรกของบทความวิชาการในวารสาร การศึกษาของ Mascarenhas (1989) ดำเนินการศึกษาวิจัยความเป็นเจ้าของบริษัททางอุตสาหกรรม

ตัวอย่าง 5.3 ความสำคัญของการศึกษาที่กล่าวในบทนำของการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ

การศึกษาความเป็นเจ้าของในองค์กรและขอบเขตต่าง ๆ คำจำกัดความที่ให้น้อยอยู่บนพื้นฐานของลักษณะของตลาดที่องค์กรดูแลอยู่ ลักษณะของลูกค้า และเทคโนโลยีที่ใช้ (Abell and Hammond, 1979; Abell, 1980; Perry และ Rainey, 1988) มีความสำคัญมากด้วยหลายเหตุผลประการแรก มิติแห่งความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นเจ้าของกิจการและขอบเขตทั้งหลายสามารถช่วยแสดงให้เห็นถึงตรรกะที่เน้นย้ำในกิจกรรมขององค์กรสามารถช่วยให้สมาชิกในองค์กรประเมินยุทธศาสตร์ขององค์กรได้ ประการที่สอง การตัดสินใจขั้นพื้นฐานที่ต้องเผชิญหน้ากับสังคมมีส่วนเกี่ยวข้องกับประเภทหรือชนิดของสถาบันในการสนับสนุนหรือการนำมาใช้ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในองค์กร ความรู้ในสิ่งที่เกี่ยวกับขอบเขตขององค์กรมีผลต่อประเภทของความเป็นเจ้าของที่แตกต่างซึ่งสามารถใช้เป็นวัตถุดิบในการตัดสินใจ ประการที่สาม บ่อยครั้งที่ผู้วิจัยทำการศึกษาองค์กรที่สะท้อนถึงประเภทของความเป็นเจ้าของในสองถึงสามประเภท แต่ข้อค้นพบอาจจะใช้กล่าวอ้างอย่างมากเกินควรโดยปริยายสำหรับองค์กรทั้งหมดทั้งปวง (Mascarenhas, 1989, หน้า 582)

Terenzini และคณะ (2001) จบบทนำของพวกเขาโดยกล่าวถึงศาลว่าสามารถใช้ข้อมูลของการศึกษาในครั้งนี้เพื่อให้วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยต่าง ๆ สนับสนุนนโยบายที่ค่อนข้างจะละเอียดอ่อนในการรับนักศึกษาเข้าศึกษาเล่าเรียน นอกเหนือจากนั้น ผู้ประพันธ์อาจจะกล่าวถึงความสำคัญของการศึกษานี้ที่มีต่อแผนรับสมัครนักศึกษา รวมทั้งนักศึกษาที่กำลังสมัครเรียน อีกทั้งคณะกรรมการที่มีหน้าที่ทบทวนและพิจารณาใบสมัครเข้าศึกษาเล่าเรียนในสถาบันการศึกษา

ในท้ายที่สุด บทนำที่ดีในการศึกษาวิจัยควรต้องจบด้วยประโยคที่แสดงถึงจุดมุ่งหมายหรือความตั้งใจของการศึกษา Terenzini และคณะ (2001) จบบทนำของพวกเขาด้วยการสื่อสารว่า พวกเขาวางแผนที่จะศึกษาอิทธิพลของโครงสร้างของความหลากหลายที่เกี่ยวข้องกับทักษะของนักศึกษาในชั้นเรียน จุดประสงค์จะได้กล่าวอภิปรายในบทต่อไป คือ บทที่ 6

สรุป (Summary)

บทนี้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียบเรียงและการเขียนบทนำสำหรับการศึกษาวิจัยเชิงวิชาการ ส่วนประกอบแรกคือ การพิจารณาว่าบทนำนั้นสอดรวมเข้าด้วยกันกับปัญหาวิจัยในวิธีการดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ และเชิงผสมผสานอย่างไร ต่อจากนั้น บทนำซึ่งประกอบไปด้วย 5 ส่วน ได้รับการกล่าวถึงในฐานะรูปแบบหรือแม่แบบ (template) ที่นำมาใช้รูปแบบข้อบกพร่อง

(deficiencies model) ตั้งอยู่บนหลักการที่ว่า หนึ่ง มีการระบุปัญหาวิจัย (และหมายรวมถึงการใช้
 ตะขอหรือเบ็ดการบรรยาย = narrative hook) ต่อจากนั้น มีการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับ
 ปัญหาวิจัยอย่างกระชับ รวบรัด มีการระบุถึงข้อบกพร่อง 2-3 รายการที่พบในวรรณกรรมในอดีตที่
 ผ่านมา และให้คำแนะนำว่า การศึกษาในครั้งใหม่จะช่วยรักษาเสถียรภาพข้อบกพร่องเหล่านั้นอย่างไร
 ทำดีที่สุด ผู้วิจัยกล่าวถึงกลุ่มของผู้อ่านผู้ฟังที่เจาะจงว่า พวกเขาเหล่านั้นจะได้ประโยชน์จากการวิจัย
 เกี่ยวกับปัญหานั้น ๆ อย่างไร หลังจากนั้น บทหน้าที่จบที่ประโยคที่กล่าวอ้างถึงจุดประสงค์ซึ่งเป็น
 ตัวกำหนดความตั้งใจ ความมุ่งมั่น หรือเจตนาของการศึกษาในครั้งนี้

แบบฝึกหัดเขียน (Writing Exercises)

1. ร่างตะขอหรือเบ็ดการบรรยายหลาย ๆ ประเภทสำหรับบทนำในการศึกษาวิจัย และลอง
 แบ่งปันร่างเหล่านี้กับเพื่อนร่วมการวิจัยเพื่อที่จะตัดสินใจได้ว่า ตะขอนั้นสามารถดึงดูดความสนใจของ
 ผู้อ่านได้หรือไม่ แล้วลองเขียนประโยชน์ของการศึกษาวิจัย และนำเสนอต่อผู้อ่านในระดับที่ผู้อ่าน
 สามารถรับได้หรือเข้าใจได้
2. เขียนบทนำสำหรับข้อเสนอหรือเค้าโครงการวิจัย โดยมีแต่ย่อหน้าที่อธิบายหรือกล่าวถึง
 ปัญหาวิจัย วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับปัญหานั้น ๆ ข้อบกพร่องหรือข้อด้อยที่พบในวรรณกรรมในอดีต
 และผู้อ่านผู้ฟังที่จะได้รับประโยชน์จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้
3. ค้นหาการศึกษาวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการในสาขาวิชาที่เฉพาะเจาะจง ทบทวนบท
 นำในบทความนั้น ๆ ลองพยายามค้นหาประโยคหนึ่งหรือสองประโยคที่ผู้ประพันธ์กล่าวถึงปัญหาวิจัย
 หรือประเด็นที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 7

ประโยคที่แสดงถึงจุดประสงค์การวิจัย (The Purpose Statement)

ส่วนสุดท้ายในบทนำ ตามที่เคยกล่าวเอาไว้ในบทที่ 5 คือ การนำเสนอประโยคที่แสดงถึงจุดประสงค์ของการศึกษาวิจัย ที่แสดงความตั้งใจ ความมุ่งมั่น หรือเจตนาของการศึกษาวิจัยในภาพรวม มันเป็นประโยคที่สำคัญที่สุดสำหรับการศึกษาทั้งหมดทั้งปวง ซึ่งมันจะต้องมีความชัดเจน เจาะจง และประกอบไปด้วยข้อมูล ประโยคที่แสดงจุดประสงค์ของการวิจัยเป็นแหล่งกำเนิดของมุมมองต่าง ๆ ในการวิจัยที่ตามมา ผู้อ่านอาจจะสับสนได้หากจุดประสงค์การวิจัยมิได้มีการร่างหรือเขียนมาอย่างดี สำหรับบทความในวารสารวิชาการ นักวิจัยเขียนประโยคจุดประสงค์การวิจัยเอาไว้ในบทนำในฐานะประโยคสุดท้าย แต่สำหรับวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ โดยส่วนใหญ่แล้ว ประโยคที่แสดงจุดประสงค์การวิจัยจะแยกออกมาเป็นส่วนต่างหาก

บทนี้ถูกพัฒนาขึ้นอย่างพิเศษสำหรับประโยคจุดประสงค์การวิจัย และมีการกล่าวถึงเหตุผลในการเขียนประโยคจุดประสงค์การวิจัย หลักเกณฑ์สำคัญที่ใช้ในการออกแบบ และตัวอย่างของรูปแบบที่ดีในการเขียนขึ้นมาและบรรจุอยู่ในข้อเสนอการวิจัย

ความสำคัญและความหมายของประโยคจุดประสงค์การศึกษาวิจัย (Significance and Meaning of a Purpose Statement)

ตามที่ Locke, Spirduso และ Silverman (2013) ประโยคจุดประสงค์การวิจัยคือ สิ่งที่เราบอกว่า ทำไมนักวิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะทำการศึกษาวิจัย และสิ่งที่นักวิจัยต้องการบรรลุหรือทำให้สำเร็จสมประสงค์ เป็นที่น่าเสียดายว่า ตำราเกี่ยวกับการเขียนข้อเสนอหรือเค้าโครงการการศึกษาวิจัยให้ความใส่ใจน้อยมากในประเด็นของประโยคที่แสดงจุดประสงค์การวิจัย โดยที่นักเขียนเวลาที่เขียนถึงวิธีดำเนินการวิจัย ก็จะนำไปรวมอยู่ในการอภิปรายในหัวข้ออื่น ๆ อาทิ การกล่าวอย่างเจาะจงเกี่ยวกับคำถามวิจัยหรือสมมติฐาน ในขณะที่ ตัวอย่างเช่น Wilkinson (1991) อ้างถึงประโยคที่แสดงจุดประสงค์การวิจัยในบริบทของคำถามวิจัยและจุดประสงค์การวิจัย ผู้ประพันธ์คนอื่น ๆ ตีกรอบประโยคจุดประสงค์ในฐานะของประเด็นหนึ่งเกี่ยวกับปัญหาวิจัย (Caster Heisler, 1977) อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาอย่างพินิจพิเคราะห์การอภิปรายเหล่านี้แล้ว มันก็ระบุไว้ว่า ประโยคที่แสดงถึงจุดประสงค์ของการศึกษาวิจัยนั้น ถือเป็นศูนย์รวมและแนวความคิดหลักที่คอยควบคุมการศึกษาวิจัยเอาไว้ทั้งหมด

ข้อความที่ถูกเรียกว่า ประโยคที่แสดงจุดประสงค์การศึกษาวิจัยก็เพราะว่า มันสื่อสารความมุ่งมั่นตั้งใจในภาพรวมของจุดประสงค์ในการศึกษาที่อยู่ในรูปประโยคใดประหนึ่งหรือหลาย ๆ ประโยค ประโยคที่ว่านี้ อาจจะถูกเรียกว่า เป้าหมายของการศึกษา (study aim) หรือจุดประสงค์การวิจัย (research objective) ของโครงการศึกษาวิจัย ในข้อเสนอหรือเค้าโครงการวิจัย นักวิจัยจำเป็นต้องแยกให้เห็นความแตกต่างอย่างชัดเจนระหว่างประโยคจุดประสงค์การวิจัย (purpose statement) ปัญหาวิจัย (research problems) และคำถามวิจัย (research questions) ประโยคจุดประสงค์การศึกษาวิจัยเป็นตัวกำหนดเจตนาของการศึกษา ซึ่งมันไม่ใช่ปัญหา หรือประเด็นที่นำไปสู่ความต้องการที่จะศึกษา (ดูบทที่ 5) จุดประสงค์ไม่ใช่คำถามวิจัย ซึ่งหมายถึงกลุ่มของคำถามที่รวบรวมข้อมูลเป็นความพยายามที่จะตอบคำถามเหล่านั้น (จะอภิปรายในบทที่ 7) หากแต่ว่า หรือเน้นย้ำอีกครั้งหนึ่งว่า ประโยคจุดประสงค์ของการศึกษาวิจัยเป็นตัวกำหนดจุดประสงค์ ความตั้งใจ หรือแนวความคิดหลักของข้อเสนอหรือเค้าโครงการวิจัย แนวความคิดนี้สร้างอยู่บนความต้องการ (ปัญหา) และถูกกลั่นกรองให้เป็นคำถามที่เฉพาะเจาะจง (คำถามวิจัย)

ด้วยความสำคัญของประโยคที่แสดงจุดประสงค์ของการศึกษาวิจัย มันเป็นสิ่งที่ช่วยได้มากในการแยกมันออกมาจากประเด็นหรือมุมมองอื่น ๆ ในข้อเสนอวิจัยหรือการศึกษา และตีกรอบมันในฐานะประโยคหนึ่งประโยคใดหรือแม้กระทั่งเป็นย่อหน้าหนึ่งซึ่งผู้อ่านสามารถเข้าถึง (อ่านเข้าใจ) ได้โดยง่ายดาย แม้ว่าประโยคที่แสดงจุดประสงค์ของการศึกษาวิจัยจะมีลักษณะคล้ายกันในวิธีดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ เชิงปริมาณ และเชิงผสมผสานก็ตาม แต่ละประเภทของประโยคก็ถูกระบุในย่อหน้าต่อไป นี้ และสาธิตให้เห็นถึงสคริปต์หรือต้นฉบับการกรอกข้อมูลในการสร้างประโยคจุดประสงค์การวิจัยที่มีความสมบูรณ์ทั่วถึงโดยตลอด และในขณะเดียวกันก็สามารถจัดแจงหรือจัดการได้

ประโยคที่แสดงจุดประสงค์เชิงคุณภาพ (A Qualitative Purpose Statement)

ประโยคที่แสดงจุดประสงค์หรือวัตถุประสงค์เชิงคุณภาพที่ดีจะต้องประกอบไปด้วยข้อมูลเกี่ยวกับปรากฏการณ์หลัก (central phenomenon) ที่ต้องการสืบค้นคว้าในการศึกษา ผู้ที่มีส่วนร่วมในการศึกษา อีกทั้งพื้นที่ที่ดำเนินการศึกษาวิจัย ต้องสื่อสารถึงการออกแบบการวิจัยและใช้คำในภาษาที่ใช้ในการไต่ถาม สืบสวน หรือสืบค้นคว้าเชิงคุณภาพ (Schwandt, 2014) ดังนั้น ผู้วิจัยอาจจะพิจารณารูปร่างลักษณะการออกแบบขั้นพื้นฐานในการเขียนประโยคดังกล่าวนี้ คือ

- ใช้คำ เช่น จุดประสงค์ เป้าประสงค์ ความตั้งใจ จุดมุ่งหมายของการศึกษา หรือวัตถุประสงค์ เพื่อส่งสัญญาณถึงความใส่ใจต่อประโยคเหล่านี้ในฐานะแนวความคิดควบคุมหลัก เริ่มต้นเขียน

ประโยคในรูปแบบประโยคเดียว ๆ ที่แยกออกมาหรือเขียนแยกออกมาเป็นย่อหน้าก็ได้ ใช้ภาษาด้านการวิจัย อาทิ “จุดประสงค์ (ความตั้งใจ หรือวัตถุประสงค์) ของการศึกษาในครั้งนี้ คือ” นักวิจัยสามารถใช้คำกริยาที่แสดงกาลปัจจุบันหรืออดีตก็ได้ในบทความเชิงวิชาการในวารสารและดุษฎีนิพนธ์ และใช้กริยาที่แสดงอนาคตกาลในการเขียนข้อเสนอหรือโครงการการศึกษาวิจัย ด้วยเหตุผลที่ว่านักวิจัยกำลังนำเสนอข้อเสนอการศึกษาวิจัยที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

- มุ่งเน้นไปที่ปรากฏการณ์เดียว (หรือแนวคิด แนวความคิด หรือมโนคติ) กำหนดการศึกษาให้แคบลงเพียงแค่ว่าความคิดหนึ่งเดียวในการสืบค้นหาหรือเพื่อการทำความเข้าใจ การเน้นย้ำดังกล่าวนี้หมายความว่า จุดประสงค์ดังกล่าวจะต้องไม่สื่อสารเกี่ยวพันถึงสองหรือสามตัวแปร หรือเป็นการเปรียบเทียบระหว่างสองหรือสามกลุ่มขึ้นไป ในประเภทที่โดยปกติแล้วจะพบในการวิจัยเชิงปริมาณในการที่จะดำเนินการศึกษาปรากฏการณ์เดียว นักวิจัยพึงระลึกไว้เสมอว่า การศึกษาในครั้งนี้อาจมีวิวัฒนาการไปถึงขั้นการสืบสำรวจความสัมพันธ์ หรือการเปรียบเทียบระหว่างแนวความคิด ซึ่งการสืบสำรวจที่มีความเกี่ยวข้องกันดังกล่าวยังมิได้รับการคำนึงถึงในช่วงเริ่มแรกของการศึกษา ตัวอย่างเช่นโครงการอาจเริ่มจากการสืบค้นตัวตนหรืออัตลักษณ์ของคุณครูและการที่ไม่ได้รับความสำคัญหรือการถูกเบียดตกขอบของอัตลักษณ์นี้ในโรงเรียนประเภทหนึ่ง (Huber และ Whelan, 1999) หรือความหมายของวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับเบสบอลในการศึกษาเกี่ยวกัการทำงานและการพูดคุยกับพนักงานที่ทำงานในสนามกีฬา (Trujillo, 1992) หรือปัจเจกชนเป็นตัวแทนอย่างมีสติของโรคเอดส์ได้อย่างไร (Anderson และ Spencer, 2002) ตัวอย่างเหล่านี้แนะนำเสนอถึงการเน้นย้ำในแนวความคิดเดียว

- ใช้กริยาที่แสดงการกระทำเพื่อสื่อสารว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้อย่างไร คำกริยาหรือวลี (กลุ่มคำ) ที่บ่งบอกถึงการกระทำ เช่น เข้าใจ พัฒนา สืบค้นหา ศึกษา ความหมายของ บังเกิด หรือค้นพบ ทำให้การสืบสวนเป็นไปในทางเปิด พร้อมทั้งสื่อสารถึงการออกแบบ (การศึกษาวิจัย) ที่จะเกิดขึ้น
- ใช้คำหรือกลุ่มคำที่เป็นกลาง ภาษาที่ไม่มีการกำหนดหรือชี้ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาทิ “การสืบสวนประสบการณ์การแสดงความรู้สึกนึกคิดของตนเอง” มากกว่าที่จะใช้คำว่า “การแสดงความรู้สึกนึกคิดของตนเองอย่างประสบความสำเร็จของปัจเจกชน” คำหรือวลีอื่น ๆ ที่อาจมีปัญหาซึ่งประกอบไปด้วย มีประโยชน์ ไปในทิศทางบวก และบอกกล่าว ซึ่งเป็นคำที่ชี้แนะทิศทางของผลที่จะตามมาที่อาจจะเกิดหรือไม่เกิดขึ้น McCracken (1988) อ้างถึงความต้องการในการสัมภาษณ์เชิงคุณภาพโดยปล่อยให้ผู้ถูกสัมภาษณ์อธิบายประสบการณ์ของเขาหรือเธอ

ผู้ทำการสัมภาษณ์ (หรือผู้เขียนประโยคที่แสดงถึงจุดประสงค์) สามารถละเมิดกฎของการไม่กำหนดทิศทาง (law of nondirection) ได้โดยง่ายตาย (McCracken, 1988, หน้า 21) ในการวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้คำที่วางแนวทิศทางเอาไว้แล้ว

- จัดให้มีคำจำกัดความเชิงปฏิบัติการทั่วไป (general working definition) สำหรับปรากฏการณ์หรือแนวความคิดหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าปรากฏการณ์นั้นเป็นคำที่มีความหมายที่โดยปกติแล้วจะไม่สามารถทำความเข้าใจได้จากผู้คนทั่วไป ความสอดคล้องกับวาทศาสตร์ในการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยที่คำจำกัดความเหล่านี้มีได้เข้มงวดและถูกกำหนดเอาไว้แล้ว หากแต่มีความเป็นการชั่วคราวและค่อย ๆ พัฒนาไปโดยตลอดของการศึกษาที่ขึ้นอยู่กับข้อมูลที่ได้จากผู้ที่มีส่วนร่วมในการศึกษาวิจัยนั้นแล้ว นักเขียนอาจจะพูดว่า “คำจำกัดความชั่วคราว ณ เวลานี้สำหรับ _____ (ปรากฏการณ์หลัก) คือ” อีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญคือ คำจำกัดความนี้ จะต้องไม่สับสนกับในส่วนของคำจำกัดความอย่างละเอียดของคำดังที่อธิบายเอาไว้ในบทที่ 2 ในส่วนของการทบทวนวรรณกรรม ความตั้งใจตรงนี้ก็คือการสื่อสารกับผู้อ่านในระยะเริ่มแรกของข้อเสนอการวิจัยหรือการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความรู้สึกโดยทั่วไปของปรากฏการณ์หลัก เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ดียิ่งขึ้นถึงประเภทของคำถามและคำตอบที่ได้จากผู้มีส่วนร่วมและจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ
- ใส่คำที่แสดงถึงยุทธศาสตร์ของการสืบสวนสอบสวนที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ และขั้นตอนของการวิจัย เช่น การศึกษาจะใช้ยุทธศาสตร์ด้านชาติพันธุ์วิทยา ทฤษฎีฐานราก กรณีศึกษา ปรากฏการณ์ วิธีดำเนินการเชิงพรรณนา หรือยุทธศาสตร์อื่น ๆ หรือไม่
- กล่าวถึงผู้ที่มีส่วนร่วมในการศึกษาวิจัย อาทิ บุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือบุคคลมากมาย กลุ่มบุคคล หรือประชากรทั้งองค์กร
- ระบุถึงพื้นที่ที่ดำเนินการศึกษาวิจัย เช่น บ้าน ชั้นเรียน องค์กร โปรแกรม หรือเหตุการณ์ ให้อธิบายสถานที่เหล่านี้อย่างละเอียดเพียงพอ เพื่อผู้อ่านจะได้ทราบว่าการศึกษาในครั้งนี้เกิดขึ้นที่ไหน
- ความคิดไตร่ตรองสุดท้ายในประโยคที่แสดงให้เห็นถึงจุดประสงค์ของการศึกษาวิจัย ควรประกอบไปด้วยภาษาที่กั้นขอบเขตความร่วมมือหรือพื้นที่วิจัยในการศึกษา

ตัวอย่างเช่น การศึกษาอาจจะจำกัดเฉพาะสุภาพสตรีหรือเฉพาะชนชาวลาตินเท่านั้น พื้นที่วิจัยอาจถูกจำกัดเอาไว้แคในมหานครหนึ่ง หรือเฉพาะในพื้นที่ที่ไม่กว้างนัก ปραกฏการณ์หลักอาจถูกจำกัดเอาไว้ที่บุคคลในองค์กรธุรกิจผู้ซึ่งมีส่วนร่วมในทีมงานด้านสร้างสรรค์ การปักปันเขตเหล่านี้มีส่วนช่วยการกำหนดวงจำกัดหรือขอบเขต (parameters) ของการศึกษาวิจัย

แม้ว่าความหลากหลายในการพิจารณาจะยังคงอยู่ในการรวบรวมประเด็นต่าง ๆ ในประโยคที่แสดงถึงจุดประสงค์ข้างต้น ข้อเสนอคุณิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์ที่ดีก็ควรประกอบไปด้วยสิ่งที่กล่าวข้างต้น

ในการช่วยเหลือนักวิจัย ต่อไปนี้เป็นต้นฉบับที่ช่วยในการร่างประโยคที่สมบูรณ์แบบ ต้นฉบับนี้ถูกใช้ในหนังสือเล่มนี้ ประกอบไปด้วยคำสำคัญและความคิดหลักของประโยคและเอื้ออำนวยที่วางสำหรับนักวิจัยในการที่จะเติมข้อมูลที่เหมาะสม

จุดประสงค์ (หรือเป้าประสงค์ในการศึกษา) ของการศึกษา _____ (ยุทธศาสตร์ที่ใช้ในการสืบสวนสอบสวน เช่น ชาติพันธุ์วิทยา กรณีศึกษา หรือชนิดอื่นใด) คือ (อดีต หรืออนาคต) ในการ _____ (ทำความเข้าใจ สืบสวนสอบสวน พัฒนา ก่อกำเนิด ค้นพบ) _____ (ปรากฏการณ์หลักที่ทำการศึกษา) สำหรับ _____ (ผู้ที่มีส่วนร่วม เช่น บุคคล กลุ่มบุคคล องค์กร) ที่ _____ (พื้นที่ที่ทำการศึกษาวิจัย) ในขั้นตอนนี้ของการศึกษาวิจัย _____ (ปรากฏการณ์หลักที่ทำการศึกษา) จะถูกให้คำจำกัดความว่า _____ (ใส่คำจำกัดความโดยทั่วไป)

ตัวอย่าง 6.1 – 6.4 อาจจะไม่แสดงให้เห็นถึงส่วนประกอบต่าง ๆ ของต้นฉบับได้โดยสมบูรณ์ แต่ตัวอย่างเหล่านี้ก็เป็นตัวแบบที่เพียงพอในการศึกษาและการเขียนแบบ

ตัวอย่างที่ 6.1 ประโยคที่แสดงจุดประสงค์ในการศึกษาปรากฏการณ์เชิงคุณภาพ (Purpose Statement in a Qualitative Phenomenology Study)

Lauterbach (1993) ทำการศึกษาสุภาพสตรี 5 คน ผู้ซึ่งสูญเสียทารกในขณะที่ตั้งครรภ์ในระยะสุดท้าย และความทรงจำของพวกเธอรวมทั้งประสบการณ์ในการสูญเสีย ประโยคที่แสดงถึงจุดประสงค์ในการศึกษาวิจัยของเธอมื่อดังต่อไปนี้ คือ

การสืบสวนสอบสวนด้านปรากฏการณ์ ในฐานะส่วนหนึ่งของการค้นพบความหมาย ประกอบขึ้นเป็น “เนื้อแท้” ของความหมายในประสบการณ์ชีวิตของผู้ที่เป็นแม่เมื่อความปรารถนาในการมี

บุตรของเธอได้ล้มลาหายไป โดยการใช้กระจกเงาบนพื้นฐานของมุมมองด้านสตรีนิยม จุดเน้นย้ำของการศึกษาในครั้งนี้คือ ความทรงจำของผู้ที่เป็นแม่และประสบการณ์ในการมีชีวิตอยู่ตลอดเหตุการณ์ที่ผ่านมา มุมมองนี้ช่วยทำลายล้างความเจ็บที่รบกวนสตรีผู้เป็นแม่เหล่านี้อยู่ มันช่วยในการเรียงต่อเข้าด้วยกันและขยายความความทรงจำของแม่และเรื่องราวของความสูญเสีย วิธีดำเนินการไตร่สวนประกอบไปด้วยการสะท้อนถึงปรากฏการณ์ของข้อมูลที่ตั้งออกมาด้วยการสืบสวนอัตถิภาวนิยมของประสบการณ์ของแม่ รวมทั้งการสอบสวนปรากฏการณ์ด้านศิลปะสร้างสรรค์ (หน้า 134)

ประโยคที่แสดงจุดประสงค์การศึกษาวิจัยของ Lauterbach (1993) ปรากฏอยู่ในส่วนเริ่มแรกของบทความในวารสารวิชาการภายใต้หัวข้อ “เป้าหมายของการศึกษา” ดังนั้น หัวข้อนี้เรียกร้องความสนใจมาที่ประโยคนี้ “ประสบการณ์ตรงของแม่” เป็นปรากฏการณ์หลัก เปรียบเสมือนกุญแจดอกสำคัญในการสืบค้นหาในการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ และโดยที่ผู้ประพันธ์ใช้คำเชิงการกระทำ พรรณนา เพื่อที่จะอธิบายความหมาย (คำที่เป็นกลาง) ของประสบการณ์เหล่านี้ ผู้ประพันธ์เดินทางต่อไปในการให้คำจำกัดความว่า ประสบการณ์ใดจะได้รับการอธิบายหรือค้นคว้าวิจัย เมื่อผู้วิจัยระบุเกี่ยวกับคำว่า “ความทรงจำ” และ “การใช้ชีวิตท่ามกลางหรือผ่านพ้นประสบการณ์ดังกล่าว” ตลอดในส่วนของข้อความ เป็นที่ชัดเจนว่า Lauterbach ใช้ยุทธศาสตร์ของชาติพันธุ์วิทยา ยิ่งไปกว่านั้น ข้อความดังกล่าวยังสื่อสารว่า ผู้ที่มีส่วนร่วมก็คือ คุณแม่ทั้งหลาย และในตอนท้ายของบทความ ผู้อ่านได้เรียนรู้ว่า ผู้ประพันธ์ดำเนินการสัมภาษณ์โดยใช้กลุ่มตัวอย่างแบบสะดวกซึ่งประกอบไปด้วยคุณแม่ 5 คน ซึ่งแต่ละคนมีประสบการณ์จากการสูญเสียบุตรในบ้านของตนเอง

ตัวอย่าง 6.2 ประโยคที่แสดงจุดประสงค์ในการศึกษา

Kos (1991) ดำเนินการวิจัยโดยใช้วิธีการศึกษา 2-3 กรณีศึกษาในเรื่องการรับรู้ในความบกพร่องในการอ่านของนักเรียนในระดับมัธยมต้นที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่กีดกันนักเรียนเหล่านี้จากความก้าวหน้าในการพัฒนาการอ่าน ประโยคที่แสดงจุดประสงค์ของการวิจัยของนักวิจัยผู้นี้มีว่า

จุดประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ คือการสืบค้นหาปัจจัยทางอารมณ์ ทางสังคม และทางการศึกษาที่อาจจะส่งผลถึงการพัฒนาข้อบกพร่องในการอ่านของวัยรุ่น 4 คน การศึกษายังพยายามที่จะหาคำอธิบายว่า ทำไมความบกพร่องในการอ่านยังคงมีอยู่แม้ว่า จะมีความเนิ่นนานมาหลายปีในการให้คำแนะนำ การศึกษานี้ไม่ใช่การศึกษาการแทรกแซง และแม้ว่านักเรียนบางคนอาจจะปรับปรุงการอ่านของพวกเขาให้ดีขึ้น การปรับปรุงการอ่านไม่ใช่จุดเน้นของการศึกษาในครั้งนี้

ให้สังเกตข้อจำกัดความรับผิดชอบหรือคำออกตัวของ Kos (1991) ว่า การศึกษานี้ไม่ใช่การศึกษาเชิงปริมาณที่วัดมิติของการเปลี่ยนแปลงในการอ่านของนักเรียน แต่ Kos นำเสนอการศึกษาขึ้นนี้อย่างชัดเจนว่าเป็นวิธีการดำเนินการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้คำ เช่น การสำรวจ/วินิจฉัย (explore) ผู้ประพันธ์เน้นย้ำความสนใจในปรากฏการณ์หลักของ “ปัจจัย” และชี้แจงคำจำกัดความเบื้องต้นด้วยการให้ตัวอย่าง อาทิ ปัจจัยด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านการศึกษาเล่าเรียน ผู้ประพันธ์จัดรวมประโยคนี้ภายใต้หัวข้อที่เรียกว่า “จุดประสงค์การวิจัย” ในการที่จะเรียกร้องความสนใจ อีกทั้งผู้วิจัยยังได้กล่าวถึงผู้มีส่วนร่วมในการศึกษาวิจัย ในส่วนของบทย่อและระเบียบวิธีวิจัย ผู้อ่านสามารถพบได้ว่า การศึกษาใช้ยุทธศาสตร์การสอบสวนสืบสวนด้วยวิธีวิจัยแบบกรณีศึกษา และการศึกษานี้เกิดขึ้นในชั้นเรียน

ตัวอย่าง 6.3 ประโยคที่แสดงจุดประสงค์ในชาติพันธุ์วิทยา

Rhoads (1997) ดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับชาติพันธุ์วิทยาในระยะ 2 ปี ซึ่งทำการสืบสวนสอบสวนว่า บรรยากาศในวิทยาเขตจะได้รับการปรับปรุงเพื่อรองรับเกย์และไบเซ็กชวล (รักร่วมสองเพศ) ในมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ได้อย่างไร ประโยคที่แสดงจุดประสงค์ของผู้วิจัยที่อยู่ในส่วนของบทนำมีดังต่อไปนี้ คือ

บทความนี้สนับสนุนวรรณกรรมที่กล่าวในเรื่องของความต้องการของนิสิตนักศึกษาที่เป็นเกย์และไบเซ็กชวล โดยการระบุถึงหลายประเด็นที่เกี่ยวกับความก้าวหน้าในการปรับปรุงบรรยากาศในวิทยาเขตที่สามารถกระทำได้ เพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มของนักศึกษาดังกล่าว งานวิจัยชิ้นนี้ มาจากการศึกษาด้านชาติพันธุ์วิทยาในระยะเวลา 2 ปี โดยทำการศึกษาวัฒนธรรมย่อยของนักศึกษาอันประกอบไปด้วยนักศึกษาชายที่เป็นเกย์และ ไบเซ็กชวลในมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ที่เน้นทางด้านการวิจัย ความมุ่งเน้นไปที่นักศึกษาชายสะท้อนให้เห็นได้ว่า เลสเบียนและไบเซ็กชวลที่เป็นผู้หญิงประกอบขึ้นด้วยวัฒนธรรมย่อยที่แยกออกมาต่างหากในการศึกษาที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัย (หน้า 276)

งานวิจัยนี้ได้มีความตั้งใจที่จะปรับปรุงวิทยาเขตให้ดีขึ้น หากแต่งงานวิจัยเชิงคุณภาพชิ้นนี้จัดอยู่ในประเภทของงานวิจัยเกี่ยวกับความยุติธรรมในสังคมแบบมีส่วนร่วมตามที่เคยได้กล่าวเอาไว้ในบทที่ 3 ทั้งนี้ ประโยคเหล่านี้ปรากฏขึ้นในส่วนเริ่มแรกหรือส่วนนำของบทความเพื่อที่จะให้สัญญาณต่อผู้อ่านเกี่ยวกับจุดประสงค์ของการศึกษา ความต้องการของนิสิตนักศึกษากลุ่มนี้ กลายเป็นปรากฏการณ์หลักภายใต้การศึกษา และผู้ประพันธ์ค้นหาในการระบุพื้นที่หรือประเด็นที่สามารถปรับปรุงในด้านบรรยากาศสำหรับนักศึกษาชายที่เป็นเกย์และไบเซ็กชวล ผู้ประพันธ์ยังได้กล่าวด้วยว่า

ยุทธศาสตร์ในการสอบสวนสืบสวนคือ ซาติพันธุ์วิทยา รวมทั้งการศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษา นักศึกษาชาย (ผู้มีส่วนร่วม) ณ มหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ (พื้นที่ที่ดำเนินการศึกษาวิจัย) ณ จุดนี้ ผู้ประพันธ์มิได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมในประเด็นของสภาพที่แท้จริงของความต้องการเหล่านี้ หรือคำนิยามเชิงปฏิบัติการสำหรับการเริ่มเขียนบทความ อย่างไรก็ตาม ผู้ประพันธ์อ้างถึงอัตลักษณ์และบอกหรือเสนอ (proffer) ความหมายหรือคำจำกัดความชั่วคราวในส่วนต่อไปของการศึกษา

ตัวอย่าง 6.4 ประโยคที่แสดงจุดประสงค์สำหรับทฤษฎีฐานราก

Richie และคณะ (1997) ดำเนินการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพในการพัฒนาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอาชีพของ 18 สภากาชาดอเมริกาเหนือแอฟริกันที่โดดเด่นและประสบความสำเร็จอย่างสูงในสหรัฐอเมริกาที่ทำงานอยู่ในสาขาอาชีพต่าง ๆ จุดประสงค์การวิจัยถูกกล่าวไว้ในย่อหน้าที่สองของการศึกษา:

บทความฉบับนี้อธิบายด้านการศึกษาระดับคุณภาพด้านการพัฒนาอาชีพของสภากาชาดอเมริกาเหนือแอฟริกัน จำนวน 18 คน ที่โดดเด่นและประสบความสำเร็จอย่างสูงใน 8 สาขาอาชีพ เป้าประสงค์ในภาพรวมในการศึกษานี้คือ การสืบสวนสอบสวนอิทธิพลที่สำคัญต่อการพัฒนาอาชีพของกลุ่มผู้หญิงเหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มที่เกี่ยวข้องกับการบรรลุถึงความสำเร็จด้านอาชีพการงาน

ในประโยคนี้ ปรากฏการณ์หลักคือ การพัฒนาอาชีพ และผู้อ่านเรียนรู้ว่า ปรากฏการณ์นี้ถูกจำกัดความว่า อิทธิพลที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จในอาชีพการงานของสภากาชาด ในการศึกษานี้ ความสำเร็จ ซึ่งเป็นคำที่ตรงมาก รับหน้าที่ในการอธิบายกลุ่มบุคคลที่ถูกทำการศึกษาวิจัยมากกว่าที่จะจำกัดการสืบสวนสอบสวนว่าด้วยปรากฏการณ์หลัก ผู้ประพันธ์วางแผนในการสืบสวนปรากฏการณ์ดังกล่าวนี้ ในขณะที่ผู้อ่านเรียนรู้ว่า ผู้มีส่วนร่วมคือ สภากาชาดหรือผู้หญิงในกลุ่มอาชีพที่แตกต่างกันนั่นเอง ทฤษฎีฐานรากเป็นยุทธศาสตร์ในการสืบสวนสอบสวนได้ถูกกล่าวในบทคัดย่อ รวมทั้งในส่วนต่อมาที่ว่าด้วยกระบวนการศึกษาวิจัย

ประโยคที่แสดงจุดประสงค์เชิงปริมาณ (A Quantitative Purpose Statement)

ประโยคที่แสดงจุดประสงค์เชิงปริมาณแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากรูปแบบของเชิงคุณภาพ ในลักษณะของภาษาและจุดเน้นย้ำในการอ้างอิง หรือเปรียบเทียบตัวแปร (variables) หรือภาวะสันนิษฐาน (constructs) หากนำความรู้จากบทที่ 3 ประเภทของตัวแปรหลักประกอบไปด้วย ตัวแปร

อิสระ (independent variables) ตัวแปรคั่นกลาง (mediating variables) ตัวแปรกำกับ (moderating variables) และตัวแปรตาม (dependent variables)

การออกแบบประโยคที่แสดงจุดประสงค์เชิงปริมาณประกอบไปด้วย ตัวแปรในการศึกษาและความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเหล่านั้น ผู้มีส่วนร่วมในการศึกษา และพื้นที่การศึกษาวิจัย นอกจากนี้ยังประกอบไปด้วยภาษาที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณและการทดสอบความสัมพันธ์หรือทฤษฎีบนรูปแบบนิรนัย ประโยคที่แสดงจุดประสงค์เชิงปริมาณจะเริ่มจากการระบุถึงตัวแปรหลักที่ถูกนำเสนอในการศึกษาวิจัย (ตัวแปรอิสระ ตัวแปรแทรกแซง ตัวแปรตาม) มาพร้อมกันกับรูปแบบที่มองเห็นได้ด้วยตาในการระบุ อย่างชัดเจน รวมทั้งการจัดวางและระบุอย่างเฉพาะเจาะจงว่าตัวแปรเหล่านี้จะถูกวัดหรือถูกสังเกตอย่างไร ในท้ายที่สุด ความตั้งใจในการใช้ตัวแปรเชิงปริมาณซึ่งโดยปกติแล้ว ก็จะเป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ตามอย่างที่พบเห็นกันในการวิจัยเชิงสำรวจ หรือเพื่อการเปรียบเทียบตัวอย่างหรือกลุ่มในเรื่องด้วยผลลัพธ์ อย่างที่พบโดยพื้นฐานทั่วไปในการวิจัยเชิงทดลอง

ส่วนประกอบหลักของประโยคที่แสดงจุดประสงค์เชิงปริมาณที่ดีประกอบไปด้วยสิ่งต่อไปนี้

- ใช้คำเพื่อส่งสัญญาณถึงความตั้งใจหลักในการศึกษา เช่น จุดประสงค์ (purpose) ความตั้งใจ (intent) หรือวัตถุประสงค์ (objective) เริ่มต้นประโยคด้วย จุดประสงค์ (หรือ วัตถุประสงค์ หรือ ความตั้งใจ) ในศึกษานี้ คือ (หรือ จะดำเนินการศึกษาในกรณีการเขียนข้อเสนอการวิจัยในอนาคต)
- ระบุมทฤษฎี รูปแบบ หรือกรอบแนวความคิดที่ใช้ ณ จุดนี้ นักวิจัยไม่จำเป็นที่จะต้องอธิบายโดยละเอียด ในบทที่ 3 เราแนะนำเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการเขียนส่วนแยกออกมาต่างหากเพื่อจุดประสงค์ข้อนี้ ภายใต้หัวข้อที่เรียกว่า มุมมองด้านทฤษฎี (Theoretical Perspective) การกล่าวถึง ประเด็นดังกล่าวที่ว่ามานี้ เอื้อให้เกิดการเน้นย้ำถึงความสำคัญของทฤษฎีและส่องเงาให้เห็นถึงการใช้ทฤษฎีเหล่านี้ในการศึกษาวิจัย
- ระบุตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม พร้อมทั้งคั่นกลาง หรือตัวแปรกำกับที่ใช้ในการศึกษา
- ใช้คำที่เชื่อมตัวแปรอิสระและตัวแปรตามเพื่อระบุว่า ตัวแปรมีความสัมพันธ์กัน อาทิ “ความสัมพันธ์ระหว่าง” สองหรือมากกว่าสองตัวแปร หรือ “การเปรียบเทียบระหว่าง” สองหรือมากกว่าสองกลุ่ม นอกจากนี้ ประโยคที่แสดงจุดประสงค์

สามารถ “อธิบาย” ตัวแปร การศึกษาเชิงปริมาณส่วนใหญ่ใช้ทางเลือกเหล่านี้เพื่ออธิบายตัวแปรในประโยคที่แสดงจุดประสงค์ การรวมกันของจุดประสงค์วิจัยทั้งในการเปรียบเทียบและการหาความสัมพันธ์ก็อาจจะเกิดขึ้นได้ ตัวอย่างเช่น การทดลองสองปัจจัยซึ่งผู้วิจัยมีสองหรือมากกว่าสองกลุ่มบำบัด อีกทั้งตัวแปรอิสระต่อเนื่อง แม้ว่าเป็นสิ่งที่ปกติทั่วไปที่การศึกษามีการเปรียบเทียบสองหรือสามกลุ่มในการทดลอง มันก็มีความเป็นไปได้ที่จะเปรียบเทียบกลุ่มเหล่านี้ในการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ

- วางตำแหน่งหรือจัดเรียงลำดับตัวแปรจากซ้ายไปขวาในประโยคที่แสดงจุดประสงค์ โดยเริ่มจากตัวแปรอิสระแล้วตามด้วยตัวแปรตาม วางตัวแปรแทรกระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม นักวิจัยส่วนใหญ่วางตัวแปรกำกับในฐานะที่มีความสัมพันธ์ตัวแปรอิสระ ในการวิจัยเชิงทดลอง ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรต้นจะเป็นตัวแปรจะเป็นตัวแปรที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดผลการทดลอง หรือตัวแปรที่ต้องศึกษาทำการตรวจสอบ (manipulated variable)
- กล่าวถึงประเภทของยุทธศาสตร์ที่เฉพาะในการสืบสวนสอบสวน (อาทิ การวิจัยเชิงสำรวจ หรือการวิจัยเชิงทดลอง) ที่ใช้ในการศึกษา โวหารรวบรวมข้อมูลเหล่านี้เข้าไว้ด้วยกัน นักวิจัยสามารถคาดเดาวิธีการดำเนินการอธิบายพร้อมทั้งยังช่วยให้ผู้อ่านสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของตัวแปรในวิธีการดำเนินการสืบสวนสอบสวน
- อ้างถึงผู้มีส่วนร่วมในการศึกษาวิจัย (หรือ ระดับการวิเคราะห์ = unit of analysis) ในการศึกษาวิจัยและแจ้งถึงพื้นที่ที่ดำเนินการศึกษา
- ให้คำจำกัดความแบบทั่ว ๆ ไปของตัวแปรหลัก ๆ แต่ละตัว โดยอาจใช้ชุดของคำจำกัดความที่ได้รับการยอมรับที่พบในวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง การนำคำจำกัดความโดยทั่วไปมารวมในจุดนี้ก็เพื่อช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดียิ่งขึ้นถึงประโยคที่แสดงจุดประสงค์วิจัย หากแต่มันมิได้ทดแทนคำจำกัดความเชิงปฏิบัติการที่เฉพาะเจาะจงในส่วนต่อไปเมื่อผู้เขียนต้องต้องเขียนในส่วนของ คำจำกัดความเฉพาะ (Definition of Terms) ที่อยู่ในข้อเสนอการวิจัย (และรายละเอียดว่า ตัวแปรเหล่านี้จะวัดได้อย่างไร) การกำหนดขอบเขตการวิจัยซึ่งมีผลกระทบต่อขอบเขตของการศึกษา

อาจจะต้องถูกกล่าวถึง เช่น ขอบเขตของการเก็บรวบรวมข้อมูล หรือข้อจำกัดของบุคคลต่าง ๆ

บนพื้นฐานของข้อมูลเหล่านี้ ต้นฉบับของประโยคที่แสดงจุดประสงค์เชิงปริมาณสามารถประกอบไปด้วยแนวความคิดดังต่อไปนี้

จุดประสงค์ของการศึกษาวิจัยเชิง _____ (เชิงทดลอง เชิงสำรวจ) คือ _____ (ขณะนี้ ในอดีต ในอนาคต) เพื่อเป็นการทดสอบทฤษฎีเกี่ยวกับ _____ ซึ่ง _____ (อธิบายถึงผลลัพธ์) หรือ _____ (เปรียบเทียบ หรือหาความสัมพันธ์) ระหว่าง _____ (ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรต้น) กับ _____ (ตัวแปรตาม) โดยมี _____ (ตัวแปรคั่นกลาง หรือตัวแปรกำกับ) สำหรับ _____ (ผู้มีส่วนร่วมในการศึกษา) ณ _____ (พื้นที่ศึกษาวิจัย) ตัวแปรอิสระ _____ หมายความว่า _____ (ให้คำจำกัดความ) ตัวแปรตามหมายความว่า _____ (ให้คำจำกัดความ) และตัวแปรแทรก _____ (ระบุถึงตัวแปรแทรกแซง) หมายความว่า _____ (ให้คำจำกัดความ)

ตัวอย่าง 6.6 – 6.7 แสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบหลายตัวในต้นฉบับนี้ การศึกษา 2 เรื่องแรกเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ส่วนตัวอย่างที่ 3 เป็นการวิจัยเชิงการทดลอง

ตัวอย่าง 6.5 ประโยคที่แสดงจุดประสงค์สำหรับการศึกษาเชิงสำรวจที่ได้รับการตีพิมพ์

Kalof (2000) ดำเนินการศึกษาระยะยาว 2 ปี ในเรื่องเกี่ยวกับทัศนคติและประสบการณ์ของนักศึกษาหญิงในวิทยาลัยจำนวน 54 คน ที่มีต่อการตกเป็นเหยื่อทางเพศ ผู้หญิงเหล่านี้ตอบคำถามเชิงสำรวจที่ส่งมาเหมือนกันทางไปรษณีย์ 2 ครั้ง โดยที่ทั้งระยะห่างระหว่างครั้งแรกและครั้งที่สองเป็นเวลา 2 ปี ผู้ประพันธ์รวบรวมประโยคที่แสดงจุดประสงค์วิจัย แนะนำในส่วนแรก พร้อมด้วยคำถามวิจัย

การศึกษาครั้งนี้พยายามที่จะขยายความและชี้แจงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของผู้หญิงในด้านบทบาททางเพศกับประสบการณ์การตกเป็นเหยื่อทางเพศ ผู้วิจัยใช้ข้อมูลในระยะเวลา 2 ปีที่ได้มาจากนักศึกษาหญิงในวิทยาลัย 54 คนในการตอบคำถามต่อไปนี้ คือ (1) ทัศนคติของผู้หญิงมีอิทธิพลต่อความอ่อนแอในด้านการบิบบังคับทางเพศในระหว่างระยะเวลา 2 ปี หรือไม่ (2) ทัศนคติดังกล่าวนี้เปลี่ยนแปลงไปหลังจากประสบการณ์ในการตกเป็นเหยื่อทางเพศหรือไม่ (3) การตกเป็นเหยื่อทาง

เพศที่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ลดหรือเพิ่มความเสี่ยงของการตกเป็นเหยื่อทางเพศที่เกิดขึ้นตามหลังมาหรือไม่

แม้ว่า Kalof (2000) ไม่ได้กล่าวถึงทฤษฎีที่เธอต้องการที่จะทดสอบ เธอได้ระบุถึงตัวแปรต้น (หรือตัวแปรอิสระ) (ทัศนคติเกี่ยวกับบทบาททางเพศ) และตัวแปรตาม (การตกเป็นเหยื่อทางเพศ) เธอจัดวางตัวแปรเหล่านี้เริ่มจากตัวแปรอิสระไปหาตัวแปรตาม ทั้งนี้เธอยังได้อภิปรายความสัมพันธ์มากกว่าที่จะดึงเอาตัวแปรเหล่านี้เพื่อนำไปสู่ความเชื่อมโยง (connection) ระหว่างตัวแปร (หรืออธิบายตัวแปร) ข้อความนี้ระบุถึงผู้มีส่วนร่วม (ผู้หญิงหรือนักศึกษาหญิงในวิทยาลัย) รวมทั้งพื้นที่ศึกษาวิจัย (วิทยาลัย) หลังจากนั้น ในส่วนของระเบียบวิธีวิจัย เธอก็กล่าวว่า การศึกษานี้เป็นการสำรวจทางไปรษณีย์ แม้ว่าเธอมีได้ให้คำจำกัดความสำหรับตัวแปรหลัก เธอก็ให้ข้อมูลที่เจาะจงในการวัดตัวแปรในคำถามวิจัย

ตัวอย่าง 6.6 ประโยคที่แสดงจุดประสงค์สำหรับชุมชนนิพนธ์เชิงสำรวจ

DeGraw (1984) ทำวิทยานิพนธ์ในสาขาวิชาการศึกษาโดยมีหัวข้อเกี่ยวกับผู้บริหารการศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่ในสถาบันราชทัณฑ์ผู้ใหญ่ ภายใต้หัวข้อ ความสำคัญของปัญหา ผู้วิจัยกล่าวรวมไปถึงจุดประสงค์ในการศึกษา

จุดมุ่งหมายของการศึกษาในครั้งนี้คือ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับแรงกระตุ้นในการปฏิบัติงานของผู้บริหารการศึกษาที่ผ่านการรับรอง (certified educators) ผู้ที่สอนในสถาบันราชทัณฑ์ผู้ใหญ่ของรัฐที่ได้รับการคัดเลือกในสหรัฐอเมริกา ลักษณะส่วนบุคคลถูกแบ่งออกเป็นข้อมูลพื้นฐานของผู้ที่ตอบคำถาม (เช่น ข้อมูลสถาบัน ระดับการศึกษา การฝึกอบรมที่ผ่านมา) และข้อมูลเกี่ยวกับความคิดในการเปลี่ยนงานของผู้ที่ตอบคำถาม การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเป็นสิ่งที่สำคัญมากในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อมันถูกคาดหวังว่าจะช่วยในการระบุลักษณะรวมทั้งปัจจัยที่ส่งผลต่อความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในด้านของความคล่องตัวและแรงจูงใจ ในส่วนที่สองของการศึกษา มีการถามผู้ตอบแบบสอบถามให้ระบุถึงปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจที่สำคัญสำหรับตน แรงจูงใจในการทำงานถูกให้คำจำกัดความออกมาเป็นปัจจัย 6 ด้านที่ถูกระบุอยู่ในแบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษา องค์ประกอบของงานด้านการศึกษา (Miskel และ Heller, 1973) ปัจจัย 6 ด้านนี้ คือ ศักยภาพสำหรับความท้าทายและการพัฒนาส่วนบุคคล ความสามารถในการแข่งขัน ความปรารถนาและรางวัลสำหรับความสำเร็จ ความอดทนต่อความกดดันที่เกิดจากงาน ความมั่นคงปลอดภัยในเชิงอนุรักษ์นิยม และความเต็มใจที่จะไคว่คว้ารางวัลทั้ง ๆ ที่มีความไม่มั่นคงต่อสู่กับการหลีกเลี่ยง

ข้อความนี้ประกอบไปด้วยหลาย ๆ องค์ประกอบของประโยคที่แสดงจุดประสงค์ที่ดี มันถูกนำเสนอในส่วนต่าง ๆ ที่แยกออกจากกัน มันใช้คำ เช่น ความสัมพันธ์ มีการให้คำจำกัดความของคำต่าง ๆ และมีการระบุถึงกลุ่มตัวอย่าง นอกเหนือไปจากนั้น การพิจารณาถึงลำดับของตัวแปรในข้อความ เราสามารถระบุได้อย่างชัดเจนถึงตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

ตัวอย่าง 6.7 ประโยคที่แสดงจุดประสงค์ในการศึกษาเชิงทดลอง

Booth-Kewley, Edwards และ Rosenfeld (1992) ทำการศึกษาเปรียบเทียบความปรารถนาทางสังคมในการตอบสนองต่อแบบสอบถามทัศนคติและบุคลิกภาพในรูปแบบคอมพิวเตอร์กับรูปแบบการตอบคำถามแบบใช้ดินสอและกระดาษ คณะผู้วิจัยได้ทำการทำซ้ำการศึกษาที่เคยทำกับนักศึกษาในวิทยาลัยผู้ซึ่งใช้รายการสิ่งของที่เรียกว่า Balanced Inventory of Desirable Responding (BIDR) ซึ่งประกอบไปด้วย 2 มาตรฐาน คือ (ก) การจัดการความประทับใจ (impression management = IM) และ (ข) การหลอกลวงตนเอง (self-deception = SD) ในย่อหน้าท้ายที่สุดของบทนำ คณะผู้วิจัยได้กล่าวถึงจุดประสงค์ของการศึกษา

คณะผู้วิจัยออกแบบการศึกษาในครั้งนี้เพื่อเปรียบเทียบการตอบสนองของการเกณฑ์ทหารใหม่ของกองทัพเรือบนมาตรฐานของการจัดการความประทับใจและการหลอกลวงตนเอง เก็บข้อมูลภายใต้ 3 เงื่อนไข คือ ใช้ดินสอและกระดาษ ใช้คอมพิวเตอร์พร้อมกับการอนุญาตให้ย้อนรอยได้ (backtracking allowed) และคอมพิวเตอร์ที่ไม่มีการอนุญาตให้มีการย้อนรอย โดยที่ประมาณครึ่งหนึ่งของทหารเกณฑ์ใหม่เหล่านี้ตอบแบบสอบถามโดยไม่ระบุชื่อ และอีกครึ่งหนึ่งบอกตัวตนของตน

ข้อความนี้สะท้อนถึงคุณลักษณะหลายอย่างของข้อความที่แสดงจุดประสงค์ที่ดี ข้อความนี้แยกออกจากแนวความคิดอื่นในบทนำในฐานะย่อหน้าที่แยกออกมา มันกล่าวว่าจะมีการเปรียบเทียบและระบุถึงผู้ที่มีส่วนร่วมในการทดลองครั้งนี้ (หน่วยวิเคราะห์ = unit of analysis) ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับลำดับของตัวแปร คณะของผู้ประพันธ์ก้าวเดินไปในเรื่องตัวแปรตามเป็นอันดับแรก ซึ่งเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับสิ่งที่เราได้เรียนรู้กันมา (อย่างไรก็ตาม มีการระบุถึงกลุ่มของการศึกษาที่ชัดเจน) แม้ว่าทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาจะมีได้มีการกล่าวอ้างถึงแต่อย่างใด ในย่อหน้าที่มาก่อนข้อความที่แสดงจุดประสงค์ของการวิจัยได้ทำการทบทวนข้อค้นพบของทฤษฎีที่ใช้มาก่อน คณะผู้ประพันธ์มิได้บอกถึงยุทธศาสตร์ที่ใช้ในการสอบสวนสืบสวน แต่ข้อความอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อความที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการวิจัย ก็ระบุเอาไว้ว่า เป็นการศึกษาวิจัยเชิงการทดลอง

ข้อความที่แสดงจุดประสงค์ของการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสาน (A Mixed Methods Purpose Statement)

- ข้อความที่แสดงจุดประสงค์การวิจัยสำหรับการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสานประกอบไปด้วย ความตั้งใจในภาพรวมของการศึกษาวิจัย มีข้อมูลที่เป็นทั้งการศึกษาเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เหตุและผลของการรวบรวมการศึกษาค้นคว้าของทั้งสองสาขาวิชาในการศึกษาปัญหาวิจัย ข้อความเหล่านี้ต้องถูกระบุในช่วงเริ่มต้น คือ ในส่วนของบทนำ และเนื้ออันวยป้ายบอกทางหลัก (major signposts) สำหรับผู้อ่านในการทำความเข้าใจส่วนของเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพของการศึกษา ข้อแนะนำหลากหลายข้ออาจจะช่วยชี้แจงการจตุรูปร่างและการนำเสนอของข้อความที่แสดงจุดประสงค์วิจัยของการศึกษาเชิงผสมผสาน
- เริ่มต้นด้วยการใช้คำที่ส่งสัญญาณถึงความตั้งใจ อาทิ “จุดประสงค์ของ” “จุดมุ่งหมายของการศึกษา คือ” หรือ “ความตั้งใจในการ”
- ระบุจุดประสงค์การศึกษาในภาพรวมจากมุมมองเชิงเนื้อหา เช่น “ความตั้งใจในการศึกษาครั้งนี้คือ การวิเคราะห์ครอบครัวที่มีลูกเลี้ยงหรือบุตรบุญธรรม” ในกรณีนี้ผู้อ่านมีหลักยึดที่ใช้ในการทำความเข้าใจภาพรวมของการศึกษาก่อนที่ผู้วิจัยจะแบ่งโครงการวิจัยนี้ออกเป็นเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ
- ระบุถึงประเภทของการออกแบบวิธีดำเนินการวิจัยแบบผสมผสาน เช่น การออกแบบแบบบรรจบกัน (convergent design) การออกแบบแบบขั้นตอนเชิงอธิบาย (explanatory sequential design) การออกแบบแบบขั้นตอนเชิงสำรวจ (exploratory sequential design) หรือการออกแบบที่ซับซ้อน (complex design) (จะอภิปรายในบทที่ 10)
- อภิปรายถึงเหตุผลหรือความชอบธรรมในการรวมข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เหตุผลดังกล่าวนี้อาจจะอยู่ในข้อความต่อไปนี้ก็ได้ (อ่านรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุและผลเพิ่มเติมในบทที่ 10)
- เพื่อพัฒนาความเข้าใจที่สมบูรณ์ของปัญหาวิจัยด้วยการเปรียบเทียบผลลัพธ์เชิงปริมาณกับเชิงคุณภาพ จากสองแหล่งข้อมูล (การออกแบบแบบบรรจบกัน)

- เพื่อให้เข้าใจข้อมูลในระดับของรายละเอียดโดยการติดตามการเก็บรวบรวมข้อมูลในการช่วยอธิบายผลลัพธ์เชิงปริมาณ อาทิ การสำรวจ (ศึกษาเพิ่มเติมได้จาก O’Cathain, Murphy, Nicholl, 2007) (การออกแบบแบบขั้นตอนเชิงอธิบาย)
- เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวัดผลแบบใหม่ที่เข้ากันได้พอดีกับวัฒนธรรมของกลุ่มตัวอย่างด้วยการสืบค้นว่าเชิงคุณภาพเป็นอันดับแรก (เช่น โดยการใช้การสัมภาษณ์) และหลังจากนั้นก็ทดสอบเครื่องมือด้วยกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่กว่า (การออกแบบแบบขั้นตอนเชิงสำรวจ)
- เพื่อรวมเหตุผลเหล่านี้เอาเข้าไว้ด้วยกัน (และการออกแบบ) ในการออกแบบที่ใหญ่กว่าระเบียบวิธีวิจัย หรือทฤษฎี เช่น การออกแบบเชิงการทดลอง กรณีศึกษา หรือการประเมินระเบียบวิธีวิจัย หรือการวิจัยทฤษฎีความยุติธรรมในสังคมแบบมีส่วนร่วม (ดูบทที่ 10)

บนพื้นฐานขององค์ประกอบเหล่านี้ ตัวอย่าง 3 ตัวอย่าง ของต้นฉบับข้อความที่แสดงจุดประสงค์สำหรับวิธีการดำเนินการวิจัยเชิงผสมผสาน จะเป็นไปได้ในเรื่อง การออกแบบแบบบรรจบกัน (convergent design) การออกแบบแบบขั้นตอนเชิงอธิบาย (explanatory sequential design) การออกแบบแบบขั้นตอนเชิงสำรวจ (exploratory sequential design) และการออกแบบที่ซับซ้อน (complex design) (Creswell Plano Clark, 2018) ตัวอย่างแรกของข้อความที่แสดงจุดประสงค์ของวิธีดำเนินการวิจัยแบบผสมผสาน เป็นต้นฉบับสำหรับยุทธศาสตร์วิธีดำเนินการวิจัยเชิงผสมผสานแบบบรรจบกัน ซึ่งข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพถูกเก็บรวบรวมและวิเคราะห์แยกจากกันและแหล่งข้อมูลสองแหล่งถูกนำมาเปรียบเทียบเพื่อให้เข้าใจปัญหาวิจัยได้ดีที่สุด

การศึกษาด้วยวิธีดำเนินการวิจัยเชิงผสมผสานจะกล่าวถึง _____ (จุดมุ่งหมายของเนื้อหาในภาพรวม) จะใช้การออกแบบแบบผสมผสานที่มาบรรจบกัน และเป็นประเภทของการออกแบบซึ่งข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณถูกเก็บรวบรวมในรูปแบบคู่ขนาน แยกวิเคราะห์คนละส่วน และนำมารวมกัน ในการศึกษาครั้งนี้ _____ (ข้อมูลเชิงปริมาณ) จะถูกใช้ในการทดสอบทฤษฎี _____ (ชื่อทฤษฎี) ซึ่งทำนายว่า _____ (ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรต้น) จะมีอิทธิพล _____ (เชิงบวก หรือเชิงลบ) ต่อ _____ (ตัวแปรตาม) สำหรับ _____ (ผู้มีส่วนร่วมในการศึกษา) ที่/ณ _____ (พื้นที่ที่ดำเนินการศึกษาวิจัย) ข้อมูลเกี่ยวกับ _____ (ประเภทหรือชนิดของข้อมูลเชิงคุณภาพ) จะทำการสืบสวนสอบสวน _____ (ปรากฏการณ์หลักของการวิจัย) สำหรับ _____ (ผู้มีส่วนร่วม) ณ _____ (สถานที่ดำเนินการศึกษาวิจัย) เหตุผลในการเก็บรวบรวมทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพก็คือ _____ (เหตุผลของการผสมผสาน)

ต้นฉบับที่สอง สำแดงถึงข้อความที่แสดงจุดประสงค์ในวิธีดำเนินการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสาน สำหรับการออกแบบแบบขั้นตอนเชิงอธิบายซึ่งมีความตั้งใจที่จะทำความเข้าใจแหล่งข้อมูลเชิงปริมาณ ในระดับที่ลุ่มลึกยิ่งขึ้นโดยใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพในการติดตาม

การศึกษานี้จะกล่าวถึง _____ (จุดมุ่งหมายเชิงเนื้อหา) วิธีดำเนินการวิจัยเชิงผสมผสานนี้อยู่บนพื้นฐานของการออกแบบขั้นตอนเชิงอธิบาย และมีความเกี่ยวข้องกับการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณในขั้นตอนแรก และหลังจากนั้นจะอธิบายผลลัพธ์เชิงปริมาณด้วยการใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพเชิงลึก ในช่วงแรกของการศึกษาเชิงปริมาณ _____ (เครื่องมือเชิงปริมาณ) ข้อมูลจะถูกเก็บรวบรวมจาก _____ (ผู้มีส่วนร่วมในการศึกษา) ณ _____ (พื้นที่ที่ทำการศึกษาวิจัย) ในการทดสอบ _____ (ชื่อทฤษฎี) เพื่อที่จะประเมินว่า _____ (ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรต้น) มีความสัมพันธ์กับ _____ (ตัวแปรตาม) ในช่วงที่สองที่เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพจะดำเนินการศึกษาเพื่อติดตามผลลัพธ์เชิงปริมาณในการช่วยอธิบายผลลัพธ์เชิงปริมาณที่ได้ ในการติดตามผลเชิงอธิบายนี้ แผนที่วางไว้คร่าว ๆ คือ การสืบสวนสอบสวน _____ (ปรากฏการณ์หลัก) กับ _____ (ผู้มีส่วนร่วม) ณ _____ (สถานที่ที่ทำการศึกษาวิจัย)

ต้นฉบับสุดท้ายจะแสดงถึงข้อความที่แสดงจุดประสงค์ที่อาจจะใช้กับการออกแบบแบบขั้นตอนเชิงสำรวจ ซึ่งมีความตั้งใจในการพัฒนามาตรวัด (หรือเครื่องมือ) ที่สามารถเข้ากันได้ดีกับกลุ่มตัวอย่าง โดยในขั้นตอนแรกจะเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ และต่อจากนั้นจะใช้ข้อมูลนี้ในการออกแบบมาตรวัดหรือเครื่องมือดังกล่าวที่สามารถใช้ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างของประชากร

การศึกษานี้กล่าวถึง _____ (เป้าประสงค์เชิงเนื้อหา) จุดประสงค์ของการออกแบบแบบขั้นตอนเชิงสำรวจ ในลำดับแรก จะดำเนินการสืบค้นหาเชิงคุณภาพกับกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดเล็ก เพื่อการออกแบบลักษณะ (เช่น เครื่องมือ เว็บไซต์ กิจกรรมการแทรกแซงเชิงการทดลอง ตัวแปรใหม่ ๆ) และหลังจากนั้นจะดำเนินการทดสอบลักษณะที่ว่านี้ในกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่กว่า ในช่วงแรกของการศึกษาวิจัยจะเป็นการสำรวจเชิงคุณภาพในประเด็น _____ (ปรากฏการณ์หลัก) ซึ่ง _____ (ประเภทของข้อมูล) จะถูกเก็บรวบรวมจาก _____ (ผู้มีส่วนร่วม) ณ _____ (พื้นที่ที่ทำการวิจัย) จากการสำรวจในขั้นปฐมภูมินี้ ข้อค้นพบเชิงคุณภาพจะถูกใช้ในการพัฒนาลักษณะเชิงปริมาณที่สามารถใช้ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่กว่า ในการวางแผนแบบคร่าว ๆ สำหรับช่วงของการศึกษาเชิงปริมาณ _____ (ข้อมูลเชิงปริมาณ) จะถูกเก็บรวบรวมจาก _____ (ผู้มีส่วนร่วม) ที่ _____ (พื้นที่ที่ดำเนินการศึกษาวิจัย)

ตัวอย่างอื่น ๆ มีอยู่และสามารถหาได้ซึ่งนับรวมการออกแบบหลักของวิธีดำเนินการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสาน (ซึ่งก็คือ การบรรจบกัน แบบขั้นตอนเชิงอธิบาย และแบบขั้นตอนเชิงสำรวจ) ไปจนถึงการออกแบบที่ยุ่งยากซับซ้อน เช่น การทดสอบการแทรกแซง (intervention trial) หรือการทดสอบเชิงทดลอง (experimental trial) กรณีศึกษา กรอบความยุติธรรมในสังคมแบบการมีส่วนร่วม หรือการศึกษาเชิงการประเมินที่พบได้ในงานของ Creswell และ Plano Clark (2018)

มันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งถ้ามองลึกเข้าไปในหลาย ๆ ตัวอย่างของข้อความที่แสดงจุดประสงค์การวิจัยที่พบในบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ แม้ว่าตัวอย่างเหล่านี้ จะมีได้ประกอบไปด้วยองค์ประกอบทั้งหมดของสิ่งที่ป็นต้นฉบับ แต่พวกมันก็ยังคงทำหน้าที่ในฐานะตัวอย่างของข้อความที่แสดงจุดประสงค์ที่มีเหตุผลอย่างสมบูรณ์ ข้อความเหล่านี้สื่อสารอย่างชัดเจนจุดประสงค์ของการศึกษาที่ดำเนินการวิจัยเชิงผสมผสาน การอภิปรายในบทนี้จะจำกัดเอาไว้ที่ 3 ประเภทของการออกแบบหลัก ๆ คือ (ก) การออกแบบแบบบรรจบกัน (a convergent design ในตัวอย่าง 6.8) (ข) การออกแบบแบบขั้นตอนเชิงอธิบาย (an exploratory sequential design ในตัวอย่าง 6.9) และ (ค) การออกแบบแบบขั้นตอนเชิงสำรวจ (an exploratory design ในตัวอย่าง 6.10) การออกแบบประเภทอื่น ๆ ที่ขยายความเป็นไปได้ในการศึกษาวิจัยจะมีการศึกษาในรายละเอียดต่อไปในบทที่ 10

ตัวอย่าง 6.8 ข้อความที่แสดงจุดประสงค์ของการดำเนินการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสานในแบบบรรจบกัน

Classen และคณะ (2007) ทำการพัฒนารูปแบบของการส่งเสริมสุขภาพเพื่อความปลอดภัยของผู้ขับขี่อาวุโส ดำเนินการวิเคราะห์ฐานข้อมูลทุติยภูมิระดับชาติ คณะผู้วิจัยศึกษาความเสี่ยงและปัจจัยป้องกันที่มีอิทธิพลต่อการได้รับการบาดเจ็บของผู้ขับขี่ยานพาหนะ (เป็นช่วงของการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ) คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเชิงคุณภาพด้วยวิธีการวิเคราะห์อภิमान (meta-synthesis) (เป็นการสังเคราะห์การวิจัยเชิงปริมาณที่ใช้วิธีทางสถิติ มาสังเคราะห์ข้อมูลจากงานวิจัยที่ศึกษาปัญหาวิจัยเดียวกันที่มีอยู่เป็นจำนวนมากเพื่อหาข้อสรุปอย่างเป็นระบบ) จาก 6 เรื่องการศึกษาวิจัยในการตัดสินใจผลลัพธ์การบรรยายหรือเล่าเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความต้องการ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความปลอดภัย และลำดับก่อน-หลังในประเด็นความปลอดภัยของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เป็นผู้ขับขี่อาวุโส (เป็นช่วงของการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ) หลังจากนั้นคณะผู้วิจัยดำเนินการเปรียบเทียบ

ฐานข้อมูลทั้ง 2 ฐาน เพื่อบูรณาการผลลัพธ์จากข้อมูลทั้ง 2 ชุด ข้อความที่แสดงจุดประสงค์การศึกษาวิจัยของพวกเขามีดังต่อไปนี้

การศึกษานี้เอื้อให้เกิดมุมมองด้านนิเวศวิทยาสังคมที่ชัดเจนในการอธิบายการเกี่ยวพันกันของปัจจัยต้นเหตุที่เป็นไปได้ บทสรุปเชิงบูรณาการของปัจจัยเหล่านี้ และแนวทางเชิงประจักษ์ในการพัฒนาการแทรกแซงด้านสาธารณสุขเพื่อส่งเสริมความปลอดภัยในการขับขี่รถยนต์ของผู้อาวุโส โดยการใช้วิธีดำเนินการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสาน คณะผู้วิจัยสามารถเปรียบเทียบและบูรณาการสิ่งที่ค้นพบที่สำคัญจากชุดข้อมูลระดับชาติของอุบัติเหตุทางรถยนต์ในมุมมองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ข้อความนี้ถูกเขียนลงในบทความย่อ และบางทีมันอาจจะเป็นการดีถ้าใส่ข้อความนี้ลงในบทนำ ข้อความดังกล่าวระบุการใช้ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ แม้ว่ารายละเอียดที่มากกว่านี้อาจจะมีเพิ่มเติมในการระบุถึงทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา (รูปแบบถูกพัฒนาขึ้นในช่วงเริ่มต้นการศึกษา) การวิเคราะห์ตัวแปรที่เฉพาะเจาะจง และปรากฏการณ์หลักในช่วงของการศึกษาเชิงคุณภาพ

ตัวอย่าง 6.9 ข้อความที่แสดงจุดประสงค์ของการดำเนินการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสานในแบบขั้นตอนเชิงอธิบาย

Ivankova และ Stick (2007) ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมความพากเพียรในโครงการคหกรรมบัณฑิตระบบการศึกษาทางไกล (การศึกษาทางไกล) คณะผู้วิจัยเริ่มต้นด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงสำรวจเพื่อศึกษาปัจจัยด้านโครงการทั้งภายนอกและภายในซึ่งอาจจะทำนายความพากเพียรของนักศึกษา และหลังจากนั้นก็ทำการติดตามด้วยการสัมภาษณ์เชิงคุณภาพกับนักศึกษาที่สามารถจัดกลุ่มออกเป็น 4 กลุ่มของความพากเพียรพยายาม คณะผู้วิจัยจบการศึกษาโดยก้าวไปใช้กรณีศึกษาสำหรับ 4 กลุ่มประเภทของความพากเพียรดังกล่าว ข้อความที่แสดงจุดประสงค์ของการศึกษาวิจัยมีดังต่อไปนี้ คือ

จุดประสงค์ของการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสานแบบขั้นตอนเชิงอธิบายคือ การระบุปัจจัยที่ส่งเสริมความพากเพียรของนักศึกษาในโครงการ ELHE โดยการใช้ผลลัพธ์เชิงคุณภาพจากการสำรวจนักศึกษาเก๋ารวมทั้งนักศึกษาปัจจุบันจำนวน 278 คน และติดตามผลด้วยนักศึกษาจำนวน 4 คนที่ถูกคัดเลือกอย่างเฉพาะเจาะจงในการสืบค้นหาผลลัพธ์เชิงลึกด้วยการใช้การวิเคราะห์เชิงคุณภาพของกรณีศึกษา ในขั้นตอนต้น ช่วงของการศึกษาเชิงปริมาณ คำถามวิจัยมุ่งเน้นไปที่ตัวแปรภายในและภายนอกที่ ถูกเลือกต่อโครงการ ELHE (program-related, advisor- and faculty-related, institutional-related, student-related factors, and external factors) ในฐานะเป็นตัวทำนาย

ความพากเพียรของนักศึกษาในโครงการได้อย่างไร ในขั้นตอนที่สอง ช่วงของการศึกษาเชิงคุณภาพ กรณีศึกษาจำนวน 4 กรณีศึกษาจากกลุ่มผู้มีส่วนร่วมที่แตกต่างดำเนินการสืบสวนสอบสวนเชิงลึก ผลลัพธ์จากการทดสอบทางสถิติ การศึกษาในช่วงนี้ คำถามวิจัยกล่าวถึงปัจจัยภายในและภายนอก 7 ตัว ที่พบว่า ส่งเสริมอย่างแตกต่างในการทำหน้าที่ในการแบ่งแยก 4 กลุ่ม ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับโครงการ สภาพแวดล้อมการเรียนการสอนออนไลน์ คณะ บริการในการให้ความสนับสนุนนักศึกษา แรงจูงใจในตนเอง ชุมชนเสมือนจริง และที่ปรึกษาด้านวิชาการ

ในตัวอย่างด้านบนนี้ ข้อความที่แสดงจุดประสงค์ตามมาติด ๆ กับต้นฉบับที่เคยได้กล่าวมาแล้วในช่วงก่อนหน้าในการออกแบบประเภทขั้นตอนเชิงอธิบาย มันเริ่มด้วยข้อความที่แสดงความตั้งใจในภาพรวม ตามมาด้วยการระบุถึงการศึกษาเชิงปริมาณในช่วงแรก (ซึ่งประกอบด้วยการศึกษาตัวแปรเฉพาะ) และต่อจากนั้นก็ตามด้วยช่วงการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ มันจบลงที่กรณีศึกษาจำนวน 4 กรณีศึกษา พร้อมทั้งหลักการและเหตุผลของวิธีดำเนินการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสาน ในการใช้กรณีศึกษาเพื่อการสืบค้นคว้าต่อไปเกี่ยวกับผลลัพธ์ที่ได้มาจากการทดสอบทางสถิติ

ตัวอย่าง 6.10 ข้อความที่แสดงจุดประสงค์ของการดำเนินการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสานในแบบขั้นตอนเชิงสำรวจ

Enosh และคณะ (2015) เป็นคณะนักวิจัยในสาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ (social work) และงานบริการสังคม (human services) หัวข้อวิจัยในปี ค.ศ. 2015 โดยใช้วิธีดำเนินการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสานในรูปแบบของขั้นตอนเชิงสำรวจคือ การศึกษาการเผชิญหน้าหรือสถานการณ์ที่ผู้ที่ปฏิบัติงานด้านสังคมสงเคราะห์ต้องประสบพบเจอกับความรุนแรงในหลากหลายรูปแบบที่ก่อกรรมทำเข็ญโดยลูกความของพวกเขา จุดประสงค์ในภาพรวมของการศึกษาในครั้งนี้คือ การสืบสวนสอบสวนประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่สังคมสงเคราะห์ต่อความรุนแรงของลูกความ เพื่อพัฒนาเครื่องมือในการวัดความรุนแรงที่เกิดจากลูกความ และเพื่อให้ได้มาถึงข้อมูลโดยทั่วไปเกี่ยวกับความรุนแรงของลูกความต่อผู้ที่ปฏิบัติงานด้านสังคมสงเคราะห์ในบริบทที่แตกต่าง คณะผู้วิจัยแถลงข้อความที่แสดงจุดประสงค์ของการศึกษาวิจัยดังนี้

เพราะฉะนั้น เป้าหมายของการศึกษาก็คือ การพัฒนาเครื่องมือเชิงพฤติกรรมที่สามารถถูกใช้ในการเปรียบเทียบระหว่างประเภทของสถานที่ปฏิบัติงานที่มีความแตกต่างกัน บริการ (ด้านสุขภาพ ด้านการท่องเที่ยว) ประเภทหน่วยงาน (ราชการ เอกชน) และอาชีพ (นักสังคมสงเคราะห์ นางพยาบาล พนักงานธนาคาร บุคลากรในโรงแรม) การศึกษาในปัจจุบันนี้ คณะผู้วิจัยได้พัฒนาและ

ตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือสำหรับประชากรที่เฉพาะเจาะจง นั่นก็คือ ผู้ที่ปฏิบัติงานด้านสังคมสงเคราะห์

ในการบรรลุซึ่งวัตถุประสงค์ของการศึกษาดังกล่าว Enosh et al. (2015) ได้รายงานว่า การศึกษาเชิงผสมผสานในแบบขั้นตอนเชิงสำรวจเปิดให้เห็น ระยะที่แตกต่างโดยสิ้นเชิงของการวิจัย (distinct stages of research) (หน้า 283) คณะผู้วิจัยเริ่มการศึกษาของพวกเขาด้วยการสืบสวนค้นหาเชิงคุณภาพในประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่สังคมสงเคราะห์กับความรุนแรงที่เกิดจากลูกความของพวกเขา โดยการใช้การสัมภาษณ์เชิงคุณภาพ ในระยะที่สองของการศึกษา คณะผู้วิจัยพัฒนาแบบสอบถามที่เรียกว่า Client Violence Questionnaire (CVQ) (แบบสอบถามเกี่ยวกับความรุนแรงของลูกความ) เมื่อเครื่องมือถูกพัฒนาเรียบร้อยแล้ว Enosh และคณะริเริ่มขั้นตอนสุดท้ายเชิงปริมาณของการออกแบบการวิจัยในเชิงสำรวจ คณะผู้ประพันธ์ดำเนิน 2 การกระบวนการเชิงสำรวจที่แตกต่างกันเพื่อประยุกต์ใช้และทดสอบเครื่องมือที่พัฒนาขึ้นมาชิ้นนี้ แม้ว่าจุดประสงค์การวิจัยถูกประกาศให้ทราบโดยคณะของผู้ประพันธ์ในหลาย ๆ ส่วนของการศึกษา พวกเขาให้ความสนใจในภาพรวม การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ อีกทั้งเหตุผลในการเก็บรวบรวมข้อมูลของทั้งสองประเภท

สรุป (Summary)

บทนี้เน้นในเรื่องความสำคัญขั้นพื้นฐานของข้อความที่แสดงถึงจุดประสงค์ในการศึกษาวิจัย ข้อความนี้ก้าวล่วงไปถึงแนวความคิดหลักในการศึกษาวิจัย ในการเขียนข้อความที่แสดงจุดประสงค์เชิงคุณภาพ ผู้วิจัยมีความต้องการที่จะระบุถึงหลักใหญ่เดี่ยวของปรากฏการณ์และวางท่าคำจำกัดความแบบชั่วคราวของปรากฏการณ์หลักนั้น อีกทั้งผู้วิจัยจับรวมข้อความนี้ด้วยการใช้คำที่แสดงถึงความแข็งแกร่งแน่น อาทิ ค้นพบ พัฒนา หรือ ทำความเข้าใจ มีการใช้ภาษาที่ปราศจากการชี้นำ พร้อมทั้งกล่าวถึงยุทธศาสตร์ในการสืบสวนสอบสวน (strategy of inquiry) ผู้ที่มีส่วนร่วมในการศึกษาวิจัย และพื้นที่ที่ดำเนินการศึกษาวิจัย สำหรับข้อความที่แสดงจุดประสงค์การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยแถลงถึงทฤษฎีที่ถูกทดสอบพร้อม ๆ กันกับตัวแปรและคำอธิบายลักษณะ ความสัมพันธ์หรือการเปรียบเทียบ มันเป็นสิ่งที่สำคัญมากที่จะต้องจัดวางตัวแปรอิสระหรือตัวแปรต้นมาก่อน และต่อมาด้วยตัวแปรตามเป็นตัวที่สอง ผู้วิจัยสื่อสารยุทธศาสตร์ของการสืบสวนสอบสวนผู้มีส่วนร่วมในการศึกษาวิจัย และพื้นที่ที่ดำเนินการสอบสวน (investigation) ในบางข้อความที่แสดงจุดประสงค์ ผู้วิจัยให้คำจำกัดความตัวแปรหลักที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ในวิธีดำเนินการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสาน

ข้อความที่แสดงจุดประสงค์ประกอบไปด้วยข้อความที่แสดงความตั้งใจในการศึกษา ประเภทของการ ออกแบบวิธีดำเนินการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสาน รูปแบบของการเก็บรวบรวมข้อมูลรวมทั้งการ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ และเหตุผลในการเก็บข้อมูลของทั้งสองประเภท

แบบฝึกหัดการเขียน (Writing Exercise)

1. ใช้ต้นฉบับสำหรับข้อความที่แสดงจุดประสงค์การศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เขียนข้อความโดยการ เติมคำในช่องว่าง ข้อความเหล่านี้ไม่ต้องยาวมาก เขียนไม่เกินประมาณหนึ่งในสามของหน้ากระดาษ ตัวพิมพ์
2. ใช้ต้นฉบับสำหรับข้อความที่แสดงจุดประสงค์การศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ เขียนข้อความ โดยที่ เขียนข้อความเหล่านี้สั้น ๆ
3. ใช้ต้นฉบับสำหรับข้อความที่แสดงจุดประสงค์การศึกษาวิจัยเชิงผสมผสาน เขียนข้อความที่ แสดงจุดประสงค์ ต้องเป็นที่แน่ใจว่าประกอบไปด้วยเหตุผลของการรวมข้อมูลเชิงปริมาณกับข้อมูลเชิง คุณภาพ และจัดรวมเข้าด้วยกันในองค์ประกอบของทั้งข้อมูลที่แสดงจุดประสงค์ที่ดีของเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ

References

- Aikin, M. C. (Ed.). (1992). **Encyclopedia of educational research (6th ed.)**. New York: Macmillan.
- Berger, P. L., & Luckmann, T. (1967). **The social construction of reality: A treatise in the sociology of knowledge**. Garden City, NJ: Anchor.
- Blalock, H. (1969). **Theory construction: From verbal to mathematical formulations**. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Blalock, H. (1985). **Causal models in the social sciences**. New York: Aldine.
- Blalock, H. (1991). Are there any constructive alternatives to causal modeling? **Sociological Methodology**, 21, 325–335.
- Boeker, W. (1992). Power and managerial dismissal: Scapegoating at the top. **Administrative Science Quarterly**, 37, 400–421.
- Boote, D. N., & Beile, P. (2005). Scholars before researchers: On the centrality of the dissertation literature review in research preparation. **Educational Researcher**, 34(6), 3–15.
- Booth-Kewley, S., Edwards, J. E., & Rosenfeld, P. (1992). Impression management, social desirability, and computer administration of attitude questionnaires: Does the computer make a difference? **Journal of Applied Psychology**, 77(4), 562–566.
- Cahill, S. E. (1989). Fashioning males and females: Appearance management and the social reproduction of gender. **Symbolic Interaction**, 12(2), 281–298.
- Carstensen, L. W., Jr. (1989). A fractal analysis of cartographic generalization. **The American Cartographer**, 16(3), 181–189.
- Castetter, W. B., & Heisler, R. S. (1977). **Developing and defending a dissertation proposal**. Philadelphia: University of Pennsylvania, Graduate School of Education, Center for Field Studies.
- Charmaz, K. (2006). **Constructing grounded theory**. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Cherryholmes, C. H. (1992, August–September). Notes on pragmatism and scientific realism. **Educational Researcher**, 13–17.
- Clandinin, D. J. (Ed.). (2007). **Handbook of narrative inquiry: Mapping a methodology**. Thousand Oaks, CA: Sage.

- Clandinin, D. J., & Connelly, F. M. (2000). **Narrative inquiry: Experience and story in qualitative research**. San Francisco: Jossey-Bass.
- Cooper, J. O., Heron, T. E., & Heward, W. L. (2007). **Applied behavior analysis**. Upper Saddle River, NJ: Pearson/Merrill-Prentice Hall.
- Corbin, J. M., & Strauss, J. M. (2007). **Basics of qualitative research: Techniques and procedures for developing grounded theory (3rd ed.)**. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Corbin, J. M., & Strauss, J. M. (2015). **Techniques and procedures for developing grounded theory (4th ed.)**. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Creswell, J. D., Welch, W. T., Taylor, S. E., Sherman, D. K., Gruenewald, T. L., & Mann, T. (2005). Affirmation of personal values buffers neuroendocrine and psychological stress responses. **Psychological Science**, 16, 846–851.
- Creswell, J. W. (2010). Mapping the developing landscape of mixed methods research. In A. Tashakkori & C. Teddlie (Eds.), **SAGE handbook of mixed methods in social & behavioral research** (2nd ed., pp. 45–68). Thousand Oaks, CA: Sage.
- Creswell, J. W. (2011). Controversies in mixed methods research. In N. Denzin & Y. Lincoln (Eds.), **The SAGE handbook on qualitative research** (4th ed., pp. 269–284). Thousand Oaks, CA: Sage.
- Creswell, J. W. (2012). **Educational research: Planning, conducting, and evaluating quantitative and qualitative research (4th ed.)**. Upper Saddle River, NJ: Merrill.
- Creswell, J. W. (2013). **Qualitative inquiry and research design: Choosing among five approaches** (3rd ed.). Thousand Oaks, CA: Sage.
- Creswell, J. W. (2014). **Research design: Qualitative, quantitative, and mixed methods approaches** (4th ed.). Thousand Oaks, CA: Sage.
- Creswell, J. W. (2015). **A concise introduction to mixed methods research**. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Creswell, J. W. (2016). **30 essential skills for the qualitative researcher**. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Creswell, J. W., & Brown, M. L. (1992, Fall). How chairpersons enhance faculty research: A grounded theory study. **The Review of Higher Education**, 16(1), 41–62.

- Creswell, J. W., & Guetterman, T. (in press). **Educational research: Planning, conducting, and evaluating quantitative and qualitative research** (6th ed.). Upper Saddle River, NJ: Pearson.
- Creswell, J. W., & Miller, D. (2000). Determining validity in qualitative inquiry. **Theory Into Practice**, 39(3), 124–130.
- Creswell, J. W., & Plano Clark, V. L. (2011). **Designing and conducting mixed methods research (2nd ed.)**. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Creswell, J. W., & Plano Clark, V. L. (2018). **Designing and conducting mixed methods research (3rd ed.)**. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Creswell, J. W., & Poth, C. N. (2018). **Qualitative inquiry and research design: Choosing among five approaches (4th ed.)**. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Creswell, J. W., Seagren, A., & Henry, T. (1979). Professional development training needs of department chairpersons: A test of the Biglan model. **Planning and Changing**, 10, 224–237.
- Crotty, M. (1998). **The foundations of social research: Meaning and perspective in the research process**. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Crutchfield, J. P. (1986). **Locus of control, interpersonal trust, and scholarly productivity**. Unpublished doctoral dissertation, University of Nebraska-Lincoln.
- Denzin, N. K., & Lincoln, Y. S. (Eds.). (2011). **The SAGE handbook of qualitative research (4th ed.)**. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Denzin, N. K., & Lincoln, Y. S. (Eds.). (2018). **The SAGE handbook of qualitative research (5th ed.)**. Los Angeles, CA: Sage.
- Duncan, O. D. (1985). Path analysis: Sociological examples. In H. M. Blalock, Jr. (Ed.), **Causal models in the social sciences** (2nd ed., pp. 55–79). New York: Aldine.
- Fay, B. (1987). **Critical social science**. Ithaca, NY: Cornell University Press.
- Firestone, W. A. (1987). Meaning in method: The rhetoric of quantitative and qualitative research. **Educational Researcher**, 16, 16–21.
- Fowler, F. J. (2008). **Survey research methods (4th ed.)**. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Fowler, F. J. (2014). **Survey research methods (5th ed.)**. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Gamson, J. (2000). Sexualities, queer theory, and qualitative research. In N. K. Denzin & Y. S. Lincoln (Eds.), **Handbook of qualitative research** (pp. 347–365). Thousand Oaks, CA: Sage.

- Giorgi, A. (2009). **The descriptive phenomenological method in psychology: A modified Husserlian approach**. Pittsburgh, PA: Duquesne University Press.
- Glesne, C. (2015). **Becoming qualitative researchers: An introduction (5th ed.)**. White Plains, NY: Longman.
- Glesne, C., & Peshkin, A. (1992). **Becoming qualitative researchers: An introduction**. White Plains, NY: Longman.
- Guba, E. G. (1990). The alternative paradigm dialog. In E. G. Guba (Ed.), **The paradigm dialog** (pp. 17–30). Newbury Park, CA: Sage
- Guest, G., MacQueen, K. M., & Namey, E. E. (2012). **Applied thematic analysis**. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Heron, J., & Reason, P. (1997). A participatory inquiry paradigm. **Qualitative Inquiry**, 3, 274–294.
- Isaac, S., & Michael, W. B. (1981). **Handbook in research and evaluation: A collection of principles, methods, and strategies useful in the planning, design, and evaluation of studies in education and the behavioral sciences (2nd ed.)**. San Diego, CA: EdITS.
- Ivankova, N. V., & Stick, S. L. (2007). Students' persistence in a distributed doctoral program in educational leadership in higher education. **Research in Higher Education**, 48(1), 93–135.
- Janovec, T. (2001). **Procedural justice in organizations: A literature map**. Unpublished manuscript, University of Nebraska-Lincoln.
- Kemmis, S., & McTaggart, R. (2000). Participatory action research. In N. K. Denzin & Y. S. Lincoln (Eds.), **Handbook of qualitative research (2nd ed., pp. 567–605)**. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Kemmis, S., & Wilkinson, M. (1998). Participatory action research and the study of practice. In B. Atweh, S. Kemmis, & P. Weeks (Eds.), **Action research in practice: Partnerships for social justice in education** (pp. 21–36). New York: Routledge.
- Keppel, G. (1991). **Design and analysis: A researcher's handbook (3rd ed.)**. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Keppel, G., & Wickens, T. D. (2003). **Design and analysis: A researcher's handbook (4th ed.)**. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.

- Kerlinger, F. N. (1979). **Behavioral research: A conceptual approach**. New York: Holt, Rinehart & Winston.
- Kline, R. B. (1998). **Principles and practice of structural equation modeling**. New York: Guilford.
- Kos, R. (1991). Persistence of reading disabilities: The voices of four middle school students. **American Educational Research Journal**, 28(4), 875–895.
- Labovitz, S., & Hagedorn, R. (1971). **Introduction to social research**. New York: McGraw-Hill.
- Ladson-Billings, G. (2000). Racialized discourses and ethnic epistemologies. In N. K. Denzin & Y. S. Lincoln (Eds.), **Handbook on qualitative research** (pp. 257–277). Thousand Oaks, CA: Sage.
- Lather, P. (1986). Research as praxis. **Harvard Educational Review**, 56, 257–277.
- Lincoln, Y. S. (2009). Ethical practices in qualitative research. In D. M. Mertens & P. E. Ginsberg (Ed.), **The handbook of social research ethics** (pp. 150–169). Thousand Oaks, CA: Sage.
- Lincoln, Y. S., & Guba, E. G. (1985). **Naturalistic inquiry**. Beverly Hills, CA: Sage.
- Lincoln, Y. S., Lynham, S. A., & Guba, E. G. (2011). Paradigmatic controversies, contradictions, and emerging confluences revisited. In N. K. Denzin & Y. S. Lincoln, **The SAGE handbook of qualitative research** (4th ed., pp. 97–128). Thousand Oaks, CA: Sage.
- Locke, L. F., Spirduso, W. W., & Silverman, S. J. (2013). **Proposals that work: A guide for planning dissertations and grant proposals (6th ed.)**. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Marshall, C., & Rossman, G. B. (2016). **Designing qualitative research (6th ed.)**. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Mascarenhas, B. (1989). Domains of state-owned, privately held, and publicly traded firms in international competition. **Administrative Science Quarterly**, 34, 582–597.
- Mertens, D. M. (2003). Mixed methods and the politics of human research: The transformative-emancipatory perspective. In A. Tashakkori & C. Teddlie (Eds.), **SAGE handbook of mixed methods in social & behavioral research** (pp. 135–164). Thousand Oaks, CA: Sage.

- Mertens, D. M. (2007). Transformative paradigm: Mixed methods and social justice. *Journal of Mixed Methods Research*, 1(3), 212–225.
- Mertens, D. M. (2009). **Transformative research and evaluation**. New York: Guilford.
- Mertens, D. M. (2010). **Research and evaluation in education and psychology: Integrating diversity with quantitative, qualitative, and mixed methods (3rd ed.)**. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Mertens, D. M., & Ginsberg, P. E. (2009). **The handbook of social research ethics**. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Miles, M. B., & Huberman, A. M. (1994). **Qualitative data analysis: A sourcebook of new methods**. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Miller, D. (1992). **The experiences of a first-year college president: An ethnography**. Unpublished doctoral dissertation, University of Nebraska-Lincoln.
- Miller, D. C., & Salkind, N. J. (2002). **Handbook of research design and social measurement (6th ed.)**. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Moustakas, C. (1994). **Phenomenological research methods**. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Murguia, E., Padilla, R. V., & Pavel, M. (1991, September). Ethnicity and the concept of social integration in Tinto's model of institutional departure. *Journal of College Student Development*, 32, 433–439.
- Neuman, W. L. (2009). **Social research methods: Qualitative and quantitative approaches (7th ed.)**. Boston: Allyn & Bacon.
- Olesen, V. L. (2000). Feminism and qualitative research at and into the millennium. In N. L. Denzin & Y. S. Lincoln, **Handbook of qualitative research** (pp. 215–255). Thousand Oaks, CA: Sage.
- Patton, M. Q. (1990). **Qualitative evaluation and research methods (2nd ed.)**. Newbury Park, CA: Sage.
- Patton, M. Q. (2002). **Qualitative research and evaluation methods (3rd ed.)**. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Phillips, D. C., & Burbules, N. C. (2000). **Postpositivism and educational research**. Lanham, MD: Rowman & Littlefield.
- Punch, K. F. (2014). **Introduction to social research: Quantitative and qualitative approaches (3rd ed.)**. Thousand Oaks, CA: Sage.

- Rhoads, R. A. (1997). Implications of the growing visibility of gay and bisexual male students on campus. *NASPA Journal*, 34(4), 275–286.
- Richie, B. S., Fassinger, R. E., Linn, S. G., Johnson, J., Prosser, J., & Robinson, S. (1997). Persistence, connection, and passion: A qualitative study of the career development of highly achieving African American-Black and White women. *Journal of Counseling Psychology*, 44(2), 133–148.
- Riessman, C. K. (2008). *Narrative methods for the human sciences*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Rorty, R. (1990). Pragmatism as anti-representationalism. In J. P. Murphy, *Pragmatism: From Peirce to Davison* (pp. 1–6). Boulder, CO: Westview.
- Rossmann, G.B., & Rallis, S. F. (2012). *Learning in the field: An introduction to qualitative research (3rd ed.)*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Slife, B. D., & Williams, R. N. (1995). *What's behind the research? Discovering hidden assumptions in the behavioral sciences*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Smith, J. K. (1983, March). Quantitative versus qualitative research: An attempt to clarify the issue. *Educational Researcher*, 6–13.
- Stake, R. E. (1995). *The art of case study research*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Strauss, A., & Corbin, J. (1998). *Basics of qualitative research: Grounded theory procedures and techniques (2nd ed.)*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Sudduth, A. G. (1992). *Rural hospitals' use of strategic adaptation in a changing health care environment*. Unpublished doctoral dissertation, University of Nebraska-Lincoln.
- Sweetman, D., Badiee, M., & Creswell, J. W. (2010). Use of the transformative framework in mixed methods studies. *Qualitative Inquiry*, 16(6), 441–454.
- Szmitko, P. E., & Verma, S. (2005). *Red wine and your heart*. *Circulation*, 111, e10–e11.
- Tarshis, B. (1982). *How to write like a pro: A guide to effective nonfiction writing*. New York: New American Library.
- Tashakkori, A., & Creswell, J. W. (2007). Exploring the nature of research questions in mixed methods research [Editorial]. *Journal of Mixed Methods Research*, 1(3), 207–211.
- Tashakkori, A., & Teddlie, C. (1998). *Mixed methodology: Combining qualitative and quantitative approaches*. Thousand Oaks, CA: Sage.

- Tashakkori, A., & Teddlie, C. (Eds.). (2003). **SAGE handbook of mixed methods in social & behavioral research**. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Tashakkori, A., & Teddlie, C. (Eds.). (2010). **SAGE Handbook of mixed methods in Social & Behavioral Research (2nd ed.)**. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Terenzini, P. T., Cabrera, A. F., Colbeck, C. L., Bjorklund, S. A., & Parente, J. M. (2001). Racial and ethnic diversity in the classroom. **The Journal of Higher Education**, 72(5), 509–531.
- Thomas, G. (1997). What's the use of theory? **Harvard Educational Review**, 67(1), 75–104.
- Thomas, J. (1993). **Doing critical ethnography**. Newbury Park, CA: Sage.
- Thompson, B. (2006). **Foundations of behavioral statistics: An insight-based approach**. New York: Guilford.
- Thorndike, R. M. (1997). **Measurement and evaluation in psychology and education (6th ed.)**. New York: Macmillan.
- VanHorn-Grassmeyer, K. (1998). **Enhancing practice: New professional in student affairs**. Unpublished doctoral dissertation, University of Nebraska-Lincoln.
- Vernon, J. E. (1992). **The impact of divorce on the grandparent/grandchild relationship when the parent generation divorces**. Unpublished doctoral dissertation, University of Nebraska-Lincoln.
- Webb, R. B., & Glesne, C. (1992). Teaching qualitative research. In M. D. LeCompte, W. L. Millroy & J. Preissle (Eds.), **The Handbook of qualitative education research** (pp. 771–814). San Diego, CA: Academic Press.
- Webb, W. H., Beals, A. R., & White, C. M. (1986). **Sources of information in the social sciences: A guide to the literature (3rd ed.)**. Chicago: American Library Association.
- Yin, R. K. (2009). **Case study research: Design and methods (4th ed.)**. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Yin, R. K. (2012). **Applications of case study research (3rd ed.)**. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Yin, R. K. (2014). **Case study research (5th ed.)**. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Ziller, R. C. (1990). **Photographing the self: Methods for observing personal orientations**. Newbury Park, CA: Sage.

